PREFACES.

Preface to the Fourth Edition

A certain pathetic interest belongs to the publication of this edition. It was originally undertaken by my late lamented friend Prof. S. R. Bhandarkar, who intended to incorporate in it "new matter extending to three forms of sixteen pages each." But before he could carry out his intention he died, to the great loss of Sanskrit Scholarship in the Bombay Presidency. Nothing being known about the nature of the addition he intended to make, and there being no time to settle new lines of revision and enlargement—while students preparing for the B. A. Examination of the University of Bombay were being put to much inconvenience for want of copies-Government ordered that a mere reprint of the last edition, should be brought out with all possible speed, and that I should be appointed to see through the work. On the 18th of August 1916, I was asked to prepare a press copy and submit it to the Office of the D. P. I. "within a couple of weeks or earlier if possible" working at it "outside office-hours." The press-copy was accordingly prepared and despatched by me to the D. P. I. on the 2nd of September. Arrangements with the press, however, were not completed before the 9th of October; and the actual printing commenced a few weeks later in November. The present edition is thus a work of about three months.

It does not pretend to be a 'revised and enlarged' edition; at the same time, I hope, it will be found to be

something more than a mere reprint In preparing the press copy for the printers, Professor Max Müller's second edition of the Rig-Veda (indicated by M_2), Pāṇini's Aṣṭādhyāyī, Patañjali's Vyākaraṇa Mahābhāṣya with the text of Kātyāyana's Vārttika, Śaunaka's Bṛhaddevatā and other necessary works were carefully consulted, and a few new references were also supplied both in the body of the text of the former edition and in the shape of a new row of footnotes Most of the additions *, however, were made while reading the proof – so far as this could be done without hampering the progress of printing The new matter thus added comprises references to standard works—to such of them as are easily available to students—on points of grammar, accent, metre, philology and mythology More emphasis is placed here on some of these points than was done in the previous editions, the subject of Vedic mythology is brought more prominently before the student, while the introduction of Indo Iranian philology is an entirely new feature of the present edition Had time and space permitted I would have dealt with the last subject in greater detail than I have actually done Another subject, which has been hitherto entirely neglected but deserves to be studied carefully, is the *viniyoga* of the different hymns The elaboration of the sacrificial system in the Brāhmaṇas and the Sūtras was no doubt unknown to the period of the Hymns, but it is interesting to know how some of the Hymns were fitted into the later sacrificial scheme I have to leave this work to the future editor of this Selection

With a view to helping the student to a systematic study of the work apart from the Notes, I have added to

* These are placed at the bottom of the page below a thick straight line

the old brief list a longer classified list of principal books in English bearing upon the subject. I trust it will achieve its purpose.

Lastly, I must apologize to the reader for the many typographical errors which must have inevitably crept into this work, and which I have had no time to discover. Such of them, however, as I could notice by a hurried glance run through the pages, I have shown in the list of Errata.*

Gujarat College,
Ahmedabad,
Feb 10, 1917.

A. B DHRUVA.

New Impression (Fourth Edition)

THIS is practically a reprint of the Fourth Edition, various minor corrections being made.

S P. College,
Poona, Jan, 1937.

R. D KARMARKAR.

Preface to the First Edition

THE Hymns from the Rigveda in this volume are those appointed to be read by candidates for the degree of B. A. in the University of Bombay; and the book is little more than an attempt to furnish students here with the material without which anything like a full study, or commencement of study, of the Rigveda is hardly now practicable I hope it may be accepted as a text-book in other Universities, in India or elsewhere, where Sanskrit is studied. But my primary object has been to fulfil a pledge, given I do not like to think how long ago, when I induced the University of Bombay to

* The necessary corrections have been made and the list omitted in the re-impression.

lead the way in making some knowledge at least of the Rigveda part of the ordinary qualification for a degree in Sanskrit

Editing the text of the Hymns is almost if not altogether, a matter of correcting printer's proofs. I hope this has been done with due care I have followed Hillebrandt in printing the hymns in such a way as to bring their true metrical character before the eye This may occasion some difficulty at the end of a line, in cases where the original editors of the collection, if I may so speak, have written as one syllable what is really two, of which one belongs metrically to the one line, and the other to the next But both in such cases and elsewhere the student should be taught, I think, in reading or learning the hymns by heart, to restore to the letters y and v their vocalic character

For the text of Sāyana I have had the use of three manuscripts, one of which I have compared throughout with Max Muller's text, while the other two have been constantly consulted. In a text-book of this kind I should gladly have contented myself with reproducing the text of the *editio princeps* But that was not always possible. On the other hand, my manuscripts are as unsatisfactory as most of the manuscripts of Sāyana made yet available appear to me to be I cannot set them up against the weight to be assigned to the text of Sāyana as given by Max Müller from a collation of the manuscripts at his disposal. In these circumstances I have followed a middle course The text of Sāyana in this book is that of the *editio princeps*, except where I have seen reason to deviate from that. All such cases are, I believe, carefully noted, and the authorities are cited. But my notes for the most part pass over in silence cases where my manuscripts differ from Max Müller's, but not as seemed to me, for the better.

The obligations my book is under to Max Muller, the St Petersburg Dictionary, Muir's Sanskrit Texts, Geldner and Kaegi's Siebenzig Lieder, Grassmann's Dictionary and Translation, Ludwig's Translation, are, I hope, apparent everywhere on the surface I have given throughout references to Whitney's Sanskrit Grammar, a book which must be useful to every student of the Rigveda and which is indispensable to those who are trying to study it without a teacher I hope that my friend, Professor Whitney, will not find fault with me for thinking that I could not better furnish my students with the main facts of the accent in the Rigveda than by the extract from his book presented here as an Appendix to my Notes

PETER PETERSON

23rd August 1888

Preface to the Second Edition

THE second edition of this book is, with a few corrections merely a reprint of the first edition It ought to have been stated in the foregoing preface to the first edition that the manuscript which I compared throughout with Professor Max Muller's text was one from Satara, lent to me by my friend, Mr Inamdar My other two manuscripts were one from Ulwar, and one from the Bhao Daji collection in the library of the Bombay Branch

of the Royal Asiatic Society Of these three manuscripts the last only has been available for occasional reference in preparing the second edition of my book On the other hand, I have been able to consult a fourth manuscript, from Kohlapore, which was lent to me by my friend, Mr Apte Where it is referred to in the notes this manuscript is called K

In the preface to the second edition of his Rigveda (Vol 4, pp clxxxi—clxxxiv) Muller has made a series of animadversions on my book, which I propose to notice shortly here The passages in which, as he has shown, I have from want of sufficient care reproduced from his book a manifestly false reading may be relegated to a note * They are of no critical importance, and I confess that I feel flattered at the way in which my honoured antagonist gloats over each of them My real controversy with Muller is as to the occasional necessity he has felt

* I do not possess the third and fourth volumes of the second edition of Max Müller's Rigveda, and I was not aware of these animadversions until pp 1 to 200 of this second edition of my book had been printed off Some of the mistakes which Müller notes have been corrected Others, and some new readings I note here At p 87, 1 5 (p 90, 1, 3) I would retain उपशस्य I do not know why Müller calls it an impossible form At p 94 (98) commentary on verse 7, M. prefers the readings of his Grantha MS अनाक्रान्तो and उद्योजयति Both seem to me to be wrong [All the corrections have been made in this third edition And further उपसङ्ग्राह्य has been substituted for उपशस्य It is the word in the original, Asv Sūtra, and [illegible] not [illegible] would be the correct grammatical form from ग्रह् in the sense intended [illegible] has been substituted for [illegible], looking to Say's explanation on iii, 1, 2]

himself under of deserting all his manuscripts and printing in the text of Sāyana an invention of his own I took the first of the instances he gave (his first edition, 6, xxxv, second edition, 4, cxxxviii) of a case in which a change "of a bolder character than usual was "required for a restoration of Sayana's commentary, and I endeavoured to show, in a letter which appeared in *The Academy*, June 23, 1888, that the violent alterations made by Muller in the text of the manuscripts here were absolutely indefensible I have not convinced him but, as the only reply he has made to my arguments is that my translation of ईशितव्या is impossible, I can leave that part of the controversy with the remark that, in my opinion, it is both possible and right *

* ' Professor Peterson considered these conjectural emendations too bold, and tried to defend the reading of the MSS, unsuccessfully, it seems to me He retains प्रारभा and ईशितव्या *His own friends*, the Editors of the Bombay Edition, however have adopted my conjecture to a great extent, unless they actually found the reading in some of their MSS They read प्राच्यारभा अग्निष्वात्ता फोणिदिश इशायन्ता —Muller, p cxxxix ' P's translation of ईशितव्या is impossible "—Muller, p clxxxiv ' Here B [the Bombay Edition] has प्राच्यारभा etc, my own very bold conjectural reading except that it substitutes इशायन्ता for ईशितव्या Now does Professor Peterson, who criticised my conjectural emendations in the *Academy* account for this ?' —Muller p clxxv

Every controversialist will sympathise with my annoyance at not having seen this question at the time it was addressed to me There is no difficulty at all about the answer The Bombay Editors took this perversion of the text from Muller, and the incident is an illustration of how much easier it is to introduce an error into a *textus receptus* than to get it out again With

The reader is asked to turn to p. 247 (286) of this edition, where it will be found that I have improved, and, as I believe, strengthened, my explanation of what Muller declares to be "simply unintelligible" I am confident that it will be generally admitted, perhaps even by the author himself, that the conjectural "restoration" of Sāyana's text will have to be abandoned I am tempted to add here that, besides the fact that it is admittedly "a very bold conjecture," there are almost as many independent reasons against Muller's reading प्राच्यारम्भा आग्नेयायाः कोणदिश ईशानान्ता वा as there are words in it Sāyana would never have written प्राच्यारम्भा for प्राच्यादय I am confident that no example of such a use of the word आरम्भ can be produced. He must have written, not कोणदिश ईशानान्ता, but ईशानान्ता-कोणदिश, if he had had the halting opinion attributed to him And he certainly would not have written ईशानान्ता instead of the only correct form ऐशान्यन्ता

I learned to dislike conjectural emendations from Jowett, and I remain of the opinion my honoured

---

reference to the remark *I have italicised in the above*, which *is one of several of the same kind made by* Muller, I wish to explain that I had no more to do with the Bombay Edition than he himself had One of the editors was a friend and valued colleague The other was unknown to me I was never consulted on the subject of their edition, and the suggestion (Muller p clxxxi) that I may have had access to the manuscripts they used is unfounded Is it necessary to explain that the reason why I did not use Max Muller's new edition of Sayana for my book, which *appears to be made matter of complaint against me on the page just cited*, is that my book was *published in 1888*, and the second volume of Muller's new edition (the first which appeared) in 1890?

Master imbued me with, that in the vast majority of cases they are bound to be wrong I will give what I take leave to consider a second typical instance of this from Muller's text of Sāyana On 2, 12, 4 Sāyana is commenting upon the clause श्वघ्नीव यो जिगीवाँ लक्षमाददर्. His note on the simile श्वघ्नीव is यथा व्याधो जिघृक्षन्त मृग परिगृह्णाति तद्वत् जिघृक्षन्त here is the reading of the manuscripts. Muller gave it so in his first edition, and I followed him In the second edition Muller "corrects" to जिघृक्षन्. Why? Because he has not seen that we have not two words here, but one The word is in the accusative, is an epithet of मृग, and is required to bring out the commentator's meaning, 'Just as the hunter makes a prey of the deer, while, unconscious of danger, it was browsing, &c* Does the conjectural emendation here, I ask in all seriousness, restore or destroy Sayana's text? And what answer am I to make when it is pointed out to me, as it is here, that "Professor Peterson, according to his system, ought to have printed जिघृक्षन् त !

It would, of course, be easy to make this reply as long as the attack is When, for example, in his first animadversion, Muller informs me that "there is no suffix तच् nor is पचन formed by it it would be easy to protest that I have nowhere said that there is a suffix तच् I have, by mistake, printed दिना तच् instead of दिनातन which is an accident that might happen to anybody It is the same with

[* But जिघृक्षन् has no object here and cannot by itself mean browse In the Bhau Daji MS and in Ca of Muller's the word is जिघृक्षन्त Could the correct word have been जिघृक्षित ?]

the °ब्रह्मण which is the subject of the third animadversion. It would not be difficult to draw up a list of similar mis takes from Muller s own pages

But I feel, that I have said enough My object in this defence has been to show that I have reasons which Muller has not upset, for my dislike of the diplomatic criticism which makes Sayana say what it is morally certain he never did say And that object has been I trust in some measure attained

PETER PETERSON.

Bombay, 31st October, 1897

Preface to the Third Edition

BEYOND a few most necessary corrections, the princi pal change made in this edition is the use of diacritical marks (except in the oiginal prefaces) Dr Peterson seemed to have unnecessarily had a prejudice against them But surely, if such familiar European names as those of Max Muller and Buhler are not to go without them such names as Sayana and Vayu and other ordinary words foreign to Europe stand in need of them much more

The original notes have however, been supplemented by a few new ones These have been drawn from Pischel

and Geldner's Vedische Studien (3 vols)*, Vedic Hymns (Parts i and ii) in the Sacred Books of the East, Muir's Sanskrit Texts (5 vols), Whitney's Grammar, Lanman's Noun-inflection in the Veda, and other works The new notes have been enclosed in square brackets, as is sometimes done, under similar circumstances, in the case of annotated editions of the English Classics I have also followed another practice very frequently observed in these editions, and added an index of words and passages explained in the notes This index as well as the index of deities and a list of books in English likely to be useful to the student, these also being now added for the first time, will, I hope, be found to render the book more helpful

The English translation I have not interfered with at all It may not in places be as close to the original as one would wish But a student who has mastered the notes does not stand in need of such closeness The translation is sufficiently well done for its purpose, and by such a writer of very good English as Dr Peterson was so well known to be I did not therefore like to spoil its effect by any changes of mine

The quotations made from Whitney's Grammar in the previous editions of this selection were from the first edition Some of the paras quoted were, however in the second edition of that book so altered and expanded as

---

* The first two vols of this work appeared before the publication of the 2nd edition of this Selection and the third has appeared since

to exceed the legitimate limits of quotation. In such cases the first form, which was serviceable enough, has been retained and the edition specified.

Lastly, I have to thank very much the Rev. Father A. Hegglin, S. J., Professor of Sanskrit, St. Xavier's College, Bombay, for very kindly looking over my renderings and abridgments of notes from the German.

S. R. BHANDARKAR.

Bombay, 28th January, 1905.

TABLE OF CONTENTS

A BRIEF LIST OF BOOKS IN ENGLISH FOR STUDENTS OF THIS SELECTION

Arnold, E. V.: The Rigveda (published by David Nutt).
Barth: The Religions of India.
Griffith: The Hymns of the Rigveda.
Hopkins: The Religions of India.
Kaegi: The Rigveda.
Lanman: Noun-inflection in the Veds.
MacDonell: Sanskrit Literature.
" " : Vedic Mythology.
Monier-Williams: Sanskrit-English Dictionary.
Muir: Original Sanskrit Texts, 5 Vols.
Whitney: Sanskrit Grammar.

[Reproduced from the Third edition.]

A CLASSIFIED LIST OF PRINCIPAL BOOKS IN ENGLISH FOR STUDENTS OF THIS SELECTION

(FOURTH EDITION.)

GENERAL:

Dutt's Civilization in Ancient India, Vedic Period.
Ragozin's Vedic India (Story of the Nations Series).
Macdonell and Keith's Vedic Index.

THE HOME OF THE ARYANS:

Max Muller's Home of the Aryans.
Whitney's Oriental and Linguistic Studies–First Series.
Isaac Taylor's Origin of the Aryans.
(Comparatives Science Series)
Tilak's Arctic Home in the Vedas.

LITERATURE:

Macdonell's History of Sanskrit Literature.

Weber's History of Indian Literature: Vedic Period.

Whitney's Introduction to the Notes on the selections from the Vedic Literature in his Sanskrit Reader.

Kaegi's Rig-Veda.

Handbook to Rigveda (Peterson's Translation of Sāyaṇa's Introduction to the Rigveda–Bombay Sanskrit Series.)

GRAMMAR:

Macdonell's Vedic Grammar for Students.

Lanman's Noun-inflection in the Veda.

Macdonell's Vedic Grammar.

Whitney's Grammar.

ACCENT:

Macdonell's Vedic Grammar for Students, Appendix III.

Macdonell's Vedic Grammar.

Whitney's Grammar.

METRE:

Macdonell's Vedic Grammar for Students, Appendix II.

Arnold's Vedic Metre.

COMPARATIVE PHILOLOGY:

Bopp's Comparative Grammar.

Max Muller's Biographies of Words.

Max Müller's Science of Language.

Whitney's Oriental and Linguistic Studies–First Series.

Jackson's Avestan Reader.

Lanman's Sanskrit Reader, Glossary.

RELIGION AND MYTHOLOGY:

Muir's Original Sanskrit Texts.

Macdonell's Vedic Mythology.

Bloomfield's Religion of the Veda.

Hopkin's Religions of India, Chs. i–xi.

Max Muller's Hibbert Lectures on the Origin and Growth of Religion.

Cox's Mythology of the Aryan Nations.

Moulton's Early Zoroastrianism.

Lanman's Brihaddevatā.

Haug's Introduction to the Aitareya Brāhmana.

Eggeling's Introduction to the Śatapatha Brāhmana (S. B. E. Series).

Barnett's Antiquities of India-Chapter IV, ii. (Śrauta Ritual).

INDEX OF DEITIES

प्रति त्यं चारुमध्वरं गोपीथाय प्र हूयसे ।
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ १

नहि देवो न मर्त्यो महस्तव क्रतुं परः ।
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ २

ये महो रजसो विदुर्विश्वे देवासो अद्रुहः ।
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ३

य उग्रा अर्कमानृचुरनाधृष्टास ओजसा ।
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ४

ये शुभ्रा घोरवर्पसः सुक्षत्रासो रिशादसः ।
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ५

ये नाकस्याधि रोचने दिवि देवास आसते ।
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ६

य ईङ्खयन्ति पर्वतान् तिरः समुद्रमर्णवम् ।
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ७

आ ये तन्वन्ति रश्मिभिस्तिरः समुद्रमोजसा ।
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ८

अभि त्वा पूर्वपीतये सृजामि सोम्यं मधु ।
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ९

म० १ No. 2 सू० २५

यच्चिद्धि ते विशो यथा प्र देव वरुण व्रतम् ।
मिनीमसि द्यविद्यवि ॥ १

मा नो वधाय हत्नवे जिहीळानस्य रीरधः ।
मा हृणानस्य मन्यवे ॥ २

वि मृळीकाय ते मनो रथीरश्वं न संदितम् ।
गीर्भिर्वरुण सीमहि ॥ ३

परा हि मे विमन्यवः पतन्ति वस्यइष्टये ।
वयो न वसतीरुप ॥ ४

कदा क्षत्रश्रियं नरमा वरुणं करामहे ।
मृळीकायोरुचक्षसम् ॥ ५

तदित्समानमाशाते वेनन्ता न प्र युच्छतः ।
धृतव्रताय दाशुषे ॥ ६

वेदा यो वीनां पदमन्तरिक्षेण पतताम् ।
वेद नावः समुद्रियः ॥ ७

वेद मासो धृतव्रतो द्वादश प्रजावतः ।
वेदा य उपजायते ॥ ८

वेद वातस्य वर्तनिमुरोर्ऋष्वस्य बृहतः ।
वेदा ये अध्यासते ॥ ९

नि षसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्या३स्वा ।
साम्राज्याय सुक्रतुः ॥ १०

अतो विश्वान्यद्भुता चिकित्वाँ अभि पश्यति ।
कृतानि या च कर्त्वा ॥ ११

स नो विश्वाहा सुक्रतुरादित्यः सुपथा करत् ।
प्र ण आयूंषि तारिषत् ॥ १२

बिभ्रद्द्रापिं हिरण्ययं वरुणो वस्त निर्णिजम् ।
परि स्पशो नि षेदिरे ॥ १३

न यं दिप्सन्ति दिप्सवो न द्रुह्वाणो जनानाम् ।
न देवमभिमातयः ॥ १४

उत यो मानुषेष्वा यशश्चक्रे असाम्या ।
अस्माकमुदरेष्वा ॥ १५

परा मे यन्ति धीतयो गावो न गव्यूतीरनु ।
इच्छन्तीरुरुचक्षसम् ॥ १६

सं नु वोचावहै पुनर्यतो मे मध्वाभृतम् ।
होतेव क्षदसे प्रियम् ॥ १७

दर्शं नु विश्वदर्शतं दर्शं रथमधि क्षमि ।
एता जुषत मे गिरः ॥ १८

इमं मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृळय ।
त्वामवस्युरा चके ॥ १९

त्वं विश्वस्य मेधिर दिवश्च ग्मश्च राजसि ।
स यामनि प्रति श्रुधि ॥ २०

उदुत्तमं मुमुग्धि नो वि पाशं मध्यमं चृत ।
अवाधमानि जीवसे ॥ २१

म० १ No. 3 सू० ११५

चित्रं देवानामुदगादनीकं
चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।
आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं
सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ १

सूर्यो देवीमुषसं रोचमानां
मर्यो न योषामभ्येति पश्चात् ।
यत्रा नरो देवयन्तो युगानि
वितन्वते प्रति भद्राय भद्रम् ॥ २

भद्रा अश्वा हरितः सूर्यस्य
  चित्रा एतग्वा अनुमाद्यासः ।
नमस्यन्तो दिव आ पृष्ठमस्थुः
  परि द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः ॥ ३

तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं
  मध्या कर्तोर्विततं सं जभार ।
यदेदयुक्त हरितः सधस्था-
  दाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै ॥ ४

तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे
  सूर्यो रूपं कृणुते द्योरुपस्थे ।
अनन्तमन्यद्रुशदस्य पाजः
  कृष्णमन्यद्धरितः सं भरन्ति ॥ ५

अद्या देवा उदिता सूर्यस्य
  निरंहसः पिपृता निरवद्यात् ।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्ता-
  मदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ ६

म० १ No. 4 सू० १४३

प्र तव्यसीं नव्यसीं धीतिमग्नये
  वाचो मतिं सहसः सूनवे भरे ।

अपां नपाद्यो वसुभिः सह प्रियो
  होता पृथिव्यां न्यसीदद्दृत्वियः ॥ १

स जायमानः परमे व्योम-
  न्याविरग्निरभवन्मातरिश्वने ।
अस्य क्रत्वा समिधानस्य मज्मना
  प्र द्यावा शोचिः पृथिवी अरोचयत् ॥ २

अस्य त्वेषा अजरा अस्य भानवः
  सुसंदृशः सुप्रतीकस्य सुद्युतः ।
भात्वक्षसो अत्यक्तुर्न सिन्धवो-
  ऽग्ने रेजन्ते असंसन्तो अजराः ॥ ३

यमेरिरे भृगवो विश्ववेदसं
  नाभा पृथिव्या भुवनस्य मज्मना ।
अग्निं तं गीर्भिर्हिनुहि स्व आ दमे
  य एको वस्वो वरुणो न राजति ॥ ४

न यो वराय मरुतामिव स्वनः
  सेनेव सृष्टा दिव्या यथाशनिः ।
अग्निर्जम्भैस्तिगितैरत्ति भर्वति
  योधो न शत्रून्त्स वना न्यृञ्जते ॥ ५

कुविन्नो अग्निरुचथस्य वीरस-
  द्वसुष्कुविद्वसुभिः काममावरत् ।

चोदः कुवित्तुतुज्यात्सातये धियः
शुचिप्रतीकं तमया धिया गृणे ॥ ६

घृतप्रतीकं व ऋतस्य धूर्षद-
मग्निं मित्रं न समिधान ऋञ्जते ।
इन्धानो अक्रो विदथेषु दीद्य-
च्छुक्रवर्णामुदु नो यंसते धियम् ॥ ७

अप्रयुच्छन्नप्रयुच्छद्भिरग्ने
शिवेभिर्नः पायुभिः पाहि शग्मैः ।
अदब्धेभिरदृपितेभिरिष्टे-
ऽनिमिषद्भिः परि पाहि नो जाः ॥ ८

म० १ **No. 5** सू० १५४

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्र वोचं
यः पार्थिवानि विममे रजांसि ।
यो अस्कभायदुत्तरं सधस्थं
विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः ॥ १

प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्येण
मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः ।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणे-
ष्वधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ॥ २

प्र विष्णवे शूषमेतु मन्म
  गिरिक्षित उरुगायाय वृष्णे ।
य इदं दीर्घं प्रयतं सधस्थ-
  मेको विममे त्रिभिरित्पदेभिः ॥ ३

यस्य त्री पूर्णा मधुना पदा-
  न्यक्षीयमाणा स्वधया मदन्ति ।
य उ त्रिधातु पृथिवीमुत द्या-
  मेको दाधार भुवनानि विश्वा ॥ ४

तदस्य प्रियमभि पाथो अश्यां
  नरो यत्र देवयवो मदन्ति ।
उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था
  विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः ॥ ५

ता वां वास्तून्युश्मसि गमध्यै
  यत्र गावो भूरिशृङ्गा अयासः ।
अत्राह तदुरुगायस्य वृष्णः
  परमं पदमव भाति भूरि ॥ ६

म० २ No. 6 सू० १२

यो जात एव प्रथमो मनस्वा-
  न्देवो देवान्क्रतुना पर्यभूषत् ।

यस्य शुष्माद्रोदसी अभ्यसेतां
नृम्णस्य मह्ना स जनास इन्द्रः ॥ १

यः पृथिवीं व्यथमानामदृंह-
द्यः पर्वतान्प्रकुपिताँ अरम्णात् ।
यो अन्तरिक्षं विममे वरीयो
यो द्यामस्तभ्नात्स जनास इन्द्रः ॥ २

यो हत्वाहिमरिणात्सप्त सिन्धू-
न्यो गा उदाजदपधा वलस्य ।
यो अश्मनोरन्तरग्निं जजान
संवृक्समत्सु स जनास इन्द्रः ॥ ३

येनेमा विश्वा च्यवना कृतानि
यो दासं वर्णमधरं गुहाकः ।
श्वघ्नीव यो जिगीवाँ लक्षमाद-
दर्यः पुष्टानि स जनास इन्द्रः ॥ ४

यं स्मा पृच्छन्ति कुह सेति घोर-
मुतेमाहुर्नैषो अस्तीत्येनम् ।
सो अर्यः पुष्टीर्विज इवा मिनाति
श्रदस्मै धत्त स जनास इन्द्रः ॥ ५

यो रध्रस्य चोदिता यः कृशस्य
यो ब्रह्मणो नाधमानस्य कीरेः ।

युक्तग्राव्णो योऽविता सुशिप्रः
सुतसोमस्य स जनास इन्द्रः ॥ ६

यस्याश्वासः प्रदिशि यस्य गावो
यस्य ग्रामा यस्य विश्वे रथासः ।
यः सूर्यं य उषसं जजान
यो अपां नेता स जनास इन्द्रः ॥ ७

यं क्रन्दसी संयती विह्वयेते
परेऽवर उभया अमित्राः ।
समानं चिद्रथमातस्थिवांसा
नाना हवेते स जनास इन्द्रः ॥ ८

यस्मान्न ऋते विजयन्ते जनासो
यं युध्यमाना अवसे हवन्ते ।
यो विश्वस्य प्रतिमानं बभूव
यो अच्युतच्युत्स जनास इन्द्रः ॥ ९

यः शश्वतो मह्येनो दधाना-
नमन्यमानाञ्छर्वा जघान ।
यः शर्धते नानुददाति शृध्यां
यो दस्योर्हन्ता स जनास इन्द्रः ॥ १०

यः शम्बरं पर्वतेषु क्षियन्तं
चत्वारिंश्यां शरद्यन्वविन्दत् ।

ओजायमानं यो अहिं जघान
  दानुं शयानं स जनास इन्द्रः ॥ ११

यः सप्तरश्मिर्वृषभस्तुविष्मा-
  न्नवासृजत्सर्तवे सप्त सिन्धून् ।
यो रौहिणमस्फुरद्वज्रबाहु-
  र्द्यामारोहन्तं स जनास इन्द्रः ॥ १२

द्यावा चिदस्मै पृथिवी नमेते
  शुष्माच्चिदस्य पर्वता भयन्ते ।
यः सोमपा निचितो वज्रबाहु-
  र्यो वज्रहस्तः स जनास इन्द्रः ॥ १३

यः सुन्वन्तमवति यः पचन्तं
  यः शंसन्तं यः शशमानमूती ।
यस्य ब्रह्म वर्धनं यस्य सोमो
  यस्येदं राधः स जनास इन्द्रः ॥ १४

यः सुन्वते पचते दुध्र आ चि-
  द्वाजं दर्दर्षि स किलासि सत्यः ।
वयं त इन्द्र विश्वह प्रियासः
  सुवीरासो विदथमा वदेम ॥ १५

म० ३ No. 7 सू० ५९

मित्रो जनान्यातयति ब्रुवाणो
मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम् ।
मित्रः कृष्टीरनिमिषाभि चष्टे
मित्राय हव्यं घृतवज्जुहोत ॥ १

प्र स मित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वा-
न्यस्त आदित्य शिक्षति व्रतेन ।
न हन्यते न जीयते त्वोतो
नैनमंहो अश्नोत्यन्तितो न दूरात् ॥ २

अनमीवास इळया मदन्तो
मितज्ञवो वरिमन्ना पृथिव्याः ।
आदित्यस्य व्रतमुपक्षियन्तो
वयं मित्रस्य सुमतौ स्याम ॥ ३

अयं मित्रो नमस्यः सुशेवो
राजा सुक्षत्रो अजनिष्ट वेधाः ।
तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्या-
पि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ ४

महाँ आदित्यो नमसोपसद्यो
यातयज्जनो गृणते सुशेवः ।
तस्मा एतत्पन्यतमाय जुष्ट-
मग्नौ मित्राय हविरा जुहोत ॥ ५

मित्रस्य चर्षणीधृतोऽवो देवस्य सानसि ।
द्युम्नं चित्रश्रवस्तमम् ॥ ६

अभि यो महिना दिवं मित्रो बभूव सप्रथाः ।
अभि श्रवोभिः पृथिवीम् ॥ ७

मित्राय पञ्च येमिरे जना अभिष्टिशवसे ।
स देवान्विश्वान्बिभर्ति ॥ ८

मित्रो देवेष्वायुषु जनाय वृक्तबर्हिषे ।
इष इष्टव्रता अकः ॥ ९

म० ३ **No. 8** सू० ६१

उषो वाजेन वाजिनि प्रचेताः
स्तोमं जुषस्व गृणतो मघोनि ।
पुराणी देवि युवतिः पुरंधि-
रनु व्रतं चरसि विश्ववारे ॥ १

उषो देव्यमर्त्या वि भाहि
चन्द्ररथा सूनृता ईरयन्ती ।
आ त्वा वहन्तु सुयमासो अश्वा
हिरण्यवर्णां पृथुपाजसो ये ॥ २

उषः प्रतीची भुवनानि विश्वो-
र्ध्वा तिष्ठस्यमृतस्य केतुः ।

समानमर्थं चरणीयमाना
चक्रमिव नव्यस्या ववृत्स्व ॥ ३

अव स्यूमेव चिन्वती मघो-
न्युषा याति स्वसरस्य पत्नी ।
स्वर्जनन्ती सुभगा सुदंसा
आन्ताद्दिवः पप्रथ आ पृथिव्याः ॥ ४

अच्छा वो देवीमुषसं विभातीं
प्र वो भरध्वं नमसा सुवृक्तिम् ।
ऊर्ध्वं मधुधा दिवि पाजो अश्रे-
त्प्र रोचना रुरुचे रण्वसंदृक् ॥ ५

ऋतावरी दिवो अर्कैरबोध्या
रेवती रोदसी चित्रमस्थात् ।
आयतीमग्न उषसं विभातीं
वाममेषि द्रविणं भिक्षमाणः ॥ ६

ऋतस्य बुध्न उषसामिषण्य-
न्वृषा मही रोदसी आ विवेश ।
मही मित्रस्य वरुणस्य माया
चन्द्रेव भानुं वि दधे पुरुत्रा ॥ ७

मं० ४ No. 9 सू० ४६

अग्रं पिबा मधूनां सुतं वायो दिविष्टिषु ।
त्वं हि पूर्वपा असि ॥ १

शतेना नो अभिष्टिभिर्नियुत्वाँ इन्द्रसारथिः ।
वायो सुतस्य तृम्पतम् ॥ २

आ वां सहस्रं हरय इन्द्रवायू अभि प्रयः ।
वहन्तु सोमपीतये ॥ ३

रथं हिरण्यवन्धुरमिन्द्रवायू स्वध्वरम् ।
आ हि स्थाथो दिविस्पृशम् ॥ ४

रथेन पृथुपाजसा दाश्वांसमुप गच्छतम् ।
इन्द्रवायू इहा गतम् ॥ ५

इन्द्रवायू अयं सुतस्तं देवेभिः सजोषसा ।
पिबतं दाशुषो गृहे ॥ ६

इह प्रयाणमस्तु वामिन्द्रवायू विमोचनम् ।
इह वां सोमपीतये ॥ ७

मं० ४ No. 10 सू० ५४

अभूद्देवः सविता वन्द्यो नु न
इदानीमह्न उपवाच्यो नृभिः ।

वि यो रत्ना भजति मानवेभ्यः
श्रेष्ठं नो अत्र द्रविणं यथा दधत् ॥ १

देवेभ्यो हि प्रथमं यज्ञियेभ्यो-
ऽमृतत्वं सुवसि भागमुत्तमम् ।
आदिद्दामानं सवितर्व्यूर्णुषे-
ऽनूचीना जीविता मानुषेभ्यः ॥ २

अचित्ती यच्चकृमा दैव्ये जने
दीनैर्दक्षैः प्रभूती पूरुषत्वता ।
देवेषु च सवितर्मानुषेषु च
त्वं नो अत्र सुवतादनागसः ॥ ३

न प्रमिये सवितुर्दैव्यस्य त-
द्यथा विश्वं भुवनं धारयिष्यति ।
यत्पृथिव्या वरिमन्ना स्वङ्गुरि-
र्वर्ष्मन्दिवः सुवति सत्यमस्य तत् ॥ ४

इन्द्रज्येष्ठान्बृहद्भ्यः पर्वतेभ्यः
क्षयाँ एभ्यः सुवसि पस्त्यावतः ।
यथायथा पतयन्तो वियेमिर
एवैव तस्थुः सवितः सवाय ते ॥ ५

ये ते त्रिरहन्त्सवितः सवासो
दिवेदिवे सौभगमासुवन्ति ।

इन्द्रो द्यावापृथिवी सिन्धुरद्भि-
रादित्यैर्नो अदितिः शर्म यंसत् ॥ ६

No. 11

अग्ने पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया ।
आ देवान्वक्षि यक्षि च ॥ १

तं त्वा घृतस्नवीमहे चित्रभानो स्वर्दृशम् ।
देवाँ आ वीतये वह ॥ २

वीतिहोत्रं त्वा कवे द्युमन्तं समिधीमहि ।
अग्ने बृहन्तमध्वरे ॥ ३

अग्ने विश्वेभिरा गहि देवेभिर्हव्यदातये ।
होतारं त्वा वृणीमहे ॥ ४

यजमानाय सुन्वत आग्ने सुवीर्यं वह ।
देवैरा सत्सि बर्हिषि ॥ ५

समिधानः सहस्रजिदग्ने धर्माणि पुष्यसि ।
देवानां दूत उक्थ्यः ॥ ६

न्यग्निं जातवेदसं होत्रवाहं यविष्ठचम् ।
दधाता देवमृत्विजम् ॥ ७

प्र यज्ञ एत्वानुषगद्या देवव्यचस्तमः ।
स्तृणीत बर्हिरासदे ॥ ८

एदं मरुतो अश्विना मित्रः सीदन्तु वरुणः ।
देवासः सर्वया विशा ॥ ९

म० ५

No. 12

सू० ८

अच्छा वद तवसं गीर्भिराभिः
स्तुहि पर्जन्यं नमसा विवास ।
कनिक्रदद्वृषभो जीरदानू
रेतो दधात्योषधीषु गर्भम् ॥ १

वि वृक्षान् हन्त्युत हन्ति रक्षसो
विश्वं बिभाय भुवनं महावधात् ।
उतानागा ईषते वृष्ण्यावतो
यत्पर्जन्यः स्तनयन्हन्ति दुष्कृतः ॥ २

रथीव कशयाश्वाँ अभिक्षिप-
न्नाविर्दूतान्कृणुते वर्ष्याँ३ अह ।
दूरात्सिंहस्य स्तनथा उदीरते
यत्पर्जन्यः कृणुते वर्ष्यं१ नभः ॥ ३

प्र वाता वान्ति पतयन्ति विद्युत
उदोषधीर्जिहते पिन्वते स्वः ।

इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते
यत्पर्जन्यः पृथिवीं रेतसावति ॥ ४

यस्य व्रते पृथिवी नंनमीति
यस्य व्रते शफवज्जर्भुरीति ।
यस्य व्रत ओषधीर्विश्वरूपाः
स नः पर्जन्य महि शर्म यच्छ ॥ ५

दिवो नो वृष्टिं मरुतो ररीध्वं
प्र पिन्वत वृष्णो अश्वस्य धाराः ।
अर्वाङेतेन स्तनयित्नुने-
ह्यपो निषिञ्चन्नसुरः पिता नः ॥ ६

अभि क्रन्द स्तनय गर्भमा धा
उदन्वता परि दीया रथेन ।
दृतिं सु कर्ष विषितं न्यञ्चं
समा भवन्तूद्वतो निपादाः ॥ ७

महान्तं कोशमुदचा नि षिञ्च
स्यन्दन्तां कुल्या विषिताः पुरस्तात् ।
घृतेन द्यावापृथिवी व्युन्धि
सुप्रपाणं भवत्वघ्न्याभ्यः ॥ ८

यत्पर्जन्य कनिक्रद-
त्स्तनयन्हंसि दुष्कृतः ।

प्रतीदं विश्वं मोदते
यत्किं च पृथिव्यामधि ॥ ९

अवर्यीर्वृषेमुद्र ए गृभाया-
कुर्धन्वान्यत्यर्तवा उं ।
अजीजन ओषधीर्भोजनाय
कमुत प्रजाभ्योऽविदो मनीषाम् ॥ १०

म० ६ No. 13 सू० ५३

वयमु त्वा पथस्पते रथं न वाजसातये ।
धिये पूषन्नयुज्महि ॥ १

अभि नो नर्यं वसु वीरं प्रयतदक्षिणम् ।
वामं गृहपतिं नय ॥ २

अदित्सन्तं चिदाघृणे पूषन्दानाय चोदय ।
पणेश्चिद्वि म्रदा मनः ॥ ३

वि पथो वाजसातये चिनुहि वि मृधो जहि
साधन्तामुग्र नो धियः ॥ ४

परि तृन्धि पणीनामारया हृदया कवे ।
अथेमस्मभ्यं रन्धय ॥ ५

वि पूषन्नारया तुद पणेरिच्छ हृदि प्रियम् ।
अथेमस्मभ्यं रन्धय ॥ ६

आ रिख किकिरा कृणु पणीनां हृदया कवे ।
अथेमस्मभ्यं रन्धय ॥ ७

यां पूषन्ब्रह्मचोदनी-
मारां बिभर्ष्याघृणे ।
तया समस्य हृदय-
मा रिख किकिरा कृणु ॥ ८

या ते अष्ट्रा गोओपशाघृणे पशुसाधनी ।
तस्यास्ते सुम्नमीमहे ॥ ९

उत नो गोषणिं धियमश्वसां वाजसामुत ।
नृवत्कृणुहि वीतये ॥ १०

म० ६ No. 14 सू० ५४

सं पूषन्विदुषा नय यो अञ्जसानुशासति ।
य एवेदमिति ब्रवत् ॥ १

समु पूष्णा गमेमहि यो गृहाँ अभिशासति ।
इम एवेति च ब्रवत् ॥ २

पूष्णश्चक्रं न रिष्यति न कोशोऽव पद्यते ।
नो अस्य व्यथते पविः ॥ ३

यो अस्मै हविषाविधन्न तं पूषापि मृष्यते ।
प्रथमो विन्दते वसु ॥ ४

पूषा गा अन्वेतु नः पूषा रक्षत्वर्वतः ।
पूषा वाजं सनोतु नः ॥ ५

पूषन्ननु प्र गा इहि यजमानस्य सुन्वतः ।
अस्माकं स्तुवतामुत ॥ ६

माकिर्नेशन्माकीं रिषन्माकीं सं शारि केवटे ।
अथारिष्टाभिरा गहि ॥ ७

शृण्वन्तं पूषणं वयमिर्यमनष्टवेदसम् ।
ईशानं राय ईमहे ॥ ८

पूषन्तव व्रते वयं न रिष्येम कदा चन ।
स्तोतारस्त इह स्मसि ॥ ९

परि पूषा परस्ताद्धस्तं दधातु दक्षिणम् ।
पुनर्नो नष्टमाजतु ॥ १०

म० ६ No. 15 सू० ५५

एहि वां विमुचो नपादाघृणे सं सचावहे ।
रथीर्ऋतस्य नो भव ॥ १

रथीतमं कपर्दिनमीशानं राधसो महः ।
राय: सखायमीमहे ॥ २

रायो धारास्याघृणे वसो राशिरजाश्व ।
धीवतोधीवतः सखा ॥ ३

पूषणं न्व१जाश्वमुप स्तोषाम वाजिनम् ।
स्वसुर्यो जार उच्यते ॥ ४

मातुर्दिधिषुमब्रवं स्वसुर्जारः शृणोतु नः ।
भ्रातेन्द्रस्य सखा मम ॥ ५

आजासः पूषणं रथे निशृम्भास्ते जनश्रियम् ।
देवं वहन्तु बिभ्रतः ॥ ६

मं० ६ **No. 16** सू० ५६

य एनमादिदेशति करम्भादिति पूषणम् ।
न तेन देव आदिशे ॥ १

उत घा स रथीतमः सख्या सत्पतिर्युजा ।
इन्द्रो वृत्राणि जिघ्नते ॥ २

उतादः परुषे गवि सूरश्चक्रं हिरण्ययम् ।
न्यैरयद्रथीतमः ॥ ३

यद्य त्वां पुरुष्टुत ब्रवाम दस्र मन्तुमः ।
तत्सु नो मन्मं साधय ॥ ४

इमं च नो गवेषणं सातये सीषधो गणम् ।
आरात्पूषन्नसि श्रुतः ॥ ५

आ ते स्वस्तिमीमह
आरेअघामुपावसुम् ।
अद्या च सर्वतातये
श्वश्च सर्वतातये ॥ ६

म० ६ No. 17 सू० ५७

इन्द्रा नु पूषणा वयं सख्याय स्वस्तये ।
हुवेम वाजसातये ॥ १

सोममन्य उपासदत्पातवे चम्वोः सुतम् ।
करम्भमन्य इच्छति ॥ २

अजा अन्यस्य वह्नयो हरी अन्यस्य संभृता ।
ताभ्यां वृत्राणि जिघ्नते ॥ ३

यदिन्द्रो अनयद्रितो महीरपो वृषंतमः ।
तत्र पूषाभवत्सचा ॥ ४

तां पूष्णः सुमतिं वयं वृक्षस्य प्र वयामिव ।
इन्द्रस्य चा रभामहे ॥ ५

उत्पूषणं युवामहेऽभीशूँरिव सारथिः ।
मह्या इन्द्रं स्वस्तये ॥ ६

म० ७ No. 18 सू० २८

ब्रह्मा ण इन्द्रोप याहि विद्वा-
नर्वाञ्चस्ते हरयः सन्तु युक्ताः ।
विश्वे चिद्धि त्वा विहवन्त मर्ता
अस्माकमिच्छृणुहि विश्वमिन्व ॥ १

हवं त इन्द्र महिमा व्यान-
ड्ब्रह्म यत्पासि शवसिन्नृषीणाम् ।
आ यद्वज्रं दधिषे हस्त उग्र
घोरः सन्क्रत्वा जनिष्ठा अषाळ्हः ॥ २

तव प्रणीतीन्द्र जोहुवाना-
न्त्सं यन्नॄन्न रोदसी निनेथ ।
महे क्षत्राय शवसे हि जज्ञे-
ऽतूतुजिं चित्तूतुजिरशिश्नत् ॥ ३

एभिर्न इन्द्राहभिर्दशस्य
दुर्मित्रासो हि क्षितयः पवन्ते ।

प्रति यच्चष्टे अनृतमनेना
अव द्विता वरुणो मायी नः सात् ॥ ४

वोचेमेदिन्द्रं मघवानमेनं
महो रायो राधसो यद्ददन्नः ।
यो अर्चतो ब्रह्मकृतिमविष्ठो
यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ५

म० ७ No. 19 सू० ४९

समुद्रज्येष्ठाः सलिलस्य मध्यात्-
पुनाना यन्त्यनिविशमानाः ।
इन्द्रो या वज्री वृषभो रराद
ता आपो देवीरिह मामवन्तु ॥ १

या आपो दिव्या उत वा स्रवन्ति
खनित्रिमा उत वा याः स्वयंजाः ।
समुद्रार्था याः शुचयः पावका-
स्ता आपो देवीरिह मामवन्तु ॥ २

यासां राजा वरुणो याति मध्ये
सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम् ।
मधुश्चुतः शुचयो याः पावका-
स्ता आपो देवीरिह मामवन्तु ॥ ३

यासु राजा वरुणो यासु सोमो
विश्वे देवा यासूर्जं मदन्ति ।
वैश्वानरो यास्वग्निः प्रविष्ट-
स्ता आपो देवीरिह मामवन्तु ॥ ४

म० ७ **No. 20** सू० ५४

वास्तोष्पते प्रति जानीह्यस्मा-
न्त्स्वावेशो अनमीवो भवा नः ।
यत्त्वेमहे प्रति तन्नो जुषस्व
शं नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ १

वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि
गयस्फानो गोभिरश्वेभिरिन्दो ।
अजरासस्ते सख्ये स्याम
पितेव पुत्रान्प्रति नो जुषस्व ॥ २

वास्तोष्पते शग्मया संसदा ते
सक्षीमहि रण्वया गातुमत्या ।
पाहि क्षेम उत योगे वरं नो
यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ३

No. 21

आ शुभ्रा यातमश्विना स्वश्वा
गिरो दस्रा जुजुषाणा युवाकोः ।
हव्यानि च प्रतिभृता वीतं नः ॥ १

प्र वामन्धांसि मद्यान्यस्थु-
ररं गन्तं हविषो वीतये मे ।
तिरो अर्यो हवनानि श्रुतं नः ॥ २

प्र वां रथो मनोजवा इयर्ति
तिरो रजांस्यश्विना शतोतिः ।
अस्मभ्यं सूर्यावसू इयानः ॥ ३

अयं ह यद्वां देवया उ अद्रि-
रूर्ध्वो विवक्ति सोमसुद्युवभ्याम् ।
आ वल्गू विप्रो ववृतीत हव्यैः ॥ ४

चित्रं ह यद्वां भोजनं न्वस्ति
न्यत्रये महिष्वन्तं युयोतम् ।
यो वामोमानं दधते प्रियः सन् ॥ ५

उत त्यद्वां जुरते अश्विना भू-
च्च्यवानाय प्रतीत्यं हविर्दे ।
अधि यद्वर्प इतऊति धत्थः ॥ ६

उत त्यं भुज्युमश्विना सखायो
मध्ये जहुर्दुरेवासः समुद्रे ।
निरीं पर्षदरावा यो युवाकुः ॥ ७

वृकाय चिज्जसमानाय शक्त-
मुत श्रुतं शयवे हूयमाना ।
यावघ्न्यामपिन्वतमपो न
स्तर्यं चिच्छक्त्यश्विना शचीभिः ॥ ८

एष स्य कारुर्जरते सूक्तै-
रग्रे बुधान उषसां सुमन्मा ।
इषा तं वर्धदघ्न्या पयोभि-
र्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ९

म० ७ No. 22 सू० ७५

व्यु१षा आवो दिविजा ऋतेना-
विष्कृण्वाना महिमानमागात् ।
अप द्रुहस्तम आवरजुष्ट-
मङ्गिरस्तमा पथ्या अजीगः ॥ १

महे नो अद्य सुविताय बोध्यु-
ष्युषो महे सौभगाय प्र यन्धि ।

चित्रं रयिं यशसं धेह्यस्मे
देवि मर्तेषु मानुषि श्रवस्युम् ॥ २

एते त्ये भानवो दर्शतायाः-
श्चित्रा उषसो अमृतास आगुः ।
जनयन्तो दैव्यानि व्रता-
न्यापृणन्तो अन्तरिक्षा व्यस्थुः ॥ ३

एषा स्या युजाना पराका-
त्पञ्च क्षितीः परि सद्यो जिगाति ।
अभिपश्यन्ती वयुना जनानां
दिवो दुहिता भुवनस्य पत्नी ॥ ४

वाजिनीवती सूर्यस्य योषा
चित्रामघा राय ईशे वसूनाम् ।
ऋषिष्टुता जरयन्ती मघो-
न्युषा उच्छति वह्निभिर्गृणाना ॥ ५

प्रति द्युतानामरुषासो अश्वा-
श्चित्रा अदृश्रन्नुषसं वहन्तः ।
याति शुभ्रा विश्वपिशा रथेन
दधाति रत्नं विधते जनाय ॥ ६

सत्या सत्येभिर्महती महद्भि-
र्देवी देवेभिर्यजता यजत्रैः ।

रुजद्दृळ्हानि ददुस्रियाणां
प्रति गाव उषसं वावशन्त ॥ ७

नू नो गोमद्वीरवद्धेहि रत्न-
मुषो अश्वावत्पुरुभोजो अस्मे ।
मा नो बर्हिः पुरुषता निदे क-
र्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ८

म० ७ No. 23 सू० ८३

युवां नरा पश्यमानास आप्यं
प्राचा गव्यन्तः पृथुपर्शवो ययुः ।
दासा च वृत्रा हतमार्याणि च
सुदासमिन्द्रावरुणावसावतम् ॥ १

यत्रा नरः समयन्ते कृतध्वजो
यस्मिन्नाजा भवति किं चन प्रियम् ।
यत्रा भयन्ते भुवना स्वर्दृश-
स्तत्रा न इन्द्रावरुणाधि वोचतम् ॥ २

सं भूम्या अन्ता ध्वसिरा अदृक्ष-
तेन्द्रावरुणा दिवि घोष आरुहत् ।
अस्थुर्जनानामुप मामरातयो-
ऽर्वागवसा हवनश्रुता गतम् ॥ ३

इन्द्रावरुणा वधनाभिरप्रति
भेदं वन्वन्ता प्र सुदासमावतम् ।
ब्रह्माण्येषां शृणुतं हवीमनि
सत्या तृत्सूनामभवत्पुरोहितिः ॥ ४

इन्द्रावरुणावभ्या तपन्ति
माघान्यर्यो वनुषामरातयः ।
युवं हि वस्वं उभयस्य राजथो-
ध स्मा नोऽवतं पार्ये दिवि ॥ ५

युवां हवन्त उभयास आजि-
ष्विन्द्रं च वस्वो वरुणं च सातये ।
यत्र राजभिर्दशभिर्निबाधितं
प्र सुदासमावतं तृत्सुभिः सह ॥ ६

दश राजानः समिता अयज्यवः
सुदासमिन्द्रावरुणा न युयुधुः ।
सत्या नृणामद्मसदामुपस्तुति-
र्देवा एषामभवन्देवहूतिषु ॥ ७

दाशराज्ञे परियत्ताय विश्वतः
सुदास इन्द्रावरुणावशिक्षतम् ।
श्वित्यञ्चो यत्र नमसा कपर्दिनो
धिया धीवन्तो असपन्त तृत्सवः ॥ ८

वृत्राण्यन्यः समिथेषु जिघ्नते
व्रतान्यन्यो अभि रक्षते सदा ।
हवामहे वां वृषणा सुवृक्तिभि-
रस्मे इन्द्रावरुणा शर्म यच्छतम् ॥ ९

अस्मे इन्द्रो वरुणो मित्रो अर्यमा
द्युम्नं यच्छन्तु महि शर्म सप्रथः ।
अवध्रं ज्योतिरदितेर्ऋतावृधो
देवस्य श्लोकं सवितुर्मनामहे ॥ १०

म० ७ **No. 24** सू० ८६

धीरा त्वस्य महिना जनूंषि
वि यस्तस्तम्भ रोदसी चिदुर्वी ।
प्र नाकमृष्वं नुनुदे बृहन्तं
द्विता नक्षत्रं पप्रथच्च भूम ॥ १

उत स्वया तन्वा३ सं वदे त-
त्कदा न्व१न्तर्वरुणे भुवानि ।
किं मे हव्यमहृणानो जुषेत
कदा मृळीकं सुमना अभि ख्यम् ॥ २

पृच्छे तदेनो वरुण दिदृक्षू-
पो एमि चिकितुषो विपृच्छम् ।

स॒मा॒नमिन्मे॑ क॒वय॑श्चिदाहु-
र॒यं ह॒ तुभ्यं॒ वरु॑णो हृणीते ॥ ३

किमाग॑ आस वरुण॒ ज्येष्ठं॒
यत्स्तो॒तारं॒ जिघां॑ससि॒ सखा॑यम् ।
प्र तन्मे॑ वोचो दूळभ स्वधा॒वो-
ऽव॑ त्वाने॒ना नम॑सा तु॒र इ॑याम् ॥ ४

अव॑ द्रु॒ग्धानि॒ पित्र्या॑ सृजा॒ नो-
ऽव॒ या व॒यं च॑कृ॒मा त॒नूभिः॑ ।
अव॑ राजन्पशु॒तृपं॒ न ता॒युं
सृ॒जा व॒त्सं न दाम्नो॒ वसि॑ष्ठम् ॥ ५

न स स्वो दक्षो॑ वरुण॒ ध्रुतिः॒ सा
सुरा॑ म॒न्युर्वि॒भीद॑को॒ अचि॑त्तिः ।
अस्ति॒ ज्याया॒न्कनी॑यस उपा॒रे
स्वप्न॑श्च॒नेदनृ॑तस्य प्रयो॒ता ॥ ६

अरं॑ दा॒सो न मी॒ळ्हुषे॑ करा-
ण्य॒हं दे॒वाय॒ भूर्ण॒येऽना॑गाः ।
अचे॑तयद॒चितो॑ दे॒वो अ॒र्यो
गृत्सं॑ रा॒ये क॒वित॑रो जुनाति ॥ ७

अ॒यं सु तुभ्यं॑ वरुण स्वधावो
हृ॒दि स्तोम॒ उप॑श्रितश्चिदस्तु ।

शं नः॒ क्षेमे॒ शमु॒ योगे॑ नो अस्तु
यूयं पा॑त स्व॒स्तिभिः॒ सदा॑ नः ॥८

म० ७ **No. 25** सू० ८८

प्र शु॒न्ध्युवं॒ वरु॑णाय॒ प्रेष्ठां॑
म॒तिं व॑सिष्ठ मी॒ळ्हुषे॑ भरस्व ।
य ई॑म॒र्वाञ्चं॒ कर॑ते॒ यज॑त्रं
स॒हस्रा॑मघं॒ वृष॑णं॒ बृह॑न्तम् ॥ १

अधा॒ न्व॑स्य सं॒दृशं॑ जग॒न्वा-
न॒ग्नेरनी॑कं॒ वरु॑णस्य मंसि ।
स्व१र्यदश्म॑न्नधि॒पा उ॒ अन्धो॒-
ऽभि मा॒ वपु॑र्दृ॒शये॑ निनीयात् ॥ २

आ यद्रु॒हाव॒ वरु॑णश्च॒ नावं॒
प्र यत्स॑मु॒द्रमी॒रया॑व॒ मध्य॑म् ।
अधि॒ यद॒पां स्नुभि॒श्चरा॑व॒
प्र प्रे॒ङ्ख ई॑ङ्खयावहै शु॒भे कम् ॥ ३

वसि॑ष्ठं ह॒ वरु॑णो ना॒व्याधा॒-
दृषिं॑ चकार॒ स्वपा॒ महो॑भिः ।
स्तो॒तारं॒ विप्रः॑ सुदिन॒त्वे अह्नां॒
यान्नु द्याव॑स्त॒तन॒न्यादु॒षासः॑ ॥ ४

क्व१ त्यानि नौ सख्या बभूवुः
सचावहे यदवृकं पुरा चित् ।
बृहन्तं मानं वरुण स्वधावः
सहस्रद्वारं जगमा गृहं ते ॥ ५

य आपिर्नित्यो वरुण प्रियः स-
न्त्वामागांसि कृणवत्सखा ते ।
मा त एनस्वन्तो यक्षिन्भुजेम
यन्धि ष्मा विप्रः स्तुवते वरूथम् ॥ ६

ध्रुवासु त्वासु क्षितिषु क्षियन्तो
व्य१स्मत्पाशं वरुणो मुमोचत् ।
अवो वन्वाना अदितेरुपस्था-
द्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७

मं० ७ No. 26 सू० ८९

मो षु वरुण मृन्मयं गृहं राजन्नहं गमम् ।
मृळा सुक्षत्र मृळय ॥ १

यदेमि प्रस्फुरन्निव दृतिर्न ध्मातो अद्रिवः ।
मृळा सुक्षत्र मृळय ॥ २

क्रत्वः समह दीनता प्रतीपं जगमा शुचे ।
मृळा सुक्षत्र मृळय ॥ ३

अपां मध्ये तस्थिवांसं तृष्णाविदज्जरितारम् ।
मृळा सुक्षत्र मृळय ॥ ४

यत्किं चेदं वरुण दैव्ये जने-
ऽभिद्रोहं मनुष्या३श्चरामसि ।
अचित्ती यत्तव धर्मा युयोपिम
मा नस्तस्मादेनसो देव रीरिषः ॥ ५

मं० ७ No. 27 सू० १०२

पर्जन्याय प्र गायत दिवस्पुत्राय मीळ्हुषे ।
स नो यवसमिच्छतु ॥ १

यो गर्भमोषधीनां गवां कृणोत्यर्वताम् ।
पर्जन्यः पुरुषीणाम् ॥ २

तस्मा इदास्ये हविर्जुहोता मधुमत्तमम् ।
इळां नः संयतं करत् ॥ ३

मं० ८ No. 28 सू० ३०

नहि वो अस्त्यर्भको देवासो न कुमारकः ।
विश्वे सतोमहान्त इत् ॥ १

इति स्तुतासो असथा रिशादसो
ये स्थ त्रयश्च त्रिंशच्च ।
मनोर्देवा यज्ञियासः ॥ २

ते नस्त्राध्वं तेऽवत
त उ नो अधि वोचत ।
मा नः पथः पित्र्यान्मानवा-
दधि दूरं नैष्ट परावतः ॥ ३

ये देवास इह स्थन
विश्वे वैश्वानरा उत ।
अस्मभ्यं शर्म सप्रथो
गवेऽश्वाय यच्छत ॥ ४

म० १० No. 29 सू० १४

परेयिवांसं प्रवतो महीरनु
बहुभ्यः पन्थामनुपस्पशानम् ।
वैवस्वतं संगमनं जनानां
यमं राजानं हविषा दुवस्य ॥ १

यमो नो गातुं प्रथमो विवेद
नैषा गव्यूतिरपभर्तवा उ ।
यत्रा नः पूर्वे पितरः परेयु-
रेना जज्ञानाः पथ्या३ अनु स्वाः ॥ २

मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभि-
र्बृहस्पतिर्ऋक्वभिर्वावृधानः ।

यांश्च देवा वावृधुर्ये च देवा-
न्त्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मदन्ति ॥ ३

इमं यम प्रस्तरमा हि सी-
दाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः ।
आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वह-
न्त्वेना राजन्हविषा मादयस्व ॥ ४

अङ्गिरोभिरा गहि यज्ञियेभि-
र्यम वैरूपैरिह मादयस्व ।
विवस्वन्तं हुवे यः पिता ते-
ऽस्मिन्यज्ञे बर्हिष्या निषद्य ॥ ५

अङ्गिरसो नः पितरो नवग्वा
अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः ।
तेषां वयं सुमतौ यज्ञियाना-
मपि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ ६

प्रेहि प्रेहि पथिभिः पूर्व्येभि-
र्यत्रा नः पूर्वे पितरः परेयुः ।
उभा राजाना स्वधया मदन्ता
यमं पश्यासि वरुणं च देवम् ॥ ७

सं गच्छस्व पितृभिः सं यमे-
नेष्टापूर्तेन परमे व्योमन् ।

हित्वायावद्यं पुनरस्तमेहि
सं गच्छस्व तन्वा सुवर्चाः ॥ ८

अपेत वीत वि च सर्पतातो-
ऽस्मा एतं पितरो लोकमक्रन् ।
अहोभिरद्भिरक्तुभिर्व्यक्तं
यमो ददात्यवसानमस्मै ॥ ९

अति द्रव सारमेयौ श्वानौ
चतुरक्षौ शबलौ साधुना पथा ।
अथा पितॄन्त्सुविदत्राँ उपेहि
यमेन ये सधमादं मदन्ति ॥ १०

यौ ते श्वानौ यम रक्षितारौ
चतुरक्षौ पथिरक्षी नृचक्षसौ ।
ताभ्यामेनं परि देहि राज-
न्त्स्वस्ति चास्मा अनमीवं च धेहि ॥ ११

उरूणसावसुतृपा उदुम्बलौ
यमस्य दूतौ चरतो जनाँ अनु ।
तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय
पुनर्दातामसुमद्येह भद्रम् ॥ १२

यमाय सोमं सुनुत
यमाय जुहुता हविः ।

यमं ह यज्ञो गच्छ-
त्यग्निदूतो अरंकृतः ॥ १३

यमाय घृतवद्धवि-
र्जुहोत प्र च तिष्ठत ।
स नो देवेष्वा यम-
द्दीर्घमायुः प्र जीवसे ॥ १४

यमाय मधुमत्तमं
राज्ञे हव्यं जुहोतन ।
इदं नम ऋषिभ्यः पूर्वजेभ्यः
पूर्वेभ्यः पथिकृद्भ्यः ॥ १५

त्रिकद्रुकेभिः पतति
षळुर्वीरेकमिद्बृहत् ।
त्रिष्टुब्गायत्री छन्दांसि
सर्वा ता यम आहिता ॥ १६

म० १० No. 30 सू० ९०

सहस्रशीर्षा पुरुषः
सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
स भूमिं विश्वतो वृ-
त्वात्यतिष्ठद्दशाङ्गुलम् ॥ १

पुरुष एवेदं सर्वं
   यद्भूतं यच्च भव्यम् ।
उतामृतत्वस्येशानो
   यदन्नेनातिरोहति ॥ २

एतावानस्य महिमा-
   तो ज्यायांश्च पूरुषः ।
पादोऽस्य विश्वा भूतानि
   त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ३

त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः
   पादोऽस्येहाभवत्पुनः ।
ततो विष्वङ्व्यक्राम-
   त्साशनानशने अभि ॥ ४

तस्माद्विराळजायत
   विराजो अधि पूरुषः ।
स जातो अत्यरिच्यत
   पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ ५

यत्पुरुषेण हविषा
   देवा यज्ञमतन्वत ।
वसन्तो अस्यासीदाज्यं
   ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः ॥ ६

तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्ष-
न्पुरुषं जातमग्रतः ।
तेन देवा अयजन्त
साध्या ऋषयश्च ये ॥ ७

तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः
संभृतं पृषदाज्यम् ।
पशून्तांश्चक्रे वायव्यां-
नारण्यान्ग्राम्याश्च ये ॥ ८

तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत
ऋचः सामानि जज्ञिरे ।
छन्दांसि जज्ञिरे तस्मा-
द्यजुस्तस्मादजायत ॥ ९

तस्मादश्वा अजायन्त
ये के चोभयादतः ।
गावो ह जज्ञिरे तस्मा-
त्तस्माज्जाता अजावयः ॥ १०

यत्पुरुषं व्यदधुः
कतिधा व्यकल्पयन् ।
मुखं किमस्य कौ बाहू
का ऊरू पादा उच्येते ॥ ११

ओपमित्पृथिवीमहं जंघनानीह वेह वा ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १०

दिवि मे अन्यः पक्षो१धो अन्यमचीकृषम् ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ ११

अहमस्मि महामहोऽभिनभ्यमुदीषितः ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १२

गृहो याम्यरंकृतो देवेभ्यो हव्यवाहनः ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १३

म० १० No. 32 सू० १२१

हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे
भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ।
स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां
कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १

य आत्मदा बलदा यस्य विश्व
उपासते प्रशिषं यस्य देवाः ।
यस्य च्छायामृतं यस्य मृत्युः
कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ २

यः प्राणतो निमिषतो महि-
त्वैक इद्राजा जगतो बभूव ।

य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः
कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ३

यस्येमे हिमवन्तो महित्वा
यस्य समुद्रं रसया सहाहुः ।
यस्येमाः प्रदिशो यस्य बाहू
कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ४

येन द्यौरुग्रा पृथिवी च दृळ्हा
येन स्वः स्तभितं येन नाकः ।
यो अन्तरिक्षे रजसो विमानः
कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ५

यं क्रन्दसी अवसा तस्तभाने
अभ्यैक्षेतां मनसा रेजमाने ।
यत्राधि सूर उदितो विभाति
कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ६

आपो ह यद्बृहतीर्विश्वमाय-
न्गर्भं दधाना जनयन्तीरग्निम् ।
ततो देवानां समवर्ततासुरेकः
कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ७

यश्चिदापो महिना पर्यपश्य-
द्दक्षं दधाना जनयन्तीर्यज्ञम् ।

ब्राह्मणोऽस्य मुखमासी-
द्बाहू राजन्यः कृतः ।
ऊरू तदस्य यद्वैश्यः
पद्भ्यां शूद्रो अजायत ॥ १२

चन्द्रमा मनसो जात-
श्चक्षोः सूर्यो अजायत ।
मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च
प्राणाद्वायुरजायत ॥ १३

नाभ्या आसीदन्तरिक्षं
शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत ।
पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रा-
त्तथा लोकाँ अकल्पयन् ॥ १४

सप्तास्यासन्परिधय-
स्त्रिः सप्त समिधः कृताः ।
देवा यद्यज्ञं तन्वाना
अबध्नन्पुरुषं पशुम् ॥ १५

यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवा-
स्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
ते ह नाकं महिमानः सचन्त
यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥ १६

इति वा इति मे मनो गामश्वं सनुयामिति ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ १

प्र वाता इव दोधत उन्मा पीता अयंसत ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ २

उन्मा पीता अयंसत रथमश्वा इवाशवः ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ ३

उप मा मतिरस्थित वाश्रा पुत्रमिव प्रियम् ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ ४

अहं तष्टेव वन्धुरं पर्यचामि हृदा मतिम् ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ ५

नहि मे अक्षिपच्चनाच्छांत्सुः पञ्च कृष्टयः ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ ६

नहि मे रोदसी उभे अन्यं पक्षं चन प्रति ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ ७

अभि द्यां महिना भुवमभीमां पृथिवीं महीम् ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ ८

हन्ताहं पृथिवीमिमां नि दधानीह वेह वा ।
कुवित्सोमस्यापामिति ॥ ९

यो देवेष्वधि देव एक आसी-
त्कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ८

मा नो हिंसीज्जनिता यः पृथिव्या
यो वा दिवं सत्यधर्मा जजान ।
यश्चापश्चन्द्रा बृहतीर्जजान
कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ९

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो
विश्वा जातानि परि ता बभूव ।
यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु
वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ १०

मं० १० No 33 सू० १२५

अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चरा-
म्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ।
अहं मित्रावरुणोभा बिभ-
र्म्यहमिन्द्राग्नी अहमश्विनोभा ॥ १

अहं सोममाहनसं बिभ-
र्म्यहं त्वष्टारमुत पूषणं भगम् ।
अहं दधामि द्रविणं हविष्मते
सुप्राव्ये३ यजमानाय सुन्वते ॥ २

अहं राष्ट्री संगमनी वसूनां
चिकितुषी प्रथमा यज्ञियानाम् ।
तां मा देवा व्यदधुः पुरुत्रा
भूरिस्थात्रां भूर्यावेशयन्तीम् ॥ ३

मया सो अन्नमत्ति यो विपश्यति
यः प्राणिति य ईं शृणोत्युक्तम् ।
अमन्तवो मां त उप क्षियन्ति
श्रुधि श्रुत श्रद्धिवं ते वदामि ॥ ४

अहमेव स्वयमिदं वदामि
जुष्टं देवेभिरुत मानुषेभिः ।
यं कामये तंतमुग्रं कृणोमि
तं ब्रह्माणं तमृषिं तं सुमेधाम् ॥ ५

अहं रुद्राय धनुरा तनोमि
ब्रह्मद्विषे शरवे हन्तवा उ ।
अहं जनाय समदं कृणो-
म्यहं द्यावापृथिवी आ विवेश ॥ ६

अहं सुवे पितरमस्य मूर्ध-
न्मम योनिरप्स्व१न्तः समुद्रे ।
ततो वि तिष्ठे भुवनानु वि-
श्वोतामूं द्यां वर्ष्मणोप स्पृशामि ॥ ७

अहमेव वात इव प्र वा-
म्यारभमाणा भुवनानि विश्वा ।
परो दिवा पर एना पृथि-
व्यैतावती महिना सं बभूव ॥ ८

म० १० No. 34 सू० १६८

वातस्य नु महिमानं रथस्य
रुजन्नेति स्तनयन्नस्य घोषः ।
दिविस्पृग्यात्यरुणानि कृण्व-
न्नुतो एति पृथिव्या रेणुमस्यन् ॥ १

सं प्रेरते अनु वातस्य विष्ठा
ऐनं गच्छन्ति समनं न योषाः ।
ताभिः सयुक्सरथं देव ईय-
तेऽस्य विश्वस्य भुवनस्य राजा ॥ २

अन्तरिक्षे पथिभिरीयमानो
न नि विशते कतमच्चनाहः ।
अपां सखा प्रथमजा ऋतावा
क्व स्विज्जातः कुत आ बभूव ॥ ३

आत्मा देवानां भुवनस्य गर्भो
यथावशं चरति देव एषः ।
घोषा इदस्य शृण्विरे न रूपं
तस्मै वाताय हविषा विधेम ॥ ४

No. 1

Sāyana

प्रति त्यमिति नवर्चं द्वितीयं सूक्तम्। ऋषिच्छन्दसी पूर्ववत्। देवता त्वनुक्रम्यते प्रति त्यमाग्निमारुतमिति। कारीर्यां प्रति त्यमिति धाय्या। तथा च सूत्रितम्। वर्षकामेष्टि कारीरी तस्यां प्रति त्यं चारुमध्वरमीळे अग्निं स्ववसं नमोभिरिति धाय्ये इति (Āśvalāyana Srauta Sūtra ii, 13, 1 and 2)। तामेतां सूक्तगतां प्रथमामृचमाह॥

Note:

The hymn is the second in the fifth anuvaka of the first mandala (For the two fold division of the Rigveda, see Weber's History of Indian Literature, p 31) The rishi and metre of the hymn are "the same as before," that is, the same as those of hymns Nos 13 to 18 of this mandala The rishi is Medhatithi Kanva and the metre is Gayatri There remains the question as to the god or gods in whose honour the hymn is sung As to that Sāyana quotes the Anukramanikā of Katyayana, where the rishi, metre and god of every hymn of the Rigveda are given in order, the hymns being cited, as here, by their first words

Sayana's last general note on the hymn has reference to the ritual This Rik, with one other इळे अग्निं स्ववसं नमोभि (Rigveda, v, 60, 1) is used at the Kariri sacrifice, a prayer for rain

[The hymn is translated with notes in "Vedic Hymns," Part i (Sacred Books of the East)]

Verse 1

Padapatha

प्रति त्यम् चारुम् अध्वरम् गोऽपीथाय प्र हूयसे। मरुत्ऽभिः अग्ने आ गहि ॥ १

Sāyana

त्यच्छब्दः सर्वनाम तच्छब्दपर्यायः। हे अग्ने यो यज्ञः चारुः अङ्गवैकल्यरहितः त्यं तथाविधं चारुमध्वरं प्रति गोपीथाय सोमपानाय प्र हूयसे प्रकर्षेण त्वं हूयसे। तस्मादस्मिन्नध्वरे त्वं मरुद्भिः सह* देवविशेषैः सह आ गहि आगच्छ। सेयमृग्यास्केनैवं व्याख्याता तं प्रति चारुमध्वरं सोमपानाय प्रहूयसे सोऽग्ने मरुद्भिः सहागच्छेति (Nirukta x, 36)। प्रति। निपात आद्युदात्तः†। त्यं। त्यदादीनामः (Panini vii, 2, 102)। प्रातिपदिकस्वरः। चारुम्। दृसनिजनिचरिचटिभ्यो ञुण् (Unadisutra i, 3) अत उपधाया वृद्धिः‡। ञित्वादाद्युदात्तः§। गोपीथाय। निशीथगोपीथावगथा इति (Unadisutra ii, 9)

---

* M_2 omits सह

† Phit Sutra pāla iv

‡ M_2 इति वृद्धिः

§ Pan vi, 1, 197.

word as it stands in the Pada text, where the preceding syllable is not allowed to affect it)

6 महद्भि The old and original meaning of the third case, which must have become obscure already in Yāska's time, as he thinks it necessary to add the preposition सह Notice the way in which this word is written in the Pada text The component parts of compound words &c , are, in reciting that text, separated by a pause of the length of a short vowel The pause is graphically represented by the sign commonly called the avagraha Compare Max Muller's remarks in Vedic Hymns, Part, i preface p lviii

7 अग्न The vocative is not accented unless it stands at the beginning either of a sentence or of a pada Whitney, para 314 *

[8 आ गहि The root is गम् shortened into ग]

Verse 2

Padapatha

न॒हि दे॒वः न मर्त्यः म॒हः तव क्रतुम् प॒रः । म॒रुत्ऽभिः अ॒ग्ने आ ग॒हि ॥ २

Sayana

हे अग्ने महो महतस्तव सम्बन्धि† क्रतुं कर्मविशेषमुल्लङ्घ्य परो नहि उत्कृष्टो देवो न भवति खलु। तथा मर्त्यो मनुष्यश्च परो न भवति। ये मनुष्यास्त्वदीयं क्रतुमनुतिष्ठन्ति ये च देवास्त्वदीये क्रताविज्यन्ते त एवोत्कृष्टा इत्यर्थः। मरुद्भिरित्यादि पूर्ववत्। नहि। एवमादीनामन्त इत्यन्तोदात्तः। देवः। पचाद्यजन्तत्वादन्तोदात्तः। महः। महतस्तलोपश्छान्दसः। बृहन्महतोरुपसंख्यानमिति विभक्तेरुदात्तत्वम्। तव। युष्मदस्मदोर्ङसीत्याद्युदात्तत्वम्। क्रतु। कृञ् कतु (Unādisutra i 78)। प्रत्यया- द्युदात्तत्वम्। गहि। गम्लृ सृप्लृ गतौ। लोट् सेर्हि। बहुलं छन्दसीति शपो लुक्। अनुदात्तोपदेशेत्यादिना अनुनासिकलोप। तस्यासिद्धवदत्राभादित्यसिद्धत्वाद्धतो हेरिति लुक् न भवति। निघात ॥

Notes

1 मर्त्यो The metre shows that we must read a word of three syllables mar ti o ‡ Compare the Latin mor tu us [Av maretan (√mar) mortal, man]

2 महः Whitney, para 400 § [Av maz great]

3 क्रतु This word is the Greek kratos, like that, means strength, as well of the body as of the mind [see Sāyana on सुक्रतु , No 2, v. 1-] or of both, the two not being distinguished The English word strong is used in the same way. Kratu

---

* M s V G S App III paras 11, 18 † M_2 सवन्धि ‡ Pingalāchārya's Chh iii 2 and Halāyudha's Com § M's V G S Para 81

never has in the Rigveda the sense of sacrifice, which was afterwards attributed to it Hence शतक्रतु, for example, a common epithet of Indra both in the Rigveda and the later literature, meant originally 'He whose strength is as the strength of a hundred.' [For the original mg of क्रतु there is the defn in the Sat Br, 4, 1, 4, 1. स यदेव मनसाकामयत इदं मे स्यादिदं कुर्वीयेति स एव क्रतु (Geldner, Vedische Studien, 1, 267) Av Khratu (√ kar) wisdom]

4 पर A preposition governing क्रतु The pronoun पर has the accent on the first syllable. Sāyana's series of errors here springs out of the wrong meaning he attaches to क्रतु Taking that as sacrifice, he next has to supply so important a word to its context as उल्लङ्घ्य must be, or in other words, to ask us to believe that क्रतु can stand for क्रतुमुल्लङ्घ्य which is impossible This, moreover, leaves पर without an accusative, a difficulty which is only got over by confounding पर, the preposition, with पर, the pronoun [See Say., on परो दिवा पर एना पृथिव्या No 33, v 8]

Verse 3

Padapātha

ये महः रजसः विदुः विश्वे देवासः अद्रुहः । मरुत्ऽभिः अग्ने आ गहि ॥ ३

Sayana

हे अग्ने ये मरुतो महो रजसो महत उदकस्य वर्षणप्रकार विदु तैर्मरुद्भिरित्यन्वय । कीदृशा मरुत । विश्वे सर्व सप्तविधगणोपेता । सप्तगणा वै मरुत इति श्रुते (T S ii, 2, 11 1) । देवास द्योतमाना । अद्रुह द्रोहरहिता । वर्षणेन सर्वभूतोपकारित्वात् । तथा चोपरिष्टादाम्नायते । उदीरयथा मरुत समुद्रतो यूय वृष्टिं वर्षयथा पुरीषिण इति (RV v 55 5) शाखान्तरेऽपि मन्त्रान्तरस्य ब्राह्मणमेवमाम्नायते । मरुत सृपयन्त* स्थेत्याह मरुतो वै वृष्ट्या ईशत इति । रज शब्दो यास्केन बहुधा व्याख्यात । रजो रजतेर्ज्योती रज उच्यत उदक रज उच्यते लोका रजास्युच्यन्तेऽसृगहनी रजसी उच्येते इति (Nirukta iv 19) । रजस । नञ्विषयस्यानिसन्तस्येत्याद्युदात्त । विदु । विद ज्ञाने । विदो लटो वेति (Pan iii, 4 83) झेरुसादेश । प्रत्ययस्वर । यद्वृत्तयोगान्निघाताभाव । विश्वे । विशे क्वन्नन्तस्य नित्त्वादाद्युदात्तत्वम् । देवास । आज्जसेरसुक् । देवशब्द पचाद्यजन्त । चित्त्वादन्तोदात्त । अद्रुह । संपदादित्वाद्भावे क्विपि बहुव्रीहौ नञ्सुभ्यामित्यन्तोदात्तत्वम् । कर्तरि वा क्विप् । तत्पुरुषे हि अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं स्यात् । न च कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वं यतो नञो न गतिर्न च कारक इति (Pān vi 2, 139)

Notes

1. ये महो रजसो विदुः 'They who know of the great sky, they who live in the great sky.' With regard, to the word रज it is clear the Sayana here, as elsewhere, selects out of the variety of meanings presented by Yāska, the one which seems to him to suit the context best His present explanation is unsatisfactory, if for no other reason, on account of the necessity of supplying some such word as वर्णनप्रकार. The meaning preferred is that which Sayana has already himself appropriately selected in his commentary for रज occurring in the same contex Rigveda i 6, 10 इतो वा सातिमीमहे दिवो वा पार्थिवादधि । इन्द्रं महो वा रजस ॥ Sāyana's note there is इन्द्रं देवं प्रति सातिं धनदानमधीमहे आधिक्येन याचामहे। कस्माल्लोकादिति तदुच्यते। इत अस्मादृश्यमानात्पार्थिवात्पृथिवीलोकाद्वा दिवो वा द्युलोकाद्वा महो महत प्रौढाद्रजसो वा पक्ष्यादीनां रञ्जकादन्तरिक्षलोकाद्वा । अयमिन्द्रो यत्र कुतश्चिदानीयास्मभ्य प्रयच्छत्वित्यर्थ ।

"The sky or welkin (rajas) is the proper abode of the Maruts, and 'they who know of' means simply 'they who dwell' in the great sky The Vedic poets distinguish commonly between the three worlds, the earth, prithivi (f) or parthiva (n), the sky, rajas, and the heaven, dyu' —From Max Muller's note on the passage, Vedic Hymns, part i, p 55.

2 देवास The older form of the termination.* [Whitney, para 329 a] Both forms are freely used together Compare in the next verse उग्रा and अनाधृष्टास "The appellation विश्वे देवा, all gods together, or more properly, host gods, is often applied to the Maruts, cf i, 23 8, 10 Benfey connects this line with the preceding verse considering विश्वे देवा, it seems, inappropriate as an epithet of the Maruts"-Max Muller Benfey's translation is in his Journal 'Orient and Occident,' Band I, p 27 He supplies from the previous verse 'are not above thy might' But the construction here must be the same as in the verses of a similar kind which follow.

4 अद्रुह 'Beneficent, kindly, who do us no harm' Or, perhaps, the same as अनाधृष्टास in the next verse, 'hurt of none'

Verse 4

Padapātha

ये उग्राः अर्कम् आनृचुः अनाधृष्टासः ओजसा । मरुत्ऽभिः अग्ने आ गहि ॥ ४

* M's H S L p 44, M's V G S p 78, note 7, and Lanman's Noun inflection in the Veda, p 344

Sayana

ये मरुत उग्रास्तीव्रा सन्त अर्कं उदक आनृचु अर्चितवन्त वर्षणेन सपादितवन्त इत्यर्थ । तैर्मरुद्भिरित्यन्वय । कीदृशा मरुत । ओजसा बलेन अनाधृष्टास अतिरस्कृता सर्वैरपि परैर इत्यर्थ । अर्कशब्दस्योदकवाचित्व वाजसनेयिन आमनन्ति आपो वा अर्क इति (S Br x, 6, 5, 2) । तन्निर्वचन च त एवामनन्ति सोऽर्चञ्चरत्तस्यार्चत आपोऽजायन्तार्चते * वै मे कमभूदिति तदेवार्कस्यार्कत्वमिति । (S Br x, 6, 5 1) । जगत्स्रष्टा हिरण्यगर्भ उदक सिसृक्षुरर्चन्नुदक † सत्यसकल्पमहिमप्रख्यापनेन स्वात्मान पूजयन्नचरत् । तथा पूजयतो हिरण्यगर्भस्य सकाशादुदकमुत्पन्नम् । तदानीमर्चते मह्य कमभूदित्यवोचत् । तेनोदकस्यार्कनाम निष्पन्नमित्यर्थ । आनृचु । अर्चतेरपस्पृधेथामित्यादिना निपात (*Pan* vi, 1 36) । प्रत्ययस्वर । यद्वृत्तयोगाच्च निघात । अनाधृष्टास । अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥ ओजसा । उब्जेर्बले‡ बलोपश्चेत्यसुन् (Un Sû iv 191) नित्त्वादाद्युदात्त ॥

Notes

1 अर्कमानृचु 'Sing their song' The construction is that of the cognate accusative Both words are of quite common occurrence in the Rigveda in the meaning here assigned to them Compare for example, गायन्ति त्वा गायत्रिणोऽर्चन्त्यर्कमर्किण RV i, 10, 1 The song of the Maruts is the whistling of the storm Max Muller has the following note —

"Sayana explains arka by water Hence Wilson, 'Who are fierce and send down rain' But arka has only received this meaning of water in the artificial system of interpretation first started by the authors of the Brahmanas, who had lost all knowledge of the natural sense of the ancient hymns The passages in which arka is explained as water in the Brahmanas are quoted by Sayana, but they require no refutation On the singing of the Maruts, see note to i, 38, 15 § The perfect in the Veda, like the perfect in

---

† Ulwar° Mss omit उदक

§ passages like i, 19, 4, 52, 15 show that the conception of the Maruts as singers was most familiar to the Vedic Rishis (i 64, 10, Kuhn Zeitschrift vol i, p 521, note) and arka is the very name applied to their songs (i, 19, 4) In the Edda, too 'storm and thunder are represented as a lay, as the wondrous music of the wild hunt The dwarfs and Elbs sing the so-called Alb leich which carries off everything, trees and mountains" See Justi in Orient und Occident, vol ii, p 62 There is no doubt, therefore, that arkin here means musician, and that the arka of the Maruts is the music of the winds

---

* M_2 °ते ‡ M_2 omits बले

Homer, has frequently to be rendered in English by the present "
[For the use of the Perf in the Veda see Whitney, para 823]

[मरुत स्वर्का vii 35, 9 –स्वर्का = शोभनस्तुतय (Sāyana) तुभ्येदेते मरुत -
अचन्त्यस्म् v, 30, 6 एते स्तोतार हे इन्द्र तुभ्यमेवार्चनीय स्तोत्रमर्चन्ति स्तुवन्ति।
कुर्वन्तीत्यर्थ (Say) Say. similarly on v, 31, 5 * अर्चामिर्क नरे विभ्राय
Sayana अर्क मन्त्ररूप स्तोत्रम् अर्चामि पूजयामि। उच्चारयामीत्यर्थ ।]

Verse 5

Padapatha

ये शुभ्राः घोरऽवर्पसः सुऽक्षत्रासः रिशादसः । मरुत्ऽभिः
अग्ने आ गहि ॥ ५

Sayana

ये मरुत शुभ्रत्वादिगुणोपेतास्तैर्मरुद्भिरित्यन्वय । शुभ्रा शोभमाना । घोरवर्पस उग्ररूपधरा । सुक्षत्रास शोभनधनोपेता । रिशादस हिंसकानां भक्षका । मघमित्याद्यष्टाविंशतिसख्याकेषु धननामसु क्षत्र भग इति पठितम् । शुभ्रा । स्फायितञ्चीत्यादिना शुभेरुणादिको रक् । प्रत्ययस्वर । घोरवर्पस । घोर वर्पो येषाम् । बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । सुक्षत्रास । बहुव्रीहौ नञ्सुभ्यामित्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । आद्युदात्त च्छवच्छन्दसीत्येव (Pān vi 2 119) तु न भवति क्षत्रशब्दस्यान्तोदात्तत्वात् । रिशन्ति हिंसन्तीति रिश तानदन्तीति रिशादस । सर्वधातुभ्योऽसुन्प्रत्यय नित्स्वरेण उत्तरपदमाद्युदात्तम् (Pān vi, 1 197)। कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण स एव शिष्यते ॥

Notes

1 सुक्षत्रास 'Having a noble dominion, mighty rulers' Dominion is the ordinary meaning of क्षत्र in the Rigveda, and it is in that sense that the word and its derivatives are applied in the later language to the order of Kshatriyas [See Say on क्षत्रश्रियम्, No 2, v 5 and सुक्षत्र, No 7, v 4] The accent of सुक्षत्रास calls for remark The word is a bahuvrihi compound, and the general rule for such compounds is that they take the accent proper of their first component So for example घोरवर्पस in this verse There are, however, many exceptions to this rule, and bahuvrihi components with सु and दु generally take the accent of their last component This is the case in our world, क्षत्र taking the udatta on the last syllable In the case of a good many compounds with सु and दु, where the accent is not, as it is here, already on the last syllable of the final member it is in the compound shifted to the last syllable Thus,

---

*(?) RV i 62 1 † S quotes Nir V, 4

for example, अङ्गुरि (अङ्गुलि) has the accent on the second syllable, but स्वङ्गुरि ıv, 54, 4 has it on the last. See Whitney para 1304 c and d

2 रिशादस Sayana's explanation is one, and the most likely one, of several etymologies of the word suggested by Yaska, whose note shows that so far back as his time, the origin and meaning of the word were unknown I translate Roth's article on the word in the St Petersburg Dictionary. ' रिशादस्. An adjective of unknown meaning It is not treated as a compound word in the Pada text The commentators explain it by रेशयदारिन् tearing in pieces the destroyer, or, according to another reading, रेशयद्दाशिन् (from दृश् to bite) In Nirukta vi, 14, the word is divided into रिश + असू (from अद्), रिशा + दस, रिशद् + अस and so forth Compare Sayana on the passages, and Mahidhara on VS iii, 44 An epithet especially of the Maruts and other gods, RV i, 26, 4, 39, 4, 64, 5, 77, 4, 186, 8, v, 60, 7, 61, 16, 64, 1, 66, 1, 67, 2, 71, 1, vii, 59, 9, 66, 7, viii, 8, 17, 27, 4 and 10, 30, 2, 72, 5, रिशादसो न मर्या अभिद्यव x, 77, 3, श्येनासो न स्वयशसो रिशादस 5, (सोम) सुमृळीको अनप्यो रिशादा ix, 69, 10 VS iii, 44, xxxiii, 72 "

[रिश् is always used to mean pluck off, tear into small bits, something like what cattle do with their grass fodder रिशादस in the present passage seems to be contrasted with घृतनास as घोरवर्पस with शुभ्रा So रिशादस must mean those who eat only small bits, the offerings being small in comparison with what the sacrificer asks for of the gods in return It is possible that this sense must have been early forgotten —Ludwig in 'Ueber die neuesten Arbeiten auf dem Gebiete der Rigveda forschung," p 7]

Verse 6

Padapātha

ये नाकस्य अधि रोचने दिवि देवासः आसते । मरुत्ऽभिः अग्ने आ गहि ॥ ६

Sāyana

ये मरुतो नाकस्याधि तु स्वरादित्तस्य सूर्यस्योपरि दिवि द्युलोके रोचने दीप्यमाने य देवास स्वयमपि दीप्यमाना आसत । तैर्मरुद्भिरित्यन्वय । नाकस्य । क सुखं तदभावोऽस्ति असाववम् इति बहुव्रीहिं कृत्वा पश्चान्नञ् । न अकं नाक इति नञ्तत्पुरुष । नभ्राण्नपान्नवेदा (Pan vi, 3, 75) इति लोपो न भवति नभ्राण्नपादित्यादिना प्रकृतिभावात् (Pan vi, 3, 75) । तत्पुरुषे तुल्यार्थेत्यादिना अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वेन उदात्तत्वम् (Pan vi, 3, 75) । तत्पुरुषे तुल्यार्थेत्यादिना

vi, 2. 2) प्रथमतत्पुरुषं कृत्वा पश्चाद्बहुव्रीहौ उत्तरपदान्तोदात्तत्वं स्यात्* । अधिशब्द उपर्यर्थः । उपसर्गप्रतिरूपको निपातः । रोचने । रुच दीप्तौ अनुदात्तेतश्च हलादेरिति (Pān. iii, 2, 149) युच् । चित इत्यन्तोदात्तत्वम् (Pān vi, 1, 163) । दिवि । ऊडिदमित्यादिना विभक्तेरुदात्तत्वम् (Pān vi, 1 171) । देवासः । आज्जसेरसुगित्यसुक् (Pān vii, 1, 50) । आसते । आस उपवेशने । अनुदात्तेत्त्वादात्मनेपदम् । झस्य अदादेशः । अदिप्रभृतिभ्यः शपः (Pān ii, 4, 72) इति शपो लुक् । अनुदात्तेत्वात् सार्वधातुकस्यानुदात्तत्वम् । (Pān vi, 1, 186) यद्वृत्तयोगान्न निघातः † (Pān viii, 1, 66) ॥

Note.

नाकस्याधि रोचने 'On the shining arch of heaven' The sky (नाक) is conceived of as a 'firmament,' a solid vault on which (अधि with the loc) the Maruts seat themselves Sāyana's attempt to make नाक mean the sun here hardly deserves notice He may have been led to it by the fact that the phrase सूर्यस्य रोचने occurs elsewhere, RV. iii, 22, 3 A more common collocation is रोचने दिवः, as, for example, in RV. i, 105, 5, अमी ये देवा स्थन त्रिष्वा रोचने दिवः, where Sāyana's note is हे देवा त्रिषु पृथिव्यादिषु स्थानेषु येऽमी यूयं स्थन वर्तमाना भवथ । यानि स्थानानि दिवो द्योतमानस्य सूर्यस्य रोचने दीप्तिविषये वर्तन्ते । सूर्यप्रकाश्येषु स्थानेष्वित्यर्थः ।

Max Muller has the following note —

"Naka must be translated by firmament, as there is no other word in English besides heaven, and this is wanted to render dyu. Like the Jewish firmament, the Indian naka, too, is adorned with stars, cf i 68, 5, पिपेश नाकं स्तृभिः Dyu, heaven, is supposed to be above the rajas, sky or welkin Kuhn's Zeitschrift vol xii, p 28.

Sāyana 'In the radiant heaven above the sun' See note 1 to i, 6, 9, p 49 ‡"

Verse 7

Padapātha

ये ईङ्खयन्ति पर्वतान् तिरः समुद्रम् अर्णवम् । मरुत्ऽभिः अग्ने आ गहि ॥ ७

‡ In the note referred to a number of passages are brought together to show that the two words रोचने दिव belong together, and that they signify the light of heaven, or the bright place of heaven

* See Pān vi, 2, 172, Kāt Vārt and Pat MBh on Pān vi, 2, 1-2, M's V G S App III para 10, c and d2

† M's V G S App III para 19 B

Sāyana

ये मरुत पर्वतान्मेघानीङ्खयन्ति चालयन्ति । तथा अर्णवम् उदकयुक्त समुद्र तिर कुर्वन्तीति शेष । निश्चलस्य जलस्य तरङ्गाद्युत्पत्तये चालन तिरस्कार । तैर्मरुद्भिरित्यन्वय । ईङ्खयन्ति । उख उखीत्यादावीखिर्गत्यर्थ । हेतुमति चेति णिच् । इदितो नुम् धातोरिति नुम् । णिजन्तधातोश्चित इत्यन्तोदात्तत्वम् (Pān vi, 1, 163) । शप पित्वादनुदात्तत्वम् (Pān iii, 1, 4) । तिङश्च लसार्वधातुकस्वरेण धातुस्वर एव शिष्यते पर्वतान । पूर्व पर्व मर्व पूरणे । औणादिकोतन्* । प्रत्ययस्वर ॥

Notes

1 तिर A preposition governing समुद्र So also in the next verse

2 It must be an open question what the poet means by the mountains which are tossed by the Maruts across the surging sea Looking to the context I think that he has in view the influence of the storm gods on the waters when they stretch across the sea (verse 8), and that by mountains here he means waves mountain high Compare समुद्रे पर्वते in ii, 16, 3, where Sayana's gloss, समुद्रे पर्वतेश्च is to be rejected न क्षोणिभ्या परिभ्वे त इन्द्रिय न समुद्रे पर्वतैरिन्द्र ते रथ "Thy chariot, Indra, is not overstepped by earth and heaven, *nor by the mountains of the sea.*" (But compare Max Muller, Vedic Hymns, Part i, p 62) The difficulty, it should be noted, is, as frequently the case, not as to the meaning of the word used, but as to the poet's metaphor Max Muller, who, with Sayana, assigns the meaning clouds to पर्वतान् here, has the following note —

"*That* पर्वत (*mountain*) *is used in the sense of cloud, without any further explanation, is clear from many passages*

i, 57, 6, त्व तमिन्द्र पर्वत महामुरु वज्रेण वज्रिन्पर्वशश्चकर्तिथ ।

'Thou, Indra, hast cut this great broad cloud to pieces with thy lightning'

We actually find two similes mixed up together, *such as* v 32, 2, ऊध पर्वतस्य, the udder of the cloud *All we can do is to translate* parvata *by mountain, but always to remember that mountain means cloud In the Edda too, the rocks said to have been fashioned out of Ymir's bones, are supposed to be intended for clouds In old Norse* klakkr means both cloud and rock, nay, the English word cloud itself has been identified with the Anglo Saxon *clud*, rock See Justi, Orient und Occident, vol, ii, p 62"

---

* v 1 करो मवतरीपादिभ्यात्

There is nothing distinctive about the passage of clouds across the sea, as contrasted with their passage across the dry land It must be noted, however, that Roth takes समुद्र here and in some other passages to refer not to the sea, but to the "waters that are above the sky"* Compare Max Muller, Vedic Hymns, Part i, pp 57–61

Verse 8

Padapātha

आ ये तन्वन्ति रश्मिऽभिः तिरः समुद्रम् ओजसा । मरुत्ऽभिः अग्ने आ गहि ॥ ८

Sāyana

ये मरुतो रश्मिभिः सूर्यकिरणैः सह आ तन्वन्ति आभुवन्ति । आकाशमिति शेषः । किंच ओजसा स्वकीयबलेन समुद्रं तिरस्कुर्वन्ति । तैर्मरुद्भिरित्यन्वयः । तन्वन्ति । तनु विस्तारे । लटो झोन्तः । तनादिकृञ्भ्य उः (Pān iii, 1, 79) । सति शिष्टस्वरबलीयस्त्वमन्यत्र विकरणेभ्यः† इति तिङ एवाद्युदात्तत्वम् । समुद्रम् । उन्दी क्लेदने । स्फायितञ्चीति रक् (Un Su ii 178) समासे कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥

Verse 9

Padapātha

अभि त्वा पूर्वऽपीतये सृजामि सोम्यम् मधु । मरुत्ऽभिः अग्ने आ गहि ॥ ९

Sāyana

हे अग्ने पूर्वपीतये पूर्वकाले प्रवृत्ताय पानाय त्वा प्रति सोम्यं मधु सोमसम्बन्धि‡ मधुरं रसम् अभि सृजामि सर्वतः संपादयामि । अतस्त्वं मरुद्भिः सह§ आ गच्छ । अभि । एवमादीनामन्त ¶ इत्यन्तोदात्तत्वम् । त्वाम् । द्वितीयाया इति त्वादेशः सर्वानुदात्तः ‖ । पूर्वपीतये । पूर्वा चासौ पीतिश्च । पुंवत्कर्मधारयेत्यादिना पुंवद्भावः (Pān vi, 3, 42) । सृजामि । सृज विसर्गे । मिप पित्त्वादनुदात्तत्वम् । विकरणस्वरः । सोम्यम् । सोममर्हतीति यः (Pān iv, 4, 137) । प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः । मधु । फलिपाटिनमीत्यादिना (Un Su i 19) उः प्रत्ययः । नित्दित्यनुवृत्तेराद्युदात्तत्वम् (Pān vi, 1, 197) ।

---

* The passages cited are i, 19, 7 i 159, 4, v, 55, 5, v 79, 8, vi, 58, 3 viii, 10, 1, viii, 54 2 viii, 86, 5, x, 114, 4

---

† Kāt Vārt 9 on Pān vi, 1, 158 ‡ M₂ मधुररसम् § M₂ सहाग'.
¶ Phiṭ Sūtra 80, 81 i, l एवादीनामन्त ‖ M's V S G App III 8, A, a, M's V G S para 109, 1, a (p 105)

अन्यद्व्रतम् । *अत्र यास्क. । अभिसृजाभि त्वा पूर्वपीतये पूर्वपानाय सोम्य मधु सोममय सोमे मरुद्भि † महागच्छेति (Nirukta x, 37)

Note

सोम्यम् The metre shows that we must pronounce so mı am Compare note 1 on verse 2 supra

पूर्वपीतये For accent see M's V G E. p 454

No. 2

Mandala I *Sūkta* 25

Sāyana

यच्चिद्धित्येकविंशत्यृच द्वितीय सूक्तम् । तथा चानुक्रान्तम् । यच्चित्सैकोति । ऋषिश्चान्यस्मादिति परिभाषया शुन शेप एव ऋषि । आदौ गायत्रमिति परिभाषितत्वाद्गायत्री छन्द । वारुण त्विति पूर्वोक्तत्वात्तुह्यादिपरिभाषया (Anukı xıı 3) वरुणो देवता । विनियोग उक्त शुन शेपाख्याने । विशेषविनियोगस्तु । आभिप्लविकेषु इद सूक्त मैत्रावरुणशस्त्रे स्तोमातिशंसनार्थम् । अभिप्लवषडहस्याहानीति खण्डे तथैव सूत्रितम् । यच्चिद्धि त विश इति वारुणमेतस्य तृचमावपेत मैत्रावरुण (Asval vıı, 5, 9 & 10) इति ॥

Note

[Translated in Max Muller's 'Ancient Sanskrit Literature,'' pp 535–7]

Verse 1

Padapātha

यत् चित् हि ते विशः यथा प्र देव वरुण व्रतम् ।
मिनीमसि द्यविऽद्यवि ॥ १

Sāyana

हे वरुण‡ यथा लोके विश प्रजा कदाचित्प्रमादं कुर्वन्ति तथा वयमपि ते तव सम्बन्धि यच्चिद्धि यदेव किंचिद्व्रत कर्म द्यविद्यवि प्रतिदिन प्र मिनीमसि प्रमादेन हिंसितवन्त । तदपि व्रत प्रमादपरिहारेण साङ्गं कुर्विति शेष । यद्वा । लिङ्स्वरणासुदात्ते

* M_2 omits अत्र च्छति

---

† Maruts See Macdonell's Vedic Mythology § 29 last para and Taylor's 'The Origin of the Aryans' p 319

‡ Varuna For the derivations of the word, and characteristics and functions of the god, see Muir's Sanskrit Texts, Vol V, Sec V and Macdonell's Vedic Mythology § 12 and Hopkin's Rel Ind pp 64–72 For uru ıe na found in the Boghaz-köi (Asia Minor) inscription, see M and K's Vedic Index Vol I, p vııı, and Moulton's Early Zoroastrianism p 6 On the correspondence of Varuna with the Greek *Ouranos* see Muir's S T, Vol V, p. 76, and Bloomfield's Rel Ved, p 136

मासे (Pān vi 1, 193) यथेति पादान्त (Phit Su iv, 17) इति सर्वानुदात्तत्वम्। मिनीमसि। मीञ् हिंसायाम्। इदन्तो मसि। ऋयादिभ्य श्ना। मीनातेर्निगम (Pān vii 3, 81) इति ह्रस्वत्वम्। ई हल्यघोरितीकार। सति शिष्टस्वरबलीयस्त्वमन्यत्र विकरणेभ्य इति वचनात्तिङ एव स्वर शिष्यते। यद्वृत्तयोगान्निघाताभाव ॥

Notes

1 Construe this verse with the one following Sāyana's construction is wrong

2 प्र For the position of this word see note 4 on No 1, verse 1.

[3 व्रतम् (from वृणोति) (1) Originally what is enclosed, protected, set apart, (2) what is fenced off or forbidden, what is determined, what is settled and hence like धर्मन् law, ordinance, (3) sacrifice, being supposed to be enjoyed by the gods, (4) sway, power, or work (as in v, 83, 5, vi, 54, 9) —Max Muller's Note abridged (Vedic Hymns, Part i, pp 236-240)]

4 मिनीमसि An older form of the termination of the first person plural. Both forms are used freely together in the Rigveda, but मसि occurs five times as often as म See Whitney, para 548 * The termination masi recovered in the Rigveda, throws a flood of light on the real character of the inflections in the Indo-Germanic languages Terminations like mas and the Latin mus wear little trace of their original signification But masi is obviously the pronoun of the first person *plus* the pronoun of the third person, I (or rather me an old nominative) + he = we

5 द्यविद्यवि The word is repeated, and forms a compound of which the prior member has its own independent accent, and the other is without accent Whitney para 1260.†

Verse 2

Padapātha

मा नः॑ व॒धाय॑ ह॒त्नवे॑ जि॒ही॒ळा॒नस्य॑ री॒र॒धः॒ मा ह्र॒णा॒नस्य॑ म॒न्यवे॑ ॥ २

Sāyana

हे वरुण जिहीळानस्यानादरं कुर्वतो हत्नवे हन्तु पाप ‡हिंसनशीलस्य तव सम्बन्धिने

---

* M's V G S para 131 p 125 note 2 † Phit Su 86, 87 and Subodhini on the same Pān viii, 1, 11 vi, 1, 223, M's V G S App I.I para 10 a ‡ M₂ पापि

स्वस्तुंगाय यथाय न अभगन्ना रीरध नासिद्धानियपभुलन्ना कुरु। हृणानस्य हृणीयमानस्य क्रुद्धस्य तव मन्यवे क्रोधाय मा अस्मान्रीरध । वधाय । हनश्च वध (Pān. iii, 3, 76) इत्यपन्नो वधादेशः । उञ्छादिषु पाठादन्तोदात्त (Pān vi 1, 160)। हस्तये । [illegible] । [illegible] सुश्रत्यय (Un-Sū iii 30) धातोरिकारस्य तकार । जिहीळानस्य । [illegible] भावादि । अस्माद्धि चानञ् । द्विर्भावहला- दिशेषश्चुत्वजश्त्वानि । एकारस्य ईकारादेशश्छान्दसः । चित इत्यन्तोदात्तत्वम् । रीरध । राध संसिद्धौ । चङि णिचार उपधाह्रस्वत्वम् । द्विर्वचनहलादिशेष । हस्वत्व- मन्यद्धाव[illegible]मदीर्घौ । न माङ्योग इत्यडभाव । हृणानस्य । हृणीङ् लज्जायाम् । अस्मात्कानचि पृषोदरादित्वादभिमतरूपसिद्धिः ॥

Notes

1 Sayana takes जिहीळानस्य with हन्तु ('destructive of the scoffer') and refers हृणानस्य to Varuna himself. Both constructions are harsh, if indeed the second be not impossible. The two words refer to the enemies, human and superhuman, against whom the favour of Varuna will continue to protect the righteous or the penitent man.

2 जिहीळानस्य. In the Rigveda a lingual l (ळ) takes the place of ड when occurring between two vowels, Whitney, para 54

Verse 3

Padapatha

वि मृळीकायं ते मनः रथीः अश्वम् न संऽदितम् । गीःऽभिः वरुण सीमहि ॥ ३

Sāyana

हे वरुण मृळीकाय* अस्मत्सुखाय ते तव मनो गीर्भिः स्तुतिभिः वि सीमहि विशेषेण बध्नीम प्रसादयाम इत्यर्थः । तत्र दृष्टान्त । रथी रथस्वामी संदितं सम्यक्खण्डितं दूरगमनेन श्रान्तमश्वं न अश्वमिव । यथा स्वामी श्रान्तमश्वं घासप्रदानादिना प्रसादयति तद्वत् । रथी । मत्वर्थीय ईकार । संदितम् । दो अवखण्डने । निष्ठति क्त । द्यतिस्यतिमास्थां‡ मित्तिकित्ति (Pān vii, 4 40) इतीकारान्तादेश । गतिरनन्तर इति गते प्रकृतिस्वरत्वम् । गीर्भि । सावेकाचः इति भिस उदात्तत्वम् । सीमहि । षिञ् तन्तुसन्ताने । व्यत्ययेनात्मनेपदम् । बहुलं छन्दसीति विकरणस्य लुक् । घति लोप (*Pān vi, 1, 66*) । यद्वा षिञ् बन्धन इत्यस्माद्विकरणस्य लुक् । दीर्घश्छान्दस ॥

Notes

1 Sayana's interpretation of this verse must be rejected विसीमहि cannot mean 'to bind fast', and अश्व सदित, in such a connection, can

---

* See Arnolds's Vedic Metre p 143

‡ M_2 स्यां इतीकारा°

mean nothing but 'a horse that is bound.' But the real meaning of the verse is quite uncertain. The context (compare verses 5 and 18) seems to favour the view that the worshipper here expresses the hope that his songs will go up into Varuna's presence, so that by their means he may "loose the mind of Varuna to mercy," as a man, about to undertake a journey, unties his horse. Then and then only will Varuna come to have mercy upon him.

2. अश्व न. In the Rigveda the negative particle न has often to be translated by as We have an idiom in the making here. To say that A is *not* B may in certain connections have no other force, than to suggest that the two are so like each other that it requires to be said of them that the one is not the other (compare the St. Petersburg Dictionary, *sub voce.*).

Verse 4

Padaptūha.

परा हि मे विऽमन्यवः पतन्ति वस्यःऽइष्टये । वयः न वसतीः उप ॥ ४

Sāyana:

हे वरुण मे मम शुनःशेपस्य विमन्यव. क्रोधरहिता बुद्धयो वस्यइष्टये वसीयसोऽतिशयेन वसुमतो जीवनस्य प्राप्तये परा पतन्ति पराङ्मुखाः पुनरावृत्तिरहिताः प्रसरन्ति । हिशब्दोऽस्मिन्नर्थे सर्वजनप्रसिद्धिमाह । परापतने दृष्टान्त· । वयो न । पक्षिणो यथा वसतीर्निवासस्थानान्युप सामीप्येन प्राप्नुवन्ति तद्वत् । पतन्ति । पादादित्वान्निघाताभाव. * । वस्यइष्टये । वसुमच्छन्दाद्विन्मतोर्लुगिति मतुपो लुकि टिलोप· । इयसुनो यकारलोपश्छान्दस· । वसती । शतुरनुम इति ङीप उदात्तत्वम् (?) † ।

Notes

1. The thought is apparently continued, the विमन्यव· of this verse corresponding to the गिरः of the last. But विमन्यव itself is a difficulty, occurring as it does only here in the Rigveda Roth translates, 'desires, longings'

2. वस्यइष्टये. This word occurs in only two other hymns, i, 176, 1 and viii, 86, 2 and 3 On i, 176, 1 Sāyana's note is वसीयसो धनस्य प्राप्तये, On viii, 86, 2 he repeats that explanation, but adds, as an alternative, वसिष्ठधनस्येष्टये प्राप्तय. In all four places the Pada text writes वस्य , not वस्य.

---

* M's V G App III para 8 B b. † Pān, vi, 1, 173

[वस्यस् compar. of वसु (cf. वसिष्ठ), better than richer, luckier, n. highest good fortune —Grassmann in Dictionary]

Verse 5

Padapātha

कदा क्षत्रऽश्रियम् नरम् आ वरुणम् करामहे । मृळीकाय उरुऽचक्षसम् ॥ ५

Sāyana

मृळीकाय अस्मत्सुखाय कदा कस्मिन्काले आ करामहे अस्मिन्कर्मण्यागतं करवाम । कीदृशम् । क्षत्रश्रियं बलसेविनं नरं नेतारम् उरुचक्षसं बहूनां द्रष्टारम् क्षत्रश्रियम् क्षत्राणि श्रयतीति क्षत्रश्रीः । क्विब्वचीत्यादिना (Pān iii 2, 17, 82) क्विप् दीर्घश्च कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् । नरम् । ऋदोरबित्यबन्त (Pān iii 3, 57) आद्युदात्त । करामहे करोतेर्व्यत्ययेन शप् । उरुचक्षसम् । चक्षेर्बहुलं शिच्च इत्यसुन् (Un Sū iv, 232) । शिद्वद्भावात्ख्याञादेशाभाव ॥

[*Notes*

1 *क्षत्रश्रियम् "Adorned with strength," Max Muller, "who is victory to the warriors"

2 नरम्. The usual sense of man hero will do The fanciful, etymological and unusual senses that Sāyana is so fond of giving of this word and of words like देव (No 1, v 6 &c) and यज्ञ need not be accepted.]

Verse 6

Padapātha

तत् इत् समानम् आशाते इति वेनन्ता न प्र युच्छतः । धृतऽव्रताय दाशुषे ॥ ६

Sāyana

धृतव्रताय अनुष्ठितकर्मणे दाशुषे हविर्दत्तवते यजमानाय वेनन्ता काम्यमानौ मित्रावरुणाविति शेषः । तावुभौ समानं साधारणं तदिदस्माभिर्दत्तं तदेव हविराशाते अश्नुवाते । न प्रयुच्छतः कदाचिदपि प्रमादं न कुरुतः । आशाते । अश्नोतेर्लिटि द्विर्भावहला-दिशेषौ । अत आदेः (Pān vii, 4, 70) इत्यात्वम् । अनित्यमागमशासनमिति वचनादश्नोतेश्च (Pān vii, 4, 72) इति नुडभाव । वेनन्ता । वेनति कान्तिकर्मा । सुपां सुलुगित्याकारः । प्र युच्छतः । युच्छ प्रमादे । दाशुषे । दाशृ दाने इत्यस्माद्दाश्वान्साह्वा-न्मीढ्वांश्चेति क्वसुप्रत्ययो निपातितः । वसोः सम्प्रसारणमिति सम्प्रसारणम् । शासिवसिघसीनां चेति षत्वम् ॥

* Skt क्षत्र = Avestan xšaθra

Notes

1. Construe न प्र युच्छन्त with धृतव्रताय दाशुषे 'They never fail the faithful giver' (Max Muller) This is the only passage in the Rigveda in which the word धृतव्रत is applied, not to the god, but to the worshipper, and the verse has on that ground, as well as on account of the abrupt introduction in it of another god, been regarded with suspicion as a probable interpolation The word धृतव्रत, however, does not occur in the Rigveda so many as twenty times altogether, and there is therefore nothing to stumble at, if once and once only it is used in a particular connection, provided the connection suit the word That it does so suit is obvious It means 'upholder of the law,' and in that sense can be fitly applied either to the god who sustains the law, himself also observing it, or to the man who obeys it We may illustrate the double application from i, 3, 7, where we have विश्वे देवास आ गत दाश्वांसो दाशुषः सुतम्

Nor does the abrupt introduction of Mitra, himself unnamed, constitute a difficulty The butter is poured into the fire, and "the Two" (the great Twin Brethren) rush forward to accept and enjoy the offering Who the Two were every worshipper knew

2 In the Pada text आशाते* is followed by इति to call attention to the dual form

3 वेनन्ता The usual form of the termination in the Rigveda, See Whitney, para 328 †

4 दाशुषे A perfect participle without reduplication See Whitney, para 790 b‡

Verse 7

Padapātha

वेदं यः वीनाम् पदम् अन्तरिक्षेण पतताम् । वेदं नावः समुद्रियः ॥ ७

Sāyana

अन्तरिक्षेण पततामाकाशमार्गेण गच्छता वीना पक्षिणा पद यो वरुणो वेद तथा समुद्रिय समुद्रेवस्थितो वरुणो नावो जले गच्छन्त्या पद वेद जानाति । सोऽस्मान्बन्धनान्मोचयत्विति शेष । वेद । विद ज्ञाने । विदो लटो वेति (Pān iii 4, 83)

* āsate Arnold's Vedic Metre, p 290 (C I 25)

† M's V G S para 97 A 1 Note 12 (p 78), L's N-I-V, pp 340-43.

‡ M's V G S paras 140 (5) and 89

तिपो णट्। लित्स्वरेणाद्युदात्तत्वम् (Pāṇ iv, 1, 193)। द्व्यचोतस्तिङ (Pāṇ vi 3, 135) इति संहितायां दीर्घ । वीनां । नामन्यतरस्यामिति (Pāṇ vi, 1 177 *) नाम उदात्तत्वम्। पतताम्। शप पित्त्वादनुदात्तत्वम् । शतुश्च लसार्वधातुकस्वरेण धातुस्वर । नाव । सावेकाच इति षष्ठ्या उदात्तत्वम् । (Pāṇ, vi, 1, 168) समुद्रिय । भवार्थे समुद्राभ्राद्घ (Pāṇ iv, 4, 118) इति घप्रत्यय ॥

Notes·

1 वेद Note that the Pada text writes वेद्, which is the reading also of the Samhita text in three out of the six places in which the word occurs in this and the two following verses In the other three places the Samhitā text has the long vowel, the Pada text always writing वेद Compare Whitney, para 248 "In the Veda the final vowel of a word—generally a, much less often i and u—is *in a large number of cases prolonged* Usually the prolongation takes place where it is favoured by the metre, but some times even where the metre opposes the change."

2 वीनां. *The metre shows that we must pronounce vi-ना-am*

3 वेद नाव समुद्रिय. Sayana takes नाव to be a genitive, supplying पद, and समुद्रिय he takes as a nom. sing masc agreeing with य *It is clear that* समुद्रिय *in this clause corresponds to* अन्तरिक्षेण पतताम् in the previous clause, and if we take it as an epithet of Varuna we must translate (with, for example, Max Muller, A S L, p 636) 'Who, on the waters,' &c But Roth, followed by Delbruck and Grassmann, takes नाव समुद्रिय· to be an accusative plural feminine *For* समुद्रिय *so taken, Roth cites also x. 65, 13 (68, 3 in PWB is a* misprint) आप समुद्रिय (nom pl) Sayana, समुद्रिय समुद्रमन्तरिक्ष तत्र भवा आपश्च। समुद्राभ्राद्घ इति भवार्थे घप्रत्यय (Pāṇ iv, 4, 118) [For समुद्रिय as a gen form see Whitney, paras 348, 3, 355 b, and 356 b]

Verse 8

Padapātha

वेद॑ मासः॑ धृतऽव्र॑तः द्वाद॑श प्रजाऽव॑तः । वेद॑ यः उ॒पऽजा-यते ॥ ८

Sāyana.

धृतव्रतः स्वीकृतकर्मविशेषो यथोक्तमहिमोपेतो वरुण प्रजावतस्तदा तदोत्पद्यमानप्रजायुक्तान्द्वादश मासश्चैत्रादीन्फाल्गुनान्तान्वेद जानाति । यस्त्रयोदशोऽधिकमास उपजायते संवत्सरसमीपे स्वयमेवोत्पद्यते तमपि वेद । वाक्यशेष· पूर्ववत् । मास· ।

* With Kāt Vārt and Pat MBh

पञ्चमित्यादिना (Pāṇ vi, 1, 63) मासशब्दस्य मासित्यादेश । ऊडिदमित्यादिना (Pāṇ vi, 1, 176) शस उदात्तत्वम् । द्वादश । द्वौ च दश चेति द्वन्द्व । द्व्यष्टन संख्यायामित्यात्वम् (Pāṇ vi, 3, 47) संख्येति (Pāṇ vi, 2, 35) सूत्रेण पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । *प्रजा एषां सन्तीति तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुप् (Pāṇ v, 2 94)। मादुपधाया इति मतुपो वत्वम् । (Pāṇ viii, 2, 9) उपजायते। जने कर्मकर्तरि लट्। कर्मवद्भावादात्मनेपदम् (Pāṇ iii 1, 87) । यक् । अनादीनामुपदेश एवात्व वत्कस्यामिति (Pāṇ vi 1, 195,) वचनादच कर्तृयकीत्याद्युदात्तत्वम् (Pāṇ iii, 1, 87) तिङि चोदात्तवतीत्युपसर्गस्य निघात (Pāṇ viii 1 71)। न च तिङ्ङतिङ (Pāṇ viii, 1 28) इति निघात यद्वृत्तान्नित्यमिति प्रतिषेधात् (Pāṇ viii, 1, 66)॥

Notes

1. द्वादश The metre shows that we must pronounce du ā da sa (Latin du o-de-cim)

2 प्रजावत 'With their offspring ' But what offspring is meant? Sayana says, all that is born therein Delbruck takes the word to refer to all the months that are to follow the current month Grassmann finds the explanation of प्रजावत in the words that follow, वेदा य उपजायते. The child of the twelve months is the thirteenth month that from time to time is born to them May the children of the months not be the days?

3 वेदा य उपजायते 'And knows the month that is born to them, born alongside of them' This is the intercalary month added from time to time to bring the lunar year into accordance with the solar year

Verse 9

Padapatha

वेदं वातस्य वर्तनिम् उरोः ऋष्वस्य बृहतः । वेदं ये अधि ऽआसते ॥ ९

Sāyana

उरोर्विस्तीर्णस्य ऋष्वस्य दर्शनीयस्य बृहतो गुणैरधिकस्य वातस्य वायोर्वर्तनिं मार्गं वेद । वरुणो जानाति । ये देवा अध्यासते उपरि तिष्ठन्ति तानपि वेद जानाति। वातस्य । † आसिहसीत्यादिना (Un-Su iii 1 86) तप्रत्ययान्तो वातशब्दो नित्त्वादाद्युदात्त । वर्तनिम् । वर्ततेऽनेनेति । वर्तनिं स्तोत्र इति स्तोत्रवाचकस्य वर्त-

---

† हसिमृग्रिणित्या° ?

---

* M. adds प्रजावत । जनी प्रादुर्भावे अपूर्वाञ्जनसनखनक्रमगमो विड्प्रत्यय (पा ३, २, ६७) विड्वनोरित्यात्व (पा ६, ४, ४१) कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्व।

निदाघ्दस्यान्तोदात्तत्वासिद्धयर्थमुच्छादिषु पाठात्तस्य* प्रत्ययस्वरेण मध्योदात्तत्वे प्राप्ते-† न्तोदात्तत्वम् (Pāṇ vi, 1, 160) । बृहत । ‡ बृहन्महतोरुपसंख्यानमिति ङस उदात्तत्वम् । अध्यासते । एसार्वधातुकानुदात्तत्वे सति धातुस्वर ॥

Note

ऋष्वस्य From ऋषु as उक्ष from वृध् ऋषु is der from ऋ and signifies to move quickly, to rise (Gr) व forms adj and nouns signifying the agent (Lindner's Altindische Nominalbildung) [ऋष्व – lofty]

Verse 10

Padapatha

नि <u>ससाद</u> धृतऽव्रंतः वरुणः पुस्त्यांसु आ । सांऽराज्याय सुऽक्रतुः ॥ १०

Sayana

धृतव्रत पूर्वोक्तो वरुण पस्त्यासु देवीषु प्रजासु आ नि षसाद आगत्य निषण्णवान् । किमर्थम् । प्रजाना साम्राज्यसिद्ध्यर्थम् । सुक्रतु शोभनकर्मा । नि षसाद । सदेरप्रतरिति (Pān viii, 3, 66) षत्वम् । साम्राज्याय । सम्राजो भाव साम्राज्यम् । गुणवचन ब्राह्मणादिभ्य (Pān v 1 124) इति ष्यञ् । ञ्नित्यादिर्नित्यमित्याद्युदात्तत्वम् । सुक्रतु § । क्रत्वादयश्चेत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् (Pān vi, 2, 118) ॥

Notes

1 षसाद The स् is changed into ष् after नि, although नि and ससाद are treated as two distinct words See Whitney, paras 180a and 1086

2 पस्त्यासु । पस्त्य is given in the Naighantuka as one of the twenty two synonyms of गृह and that is obviously the meaning of the feminine plural here In 8, 39, 8 Agni is called त्रिपस्त्य, which Sayana explains by त्रिस्थान Pronounce past i u su a and sām raj i a-ya

[Pischel, however, takes पस्त्यासु here, in the sense of "the waters," the waters being of course those in the sky (Vedische Studien, ii. pp 211–222), citing iv, 1, 11, (स जायत प्रथम पस्त्यासु महो बुध्ने रजसो अस्य योनौ) and Vāj Sam X 7 (पस्त्यासु चक्रे वरुण सधस्थमपा शिशुर्मातृतमा स्वन्त) The स in the former is Agni, and that Agni was born in

---

* M M °दस्य † स्यत्ययेनान्तो° ‡ 'नद्यजाद्युदात्तत्वे बृहन्महतोरुपसंख्यानम्' (Kāt Vārt on शतुरनुमो नद्यजादी Pāṇ vi 1 173), Max 1 G S App III para 11 C 3 (p 459) § Skt sukratu = Avestan hukhratu ' Under this Sutra Bhattoji quotes as an illustration साम्राज्याय सुकर्ते (S K) [illegible]'s V [illegible] Vol I p 12

the waters is a Vedic idea known to every one. मातृतम is, he adds, an epithet that in the R. V is applied *only* to the waters The only other senses he assigns to the fem पस्त्या are ' flood " and " river." Say. on iv, 1, 11 and ix, 65, 23 पस्त्या = नदी]

Verse 11

Padapatha

अतः॑ विश्वा॑नि अद्भु॑ता चिकि॒त्वान् अ॒भि प॒श्यति॒ ।
कृ॒तानि॑ या च॒ कर्त्वा॑ ॥ ११

Sayana

अतोऽस्माद्वरुणाद्विश्वान्यद्भुता सर्वाण्याश्चर्याणि चिकित्वान्प्रज्ञावानभि पश्यति सर्वतोऽवलोकयति। या कृतानि यान्याश्चर्याणि पूर्वं वरुणेन संपादितानि। चकारादन्यानि यान्याश्चर्याणि कर्त्वा इत परं कर्तव्यानि। तानि सर्वाण्यभिपश्यतीति पूर्वेणान्वयः। अद्भुता। शेश्छन्दसि बहुलमिति शेर्लोपः। प्रत्ययलक्षणेन नपुंसकस्य झलचः (Pāṇ vii, 1, 72) इति नुम्। नलोपः। चिकित्वान्। कित ज्ञाने। लिटः क्वसुः। अभ्यासहलादिशेषचुत्वानि। वस्वेकाजाद्घसामिति नियमादिडभावः। रुत्वानुनासिकावुक्तौ संहितायाम्। पश्यति। पाघ्रेत्यादिना दृशेः पश्यादेशः। कर्त्वा। कृत्यार्थे तवैकेन्केन्यत्वनः (Pāṇ iii, 4, 14) इति त्वन्। नित्त्वादाद्युदात्तत्वम्। पूर्ववच्छेर्लोपः॥

Notes

1 अतः "From thence,' referring to पस्त्यासु in the previous verse

2 अद्भुता An ordinary form of the termination in the Rigveda. See Whitney, para 329c *

3 विश्वान्यद्भुता (pronounce visvani adbhuta) ' All wondrous things, all his wondrous work ' Delbruck would read अद्भुत, and make the word an epithet of Varuna, as it is Soma in ix, 20, 5. Failing that, Delbruck suggests ' secret, concealed from other ' as the meaning of अद्भुता here Grassmann, '*invisible*' either as opposed to दृश्य iv, 2, 12, or as still lying concealed in the womb of the future (our passage and i, 170, 1) Max Muller, ' all wondrous things ' as above There does not seem to be any real difficulty, much less any ground either for altering अद्भुता, or for attaching to the word a peculiar meaning Varuna sits down on his heavenly throne Wondrous is the sight spread out before him, including as it does all the past and all the future (कृतानि या च कर्त्वा)

* M's V G S para 97 A 1a and notes 14, 15 (p 78), L's N-I V. pp 346-9

4. चिकित्वाँ. The Saṁhitā text shows a peculiar Vedic saṁdhi. The student knows that final आस् before any vowel or sonant consonant loses its स्, the hiatus with a following vowel being allowed to remain. In the Rigveda final आन् before a following vowel is written आँ. In the great number of such cases आन् stands for an original आन्स्. The nasalized vowel + स् is treated before a following vowel as the simple vowel + स् always is. The correctness of this explanation is vouched for by the accusative चिकित्वांसं, where the स् of which this peculiar Vedic saṁdhi is the sole survival in the nominative case, has come down to the classical language.

5. कर्त्वा (pronounce kar-tu-ā). For the termination see note above on अह्रुता. कर्त्वा is the accusative plural neuter of the verbal [adjective in त्व having the sense of the potential passive participle].

Verse 12

Padapāṭha

सः नः विश्वाहा सुऽक्रतुः आदित्यः सुऽपथा करत् । प्र नः आयूंषि तारिषत् ॥ १२

Sāyaṇa :

सुक्रतुः शोभनप्रज्ञः स आदित्यो* वरुणो विश्वाहा† सर्वेष्वहःसु नोऽस्मान् सुपथा शोभनमार्गेण सहितान्करत्करोतु । किंच नोऽस्माकमायूंषि प्र तारिषत्प्रवर्धयतु । सुपथा । स्वती पूजायामिति समासे (Pān. ii, 2, 18) न पूजनादिति (Pān. v, 4, 69) समासान्तप्रतिषेधः । अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरे प्राप्ते परादिश्छन्दसि बहुलमित्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् (Pān vi, 2, 199 and Pat MBh.) । ‡यद्वा तृतीयाया आलादेशः (Pān vii, 1, 39) । अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं लित्स्वरेण बाध्यते क्रत्वादयश्चेत्येतन्न भवति । अबहुव्रीहित्वात् । बहुव्रीहौ हि तद्विधीयते । (Pān vi, 2, 106 and 118) आद्युदात्तं द्व्यच्छन्दसीत्येतदपि (Pān vi, 2, 119) न भवति । पथिन्शब्दस्यान्तोदात्तत्वात् । करत् । करोतेर्लेटि व्यत्ययेन शप् । शपो लुकि लेटोऽडाटावित्यडागमः । इतश्च लोप इतीकारलोपः । यद्वा छान्दसे लुङि कृमृदृरुहिभ्यः (Pān iii, 1, 59) इति च्लेरङ् । ऋदृशोऽङि गुणः (Pān vii, 4, 16) इति गुणः । बहुलं छन्दस्यमाङ्योगेऽपीत्यडभावः (Pān. vi, 4, 75) । प्र णः । उपसर्गाद्बहुलमिति (Pān viii, 4, 28) नसो णत्वम् । तारिषत् । तारयतेर्लेट्यडागमः§ । Sबहुलं लेटीति सिप् । आदेशप्रत्यययोरिति षत्वम् ॥

‡ M$_2$ omits यद्वा...बाध्यते । § M$_2$ लेटयडा° S M$_2$ सिब्बहुलं.

* For Āditya—see Muir's S. T Vol. V, Sec. 4, and Bloomfield's Religion of the Veda pp. 129-31 † See Arnold's Vedic Metre p. 290.

Notes

[1. सुपथा Sāy. on vi, 64, 1 explains सुपथा as an adj meaning सुमार्गाणि].

2 ण The nasal in न is changed to ण after प्र although the two are distinct words See Whitney, para, 194, [M's V G S para 65 c (p. 43)]

3. नाशित् [and करत्] Vedic Subjunctives [Whitney, paras 906 b and 836 b]

[On the use and formation of the Subj see Whitney, paras. 575, 533 a, 557–9, 560 a and e, 562–3, 587 and also 614, &c 808, &c, 835 &c]*

Verse 13

Padapātha

बिभ्रंत् द्रापिम् हिरण्ययंम् वरुंणः वस्त निःऽनिजंम् ।
परिं स्पशः नि सेदिरे ॥ १३

Sāyana

हिरण्ययं सुवर्णमयं द्रापिं कवचं बिभ्रद्धारयन्वरुणो निर्णिजं पुष्टं स्वशरीरं वस्त आच्छादयति । स्पशो हिरण्यस्पर्शिनो रश्मयः परि नि षेदिरे सर्वतो निषण्णाः । बिभ्रत् । बिभर्तेः शतरि नाभ्यस्ताच्छतुरिति नुमभावः (Pāṇ vii 1, 78) । *अभ्यस्तानामादिरित्या-* द्युदात्तत्वम् (Pāṇ vi 1 189) । द्रापिम् । द्रा कुत्सायां गतौ । द्रापयतीपूर्वकुत्सितां गतिं प्रापयतीति द्रापिः कवचम् । *अर्तिह्रीत्यादिना पुगागमः* (Pāṇ vii 3, 36) । *औणादिक* इप्रत्यये णिलोपः । हिरण्ययम् । ऋत्व्यवास्त्व्यवास्त्वमाध्वीहिरण्ययानि च्छन्दसीति (Pāṇ vi, 4, 175) हिरण्यशब्दाद्विकारार्थे विहितस्य मयटो मशब्दलोपो निपातितः । वस्त । वस आच्छादने । लङ् अदादित्वाच्छपो लुक् । पूर्ववदडभावः । निर्णिजम् । णिजिर् शौचपोषणयोः । स्पशः । स्पश बाधनस्पर्शनयोः । क्विप् चेति क्विप् । नि षेदिरे । षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु अस्माद्गत्यर्थात्कर्मणि लिट्येत्वाभ्यासलोपौ । सदेरप्रतेरिति षत्वम् ॥

Notes

1 द्रापि The word occurs in only four other passages of the Rigveda, i, 116, 10, iv, 53, 2, ix, 86, 14, 100, 9 Sayana uniformly renders it by कवच. Fick has compared the Lithuanian drapana 'cloak mantle,' and that meaning has been generally accepted for the Sanskrit word

2 वस्त A third sing impf "In the older language† the augment is often lost, and the augmentless forms have the same value as if they were complete, or rather more often they are used as

---

* M's V G S para 215 C (pp 352–60) † Gr, Lat Goth

subjunctives " Whitney (1st Edn), para 587 It is probable that the augment, like the termination, was originally a distinct word, whose presence in the sentence was not essential to the conveying of the sense of time past

Also Whitney (1st Edn), para 563 —" Besides the proper subjunctive, with mode-sign in its triple form—with primary, with strengthened primary, and with secondary endings, there is in the older language another, without mode sign and with secondary endings, or in all respects coinciding with the forms of an augment-tense (imperfect or aorist) save for the absence of the augment Subjunctives of this character are frequent in the Ṛigveda, decidedly less common in later Vedic and very little used in the Brāhmanas, except after मा prohibitive—after which they stand also in the later language "

From the double use of these augmentless past forms in the Veda it is impossible to decide from the form alone whether a particular word is to be translated as a past indicative or as a subjunctive This is the case, for example, with दर्श in verse 18 of this hymn, which as far as the form goes, may mean either 'I saw just now' or 'may I see'

3 निर्णिजम् This word occurs not infrequently (twelve times) Sāyana generally explains it by रूप. A comparison of the passages seems to show that it means an ornament or an adorned robe, and that meaning suits our passage better than Sayana's explanation For वस्त means 'he has put on', not 'he is covering.'

4 परि स्पशो नि षेदिरे 'His spies sit down around' Sayana's mistake is amazing when we consider how common in the Ṛigveda is the conception of Varuna's spies or messengers * Compare, for example, vii, 87, 3, परि स्पशो वरुणस्य स्मदिष्टा उभे पश्यन्ति रोदसी सुमेके Sayana, स्पशन्ति स्पृशन्तीति स्पशः चरा [Av √spas watch, observe]

Verse 14

Padapātha

न यम् दिप्संन्ति दिप्सवंः न द्रुह्वांणः जनांनाम् । न देवम् अभिऽमांतयः ॥ १४

---

* Compare Avestan Ahur Mazda and his Amshaspands or Amesha Spentas See Darmesteter's Ormazd et Ahriman, Bloomfeld's Rel. Ved p 133, Moulton's Early Zoroastrianism p 98

Sayana

दिप्सवो हिंसितुमिच्छन्तो वैरिणो यं वरुणं न दिप्सन्ति भीताः सन्तो हिंसितुमिच्छां परित्यजन्ति । जनानां प्राणिनां द्रुह्वाणो द्रोग्धारोऽपि यं वरुणं प्रति न द्रुह्यन्ति । अभिमातयः पाप्मानः । पाप्मा वा अभिमातिरिति (T S ii, 1, 3, 5) श्रुत्यन्तरात् । देवं तं वरुणं न स्पृशन्ति । दिप्सन्ति । दम्भु दम्भे । अस्मात्सनि सनीवन्तर्धेत्यादिना इडभावः (Pāṇ vii, 2, 49) । हलन्ताच्च (Pāṇ i, 2, 10) इत्यत्र हल्ग्रहणस्य जातिवाचित्वात्सनः कित्त्वाद्दम्भ इच्चेति दकारात्परस्याकारस्येकारः । (Pāṇ vii, 4, 56) । अनिदितामिति नलोपः भष्भावाभावश्छान्दसः (Pāṇ viii 2, 37) । अत्र लोपोऽभ्यासस्येत्यभ्यासलोपः (Pāṇ vii, 4, 58) । शपः पित्त्वादनुदात्तत्वम् । तिङश्च लसार्वधातुकस्वरेण सनो नित्त्वाञ्चित्स्वरेणाद्युदात्तत्वम् । यद्वृत्तयोगादनिघातः । दिप्सवः । सनाशंसभिक्ष उः (Pāṇ iii 2, 168) इत्युप्रत्ययः । प्रत्ययस्वरः । द्रुह्वाणः । द्रुह जिघांसायाम् । अन्येभ्योऽपि दृश्यन्त इति क्वनिप् । प्रत्ययस्य पित्त्वादनुदात्तत्वे धातुस्वरेणाद्युदात्तत्वम् ॥

Notes

1 द्रुह्वाणो जनानाम् 'Those who injure us men' A contrast is intended between the tribes of men and the god (देवं) who need fear no foe *Sayana's construction is therefore to be upheld against, for* example, Grassmann, who in his translation takes जनानां with अभिमातयः (differently in his dictionary), or Ludwig, who takes the genitive partitively, 'here among men' Compare Max Muller, "the tormentors of men"

[2 अभिमातयः From मन्. Cf. मन्यु Sāy on अभिमातिजनानां (x 69, 5) – जनानां शत्रूणामभिमातिरभिभवनशीलमानयुक्तोऽभिभविता On viii, 3, 2 अभिमन्यत इत्यभिमाति शत्रु]

Verse 15

Padapatha:

उत यः मानुषेषु आ यशः चक्रे असामि आ । अस्माकम् उदरेषु आ ॥ १५

Sayana

उत अपि च यो वरुणो मानुषेषु यशः अन्नम् आ चक्रे सर्वतः कृतवान् । स वरुणः कुर्वन्नप्यसर्वतः असामि* सम्पूर्णं चक्रे न तु न्यूनं कृतवान् । विशेषतोऽस्माकमुदरेषु आ सर्वतश्चक्रे । मानुषेषु । मनोर्जातावञ्यतौ षुक् च (Pāṇ iv, 1, 161) इत्यञ् । ञ्नित्यादिर्नित्यमित्याद्युदात्तत्वम् । चक्रे । प्रत्ययस्वरः । असामि अव्ययं नञ्कुनिपातानामिति वक्तव्यम् (Kāt Vārt 3 on Pāṇ vi, 2, 2) इत्युदात्तत्वम्

*Sāmi = Lat semi

पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । यशः । अशोर्युट् चेत्यसुन् (Un Su iv, 190) । उदरेषु । उदि दृणातेरजलौ पूर्वपदान्त्यलोपश्च (Un Su 19) इत्यलच् । लित्स्वर । गतिकारकोपपदात्कृदित्युत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् (Pan vi, 2, 139) ॥

Notes

1. मानुषेष्वा (pronounce mā-nu se su ā) 'In men' Compare पस्त्यास्वा in verse 10 So also in this verse again उदरेष्वा (pronounce uda-re su ā), 'In our bellies' The आ after अस्मामि (pronounce a-sāmi ā) on the other hand is a particle of emphasis

2 यशः The meaning food is doubtful, and it suits only half of the verse (उदरेषु आ) Max Muller's "glory and not half glory, who gives it even to our own bodies" obscures the obvious meaning of अस्माकमुदरेष्वा, a clause which clearly refers to food Grassmann, who understands the word as meaning 'good, blessing,' compares x, 22 2, इह श्रुत इन्द्रो अस्मे अद्य स्तवे वज्र्यृचीषमः । मित्रो न यो जनेष्वा यशश्चक्रे असाम्या ॥ Sāyana, य इन्द्रो मित्रो न सूर्य इव स्निग्ध इव वा जनेषु स्तोतृजनेषु यशः अन्नं कीर्तिं वा आ चक्रे करोति.

Ludwig most unreasonably takes offence at उदरेषु and actually alters it to दुर्यषु, which he translates 'in our own houses'

Verse 16

Padapātha

परा॑ मे॒ य॒न्ति॒ धी॒तयः॒ गावः॑ न गव्यू॑तीः अनु॑ । इ॒च्छन्तीः॑ उ॒रु॒ऽचक्ष॑सम् ॥ १६

Sāyana

उरुचक्षसं बहुभिर्द्रष्टव्यं वरुणमिच्छन्तीर्मे धीतयः शुनःशेपस्य बुद्धयः परा यन्ति पराङ्मुखा निवृत्तिरहिता गच्छन्ति । तत्र दृष्टान्तः गावो न यथा गावो गव्यूतीरनु गोष्ठान्यनुलक्ष्य गच्छन्ति तद्वत् । गव्यूतीः । गावोऽत्र यूयन्त इत्यधिकरणे क्तिन् । गोर्यूतौ छन्दसि (Kat Vart 2 on Pan vi 1 79) इत्यवादेशः । दासीभारादित्वात्पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् (Pan vi 2, 42) । यद्वा यूतिर्यवनं गवां यवनमत्रेति बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । इच्छन्तीः । इषु इच्छायाम् । लट् शतृ । तुदादिभ्यः शः । इषुगमियमां छः इति छत्वम् (Pan vii, 3, 77) । अदुपदेशाल्लसार्वधातुकानुदात्तत्वे विकरणस्वरः शिष्यते ॥

Notes

1 गव्यूतीः गव्यूति = (गो + ऊति, य् being interposed between ओ and ऊ for euphony) pasture-land (Gr.), cattle path, path in general,

गोजन, the cattle themselves that go by the path गोष्ठ and गव्यूति contrasted in परो गोष्ठे परो गव्यूतौ वा (Āp Sr 3, 4, 8) (Geldner, Ved. St, ii, 287–292) Say, = गोमार्ग (ix, 85, 8.), गोसञ्चारभूमि (viii, 5, 6), मार्ग (No 29,) v 2, Ul Ms

2 इच्छन्ती Whitney, para 363 g *

3 उरुचक्षसम् [Cf. Say on verse 5 above]

Verse 17

Padapatha

सम् नु वोचावहै पुनः यतः मे मधु आऽभृतम् । होताऽइव क्षदसे प्रियम् ॥ १७

Sayana

यतो यस्मात्कारणात् मे मज्जीवनार्थं मधुरं हविराभृतम् । अत्र सख्ये कर्मणि संपादितम् । अतः कारणाद्धोतेव होमकर्तेव त्वमपि प्रियं हविः क्षदसे अश्नासि । पुनर्हविः स्वीकारदूर्ध्वम् तृप्तस्त्वं जीवनाहं च नु अवश्यं संवोचावहै संभूय प्रियवार्तां करवावहै वोचावहै । लोडर्थे उत्तमे लुङि ब्रुवो वचिः । अस्यतिवक्तीति च्लेरङादेशः वच उमित्युमागमे गुणः । व्यत्ययेन टेरेत्वम् । यद्वा लोट एव लुङादेशः । स्थानिवद्भावादैत्वम् आभृतम् हृग्रहोर्भः छन्दसि Kat Vat) । गतिरनन्तर इति गते प्रकृतिस्वरत्वम् (Pan vi, 2, 49) ॥

Notes

1 सं नु वोचावहै 'Come now, and let us talk together' For वोचावहै see Whitney paras 847 and 854 "The roots पत्, नश्, वच्, from the tense stems पप्त, नेश, वोच, of which the first is palpably and the other two are probably the result of reduplication, but the language has lost the sense of their being such, and makes other reduplicated aorists from the same root The stem वोच has in Vedic use well nigh assumed the value of a root, its forms are very various, and of frequent use, in Rigveda especially far outnumbering in occurrences all other forms from वच्. Besides those already given we find वोचा (1st sing. impv) and वोचानि, वोचावहै, वोचे, वोचत, वोचामहै वोचतात् (2nd sing), वोचन्तु, वोचत, वोचत'†

2 होतेव क्षदसे प्रियम् 'Like a priest thou art eating the choice morsel' Max Muller translates "thou eatest what thou likest like a friend' but notes that hotri‡ "does not mean friend, but

* Mac G S para 89 B (p 82 note 3), Lan I V p 333

† Mac G S p 415 Compare Lat Vocare, vox voci

‡ Avestan Zaotar

the priest who is chosen to invite the gods Perhaps it means poet and priest in a more general sense than in the later hymns" Is there a reference to some old custom according to which the priest took first toll of the offering (1 Samuel ii, 13 and 14)?

Verse 18

Padapatha

दर्शम् नु विश्वऽदर्शतम् दर्शम् रथम् अधि क्षमि । एताः जुषत मे गिरः ॥ १८

Sayana

विश्वदर्शत सर्वैर्दर्शनीयमस्मदनुग्रहार्थमत्राविर्भूत वरुण दर्शं नु अहं दृष्टवानस्मि । क्षमि क्षमायां भूमौ रथं वरुणसंबन्धिनमधि दर्शम् आधिक्येन दृष्टवानस्मि । एता उच्यमाना मे गिरो मदीया स्तुतीर्जुषत वरुण सेवितवान् । दर्शम् । दृशे हरितो वा (Pāṇ iii, 1, 57) इति च्लेरङादेश । ऋदृशोऽङि गुण (Pān vii 4 16) इति गुण । विश्वदर्शतम् । दृशिर्भृमृदृशीत्यादिना (Un Su iii, 109) अतच्प्रत्यये सति दर्शतशब्दः । मरुद्वृधादित्वात्पूर्वपदान्तोदात्तत्वम् । (Kāt Vārt 2 on Pān vi 2 106) यद्वा विश्वं दर्शनीयमस्येति बहुव्रीहौ विश्वं संज्ञायाम् (Pān vi 4 2 106) इति पूर्वपदान्तोदात्तत्वम् । क्षमि । आतो धातोः (Pān vi 4 140) इत्यत्र आत इति योगविभागादाकारलोपः ॥

Notes

1 दर्शं See note 2 on verse 13 above As far as the form goes, दर्शं may mean either 'I saw' or 'may I see' The former is Sayana's way of taking it and it seems preferable So also Max Muller The poet's cry has gone up to Varuna, has "loosed him to mercy" as one undoes the fetters of a horse, and the god now appears coming to forgive and bless his worshipper

In translating we should use the present In the Veda the aorist often refers to the moment of the past just gone by 'I have caught sight of—I see'

2 अधि क्षमि * 'On the earth

Verse 19

Padapatha

इमम् मे वरुण श्रुधि हवम् अद्य च मृळय । त्वाम् अवस्युः आ चके ॥ १९

---

* M. V. G. S para 78 3, p 458, c 1

Sayana •

*हे वरुण मे मदीयमिमं हवमाह्वानं श्रुधि शृणु । किंच अद्य अस्मिन्दिने मृळय अस्मान्सुखय । अवस्यु रक्षणेच्छुरहं त्वा वरुणमाभिमुख्येन चके शब्दयामि स्तौमीत्यर्थ । श्रुधि श्रु श्रवणे । लोटो हि । श्रुशृणुपॄकृवृभ्यश्छन्दसीति हेर्धिरादेश (Pān vi, 4, 102) । बहुलं छन्दसीति विकरणस्य लुक् अन्येषामपि दृश्यत इति संहिताया दीर्घ । अवस्यु । अवस्शब्दात् सुप आत्मन क्यच् । क्याच्छन्दसीत्युप्रत्यय । (Pān iii 2, 170) आ चके । कै गै शब्दे । आदेच (Pān vi 1, 45) इत्यात्वम् । द्विर्भावहलादिशेषौ । आतो लोप इटि च (Pān vi, 4, 64) इत्याकारलोप । तिङ्ङतिङ इति निघात ॥

Notes

1 श्रुधि For the lengthening of the final vowel in the Samhitā text see note 1 on verse 7, and compare अद्य in this verse In the next verse, it will be noticed, श्रुधि occurs with the short vowel in the Samhita text

2. आ चके · I long for ' On i, 117, 23, सदो कवि सुमतिमा चके वा, Sayana explains आ चके by अभिमुख्येन प्रार्थये

Verse 20

Padapātha

त्वम् विश्वस्य मेधिर दिवः च ग्मः च राजसि । सः यामनि प्रति श्रुधि ॥ २०

Sayana

हे मेधिर मेधाविन्वरुण त्वं दिवश्च द्युलोकस्यापि ग्मश्च भूलोकस्यापि एवमात्मकस्य विश्वस्य सर्वस्य जगतो मध्ये राजसि दीप्यसे । स तादृशस्त्वं यामनि क्षेमप्रापणेऽस्मदीये प्रति श्रुधि प्रतिश्रवणमाज्ञापनं कुरु रक्षिष्यामीति प्रत्युत्तरं देहीत्यर्थ । दिव । ऊडिदमित्यादिना पञ्चम्या उदात्तत्वम् । ग्म । ग्मेत्येतद्भूनामसु पठितम् । आतो धातो (Pān vi, 4, 140) इत्यत्र आत इति योगविभागादातो लोप (Pān vi 4 64) इति सर्वत्रैवापि [illegible] । उदात्तनिवृत्तिस्वरेण विभक्तेरुदात्तत्वम् । यामनि । या प्रापणे । आतो मनिन्क्वनिब्वनिपश्चेति मनिन् । नित्त्वादाद्युदात्तत्वम् । श्रुधि । उक्तम् ॥

---

* M₁ introduces the verse with Sāyana's note —

[illegible] इमं मे वरुण श्रुधि [illegible] (आ ३ १४) इति ॥

† M's V G S para 134 C 43 (p 145)

Notes

1 राजसि 'Rulest over' This is Sayana's own way of taking the word in i, 36, 12, त्वं वाजस्य श्रुत्यस्य राजसि, where he explains it by ईश्वरो भवसि

2 स (=स त्वं) See Whitney, para. 498

3 यामनि 'On thy way.' The vision of verse 18 is continued Compare Sayana's note on i, 181, 7 यमत्रयामन्त्‌श्रृणुत हवं मे (where यामन् and अयामन् are Vedic locatives) The note is यामन् गमने अयामन् अगमने च हवमाह्वानं शृणुतम्

Verse 21

Padapatha

उत् उत्ऽतमम् मुमुग्धि नः वि पाशम् मध्यमम् चृत ।
अव अधमानि जीवसे ॥ २१

Sayana

पाश वि चृत
[illegible] शाय ।
[illegible] ल छन्दसीति
विकरणस्य श्लु । द्विर्भाव । हलादिशेष । हुझल्भ्यो हेर्धिः (Pan vi, 4, 101) इति हेर्धिरादेश । तिङ्ङतिङ इति निघात । चृत । चृती हिंसाग्रन्थनयो । लोटो हि । तुदादिभ्य श । अतो हेरिति हेर्लुक् । जीवसे । जीव प्राणधारणे । तुमर्थे सेसेनित्यसेप्रत्यय (Pan iii, 4 9) प्रत्ययस्वर ॥

Note

जीवसे A Vedic infinitive "In the older language, a very considerable number of derivative abstract nouns—only in a few sporadic instances having anything to do with the tense systems—are used in an infinitive or quasi infinitive sense, most often in the dative case, but sometimes also in the accusative, in the genitive and ablative, and (very rarely) in the locative In the classical Sanskrit there remains a single infinitive of accusative case form, having nothing to do with the tense systems
The infinitive in ase is made in Rigveda from about twenty five roots"* (Whitney, paras 538 and 973)

The Vedic infinitive in ase is the exact parallel of the Latin infinitive in are, the r in which is a mere euphonic change for s between two vowels of the same character as that, for example in genus, gen, generis

* M's V G S para 167 1 b 1 (p 192), App III, 14 a (p 463)

No. 3

Mandala 1 *Sūkta* 115

Sāyana

चित्रमिति षडृचं दशमं सूक्तं कुत्सस्यार्षं त्रैष्टुभं सूर्य* देवताकम्। तथा चानुक्रान्तम्। चित्रं षट् सौर्यमिति। आश्विनशस्त्रे सूर्योदयादूर्ध्वं सौर्याणि सूक्तानि शंसनीयानि। तत्रेदं सूक्तं शंसनीयम्। सूत्रितं च। चित्रं देवानां नमो मित्रस्येति। (Āśval vi, 5) आदितस्तिस्र ऋचः सौर्यस्य पशोर्वपापुरोडाशहविषां क्रमेणानुवाक्याः। ततो द्वे वपापुरोडाशयोर्याज्ये। तथा च सूत्रितम्। चित्रं देवानामुदगादनीकमिति पञ्च शं नो भव चक्षसा शं नो अह्ना इति (Āśval iii, 8)। अतिमूर्तिनाम्न्येकाहे शुनासीरीये पर्वणि च सूर्यस्य हविषश्चित्रं देवानामित्येषा याज्या। सूत्रितं च तरणिर्विश्वदर्शतश्चित्रं देवानामुदगादनीकमिति याज्यानुवाक्या (Āśval ix, 8) इति॥

Verse 1

Padapātha

चित्रम् देवानाम् उत् अगात् अनीकम् चक्षुः मित्रस्य वरुणस्य अग्नेः। आ अप्राः द्यावापृथिवी इति अन्तरिक्षम् सूर्यः आत्मा जगतः तस्थुषः च॥ १

Sāyana

देवानाम्। दीव्यन्तीति देवा रश्मयः। तेषां देवजनानामेव वा अनीकं तेजःसमूहरूपं चित्रमाश्चर्यकरं सूर्यस्य मण्डलमुदगात्। उदयाचलं प्राप्तमासीत्। कीदृशम्। मित्रस्य वरुणस्याग्नेश्च। उपलक्षणमेतत्। तदुपलक्षितानां जगतां चक्षुः प्रकाशकं चक्षुरिन्द्रियस्थानीयं वा। उदयं प्राप्य च द्यावापृथिवी दिवं पृथिवीमन्तरिक्षं च आ अप्राः स्वकीयेन तेजसा आ समन्तादपूरयत्। ईदृग्भूतमण्डलान्तर्वर्ती सूर्योऽन्तर्यामितया सर्वस्य प्रेरकः परमात्मा जगतो जङ्गमस्य तस्थुषः स्थावरस्य चात्मा स्वरूपभूतः। स हि सर्वस्य स्थावरजङ्गमात्मकस्य कार्यवर्गस्य कारणम्। कारणाच्च कार्यं नातिरिच्यते। तथा च पारमर्षं सूत्रम्। तदनन्यत्वमारम्भणशब्दादिभ्यः (Brahma Sūtra II, 1, 14) इति। यद्वा स्थावरजङ्गमात्मकस्य सर्वस्य प्राणिजातस्य जीवात्मा। उदिते हि सूर्ये मृतप्रायं सर्वं जगत्पुनश्चेतनयुक्तं सदुपलभ्यते। तथा च श्रूयते। योऽसौ तपन्नुदेति स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेतीति (T Ar. 1 14 1)। आप्राः। प्रा पूरणे। लङि पुरुषव्यत्ययः अदादित्वाच्छपो लुक्। जगतः।

---

* Sūrya. Avestan hvare, Gr Helios, Lat Sol See M's V M § 14; Bloomfield's Rel Ved, p 153.

गमेर्द्वे चेति* क्विप् द्विर्वचनं च†। गमः क्वावित्यनुनासिकलोपः। तस्थुषः। तिष्ठतेर्लिटः क्वसुः। द्विर्वचने शर्पूर्वाः खयः। षष्ठ्येकवचने वसोः सम्प्रसारणमिति सम्प्रसारणम्। आतो लोप इटि चेत्याकारलोपः। शासिवसीति षत्वम्॥

Notes

[1 अनीकम् Mouth (अन् to breathe), face See Say. on i, 113, 19 v, 2, 1, x, 7, 3]

2 अप्राः Third singular aor of प्रा See Whitney, paras 831 and 119 ‡

3 द्यावापृथिवी, See Whitney, para 1255 "In the oldest language (Rigveda) copulative compounds such as appear later are quite rare, the class being chiefly represented by dual combinations of the names of divinities and other personages, and of personified natural objects In these combinations, each name has regularly and usually the dual form, and its own accent but in the very rare instances (only three occurrences out of more than 300) in which other cases than the nom acc voc are formed, the final member only is inflected, &c " द्यावा in the compound is a dual form §

Verse 2

Padapatha

सूर्यः॑ दे॒वीम् उ॒षस॑म् रोच॑मानाम् मर्यः॑ न योषा॑म् अ॒भि ए॒ति प॒श्चात्। यत्र॑ नरः॑ दे॒व॒ऽयन्तः॑ यु॒गानि॑ वि॒ऽत॒न्व॒ते प्रति॑ भ॒द्राय॑ भ॒द्रम् ॥ २

Sayana

सूर्यो देवीं दानादिगुणयुक्तां रोचमानां दीप्यमानामुषसं पश्चादभ्येति उषसः प्रादुर्भावानन्तरं तामभिलक्ष्य गच्छति। तत्र दृष्टान्तः। मर्यो¶ न योषाम्। यथा कश्चिन्मनुष्यः शोभनावयवां गच्छन्तीं युवतिं स्त्रियं सततमनुगच्छति तद्वत्। यत्र। यस्यामुषसि जातायां देवयन्तो देवं द्योतमानं सूर्यं यष्टुमिच्छन्तो नरो यज्ञस्य नेतारो यजमानाः। युगानि। युगशब्दः कालवाची। तेन च तत्र कर्तव्यानि कर्माणि लक्ष्यन्ते यथा दर्शपूर्णमासाविति। अग्निहोत्रादीनि कर्माणि वितन्वते विस्तारयन्ति। यद्वा देवयन्तो देवयागार्थं धनमात्मन इच्छन्तो यजमानपुरुषा युगानि हलावयवभूतानि कर्षणाय वितन्वते प्रसारयन्ति। तामुषसमनुगच्छतीत्यर्थः। एवंविधं भद्रं कल्याणं सूर्यं प्रति भद्राय कल्याणरूपाय कर्मफलाय स्तुम इति शेषः। यद्वा देवयन्तो देवकामा यजमाना युगानि युग्मानि भूत्वा पत्नीभिः सहिताः सन्तः भद्रं कल्याणमग्निहोत्रादि कर्म भद्राय कल्याणार्थं प्रति प्रत्येकं यस्यामुषसि

* द्युतिगमिजुहोतीनां द्वे च (Kāt Vārt 3 under Pāṇ iii, 2 178)
† Ms omits च ‡ Ma V G S para 144 5 § Ma V G S para 186 A 1 ¶ = Eng *Male* ‖ See Arnold's Vedic Metre p 293.

प्रवृत्ताया वितन्वते विस्तारयन्ति । मर्य । मृङ् प्राणत्यागे। उन्दति निष्कर्यत्यादौ यत्प्रत्ययान्तो निपात्यते । यतोनाव इत्याद्युदात्तत्वम् (Pān vi, 1, 213) । युगानि । युजे कर्मणि घञ्। युगशब्द कालविशेषे रथ द्युपकरणे चेत्युञ्छादिषु पाठाद्गुणाभावेऽन्तोदात्तत्व च (Pān vi 1, 160) । वितन्वते । तनु विस्तारे । तनादिकृञ्भ्य उ सहेति (Pān ii, 1 4) योगविभागात्तिङोपसर्गस्य समास सति* समासस्येत्यन्तोदात्तत्वम् (Pān. vi, 1, 223) ॥

Note

The student may be asked to note that Sayana makes no pretence on his own behalf of being in a position to determine authoritatively the meaning and reference of the second line of this difficult verse. None of the interpretations which he suggests for consideration are at all satisfactory In the first line the "Sun follows after the shining dawn as a man follows after the maiden he loves " It is a natural supposition that the next clause, introduced as it is by यत्र, indicates the goal of their common wandering They go, he pursuing and she pursued, "there where pious men add life to life, each new one happier than the one before," that is, to highest heaven, where the righteous enjoy eternal happiness So Roth in in the Siebenzig Lieder, p 55 He refers to RV, x, 119, 5, ix, 113, 10 Roth previously took युगानि here to mean yokes, comparing RV x, 101, 3 and 4 युनक्त सीरा वि युगा तनुध्वम् and सीरा युञ्जन्ति कवयो युगा वि तन्वते पृथक् Sayana verse 3, हे सखायो यूय सीरा सीराणि युनक्त युङ्ग्ध्वमनडुद्भि सह ... युगा युगानि वि तनुध्व विस्तारयध्वम्, verse 4, कवयो मेधाविन ऋत्विज सीरा सीराणि कर्षणसाधनानि युञ्जन्ति योजयन्ति युगा युगान्यपि पृथक् परस्पर वि तन्वते भिन्नप्रदेशानि कुर्वन्ति See the correction under युग in the Supplement of St Petersburg Dictionary Benfey, Orient and Occident, iii, p 161, refers यत्र to the house of the sacrificer in which this hymn is being sung The sun hastens there (to shine on that house) "where godfearing heroes continue their generations, one glorious after the other" Grassmann takes युगानि वि तन्वते to mean unyoke, outspan In his dictionary (1873) he asks if we are to supply सूर्यस्य to भद्राय In his translation (1877) he accepts Roth's explanation of that phrase Ludwig translates "where pious men stretch out their generations happily (भद्राय) under the eye of the auspicious sun " I have followed Roth, though I do not quite understand

---

* S K : स च उपन्दरस्य'

how he takes यति and am disposed to give great weight to RV. x, 101, and 4 as going far to fix the meaning of the phrase युगानि वितन्वते.

Verse 3

Padapāṭha

भद्राः अश्वाः हरितः सूर्यस्य चित्राः एतऽग्वाः अनुऽमाद्यासः । नमस्यन्तः दिवः आ पृष्ठम् अस्थुः परि द्यावापृथिवी इति यन्ति सद्यः ॥ ३

Sāyaṇa

भद्रा कल्याणा । अश्वा एतग्वा इत्येतदुभयमश्वनाम तयैकं क्रियापरं योजनीयम् । अश्वास्तुरगा व्यापनशीला वा । हरितो हर्तारश्चित्रा विचित्रावयवा अनुमाद्यासोऽनुक्रमेण सर्वैः स्तुत्या मादनीया । एवंभूता सूर्यस्यैतग्वा अश्वा । यद्वा एत गन्तव्य मार्गं गन्तारोऽश्वा । एतं शबलवर्णं नीलवर्णं वा प्राप्नुवन्तोऽश्वा । नमस्यन्तोऽस्माभिर्नमस्यमाना सन्तो दिवोऽन्तरिक्षस्य पृष्ठमुपरि प्रदेशं पूर्वभागलक्षणम् आस्थु । आतिष्ठन्ति प्राप्नुवन्ति । यद्वा हरितो रसहरणशीला रश्मयो भद्रादिलक्षणविशिष्टा दिव पृष्ठं नभ स्थलमातिष्ठन्ति । आस्थाय च द्यावापृथिव्यौ सद्यस्तदानीमेवैकेनाह्ना परि यन्ति । परितो गच्छन्ति व्याप्नुवन्तीत्यर्थ । अश्वा । अशू व्याप्तौ । अशिप्रुषीत्यादिना क्वन् । एतग्वा । इण् गतौ । असिहसीत्यादिना कर्मणि तन्प्रत्यय । गमेरौणादिको भावे डुप्रत्यय । एतमेतव्यं प्रति ग्वो गमनं येषां ते तथोक्ता । बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । अनुमाद्यास । मदि स्तुतौ । अस्माण्ण्यन्तादचो यत् । यतोऽनाव इत्याद्युदात्तत्वम् । नमस्यन्त । नमोवरिव इति पूजार्थे क्यच् । व्यत्ययेन कर्मणि शतृप्रत्यय । अस्थु । तिष्ठतेश्छान्दसो वर्तमाने लुङ् । गातिस्थेति सिचो लुक् । आत इति झेर्जुस् ॥

Notes

1 एतग्वा The word occurs only thrice in the Rigveda altogether, in all three cases as an epithet of the horses of the gods. On viii, 70, 2, Sāyana simply paraphrases एतग्वा by अश्वौ. On viii, 70, 7. एतग्वा चित् he has एतवर्णावश्वौ As Sāyana notes here the word is given in the Nighaṇṭu as one of the twenty six synonyms of अश्व and that is really all we know about it

2 नमस्यन्त Sāyana's interpretation is impossible Compare i, 127, 7, where नमस्यन्त is an epithet of the Bhrigus Sāyana नमस्कारोपलक्षितमुपस्थानं कुर्वन्त

Verse 4

Padapātha

तत् सूर्यस्य देवऽत्वम् तत् महिऽत्वम् मध्या कर्तोः विऽततम् सम् जभार । यदा इत् अयुक्त हरितः सधऽस्थात् आत् रात्री वासः तनुते सिमस्मै ॥ ४

Sāyana .

सूर्यस्य सर्वप्रेरकस्यादित्यस्य तद्देवत्वमीश्वरत्वं स्वातन्त्र्यमिति यावत् । महित्वं महत्त्वं माहात्म्यं च तदेव । तच्छब्दश्रुतेर्यच्छब्दाध्याहारः । यत्कर्तोः । कर्मनामैतत् प्रारब्धापरिसमाप्तस्य कृष्यादिलक्षणस्य कर्मणो मध्या मध्ये अपरिसमाप्त एव तस्मिन्कर्मणि विततं विस्तीर्णं स्वकीयं रश्मिजालमस्तं गच्छन्सूर्यः सं जभार । आस्माल्लोकात्स्वात्मन्युपसंहरति । कर्मकरश्च प्रवृत्तमपरिसमाप्तमेव विसृजत्यस्तं यन्तं सूर्यं दृष्ट्वा । ईदृशं स्वातन्त्र्यं महिमा च सूर्यव्यतिरिक्तस्य कस्यास्ति । न कस्यापि । सूर्य एवेदृशं स्वातन्त्र्यं महिमानं चावगाहते । अपि च । इदित्यवधारणे यदेत् यस्मिन्नेव काले हरितो रसहरणशीलान्स्वरश्मीन् हरिद्वर्णानश्वान्वा सधस्थात्सहस्थानादस्मात्पार्थिवाल्लोकादादायायुक्त । अन्यत्र संयुक्तान्करोति । यद्वा युजिः केवलोऽपि विपूर्वो द्रष्टव्यः । यद्वाश्वान् स्वरश्मीन्वान्यान् सधस्थात् । सह तिष्ठन्त्यस्मिन्निति सधस्थो रथः तस्मादयुक्त अमुञ्चत् । आदनन्तरमेव रात्री निशा वासः आच्छादयितृ तमः सिमस्मै । सिमशब्दः सर्वशब्दपर्यायः । सप्तम्यर्थे चतुर्थी । सर्वस्मिँल्लोके तनुते विस्तारयति । यद्वा वासो वासरमहः । तत्सर्वस्माल्लोकादपनीय रात्री तमस्तनुते । अत्र निरुक्तम् । तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मध्ये यत्कर्मणां क्रियमाणानां विततं संह्रियते यदासावयुङ्क्त हरणानादित्यरश्मीन्हरितोऽश्वानिति वा । अथ रात्री वासस्तनुते । सिमस्मै *वासरमहरवयुवती सर्वस्मात् (Nirukta IV, 11) । महित्वम् । मह पूजायाम् । औणादिक इन्प्रत्ययः । तस्य भावस्त्वतलौ । (Pān V, 1, 119) मध्या । मध्यशब्दात्सप्तम्येकवचनस्य सुपां सुलुगिति डादेशः । कर्तोः । करोतेरौणादिकस्तोसुन्प्रत्ययः । विततम् । विपूर्वात्तनोतेः कर्मणि निष्ठा । उदितो वेति क्त्वाप्रत्यये इटो विकल्पनादस्य निष्ठायामीडभावः । यस्य विभाषेतीट्प्रतिषेधः । गतिरनन्तर इति गतेः प्रकृतिस्वरत्वम् । जभार । हृग्रहोर्भ इति भत्वम् । अयुक्त । युजेर्लुङि झलो झलीति सिचो लोपः । सधस्थात् । घञर्थे कविधानमित्यधिकरणे कप्रत्ययः । सधमाद्स्थयोश्छन्दसीति सधादेशः । दासीभारादित्वात्पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । रात्री रात्रेश्चाजसाविति ङीप् ॥

Notes

1 मध्या कर्तोः 'In the very making, while the act is proceeding' " मध्या probably an adverbial instr form from मध्य ; as preposition *in the midst of* (gen)-कर्तोः I, 38, 4, I, 115, 4, रत्नो I 89, 9 (in

---

* वेसर Nir (Bib Ind Edn)

---

† M₂ स्युर मध्यप

mid-course), as adverb between (?) x, 61, 6 (मध्या यत्कर्त्वमभवदभीके)" —Grassmann For the form of the termination compare Whitney, para 363 d . "in the Veda the instrumental ending आ very often (in nearly half the occurrences) blends with the final of the stem to आ" * कर्तो is the genitive of the verbal noun in तृ, which yields the infinitive of the classical language, कर्तुम् †

2 Sāyana's dilemma here is obvious His desperate suggestion that अयुक्त may here be equal to अयुक्तवत् can be compared only with his explanation of गिरिमिहि in i, 25, 3, as meaning गिरेण बध्नीम In the quotation from the Nirukta we have an old attempt to explain a difficult verse, which must be treated with more deference

The *crux* is in the word वितत What is that outstretched thing to roll which together is the glory of the sun? The explanation seems to me to be furnished by the poet himself in the word ततं of the same verse Verse 4 is not, I think, as has been suggested, a description of the evening, with which we have nothing to do in the hymn The three verses (3, 4 and 5) are a connected description of the sunrise In verse 3 we are told that so soon as the horses (rays) of the sun begin their task they in a moment reach to the end of earth and heaven Verses 4 and 5 are to be taken together I would translate 'This is the godhead, this is the *greatness of the sun while it was yet forming he has rolled away* the web of darkness when he yoked his *horses from* their stall, night is still spreading darkness over all then in the sight of Mitra and of Varuna the sun spread his glory through the vault of Heaven "

But the verse is usually taken very differently In particular all the authorities accept Sayana's explanation of अयुक्त I give the translation in the Siebenzig Lieder 'This is the divine strength, the might of Surya labour, though only half done comes to a stop so soon as he loosens his horses from his car and night covers all with her veil" Roth compares ii, 38, 4 पुन समव्यद्विततं वयन्ती मध्या कर्तोर्न्यधाच्छक्म धीरा He explains that verse as referring to the way in which work of all kind is laid aside so soon as the sun reaches the west Grassmann follows Roth Ludwig doubts whether वितत can mean labour, and prefers to refer that word to महित्व 'This is

---

* M's V G S p 77 L's V I V p 350   † M's V G S p 257

Sūrya's godhead, this his greatness but that widespread greatness he has, after bringing it into our midst, again rolled together." Ludwig therefore refers मध्या कर्तो to Sūrya But this is not, as Ludwig contends it is, Sayana's way of taking the clause. Sāyana clearly refers मध्या कर्तो to the works of men, and his word कर्मकृत्य ... तत्ता are part of the explanation of the passage, not, as Ludwig urges, a mere illustration

[For the mg of सधस्थ in Pada 3, Geldner quotes अयुक्त सप्त हरित सधस्थाद्या ईं वहन्ति सूर्यं घृताची । (vii, 60, 3), and the pada, he says, must clearly refer to the morning and सधस्थ must mean not रथ here, but अश्वस्थान

As regards pada 2, there is the parallel passage already cited, ii, 38, 4, which he would translate —"The female weaver (i e, the Night) has rolled up again the spread out (woof), in the midst of her work, the wise one (सवितृ) has set aside her work" The spread-out thing is the web of darkness सम् यत् corresponds to सजभार and the subject of सजभार also is रात्री.

सिम is explained to mean सर्व by Yaska and sometimes by Sayana also But other Indian authorities explain it to mean श्रेष्ठ and Sayana often accepts that For the correct sense of सिम Geldner compares this and the *following* passages —*i*, 95, 7, *i*, *102*, *6*, i, 145, 2, viii, 4, 1, x 28, 11 (सिम उष्णीवसुदी अदन्ति स्वय चलानि तन्व शृणाना । where सिम and स्वयम् are parallel) He thinks that सिम means one's self, is declined like a pron and is, like आत्मन्, used in the masc and in the sing only He would, therefore, translate this verse as follows —"That is the godhead, that the might of Surya in the midst of her work she rolled up the spread out web so soon as he yoked the bays from the stall And the Night works the veil for herself" That is Ratri spins by night a web of darkness over the world, and in the morning she covers herself with it and disappears (Ved St ii, 126-9)]

Verse 5

Padapātha

तत् मित्रस्य वरुणस्य अभिऽचक्षे सूर्यः रूपम् कृणुते द्योः उपऽस्थे । अनन्तम् अन्यत् रुशत् अस्य पाजः कृष्णम् अन्यत् हरितः सम् भरन्ति ॥ ५

Sāyana.

तत्तदानीमुदयसमये मित्रस्य वरुणस्य एतदुभयोपलक्षितस्य सर्वस्य जगतो अभिचक्षे आभिमुख्येन [*दर्शनाय M M] द्योर्नभस उपस्थे उपस्थाने मध्ये सूर्यं सर्वस्य प्रेरकः सविता रूपं सर्वस्य निरूपकं प्रकाशकं तेजः कृणुते करोति । अपि च । अस्य सूर्यस्य हरितो रसहरणशीला रश्मयो हरिद्वर्णा अश्वा वा अनन्तमवसानरहितं कृत्स्नस्य जगतो व्यापकं रुशद्दीप्यमानं श्वेतवर्णं पाजः । बलनामैतत् । बलयुक्तम् । अतिबलस्यापि नैशस्य तमसो निवारणे समर्थम् अन्यत्तमसो विलक्षणं तेजः सं भरन्ति अहनि स्वकीयागमने† निष्पादयन्ति । तथा कृष्णं कृष्णवर्णमन्यत्तमः स्वकीयापगमनेन रात्रौ अस्य रश्मयोऽप्येव कुर्वन्ति । किंतु वक्तव्यं तस्य माहात्म्यमिति सूर्यस्य स्तुतिः । अभिचक्षे । संपदादिलक्षणो भावे क्विप् । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् । द्योः । ङसिङसोश्चेति (Pān vi, 1, 110) पूर्वरूपता । उपस्थे । घञर्थे कविधानमिति कप्रत्ययः । मरुद्वृधादित्वात्पूर्वपदान्तोदात्तत्वम् । पाजः । पाति रक्षतीति पाजो बलम् । पातेर्बले जुट् चेत्यसुन् जुडागमश्च (Un iv, 202) । छान्दसो मत्वर्थीयस्य विनो लोपः ॥

Notes

1. मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे 'For Mitra and Varuna to see, for the seeing of—on the part of—Mitra and Varuna.' अभिचक्षे is the dative of a verbal noun. *See Whitney, para. 970 a* ‡

2 The second line seems to refer to the endless succession of day and night Compare the translation in the Siebenzig Lieder.

> " *In ewiger Folge fuhren seine Rosse*
> bald lichte Tageshelle, bald das Dunkel

In endless succession his horses bring, now the clear daylight, now the darkness."

Verse 6

Padapātha

अद्य देवाः उत्ऽइता सूर्यस्य निः अंहसः पिपृत निः अवद्यात् । तत् नः मित्रः वरुणः ममहन्ताम् अदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ ६

Sāyana

हे देवा द्योतमाना सूर्यरश्मयः अद्य अस्मिन्काले सूर्यस्यादित्यस्योदिता उदितौ उदये सति इतस्ततः प्रसरन्तो यूयमस्मानंहसः पापान्निष्पिपृत निष्कृष्य पालयत ।

---

* M_2 प्रकाशनाय † M_2 °नेन ‡ M's V G S para 167, 1a

यदिदमस्माभिरुक्तं नोऽस्मदीयं तन्मित्रादयो देवता *मामहन्तां पूजयन्तु अनुमन्यन्ताम् । रक्षन्त्विति यावत् । मित्रः प्रमीतेस्त्रायकोऽहरभिमानी देवः । वरुणोऽनिष्टानां निवारयिता रात्र्यभिमानी । अदितिः† अखण्डनीया अदीना वा देवमाता । सिन्धुः‡ स्यन्दनशीलोदकाभिमानिनी देवता । पृथिवी भूलोकस्याधिष्ठात्री । द्यौः§ द्युलोकस्य । उतशब्दः समुच्चये । उतो । निपातस्य चेति संहितायां दीर्घत्वम् (Pāṇ vi, 3, 136) । उद्गिरा । उत्पूर्वाद्गिरतेर्भावे क्विप् । सुपां सुलुगिति¶ डादेशः । तादौ चेति गते प्रकृतिस्वरत्वम् (Pāṇ vi, 2, 50) । पिपृता‖ । पॄ पालनपूरणयोः । पॄ इत्येके । लोटि जुहोत्यादित्वाच्छपः श्लुः । द्विर्वचनोरदत्वहलादिशेषाः । अर्तिपिपर्त्योश्चेत्यभ्यासस्येत्वम् । सार्वधातुकमपिदिति तशब्दस्य ङित्त्वे सति क्ङिति चेति गुणप्रतिषेधे उदोष्ठ्यपूर्वस्येत्युत्वम् । द्व्यचोऽतस्तिङ इत्यादिना संहितायां दीर्घः (Pāṇ vi, 3, 133) ॥

Notes

1. उद्गिरा A vedic locative See Whitney, para 336 f $

2 निरहस पिपृता निरवद्यात्. 'Free us from danger, free us from shame' For this use of the verbal prefix, see Whitney, para, 1081 a An older form of अंहस् is seen in the Greek *aγχos*, the Latin *angustiæ*, the German eng It means straits पिपृत (lengthened to पिपृता in the Samhitā text) 'make us to cross over, ferry us across,' to use the English form of the root Perhaps the earliest recorded expression of a thought which has never died out of the religious consciousness of India.

No. 4

Mandala I *Sūkta* 143

Sāyana

प्र तव्यसीमित्यष्टर्चं चतुर्थं सूक्तं दैर्घतमसम् । तथा चानुक्रान्तम् । प्र तव्यसीमष्टाग्नेयं तु त्रिष्टुबन्तमिति । तु तद्धियुक्तत्वादिदमादिसूक्ताष्टकस्याग्निर्देवता । अन्त्या त्रिष्टुप् । शिष्टा जगत्यः । त्रिष्टुबन्तपरिभाषया जगत्यः । प्रातरनुवाकाश्विनशस्त्रयोरुक्तो विनियोगः । अग्निष्टोम

---

* M_2 ममहन्ता

† For Aditi and Diti see Muir's S T Vol V sec III Macdonell's V M pp 120–23 For the etymology of the name Aditi see ibid. p 121 and for a different view, Bloomfield's Rel Ved p 131

‡ See M and K's Vedic Ind Vol II *sub voce* (p 450)

§ Skt Dyaus=Gr Zeus=Teut. Tiu=Celt Duw

¶ सुपां सुलुक्पूर्वसवर्णाच्छेयाडाड्यायाजालः Pāṇ vii, 1, 39)

‖ M_2 पिपृत

$ M's V G S para 98 B p 81 note 2, L's V-I V p 385

आग्निमारुते शस्त्र इदं सूक्तं जातवेदस्यनिविद्धानीयम् । अथ यथेतामिति खण्डे सूत्रितम् । प्र तव्यसीं नव्यसीमापो हि ष्ठेति तिस्र इति (*Āsval.* v, 20)। दशरात्रस्य प्रथमेऽहनि जातवेदस्यनिविद्धानम् आश्वमेधिके मध्यमेऽहनि च निविद्धानम्। तथा चाचार्यातिदेश ऐकाहिकान्युपप्रशस्य तेषु निविदो दध्यादेषमेवाग्निमारुत इति (*Āśval* x, 10)।

[*Note* :—Translated in "Vedic Hymns," Part II, (Sacred Books of the East.)]*

Verse 1

Padapātha :

प्र तव्यसीम् नव्यसीम् धीतिम् अग्नये वाचः मतिम् सहसः सूनवे भरे । अपाम् नपात् यः वसुऽभिः सह प्रियः होता पृथिव्याम् नि असीदत् ऋत्वियः ॥ १

Sāyana :

अहमग्नये† तव्यसीं तवीयसीम् अतिशयेन वर्धयित्रीम्। तवतिर्वृद्ध्यर्थः सौत्रो धातुः । अस्मात्तृजन्ताच्छन्दसीतीयसुन् । तुरिष्ठेमेयःसु इति तृलोपः (*Pān* vi, 4 151)। छान्दस ईकारलोपः । नव्यसीं नवतरामपूर्वां धीतिं यागलक्षणयुक्तकर्म प्र भरे प्रकर्षेण करोमि । तथोक्तलक्षणां वाचो मतिं स्तुतिरूपं कर्म भर । कीदृशायाग्नये। सहसो बलस्य सूनवे पुत्राय। किंच योऽग्निरपां नपात् तासां नप्ता। अद्भ्य ओषधय ओषधीभ्योऽग्निरित्यग्नेर्नप्तृत्वम्। अथवा अपां न पातयिता वैद्युताग्निरूपेण प्रवर्षकत्वादिति भावः । तथा प्रियो यजमानस्य प्रीणयिता प्रियतमो वा तस्य होता होमनिष्पादकः । सोऽग्निर्ऋत्वियः प्राप्तकालः प्राप्तप्रदानसमयः सन्पृथिव्यां वेदिलक्षणायां वसुभिर्निवासयोग्यैर्धनैः सहितो न्यसीदत् नितरां सीदति ॥

Notes

[1 नव्यसीम् Mark the distinction made between hymns that are new and that are not so.]‡

2 अपां नपात् 'Son of the waters,' probably referring to Agni's birth as lightning in the clouds. The word नप्तृ (Lat. nepos, nepotis, Eng. nephew) is not in the veda used for a grandson only.

---

* Also by Kaegi, in Siebenzig Lieder des Rigveda

† Agni Skt Agni = Latin Ignis Luthuanian Ugnis Old Slavic Ogni For characteristics and functions of the god, see Muir's S T. sec XIII a Macdonell's V M. § 35, pp 88–100.

‡ Macdonell's H S L p 45

as it is in later Sanskrit Sāyana's genealogy of Agni is out of place नपत्=पुत्र Say on vi, 50, 1 (*No.* 15)]*

3 वसुभि सह 'With the Vasus, accompanied by the Vasus,' construing with न्यसीदत्, and taking the next word प्रिय to be a general epithet of Agni In the Siebenzig Lieder, p 100, the three words वसुभि सह प्रिय are taken together in the sense of 'the darling of the Vasus' "Dwelling as a beloved companion with the gods, or gladly dwelling with the gods"—Roth's note By the Vasus here and in verse 6 are meant the gods in general

Verse 2

Padapātha

स: जायमान: परमे विऽओमनि आवि: अग्नि: अभवत् मातरिश्वने । अस्य क्रत्वा सम्ऽइधानस्य मज्मना प्र द्यावा शोचि: पृथिवी इति अरोचयत् ॥ २

Sāyana

स पूर्वोक्तोऽग्निर्जायमान अरणिभ्यामुत्पद्यमान काष्ठेषु वा प्रादुर्भवन् सन् तदानीमेव परमे उत्कृष्टे व्योमनि विविधरक्षणवति वेदिदेशे मातरिश्वने अन्तरिक्षसंचारिणे वायवे प्रथममाविरभवत्प्रत्यक्षोऽभूत् । त्वमग्ने प्रथमो मातरिश्वन आविर्भवेत्यादिश्रुत्यन्तरं सिद्धं (RV 1 31 3) वायुसंयोगात्प्रज्वलति इत्यर्थ । अथवा मातरि फलस्य निर्मातरि यज्ञे श्वसिति चेष्टत इति मातरिश्वा यजमान तदर्थम् । किं च समिध्यमानस्य इन्धनै सम्यग्वर्धमानस्याग्नेर्मज्मना । बलनामैतत् । बलेन क्रत्वा क्रतुना कर्मणा† ज्वालेन दिव्यापारेण शोचि द्यावापृथिवी च‡ प्रारोचय प्रकाशमदीपयत् । मध्ये शोचि शब्द श्छान्दस । मज्मना कं वा समिध्यमानस्येति वा योज्यम् । बलेन समिन्धनैर्दिव्यापारेण समिध्यमानस्येत्यर्थ ॥

Notes

[1 परमे व्योमनि Sayana's explanation is absurd]§

2 "The explanation of Mātarisvan as Vayu" (which is given by Yaska) "cannot be justified by the Vedic texts, and rests only upon the etymology of the root श्वस् The numerous passages where the word is mentioned in the Rigveda exhibit it in two senses. Sometimes it denotes Agni himself, as in the texts i, 96, 3, 4, iii,

† U I ज्वालाचालनादिव्यापारेण

* For Apām napāt see M s Vedic Mythology pp 61-70, 92 and Vedic Hymns Part II (S B E) p 158 note 2 Apām napāt—a deity (fravashi) of the Persian-Cappadocian Calendar See Moulton's Early Zoroastrianism pp 104, 435

‡ M_2 द्यां च पृथिवीं च § See Macdonell's V M pp 92-93

20, 4 (11?), x, 114, 1, &c,, at other times, the being who, as another Prometheus, fetches down from heaven, from the gods, *the fire which had vanished from the earth, and brings it to the* Bhrigus, i, 60, 1, i, 93, 6, iii, 2, 13, iii, 5, 10, iii, 9, 5 To think of this bringer of fire as a man, as a sage of antiquity, who had laid hold of the lightning and placed it on the altar and the hearth, is forbidden by those texts which speak of him as bringing it from heaven, not to mention other grounds As Prometheus belongs to the superhuman class of Titans, and is only by this means enabled to fetch down the spark from heaven, so must Mātarisvan be reckoned as belonging to those races of demi gods who, in the Vedic legends, are sometimes represented as living in the society of the gods, and sometimes as dwelling upon earth As *he brings the fire to the Bhrigus, it is said of these last, that they have communicated fire to men (e g, in i, 58, 6) and Agni is* called the son of Bhrigu (Bhrigavâna) Matarisvan also must be reckoned as belonging to this half-divine race " ' It may also be mentioned that the same function of bringing down fire is ascribed *in one text (vi, 16 13) to Atharvan whose name is* connected with fire, like that of Matarisvan, and also that the sisters of Atharvan are called Matarisvaris in x, 120, 9 " Roth, Illustrations of the Nirukta p 112 translated by Muir, Sanskrit Texts v, p 205 *

3. क्रत्वा A Vedic instrumental Whitney, paras 336 [e and 342 c] †

4 मज्मना A noun in the instrumental used adverbially The word does not occur in any other case

5 प्र द्यावा शोचिः पृथिवी अरोचयत् We have already seen that devatadvandvas, as they are called which are the only dvandvas of any frequency in the Rigveda, attach the termination of the dual to each member of the compound and have a double accent The present example shows that the two names are felt to be so *loosely* compounded that they may even be separated by another word ‡

* Macdonell s Vedic Mythology pp 71–72 92 M and K s Ved Ind (Vol II p 149) *sub voce* Bloomfield s Rel Ved pp 165 210 218

† M s V G S p 80 note 3 L s N I V p 404 Sl kratu=Av khratu (from √ kar) wisdom (Jackson s A V Reader)

‡ M s V G S para 186 A 1 (p 269)

Verse 3 *

Padapātha

अस्य त्वेषाः अजराः अस्य भानवः सुऽसंदृशः सुऽप्रतीकस्य सुऽद्युतः भाऽत्वक्षसः अति अक्तुः न सिन्धवः अग्नेः रेजन्ते असंसन्तः अजराः ॥ ३

Sāyana

अस्य स्तूयमानस्याग्ने त्वेषा दीप्तय अजरा जरारहिता अजीर्णा अविरता इत्यर्थ । नञो जरमरेत्यादिनोत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । तथा सुप्रतीकस्य शोभनमुखस्याग्नेर्भानवो रश्मय दीप्तेरुक्तत्वादत्र किरणा अवगन्तव्या । ते च सुसदृश सुष्ठु सम्यग्द्रष्टार सर्वतो व्याप्ता इत्यर्थ । सुद्युत सुष्ठु सर्वतो द्योतमाना । तथा अस्याग्नेर्भात्वक्षस । त्वक्ष इति बलनाम त्वक्ष शर्ध इति बलनामसु पाठात् । भासमानबला । अक्तुरिति रात्रिनामैतत् अक्तुर्व्यक्ति तन्नामसु पठितत्वात् । द्वितीयार्थे प्रथमा । अक्तु जगदञ्जक नैश तम अति अतिक्रम्य सिन्धव स्यन्दमाना सर्वत्र व्याप्नुवन्त असमन्त स्वव्यापारेष्वस्वपन्त अविरता अत एवाजरा न रेजन्ते न कम्पन्ते दारुपाकादिषु न चलन्ति न चाल्यन्ते वान्यै । यद्वा नशब्दो दृष्टान्तवचन † । भात्वक्षसो भा एव त्वक्षो बल यस्य तादृशस्यादित्यस्य सिन्धवो न रश्मय इव । ते यथा स्यन्दनशीला व्याप्तिमन्त अक्तुरिति अञ्जक तमोऽतिक्रम्य असमन्तो रेजन्त तद्वदस्याग्नेरुक्तलक्षणा दीप्तयोऽपि सर्वत्र रेजन्त कम्पन्ते व्याप्नुवन्तीत्यर्थ ॥

Notes

1 Sāyana takes त्वेषा in the sense of दीप्तय, and construes अस्य त्वेषा अजरा as a clause by itself भानव is according to Sayana, the subject of the next clause, सुसदृश and सुद्युत are nominative plurals agreeing with भानव and forming the predicate of the clause, सुप्रतीकस्य is in construction with अस्य The true construction must be doubtful, but the repetition of अजरा in the second line of the verse makes it probable that that word is the subject in both of the clauses in which it here occurs

For this meaning of the word used as a noun in the masculine Roth quotes three passages, ii, 8, 4 आ य स्वर्ण भानुना चित्रो विभात्यर्चिषा । अञ्जानो अजरैरभि Sayana, योऽग्निश्चित्रश्चायनीयो नानावर्णो वा आर्चिषा ज्वालया रश्मिसमूहेन आ विभाति सर्वतो भासते । तत्र दृष्टान्त स्वर्णभानुना किरणेन सूर्य इव । स यथा विभाति तद्वत् । किं कुर्वन् । अजरैर्नित्यैर्ज्वालासमूहै अभि सर्वत अञ्जानो व्यञ्जयन्. iii, 18, 2 वि ते तिष्ठन्त्वजरा अयास (there is no word in the context with which अजरा can agree as an adjective). Sayana, ते तव

* "There is no sufficient reason for transposing verses 3 and 4, (Kaegi)" Oldnberg–Vedic Hymns Pt II (S. B E.)

† See M's V G S p 236.

रश्मयोजरा जरारहिता प्रतिबन्धरहिता अत एव अयास सर्वत्रगमनस्वभावा सन्त वि तिष्ठन्तो विशेषेण तिष्ठन्तु vii, 3, 3 उदस्य ते नवजातस्य वृष्णोऽग्ने चरन्त्यजरा इधाना, Sayana हे अग्ने नवजातस्य नवप्रादुर्भावस्य वृष्णो वर्षितु यस्य ते तव अजरा जरारहिता ज्वाला इधाना उज्वलन्ति उद्गच्छन्ति.

The Fire-god is ever young, and his अजरा are his ageless flames त्वेषा is 'impetuous, swift-rushing' Compare, for example, रथो न रुक्मी त्वेष समत्सु i, 66, 3, where Sāyana's note is रथो न रथ इव रुक्मी सुवर्णवद्रोचमानदीप्तियुक्त समत्सु सङ्ग्रामेषु त्वेषा दीप्त If we construe, as the metre suggests, अस्य त्वेषा अजरा अस्य भानव as a phrase by itself (with त्वेषा as the common epithet of अजरा and भानवः), the three remaining words in the first line सुसदृश सुप्रतीकस्य स्वञ्चः are best taken as their relative position suggests, as three genitives in construction with अस्य This I understand to be the way in which Roth takes the line, S L, p 108 Grassmann in his dictionary takes all three words त्वेषा, अजरा and सुसदृश with भानव (in spite of the repeated अस्य) In his translation he gives "Agni's beams, his vigorous troop of flames" (nom to रेजन्ते), and takes सुसदृश, सुप्रतीकस्य, स्वञ्च as three genitives, Ludwig translates "His ageless flames, his fair light" (with रेजन्ते) and takes सुप्रतीकस्य स्वञ्च with अस्य In his commentary he suggests that the two words त्वेषा अजरा are to be taken as the predicate of their clause

To explain the second line Sāyana, *inter alia*, takes refuge in the absurdity that the nominative perhaps stands here for the accusative We can avoid such an outrage on grammar, but may hardly hope to apprehend the meaning of the line भात्वक्षस occurs only here, Roth takes it as a genitive, and apparently (dictionary under अति) takes it with सिन्धव That form he explains as an anomalous genitive (सिन्धव = सिन्ध्व – सिन्धो) He takes अति to be a *preposition governing the genitive in the sense of over,** on

---

*Roth cites two passages for this meaning and use of अति। 141 43 *अमी च य मघवानो वय च मिह न सूरो अति निष्टतन्यु* Sāyana *मिह मेघनश ल मस यथा सूर* सूर्यो वृष्ट्यर्थ शब्दयति तद्वत् Both apparently took सूर as the genitive of स्वर् But subsequently he cites our passage, under सूर returning to Sāyana's explanation of the word In the other passage note that Sāyana explains अति as he does here प्र सप्तसप्त त्रेधा हि चक्रमु प्र सृत्वराणामति सिन्धुरोजसा x, 75 1 Sāyana, *ता नद्य सप्तसप्त भूत्वा त्रेधा पृथिव्यामन्तरिक्षे दिवि चेति त्रेधा नि प्रसार* चक्रमु प्रावहन् । सृत्वराणामासो मध्य सिन्धुरेतन्नामिका नदी ओजसा स्वबलेन अति सर्वा अपि नदीरतिक्रम्य प्रवहतीति शेष

the surface of. The translation according to the Siebenzig Lieder is "Like the shimmer which floats on the surface of the stream."

Grassmann follows Sāyaṇa in taking भात्वक्षस· and सिन्धव as nominative plurals अति he takes as an adverb with रेजन्ते For सिन्धव in the sense of streams of light he instances i, 52, 14, सिन्धवो रजस as a somewhat similar metaphor He translates then "The flame-streams shine like the daylight, full of light, never slumbering, ever young" Ludwig takes भात्वक्षस with अग्ने "who has light for his strength," and takes अयक्तु to mean "all night through." अजरा he takes in both places as an adjective, but he would get over the apparent tautology by changing the second अजरा to अमरा. He rejects Roth's explanation of सिन्धव and believes the meaning of the whole passage to be that Agni resembles the rivers in that, like them, he is in constant motion day and night

["Probably we should read अयक्तून्, comp vi, 4, 5, अत्येयक्तून्" So Oldenberg, who translates the present verse as follows.—His flames are fierce, never aging are the flames of him who is beautiful to behold, whose face is beautiful, whose splendour is beautiful The never sleeping, never aging (rays) of Agni whose power is light, roll forward like streams across the nights (?)]

2 ससस्त Occurs only here The root सस् (स्वप्) is given in the Nighantu, iii, 22, and the forms सस्तु, ससन्तु, ससन्त्, ससती occur (Roth)

Verse 4

Padapatha

यम् आऽईरिरे भृगवः विश्वऽवेदसम् नाभा पृथिव्याः भुवनस्य मज्मना । अग्निम् तम् गीःऽभिः हिनुहि स्वे आ दमे यः एकः वस्वः वरुणः न राजति ॥ ४

Sayana

विश्ववेदसम् सर्वधनम् । वेद इति धननाम । वेदो रयिः इति तन्नामसु पाठात् । तादृशं यमग्निं भृगवः भृगुगोत्रोत्पन्ना ऋषयः पृथिव्या वेद्याः । एकदेशे पृथिवी-शब्दः । यद्वा एतावती वै पृथिवीत्यादिश्रुतेः (S Br) वेद्याः पृथिवीत्वम् । तस्या नाभौ उत्तरवेद्यां भुवनस्य भूतजातस्य मज्मना बलेन निमित्तेन आ आभिमुख्येन ईरिरे ईरितवन्तः स्थापितवन्तः । तमग्निं स्वे स्वकीये दमे गृहे उत्तरवेद्यां गीर्भिः स्तुतिभिः आ

हिनुहि प्रापय । हि गतौ वृद्धौ च । उतश्च प्रत्ययाच्छन्दसि वावचनमिति* हेर्लुगभावः । योऽग्निरेको मुख्यः सन् एक एव वा यस्य वसुनो गवादिधनस्य राजति ईश्वरो भवति । प्रदातुमिति शेषः । राजतिरैश्वर्यकर्मा । क्षियति राजतीति तत्कर्मसु पाठात् । तत्र दृष्टान्तः । वरुणो न वारक आदित्य इव । स यथा सर्वस्येष्टे तद्वत् ॥

Notes

1 विश्ववेदसम् 'Omniscient'† In his note on i, 147, Sāyana explains the word by विश्वप्रज्ञ The word seems to mean विश्वधन or विश्वप्रज्ञ according to the context in which it stands

2. नाभा A Vedic locative of the same kind as उदिता already noticed ["Navel of the earth" This expression appears to allude to the receptacle of the sacrificial Agni on the excavated altar or Vedi. That is technically called the नाभि]

3 हिनुहि' For the peculiarity which Sāyana duly notes see Whitney, para *704* In the earliest language the rule as to the omission of '*hi' after a root with final vowel does not hold good*; in the Rigveda such forms as inuhi, krinuhi, chinuhi, dhūnuhi, srinuhi, sprinuhi, hinuhi, tanuhi, and sunuhi are thrice as frequent in use ,as inu,srinu, sunu, tanu, and their like "‡

4 आ 'In, to be construed with स्वे दमे, not as Sāyana takes it with हिनुहि Compare note 1 on No *2*, verse 15 (p 76)

5 वस्व A Vedic genitive See Whitney, paras 336 [e and 342 e]§

Verse 5

Padapātha

न यः वरा॑य म॒रुता॑म्ऽइव स्व॒नः सेना॑ऽइव सृ॒ष्टा दि॒व्या
यथा॑ अ॒शनिः॑ । अ॒ग्निः जम्भैः॑ ति॒गि॒तैः अ॒त्ति भवी॑ति यो॒धः
न शत्रू॑न् सः वना॑ नि ऋ॒ञ्ज॒ते ॥ ५

Sayana

योऽग्निर्वराय वरणाय निग्रहाय शक्यो न भवति । तत्र दृष्टान्तत्रयमुच्यते । मरुतां स्वन इव । स यथाग्राह्यस्तद्वत् । तथा सृष्टा वैरिक्षयार्थं प्रबलेनाभिसृष्टा सेनेव । सा

---

* उतश्च प्रत्ययाच्छन्दो वावचनम् –Kat Vart 1 on Pān vi, 4, 106 (Dr. Kielborn s edition of Pat MBh)

† Sk √vid=Av √vid to know (J's Av R)

‡ M s V G S para 134 C 4 δ (p 146)

§ M's V G S para 98 B, note 12 on p 81 , L's N-I V p 411

§ Ms ति

यथान्यैरनिरोध्या तद्वत् । तथा दिव्या दिवि भवा अशनिर्यथा पतत्येव न निवार्यते तद्वत् । ईदृक्सामर्थ्यमस्तीति दर्शयति । अयमग्निस्तिग्मैः निशितैः तीक्ष्णीभूतैः । अन्त्यविकारश्छान्दसः । जम्भैः दन्तैः दन्तस्थानीयाभिर्ज्वालाभिः अत्ति अस्मद्विरोधिनो भक्षयति । तथा भर्वति हिनस्ति । भर्व हिंसायाम् । यास्कस्त्वाह भर्वतिरत्तिकर्मेति (Nir ix, 23) । यद्यप्यत्तिभर्वत्योरदनमेवार्थः तथापि तद्वान्तरभेदो विवक्षितः । तत्र दृष्टान्तः । योधो न* संभर्ता शूर इव । स यथा शत्रून्भर्वति भक्षयति तद्वत् । किंच सोऽग्निः यथा वनानि वृक्षादिसमूहान् न्यृञ्जते नितरां प्रसाधयति दहतीत्यर्थः । ऋञ्जतिः प्रसाधनकर्मेति यास्कः † ॥

Notes

1 न यो वराय 'Who cannot be hindered, who is not for hindering See Whitney, paras 287 and 282 c.

2 सेनेव सृष्टा. The same phrase occurs in i, 66, 4, सेनेव सृष्टामं दधात्यस्तुर्न दिद्युत्त्वेषप्रतीका । यमो ह जातो &c Sāyana's note there is सृष्टा प्रेरिता सेनेव स्वामिना सह वर्तमाना भटसहतिरिव अयमग्निरमं शत्रूणां भयं दधाति विदधाति . । अत्र निरुक्तम् । सेनेव सृष्टा भयं वा बलं वा दधात्यस्तुरिव ‡दिद्युत्त्वेषप्रतीकेत्यादि (Nirukta, x, 21) Roth believes that सेना in both passages means arrow, and cites also vii, 3, 4, i, 186, 9, अन्य ते अस्मान्नि पपन्तु सेना- ii, 33, 11, अबला, v, 30, 9, viii, 64, 7, x, 23, 1, &c.

[सेना never signifies an arrow सेनेव सृष्टा means like an army sent forward in various directions *It is the Lat. exercitus effusus or* agmen effusum —Pischel, Ved St. i, 231, note 2 Oldenberg agrees §]

3 [न्यृञ्जते = fall upon, attack]

Verse 6

Padapatha

कुवित् नः अग्निः उचथस्य वीः असत् वसुः कुवित् वसुऽभिः कामम् आऽवरत् । चोदः कुवित् तुतुज्यात् सातये धियः शुचिऽप्रतीकम् तम् अया धिया गृणे ॥ ६

Sāyana

अयमग्निरस्माकमुचथस्य उक्थस्य स्तोत्रस्य कुवित् बहुवारं वीः कामयिता असत् भवतु । असतेर्लेट्यडागमः । यद्वा । उचथस्य एतन्नामकस्य महर्षेर्गोतमभवस्य वा इति

---

* M s V G S p 236 † Nigh iv, 3, 91 and Com, Nir vi, 21 ‡ Ms दि° § The opinion of Prof von Bradke and Prof Bloomfield is different (Vedic Hymns Pt II S B E p 159) $ प्रसाधनकर्मविषयस्य समीकरणं प्रसाधनमात्मसात्करणम्-Com on Nigh iv, 3, 91

सम्बन्ध । तथा वसुर्वासयिता सर्वस्य वसुस्थानीयो वा वसुभिर्वासयितृभिर्धनै कामम् अत्यर्थमभिमत वा कुवित् अतिप्रभूतम् आवरत् आवृणोतु । अभिमतप्रदानेन काम निवर्तयत्वित्यर्थ । वृणातेर्लेट्यडागम । छान्दसो विकरणस्य लुक् । अयमग्निश्चोद· अस्माक कर्मसु प्रेरक सन् धिय कर्माणि सातये लाभाय कुवित् बहु तुतुज्यात् त्वरयतु प्रेरयत्वित्यर्थ । तुजि प्रेरणार्थ । छान्दस शप श्लु । शुचिप्रतीक शोभनावयव शोभनज्वाल तमग्निम् अया धिया अनया स्तुतिरूपया प्रज्ञया गृणे उच्चारयामि स्तौमीत्यर्थ ॥

Notes

1 कुवित्, An interrogative particle *

2 वी This adjective occurs nowhere else

3 असत् Third pers sing subj See Whitney, para 562 † This is the usual construction with कुवित्, after which also the verb, as here, usually retains its accent ‡ Compare आवरत् in the next clause तुतुज्यात् in the third clause, on the other hand, is an optative of the perfect stem § See Whitney, para 812 a

4 अया See Whitney, para 502 b §§

Verse 7

Padapātha

घृतऽप्रतीकम् वः ऋतस्य धूःऽसदम् अग्निम् मित्रम् न समूऽइधानः ऋञ्जते । इन्धानः अक्रः विदथेषु दीद्यत् शुक्रऽवर्णाम् उत् ऊं इति नः यंसते धियम् ॥ ७

Sayana

घृतप्रतीक घृतोपक्रम प्रयाजादिष्वाज्यैर्हूयमानत्वात् । यद्वा । प्रतीकमङ्गम् । दीप्तैर्ज्वालैमित्यर्थ । किंच व युष्मत्सम्बन्धिन ऋतस्य यज्ञस्य धूर्षद धुरि निर्वहणे सीदन्त यज्ञनिर्वाहकमग्निं मित्र न मित्रमिव समिधान इध्मैर्दीप्यमान· ऋञ्जते प्रसाधयति । ऋञ्जति प्रसाधनकर्मा । इन्धान सम्यग्दीप्यमान । अक्र ज्वालासमिदादिभिराक्रान्त· अन्यैरनाक्रान्तोऽ वा । क्रमेश्छान्दसो ड । विदथेषु यज्ञेषु वेदयत्सु स्तोत्रेषु निमित्तभूतेषु दीद्यत् स्वयं दीप्यमान अस्मदीयां धिय प्रज्ञा यागादिविषय। **शुभ्रवर्णा निर्मलं ज्योतिष्टोमादि कर्म वा उदु यसते उद्द्योतयत्येव । यमे-

S ι I °न्नुक्रान्तो

* M s V G S para 180 *sub voce* p 226 † M s V G S p 370

‡ 'except twice in the RV' M s V G S p 226

§ M's V G S p 386 §§ M s V G S para 111 note 7 on p 103, L s N I V p 357–58 ‖ M, °त्य° ** M, adds शुक्रवर्णां

लस्यङ्गास । सिष् । उशब्दोवधारणे । धीरिति कर्मनाम। धी *इमीति तत्रामसु पाठात् (Nigh ii, 1)॥

Notes

[1 न "The text adds the dativus ethicus व 'for you' (comp Delbruck, Altindische Syntax 206) which can scarcely be translated"—Oldenberg He translates ऋतस्य धूषद्म् by 'the charioteer of Rita' and does not take Rita to be sacrifice here †

2 ऋञ्जते Yaska gives ऋञ्जति the sense प्रसाधन Sayana almost always agrees with him प्रसाध् is of course a vague word and just for that reason perhaps may have been selected by Yāska Devaraja, Durga and Sayana differ from one another in its interpretation Say अलङ्करोति ऋञ्ज् is a synonym of शुभ दीप्तौ and signifies 1 (intr.) to shine, to beam (literally as well as figuratively), to be beautified, 2 (trans) to make bright or trim, decorate, honour, show respect to There is no sharp limit between the literal and figurative senses especially in passages relating to Agni अग्निं मित्रं समिधान ऋञ्जते is for us a zeugma "He (the priest) who has kindled him makes Agni bright as a man adorns a friend"— Geld, Ved St iii, pp 29–33]

3 अत्क Sayana obviously does not know the meaning of this word On i, 189, 7 and iv, 6, 3 he explains it by आक्रमिता On iii, 1, 2 his note is अत्क परेषामाक्रमिता परैरनाक्रमणीयो वा On x, 77, 3, आक्रमणशीला मरुत These are the only places in which the word occurs

[In his Illustrations to the Nirukta, p 94, Roth conjectured from a comparison of the passages in which the word occurs that अत्क was a name for a horse Geldner too arrives at the same meaning (Ved St i 168) A start, he says, is given by i, 187, 9, मर्मृजेन्य उशिग्भिर् न अत्क 'who must be diligently adorned by his worshippers like an अत्क' Now in ii, 10, 1, a horse is called मर्मृजेन्य (Agni is a praiseworthy horse to be diligently adorned) मृज् in the Veda is preferably used of the adorning of a horse He therefore *conjectures* that अत्क is a word *for* a horse Agni

* धी शची शमी—Nigh ii 1 † Ved c rta = Avestan asha (areta), ratu *order or he who orders* Cune *form Persian arta* Lat *ordo ratus* On rta see Max Muller's Origin of Religion Lecture V pp 243–259— and Bloomfield's Rel Ved pp 126–27 Rta Asha is an Aryan conception *Moulton agreeing with Max Muller Macdonell etc Prof* Oldenberg would credit Babylon with this conception, see Religion des Veda, 195 ff

is very frequently compared to a horse Oldenberg adopts the conjecture *]

4 विदथेषु From धा with वि. "The verb विधा means 'to distribute, to arrange, to ordain,' thus the original meaning of विदथ must be like the meaning of विधान, 'distribution, disposition, ordinance' Within the sphere of the Vedic poets' thoughts, the most prominent example of something most artificially 'विहित' was the sacrifice Thus यज्ञ and विदथ, '*sacrifice*' and '*ordinance*' became nearly synonymous .*Finally* विदथ *seems to mean 'the act of* disposing of any business' or the like, this meaning appears, I believe, in passages like the well-known phrase बृहद्वदेम विदथे सुवीराः Thus the word विदथ and सभा approach each other in their meaning, a person influential in council is called both विदथ्य and सभेय"– Oldenberg, Vedic Hymns, Part ii, pp 26-7 Also see Max Muller, Ved Hymns, i, 349-50]

Verse 8

Padapātha.

अप्रऽयुच्छन् अप्रयुच्छत्ऽभिः अग्ने शिवेभिः नः पायुऽभिः पाहि शग्मैः । अदब्धेभिः अदृपितेभिः इष्टे अनिमिषत्ऽभिः परि पाहि नः जाः ॥ ८

Sāyana

हे अग्ने अप्रयुच्छन् अस्मास्वप्रमाद्यन् । युच्छ प्रमादे । अविच्छिन्नप्रवृत्तिः सन् अप्रयुच्छद्भिः अप्रमाद्यद्भिरनवधानरहितैः शिवेभिर्मङ्गलकल्याणैः शग्मैः सुखकरैः पायुभिः रक्षणप्रकारैः नोऽस्मान् पाहि रक्ष । किंच हे इष्टे सर्वैरेषणीयाग्ने जाः जायमान अस्माभिर्दीप्यमान सन् अदब्धेभिः अहिंसितैः अदृपितेभिः केनाचिदप्यपरिभूतैः । दृप हर्ष उत्क्लेशे चोदादिकः । अनिमिषद्भिः निमेषरहितैः अनलसस्वभावैः । ईदृशैर्लक्षणैर्नोऽस्मान् परि परितः पाहि पालय । यद्वा । उपर्युपरि जायन्त इति जाः । नो जाः अस्मत्सम्बन्धिनीः पुत्रपौत्रादिरूपाः प्रजाः परि पाहि परितो रक्ष । न केवलमस्मान् किंत्वस्मत्पुत्रपौत्रादीनपि रक्ष ॥

Notes

1 शिवेभिः "The instrumental plural (of stems masculine and neuter in a) ends later always in ais, but in the Veda is found abundantly the more normal form ebhis." Whitney, para 329 d †

2 शग्मैः For this word see note 1 on No 20, verse 3

* Vedic Hymns Pt. II (S B. E) p 159

† M s V G S para 97 A 1, note 9 (p 77, 78), Pāṇ. vii, 1, 10.

No. 5

Mandala I 39083 *Sūkta 154*

Sāyana

*विष्णोर्नु कमिति षळृचं पञ्चदशं सूक्तं दैर्घतमसं त्रैष्टुभं वैष्णवम् । अत्रानुक्रमणिका। विष्णो षड्वैष्णवं हीति । अभिप्लवषडहे पृष्ठ्यषडहे तृतीयसवने स्तोमवृद्धावच्छावाकस्य स्तोमातिशंसनार्थमिदमादिसूक्तद्वयं विनियुक्तम् । स्तोमे वर्धमान इति खण्डे सूत्रितम् । विष्णोर्नु कमिति सूक्ते परो मात्रयेत्यच्छावाक इति (Āsv, vii, 9) । तथा तृतीयसवने सोमातिरेके †उत्तरस्थोपगन्तव्या अतिरात्रात् । ततोऽप्यतिरिक्ते तदर्थमेव शस्त्रमुपजनयितव्यम् । तत्रैतदेव सूक्तं सोमातिरेक इति खण्डे सूत्रितम् । महाँ इन्द्रो नृवद्विष्णोर्नु कमिति (Āsv, vi, 7) । आग्निमारुतशस्त्र आद्या विनियुक्ता । अथ यथेतमिति खण्डे सूत्रितम् । विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोच तन्तुं तन्वन्नजसो भानुमन्विहीति (Āsv, v, 20)॥

[*Notes*

1 Translated in Muir's "Sanskrit Texts," vol iv, pp 69–70

2 On the position of Vishnu and the signification of his three strides in the RV, see Muir, Sk. Texts, iv, 97–8]‡

Verse 1

Padapātha

विष्णोः नु कम् वीर्याणि प्र वोचम् यः पार्थिवानि विऽममे रजांसि । यः अस्कभायत् उत्ऽतरम् सधऽस्थम् विऽचक्रमाणः त्रेधा उरुऽगायः ॥ १

Sāyana

हे नराः विष्णोर्व्यापनशीलस्य§ देवस्य वीर्याणि वीरकर्माणि नु कम् अतिशीघ्रं प्र वोचं प्रब्रवीमि । अत्र यद्यपि नु कमिति पदद्वयं तथापि यास्केन नवोत्तराणि पदानीत्युक्तत्वात् (Naigh iii, 12) शाखान्तरे एकत्वेन पाठाच्च नु इत्येतस्मिन्नेवार्थे नु कमिति पदद्वयम् । कानि तानीति तत्राह । यः विष्णुः पार्थिवानि पृथिवीसंबंधीनि रजांसि रञ्जनात्मकानि क्षित्यादिलोकत्रयाभिमानीन्यग्निवाय्वादित्यरूपाणि रजांसि विममे

---

* Vishnu M's Ved Myth § 17 (p 37–42), Hopkin's Rel Ind pp 56–57 † M₂ उत्तरोत्तर

‡ Also M's Ved Myth p 38, Nirukta xii, 19 in which are cited the views of the ancient mythologians–Aurnavābha and Sākapūṇi

§ For a curious derivation of the word Vishnu from Vi+Snu (the one generally accepted being from the root viś) see Bloomfield's Rel Ved p 158

गान । ईदृशोर्यं स्वमहिम्ना स्तूयते । किंच यस्य विष्णोरुरुषु विस्तीर्णेषु त्रिसंख्याकेषु विक्रमणेषु पादप्रक्षेपेषु विश्वा सर्वाणि भुवनानि भूतजातानि* आश्रित्य निवसन्ति स विष्णु स्तूयते ॥

Notes:

1 प्र तद्विष्णु स्तवते वीर्येण [pronounce वीर्येण as vīri-ena] Sāyana takes the bull by the horns here and says that स्तवते stands for स्तूयते (on ii, 24, 1 he renders the same word by त्वा स्तौति) He does not explain तत् I do not quite understand how Roth takes the clause. The translation in the Siebenzig Lieder is "For this great deed is Vishnu magnified" The वीर्येण of our verse is taken to be the same as the वीर्याणि of verse 1. Compare Roth's general note on the hymn, S L, p. 54 "*The older poetry knows only the one deed of* Vishnu, that he bestrode the whole universe in three steps† and fixed fast the heavens, and that under his three footsteps all beings have spacious room to dwell in (*RV* vi, 69, 5) he himself dwells where he planted his foot highest—in highest heaven—and with him the pious dead, verse 5"

But in the St Petersburg Dictionary Roth cites our passage under the first meaning of प्र + स्तु without remark Grassmann in his dictionary took तद् to be the accusative after प्रस्तवते and translated "undertakes this glorious deed." वीर्येण he took to mean might, not mighty deeds here In his translation Grassmann *accepted the rendering of the Siebenzig Lieder Ludwig translates* "Vishnu is praised by reason of his strength' In his commentary Ludwig refers to vi, 20 10‡ and suggests '*diesz verkündigt nachdrucklich von sich' as perhaps a better rendering Hillebrandt* Vedachrestomathie under the word, gives 'laut rühmen' as the meaning of प्रस्तवते here

I do not see why we should not translate प्र तद्विष्णु स्तवते 'Vishnu *praises,' makes loud boast of this, i e, the mighty deeds mention*ed in the last verse वीर्येण I would take adverbially, 'mightily, such is his might.'

‡ This passage lends no support to the way in which it is desired to take प्र स्तवते here, प्र पूरव स्तवन्त एना यज्ञैः Sāyaṇa प्रस्तवन्ते त्वां स्तुवन्ति

* M₂ adds अधि क्षियन्ति

† See M s Vedic Mythology pp 38–40, more especially p 40 para- "In the Brāhmaṇas sacrifice"

2 मृगो न भीम कुचरो गिरिष्ठा The simile is not applicable to Vishnu generally, but to Vishnu conceived as planting his foot on the height of heaven and now magnifying his own great deed He is like (roars like) a fierce lion* prowling on a mountain top Compare x, 180, 2, where the whole phrase recurs in the middle of a description of Indra advancing to the fight Sayana's note there is कुचर कुत्सितचरण गिरिष्ठा पर्वतनिवासी मृगो न सिंह इव हे इन्द्र त्व भीमो भयकरोऽसि

A wild beast or beast of the forest is the oldest meaning of मृग. Compare the classical word मृगेन्द्र The word कुचर occurs only in these two passages in the Rigveda It and गिरिष्ठा have a reference to the god as well as to the wild animal to whom he is here compared See the next verse where Vishnu is called गिरिक्षित्

Verse 3

Padapatha

प्र विष्णवे शूषम् एतु मन्म गिरिऽक्षिते उरुऽगायाय वृष्णे । यः इदम् दीर्घम् प्रऽयतम् सधऽस्थम् एकः विऽममे त्रिऽभिः इत् पदेभिः ॥ ३

Sayana

विष्णवे सर्वव्यापकाय शूषमसमकृत्यादिजन्य महद्बल च † मम मनन स्तोत्र मननीय शूष बल वा विष्णुमेतु प्राप्नोतु । कर्मण सम्प्रदानत्वाच्चतुर्थी । कीदृशाय । गिरिक्षिते वाचि गिरिवदुन्नतप्रदेशे वा तिष्ठते उरुगायाय बहुभिर्गीयमानाय वृष्णे वर्षित्रे कामानाम् । एवमहानुभाव शूष प्राप्नोतु । कास्य विशेष इति उच्यते । यो विष्णुरिद प्रसिद्ध दृश्यमान दीर्घमतिविस्तृत प्रयत नियत सधस्थ सहस्थान लोकत्रयमेक इत् एक एव अद्वितीय सन् त्रिभि पदेभि पादैर्विममे विशेषेण निर्मितवान् ॥

Notes

1 शूषम् (śu + u + sham) Roth derives this word from श्वस् and takes it as an adjective, in the sense of piping, sounding, clanging, here and in four other passages of the Rigveda which he cites x, 54 6 अध प्रिय शूषमिन्द्राय मन्म अयाचि. Sayana, अध सम्प्रति नामा इन्द्राय प्रिय प्रीतिजनक शूष बल शत्रूणां शोषक बाहुलकर मम मननीय स्तोत्र &c x, 6, 4, शूषेभिर्वृधो जुषाणो अर्कै. Sayana, वृधो वर्धितोऽग्नि शूषेभि-र्निःस्वनपरै । बलनिमित्तैर्वा इत्यर्थ । अर्कै स्तोत्रैश्च जुषाण सेव्यमान सन् It seems doubtful whether शूषेभि is an adjective here iii, 7, 6, उतो

* The source of the later myth of the Nṛisimhāvatāra

† M. बलं महत्

विशेषेण निर्ममे* । अत्र त्रयो लोका अपि पृथिवीशब्दवाच्या । तथा च मन्त्रान्तर। यदिन्द्राग्नी अवमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यां परमस्यामुत स्थ (RV i, 108, 9) इति। तैत्तिरीयेपि। योस्यां पृथिव्यामस्यायुपेत्युपक्रम्य यो द्वितीयस्यां तृतीयस्यां पृथिव्यामिति (T S i, 2, 12, 1)। तस्माल्लोकत्रयस्य पृथिवीशब्दवाच्यत्वम् । किंच यश्च विष्णुरुत्तरमुद्गततरमतिविस्तीर्ण सधस्थं सहस्थान लोकत्रयाश्रयभूतमन्तरिक्षम् अस्कभायत् तेषामाधारत्वेन स्तम्भितवान् । निर्मितवानित्यर्थ । अनेनान्तरिक्षाश्रित लोकत्रयमपि सृष्टवानित्युक्त भवति । यद्वा । यो विष्णु पार्थिवानि पृथिवीसम्बन्धीनि रजांसि पृथिव्या अधस्तनसप्तलोकान्विमम विविधं निर्मितवान् । रज शब्दो लोकवाची लोका रजांस्युच्यन्त इति यास्केनोक्तत्वात् (Nir iv, 3, 19) । किंच यस्य उत्तर उद्गततरमुत्तरभाविनं सधस्थ सहस्थानं पुण्यकृता सहनिवासयोग्यं भूरादिलोकसप्तकम् अस्कभायत् स्कम्भितवान् । सृष्टवानित्यर्थ । स्कम्भे स्तम्भुस्तुम्भिवति विहितस्य श्न । छन्दसि शायजपीति व्यत्ययेन शायजादेश (Pāṇ iii, 1, 84) । अथवा पार्थिवानि पृथिवीनिमित्तकानि रजांसि लोकान् विममे । भूरादिलोकत्रयमित्यर्थ । भूम्यामुपार्जितकर्मभोगार्थत्वादितरलोकानां तत्कारणत्वम् । किं च यश्चोत्तरमुत्कृष्टतरं सर्वेषां लोकानामुपरिभूतम् । अपुनरावृत्तत्वस्योत्कृष्टत्वम् । सधस्थमुपासकानां सहस्थान सत्यलोकम् अस्कभायत् स्कम्भितवान् । ध्रुवं स्थापितवानित्यर्थ । किं कुर्वन् । त्रेधा विचक्रमाण त्रिप्रकार स्वसृष्टान् लोकान्विविध क्रममाण । विष्णोस्त्रेधा क्रमणम् इदं विष्णुर्वि चक्रमे (RV i, 22, 17) इत्यादिश्रुतिषु प्रसिद्धम् । अत एव उरुगाय उरुभिर्महद्भिर्गीयमान अतिप्रभूत गीयमानो वा । य एवं कृतवान् तादृशस्य विष्णोर्वीर्याणि प्र वोचम् ॥

Notes

1 कम् An enclitic particle of emphasis (= Greek κεν) Compare Sāyaṇa's note on i 72, 8, where it occurs, as here, after नु, कमित्येतत्पादपूरण येन नु येन हि &c †

[वीर्याणि Pronounce as vīri ani]

2 वोचम् See note 1 on No 2, verse 17 (p 78)

3 [विममे Cannot here be meant for created In v 3 it cannot fitly be said that Vishnu constructed the firmament with his three steps Sāy on iii 26, 7, रजसो विमान =अन्तरिक्षस्याधिष्ठाता, v, 81, 3 (पार्थिवानि रजांसि) विममे=परिच्छिनत्ति, Sat Br 6, 3, 1, 18, on this यद्वै किंचास्यां तत्पार्थिवं तदेष सर्वं विमिमीते रश्मिभिर्ह्येनदभ्यवतनोति—Muir Sk Texts, iv pp 71-2]

4 यो अस्कभायत् "The elision or absorption initial *a* after final *e* or *o*, which in the later language is the invariable rule is in the Veda only an occasional occurrence, and there is no close

---

* For an altogether different interpretation see the following paraphrase in the Bhāg Purāṇa

भौमान् रजांसि य विममे या विष्णोर्विक्रमान् गृणाति ॥ viii, 5, 6

गुणात्मनस्तेऽपि गुणान् विमातुं हितावतीर्णस्य क ईशिरेऽस्य ।

कालेन यैर्वा विमिताः सुकल्पैर्भूपांसव .. ॥ x 14 7

† See M s V. G S para 180 *sub voce* p 225

accordance with regard to it between the written and the spoken form of the vedic texts In the Atharvan, for example, the *a* is omitted in writing in about one third of the cases, but is to be omitted in reading in less than one fifth (including a number in which the written text preserves it) See APr iii 04, note" Whitney (1st Edn) para 135 *

5 त्रेधा The metre shows that we must pronounce tra ya-dhā †

6 उरुगाय 'The far-goer' (=उरुक्रम in verse 5) Compare Sayana on viii, 29, 7 त्रीण्येक उरुगायो वि चक्रमे—उरुगायो वि चक्रम इति पदलिङ्गाद्विष्णु-रुच्यते । उरुगाय उरुभिर्बहुभिर्गातव्य । यद्वा बहुषु देशेषु गन्ता । बहुकीर्तिर्वा । सर्वा न्छत्रून्स्वसामर्थ्येन शब्दयत्याक्रन्दयतीति वोरुगाय

Verse 2

Padapātha

प्र तत् विष्णुः स्तवते वीर्येण, मृगः न भीमः कुचरः गि-रिऽस्थाः । यस्य उरुषु त्रिषु विऽक्रमणेषु अधिऽक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ॥ २

Sayana

तृतीयसवने सोमातिरेक एव शस्त्रमुपजनितव्यम् । तत्र प्र तद्विष्णुरित्ययमनुरूपस्तृच । स्तोत्रियानुरूपाविति प्र तद्विष्णु स्तवते वीर्येणेति । प्र तत्ते अद्य शिपिविष्ट नाम -सोमातिरेक इति खण्डे सूत्रितम् । वाजपेयेनाधिपत्यकाम इति खण्डे सूत्रितम् (Āśv vi, 7) । प्र तद्विष्णु स्तवते वीर्येणेति (Āśv ix, 9) ॥

यस्येति वक्ष्यमाणत्वात्स इत्यवगम्यते । स महानुभावो वीर्येण स्वकीयेन वीरकर्मणा प्र स्तवते स्तूयते सर्वै । कर्मणि व्यत्ययेन शप् । वीर्येण स्तूयमानत्वे दृष्टान्त । मृगो न सिंहादिरिव । यथा स्वविरोधिनो मृगयिता सिंहो भीमो भीतिजनक कुचर कुत्सितहिंसादिकर्ता दुर्गमप्रदेशगन्ता वा गिरिष्ठा । पर्वताद्युन्नतप्रदेशस्थायी सर्वै स्तूयते । पूर्णाकरूपेण स्तवते स्तूयते सर्वै । मृग इव भीम कुचरो गिरिष्ठा अरिमर्द निक्रम । मृगो न भीम कुचरो गिरिष्ठा । मृगो मार्ष्टेर्गतिकर्मण । भीमो बिभ्यत्यस्मात् । भीष्मोऽप्येतस्मादेव । कुचर इति चरतिकर्म कुत्सितम् । अथ चेद्देवताभिधानं क्वायं न चरतीति वा । गिरिष्ठा गिरिस्थायी । गिरि पर्वत समुद्गीर्णो भवति । पर्ववान् पर्वत । पर्व पुन पृणाते प्रीणातेर्वेति (Nir i, 20) । परमेश्वरापेक्षया तद्दर्पमपि मृग अन्वेष्टा शत्रूणां भीम भयानक सर्वेषां भीत्युपादानभूत । भीषास्माद्वात पवते इत्यादिश्रुतिषु (T A viii, 8, 1) प्रसिद्ध । किंच भीषोति कुचर शत्रुवधादिकुत्सितकर्मकर्ता । कुषु सर्वासु भूमिषु लोकत्रये संचारी वा । तथा गिरिष्ठा गिरिवदुच्छ्रितप्रदेशस्थायी । यद्वा । गिरि मन्त्रादिरूपायां वाचि सर्वदा वर्तमान

---

* M a V G S , para 21 a, and foot notes 5, 6 (p. 23)

† trayidhā (Arnold s Vedic Metre, p 295)

पितृभ्यां प्रविंदात् येन महो महद्भ्यामनयन्त शूषम्. Sāyana, उतो अपि च महो महतो महद्भ्यां पितृभ्यां द्यावापृथिवीभ्यां प्रविदा प्रवेदनेन अनु घोषमनु वक्ष्यमाण शूष सुखम्। शूष शुनमिति सुखनामसु पाठात्। न सुख यजमाना अग्निमनयन्त अग्निं प्रापितवन्त vi, 10, 2. स्तोम यमस्मै ममतेव शूषम् Sāyana, ये स्तोम स्तोत्रम् शूष सुखकर &c. In other two passages the adjective occurs according to Roth in the sense of snorting, spirited iii, 49, 2 इनतम सत्वभिर्यो ह शूषे पृथुज्रया अमिनादायुर्दस्यो Sāyana, स इन्द्र इनतमोऽतिशयेन सेनास्वामी सत्वभि परित सीदद्भिर्मरुद्भि सह यो यान् गच्छन् शूषे । शोषयन्ति परबलानीति शूषाणि बलानि &c. ix, 71, 2 प्र कृष्टिहेव शूष एति रोरुवत् Sāyana, शूष शत्रूणां शोषको बलवान् &c The word, as Sāyana notes, is given in the Nighantu among the synonyms of बल ii, 9 and सुख iii, 6 Ludwig translates "let the song go up to Vishnu for strength to him"

[2 वृष्णे. "In वृषन् we have one of those words which it is almost impossible to translate accurately. It occurs over and *over again in the Vedic hymns, and if we once know the various* ideas which it either expresses or implies, we have little difficulty in understanding its import in a vague and general way, though we look in vain for corresponding terms in any modern language"

वृषन्, from वृष् to scatter semen, originally meant the male It implies strength and eminence By itself it most frequently means man *in* his *sexual character Then it comes to mean* fertilising, strong It is also used as an epitheton ornans to be rendered by hero or strong, as a name of various deities, and as a general and empty term of praise—Muller, Vedic Hymns, Part 1, pp 138–153]

Verse 4

Padapātha

यस्य त्री पूर्णा मधुना पदानि अक्षीयमाणा स्वधया मदन्ति । यः ऊं इति त्रिऽधातु पृथिवीम् उत द्याम् एकः दाधार भुवनानि विश्वा ॥ ४

Sāyana

यस्य विष्णो मधुना मधुरेण दिव्येनामृतेन पूर्णा पूर्णानि त्रीणि पदानि पादप्रक्षेपणानि अक्षीयमाणा अक्षीयमाणानि स्वधया अन्नेन मदन्ति मादयन्ति तदाश्रितजनान् । य उ य एव पृथिवी प्रख्याता भूमिं द्यामुत द्योतनात्मकमन्तरिक्षं च विश्वा भुवनानि सर्वाणि भूतजातानि चतुर्दश लोकांश्च । यद्वा । पृथिवीशब्देन अधोवर्तीन्यतलवितलादिसप्तभुवनान्युपात्तानि । द्युशब्देन तदुपरितनरूपाणि भूरादिसप्तभुव-

जातानि । एवं चतुर्दश लोकान् विश्वा भुवनानि सर्वाण्यपि तत्रत्यानि भूतजातानि । त्रिधातु । त्रयाणां धातूनां समाहारस्त्रिधातु । पृथिव्यप्तेजोरूपधातुत्रयविशिष्टं यथा भवति तथा दाधार धृतवान् । तुजादित्वादभ्यासस्य दीर्घत्वम् (Pan vi, 1, 7) उत्पादितवानित्यर्थः । छन्दोगारण्यके तत्तेजोऽसृजत ता आप ऐक्षन्तेति* भूतत्रयसृष्टिमुक्त्वा हन्तेमास्तिस्रो देवतास्तासां त्रिवृतं त्रिवृतमेकैकां करवाणीत्यादिना त्रिवृत्करणं* सृष्टिरुपपादिता (Chh Up vi, 2, 3-3, 3) । यद्वा । त्रिधातु कालत्रयं गुणत्रयं वा दाधारेत्यन्वयः ॥

Notes

1 त्री Whitney, para 482 *c* †

2. यस्य त्री पूर्णा &c , Roth, S L , p 54, has the following note — "All beings in the world enjoy the sweetness of his highest footstep, that is heaven From Vishnu flows the comfort and enjoyment which are found in the threefold world"

3. स्वधया मदन्ति 'Rejoice in, are made glad with, food' Compare Max Muller, Vedic Hymns, Part 1, p 36. The phrase recurs in our No 29, verse 7, उभा राजाना स्वधया मदन्ता.

But Roth takes it differently There is good reason to believe that the word स्वधा had in the Veda a meaning which was subsequently altogether lost sight of in India See Max Müller's note on the word already referred to ‡ Roth gives custom, rule (Gr. ἔθος) as the first meaning of the word and cites three passages,

‡ 'Svadhā, literally one's own place, afterwards, one's own nature. It was a great triumph for the science of comparative philology that long before the existence of such a word as svadhā in Sanskrit was known, it should have been postulated by *Professor Benfey* in his Griechisches Wurzel lexicon published in 1839, and in the Appendix of 1842 Svadhā was known, it is true, in the ordinary Sanskrit, but there it only occurred as an exclamation used on presenting an oblation to the manes It was also explained to mean food offered to deceased ancestors, or to be the name of a personification of Māyā or worldly illusion, or of a nymph. But Professor Benfey, with great ingenuity, postulated for Sanskrit a noun svadhā, as corresponding to the Greek ἔθος and the German *sitte*, O H G *sit-u* Gothic *sid u*. The noun svadhā has since been discovered in the Veda, where it occurs very frequently, and its true *meaning in many passages where native tradition had* entirely misunderstood it has really been restored by means of its etymological identification with the Greek ἔθος or ἦθος"

* M, 'पर' † M's V. G S. p 90

iv, 33, 6 अनु स्वधामृभवो जग्मुरेताम् (compare Max Muller, *loc, cit* p 33 "According to their nature the Ribhus went to her, scil, the cow, or according to this their nature, they came") Sayana अनु चतुर्थांपरणानन्तरमेतां तृतीयसवनगतां स्वधां सोमाख्यममृतमृभवो जग्मु iv, 52, 6 उषो अनु स्वधामव (*Max Muller, "Dawn, help! as thou art wont"*) Sāyana, अनु पश्चात् स्वधां हविर्लक्षणमन्नमव रक्ष iv, 13, 5 कया याति स्वधया (Max Muller, "By what inherent power does he (the Sun) move on?") Sāyana, कया स्वधया केन बलेन याति गच्छति स्वधाशब्दोऽन्नवाच्यपि तत्कार्यं बल लक्षयति

In ix, 103, 5, vi, 2, 8, viii, 32, 6, x, 129, 5, ix, 86, 10, Roth takes the word to mean accustomed place, home (Gr ἦθος) A third meaning of the word according to Roth is, usual condition, *comfort, well being, contentment He cites three passages,* vii, 8, 3, कया नो अग्ने वि वस सुवृक्तिं काम्‌ स्वधामृणव शस्यमान "What contentment didst thou feel?" (Max Muller, "In what character dost thou light up our work and what character dost thou assume, when thou art praised?") Sayana, हे अग्ने त्व कया स्वधया हविषा नोऽस्माकं सुवृक्तिं स्तुतिं वि वस व्याप्नुषे आच्छादयसि वा। कामु कां च स्वधां शस्यमान स्तूयमानस्त्वमृणव प्राप्नुयाः i, 165, 6 क स्या वो मरुत स्वधासीत् (Max Muller, "Where was that custom of yours, O Maruts, when you left me alone," &c) Sayana, क्व सा स्वधा तदुदक बल वा So on previous verse Sayana says स्वधामुदकं बल वा अस्मत्सृष्टोदकजन्य हवि स्वधामनु in i, 165, 5 is by Roth translated "to our wish, in the nick of time" and by Max Muller, "according to thy wont," ix, 113, 10 स्वधा च यत्र तृप्तिश्च 'where there is pleasure and fulness of joy" (Translation in S L p III) Max Muller "where there is food and rejoicing" Sayana स्वधा अन्न स्वधाकारेण वा दत्तमन्नम्

Roth notes the frequent use of the expressions स्वधामनु or अनु स्वधा, as usual, at pleasure as desired, undisturbed, i, 6, 4, i, 33, 11, i 165, 5, &c and of our form स्वधया, to which he assigns the meaning, *in the usual way*, with contentment, comfortably, willingly, spontaneously (also the pl स्वधाभि) The word occurs as here with मदन्ति in i, 154, 4, i, *108, 12*, iii, 4, 7, v, 32, 4, vii, 47, 3 x, 14, 7 Lastly, Roth treats स्वधा (Cf सुधा), sweet drink, oblation, especially that poured out for the manes, as a distinct word, being that recognised in Nigh i, 12 as = उदक and in Nir vii, 25 as = अन्न Our phrase स्वधया मदन्ति has in Roth's opinion nothing to do with the phrase स्वधयाये मदन्ति in No 29, verse 3, स्वधया in the one case being an instrumental adverb meaning

gladly, freely, and in the other a noun meaning with the offering This would seem to imply a great interval of time between the dates of the composition of the two hymns

4 त्रिधातु पृथिवीमुत द्याम् The expression पृथिवीमुत द्या is in apposition to त्रिधातु, and means the same thing 'Earth and Heaven are 'the threefold word' Roth compares iv, 42, 4 उत त्रिधातु प्रथयद्वि भूम Sāyana, उत अपि च भूम व्याप्तमाकाश त्रिधातु त्रिप्रकार वि विशेषेण प्रथयत् मदर्थमेव मित्यादि लोकत्रयमकार्षीत्परमेश्वर

5 दाधार See Whitney, para 786 "A considerable number of roots have in the Veda a long vowel in their reduplication Most are Vedic only but दाधार is common also in the Brahmana language, and is even found later"*

Verse 5

Padapatha

तत् अस्य प्रियम् अभि पाथः अश्याम् नरः यत्र देवऽयवः मदन्ति । उरुऽक्रमस्य सः हि बन्धुः इत्था विष्णोः पदे परमे मध्वः उत्सः ॥ ५

Sāyana

आतिथ्यायां तदस्येत्येषा प्रधानस्य याज्या । अथातिथ्येति खण्डे सूत्रितम् । इदं विष्णुर्वि चक्रमे तदस्य प्रियमभि पाथो अश्यामिति (Āśval iv, 5)।

अस्य महतो विष्णोः प्रिय प्रियभूत सर्वैः सेव्यत्वेन प्रसिद्धं पाथः । अन्तरिक्षनामैतत् । पाथोन्तरिक्षं पथा व्याख्यातमिति यास्केनाभिधानात् (Nir vi, 7) । अत्रेदमैश्वर्यमहापदमित्यर्थः । [अभि!] अश्यां व्याप्नुयाम् । तदेव विशेष्यते । यत्र स्थाने देवयव देवं कामयमाना आत्मन इच्छन्तः यज्ञदानादिभि प्राप्तुमिच्छन्तो नरा मदन्ति तृप्तिमनुभवन्ति तदस्य स्थानमित्यन्वयः । पुनरपि तदेव विशेष्यते । उरुक्रमस्य अत्यधिकं सर्वं जगदाक्रममाणस्य सतः विष्णो । अत एव विष्णोर्व्यापनशीलस्य परमेश्वरस्य परमे उत्कृष्टे निरतिशये पदे स्थाने मध्वः मधुरस्य उत्सः निष्यन्दो वर्तते । तदस्याः । यत्र क्षुत्पिपासाजरामरणपुनरावृत्त्यादिभयं नास्ति सकल्पमात्रेणामृतकुल्यादि-भोगा प्राप्यन्ते तादृशमित्यर्थः । सनोधियं नाम्नीयं । इत्था इत्थमुक्तप्रकारेण स हि तथा स खलु सर्वो सुकृतिनां बन्धुभूतो हितकरो वा यस्य पदं नानावर्णा न पुनरावृत्ति । न च पुनरावर्तते इत्यादि श्रुतेर्मधुरम् । हिरण्मयं मधुमति स्मृतिपुराणादिष्वपि प्रसिद्धत्वात् ॥

---

* M s V G S p 393

† M a V G S p 81 and note 8, Lanman s N I V p 411

‡ Jab Up etc

Notes :

1. [पाथ = स्थानम् (Sāy on vii, 47, 3)]

2. उरुक्रमस्य &c Sāyana takes स हि बन्धुरित्था parenthetically, 'Verily such a friend is he,' the main sentence being 'In the highest step of the wide-stepping Vishnu there is a spring of nectar,' and supplies तदश्याम् '*may I win there*' *Roth, followed by Grassmann*, takes उरुक्रमस्य &c, to be a clause by itself, and विष्णोः &c, to be another, both independent of the previous part of the verse "There is a society of friends (बन्धु) of the mighty strider, there the spring of sweetness in Vishnu's highest seat." (Grassmann "There is a spring of sweetness") Ludwig appears to me to *have completely misunderstood Sayana's explanation of* स हि बन्धुरित्था "That बन्धु and उत्स are one and the same thing is, after Sāyana's excellent explanation, not open to doubt the translation in the Siebenzig Lieder needs no refutation, for the reason why the speaker wishes himself in Vishnu's heaven is just that spring of madhu which is thought of as inseparable form it Anyone who has the slightest feeling for style will see how the whole verse is arranged to throw the whole final emphasis on मध्व उत्सः" Ludwig accordingly translates "Appertaining (बन्धु) to that is there, in the highest place of Vishnu the wide-stepper, the spring of madhu" But Sāyana's phrase स खलु सर्वेषां सुकृतिनां बन्धुभूतो हितकरो वा refers to Vishnu, not to the spring of madhu. Compare the words which follow—तस्य पदम्

Roth, it will be seen, takes बन्धु as a collective expression for the society of heaven, the नरो देवयवः of the previous clause He compares x, 15, 3 to the Manes

आहं पितॄन्त्सुविदत्राँ अवित्सि
नपातं च विक्रमणं च विष्णोः ।
बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य
भजन्त पित्वस्त इहागमिष्ठाः ॥

"I have found the gracious Fathers, the children and the *highest step of Vishnu come gladly to us, oh ye who sit on the* grass strewn for you, and drink at pleasure the sweet draught"

But बन्धु may refer rather to the tie between the god and his worshipper, 'Verily such is the brotherhood of Vishnu, etc, scil, that I too may hope to win there' Compare the first of the passages

cited by Roth under that meaning of बन्धु vii, 72, 2, ग्रुनोर्हि न सख्या पित्र्याणि समानो बन्धुरुत तस्य वित्तम्, where बन्धु must be taken in a sense answering to सख्या (Sāyana युवयोर्मम च बन्धुर्बन्धक पितामह समान एक एव त बन्धु तद्बन्धुत्व वा वित्त जानीतम्)

[3 इत्था Pischel in Ved St, ii, pp. 88–9, says that इत्था and the Pr. एत्थ are identical To derive एत्थ from अत्र is against all laws of phonetics The most frequent sense of इत्था is 'here,' but like अत्र it means 'there' also * He translates the second half of the verse thus "In the highest place of the wide stepping Vishnu—there indeed is our relationship—there is a spring of mead" The sense, he says, is plain from the preceding verses of the strophe

4 This is a passage which must be understood as intimating a belief in a future state of happiness]

Verse 6

Padapātha

ता वाम् वास्तूनि उश्मसि गमध्यै यत्र गावः भूरिऽशृङ्गाः अयासः । अत्र अह तत् उरुऽगायस्य वृष्णः परमम् पदम् अव भाति भूरि ॥ ६

Sāyana

हे पत्नीयजमानौ वा युष्मदर्थं ता तानि गन्तव्यत्वेन प्रसिद्धानि वास्तूनि सुखनिवास-योग्यानि स्थानानि गमध्यै युवयोर्गमनाय उश्मसि कामयामहे । तदर्थं विष्णुं प्रार्थयाम इत्यर्थः । तानीत्युक्तं कानीत्याह । यत्र येषु वास्तुषु गावो रश्मयो भूरिशृङ्गा अत्यन्तोन्नत्युपेता बहुभिराश्रयणीया वा अयासः अयना गन्तारः । अतिविस्तृता । यद्वा । यासो गन्तारः । अताहशा अत्यन्तप्रकाशयुक्ता इत्यर्थः । अत्राह अत्र खलु वास्त्वाधारभूते द्युलोके उरुगायस्य बहुभिर्महात्मभिर्गातव्यस्य स्तुत्यस्य वृष्ण कामानां वर्षितुर्विष्णोस्तत् तादृश सर्वत्र पुराणादिषु गन्तव्यत्वेन प्रसिद्धं परमं निरतिशय पद स्थानं भूरि अतिप्रभूतमवभाति स्वमहिम्ना स्फुरति । अथ मन्त्रो यास्केन गोशब्दो रश्मिवाचक इति व्याचक्षाणेन व्याख्यात । तानि वां वास्तूनि कामयामहे गमनाय यत्र गावो भूरिशृङ्गा बहुशृङ्गा । भूरीति बहुनो नामधेय प्रभवतीति सत । शृङ्ग श्रयतेर्वा शृणातेर्वा शम्नातेर्वा शरणायोद्गतमिति वा शिरसो निर्गतमिति वा अयासोऽयना । तत्र तदुरुगायस्य विष्णोर्महागते परमं पद परार्ध्यस्थमवभाति भूरि । पाद पद्यतेरिति (Nir ii, 7) ॥

* For it-thā, *thus*, *so*, and *truly*—see M's V. G S pp 211, 218

Notes:

1. याम्. The dual must refer to Vishnu in conjunction with some other god, not, as Sāyaṇa takes it, to the Yajamāna and his wife. But who the other god is, or why mention of him should be made so abruptly it is not easy to say. The difficulty has led Roth (S. L., p. 54) to suggest that we have here a verse belonging to a Mitra Varuṇa hymn, which has been improperly tacked on to our hymn, on account of the expression परमं पदं occurring in it. But compare note 1 on No. 2, Verse 6 (p. 68).

[2. गमध्यै. Whitney, paras. 969 and 970 j.]*

3. गावो भूरिशृङ्गा † The 'kine with many horns' are perhaps the stars with their myriad rays.

4. अयासः. 'Unwearying.' I translate Roth's article on the word "अयास् (अ + यास् from यस्) 1. adjective (not exerting themselves) agile, light, expert The forms which occur are acc. sing. अयासम्, nom. & acc. pl. अयासः, and gen. pl. अयासाम् Frequently of the Maruts, Rigveda *i, 64, 11; 167, 4; 108, 9; 169, 7; iii, 54, 13; v, 42, 15, vi, 66, 5; vii, 8, 2;* गाव. *i, 154, 6;* अश्वम् ix, 89, 4; सिंहम् ix, 89, 3; अर्चयः iv, 6, 10, अजरा iii, 18, 2.—In Nirukta ii, 7 and by the commentators derived from to go—2. indecl. Fire. Up. iv, 221."

No. 6

Mandala II. *Sūkta* 12

Sāyana·

द्वितीयेऽनुवाके एकादश सूक्तानि। तत्र यो जात इति पञ्चदशर्चं प्रथमं सूक्तं गार्त्समदं त्रैष्टुभमैन्द्रम्। संसवे निष्केवल्ये निविद्धानीयस्य पुरस्ताद्यो जात एवेति शंसेत्। याद्दि पर्यायानिति खण्डे सूत्रितम्। यो जात एवेति निष्केवल्य इति (Āśval vi, 6)। आभिप्लविके तृतीयेऽहनि निष्केवल्ये यो जात एवेति निविद्धानीयम्। सूत्रितं च। तृतीयस्य त्र्यर्यमा यो जात एवेति मध्यंदिन इति (Āśval vii, 7)। विश्वजिति माध्यंदिनसवने मैत्रावरुणः स्वशस्त्रे माकृतात्सूक्तात्पूर्वं यो जात इति सामसूक्तं शंसेत्। विश्वजितोऽग्नि नर इति खण्डे सूत्रितम्। सद्या मदासो यो जात एवाभूरेक इति सामसूक्तानीति (Āśval viii, 7)। अग्निष्टुन्निष्केवल्ये निविद्धानमिदम् श्येनाजिराभ्यामिति खण्डे सूत्रितम्। तिस्रा हरी इति यो जात एवेति मध्यंदिन इति (Āśval. ix, 7)। महाव्रते निष्केवल्ये यो जात एवेति सूक्तम्। उरू इति खण्डे सूत्रितम्।

---

* M's V. G. S para 211 b (p. 334), where this passage is quoted.

† Compare the *goloka* and *gokula* of the later mythology.

वने न वा यो न्यधायि चाकन् यो जात एव प्रथमो मनस्वानिति (Ait Āraṇ v, 3,1) ।
अत्रेतिहासो बृहद्देवतायामुक्त * ।

> संयुज्य तपसात्मानमिन्द्र बिभ्रन्महद्वपुः ।
> अदृश्यत मुहूर्तेन दिवि च व्योम्नि चेह च ॥
> तमिन्द्र इति मत्वा तु दैत्यौ भीमपराक्रमौ ।
> धुनिश्च चुमुरिश्चोभौ सायुधावभिपेततुः ॥
> विदित्वा स तयोर्भावमृषिः पापचिकीर्षितम् ।
> यो जात इति सूक्तेन कर्माण्यैन्द्राण्यकीर्तयत् ॥ (Br Dev iv, 66–68)

अन्ये त्वन्यथा वर्णयन्ति । पुरा किलेन्द्रादयो वैन्ययज्ञे समाजग्मुः । गृत्समदोऽपि तत्रागत्य सदस्यासीत् । दैत्याश्चेन्द्रजिघांसया तत्र समागमन् । तान्दृष्ट्वा निर्जगामेन्द्रो यज्ञाद् गृत्समदाकृति । स च गृत्समदो वैन्येन पूजितो यज्ञवाटान्निरगच्छत् । निर्गच्छन्तं तमृषिं दृष्ट्वा अयमेवेन्द्र इति मन्यमानास्तमसुरा परिवव्रुः । नाहमिन्द्रस्तुच्छ किं त्वेवगुणोपेत स इत्यनेन सूक्तेन तान्प्रत्युवाच । अपरे त्वेवं कथयन्ति गृत्समदस्य यज्ञे प्रविष्टमेकाकिनमिन्द्रं ज्ञात्वा असुरा परिवव्रुः । स इन्द्रो गृत्समदरूपेण यज्ञवाटान्निर्गत्य स्वर्गं जगाम । ततोऽसुरा इन्द्रो विलम्बित इत्यन्तः प्रविश्य गृत्समदं दृष्ट्वा पूर्वमेव गृत्समदो गतः अयं त्विन्द्रोऽस्मद्भयाद्गृत्समदरूपेणास्त इति तं जगृहुः । स तान् नाहमिन्द्रोऽयमित्यनेन सूक्तेन प्रत्युवाच । अयमेवार्थो महाभारते प्रपञ्चितः ॥

Note

For my notes and translation here I am much indebted to memoranda of a lecture delivered on this hymn by Professor Aufrecht

Verse 1

Padapātha

यः जातः एव प्रथमः मनस्वान् देवः देवान् क्रतुना परिऽ-
अभूषत् । यस्य शुष्मात् रोदसीइति अभ्यसेताम् नृम्णस्य
मह्ना सः जनासः इन्द्रः ॥ १

Sāyana

गृत्समदो ऋषिः । जनासः जना हे असुरा यो जात एव जायमान एव सन् प्रथमः देवानां प्रधानभूतः मनस्वान् मनस्विनामग्रगण्यः देवः द्योतमानः सन् क्रतुना वृत्रवधादिलक्षणेन स्वकीयेन कर्मणा देवान् सर्वान्यागदेवान्पर्यभूषत् रक्षकत्वेन पर्यग्रहीत् । भूष अलंकारे भ्वादिः । लङि रूपम् । यद्वा । सर्वानन्यान्देवान्पर्यभूषत् पर्यभवत् अत्यक्रामत् । अभिभूयेति अभवतेर्व्यत्ययेन षत्वम् । क्रतुः कर्मेति तन्निघण्टुः । यस्येन्द्रस्य शुष्मात् शारीरात् बलात् रोदसी द्यावापृथिव्यौ अभ्यसेतामबिभीताम् । भ्यस भये । अनुदात्तेत् । भ्यस भयचलनयोरिति नैरुक्ताः (Nir iii, 21) अभ्यसेतामकम्पेतां वा । तथा

---

* Br Dev iv, 65–79

वृत्रस्य च मन्युमन्तरम्। इमे चित्तव मन्यवे वेपेते भियसा मही इति (RV i, 80, 11)। वृत्रस्य सेनान्यःश्रयत्य बलस्य महा महत्त्वेन युक्तः स इन्द्रो नाहमिति। अत्र निरुक्तम्। यो जात एव प्रथमो मनस्वी देवो देवान्क्रतुना कर्मणा पर्यभवत्पर्यगृह्णात्पर्यरक्षदत्यक्रामदिति वा। यस्य बलाद्द्यावापृथिव्यावप्यबिभीतां नृम्णस्य महा बलस्य महत्त्वेन स जनास इन्द्र इत्यृषेर्दृष्टार्थस्य प्रीतिर्भवत्याख्यानसंयुक्तेति (Nir x, 10)॥

Notes ·

1 जात एव 'So soon as he was born'

2 क्रतुना पर्यभूषत् 'Adorned with strength' Compare i, 15, 4 अग्ने देवाँ इहा वह सादया योनिषु त्रिषु। परि भूष पिब ऋतुना, and Sayana's note there हे अग्ने देवानिह अस्मिन्कर्मणि आवह। ततो योनिषु स्थानेषु त्रिषु सवनेषु सादय देवानुपवेशय ततस्तान्परिभूष अलंकुरु। ऋतुना सह त्वं सोम पिब.

3. यस्य शुष्मात् 'At whose breath, from before whose breath'' The root is that of श्वस्. The word is used as an adjective in, for example, i, 52, 4, where शुष्मा (महत्) means the snorting (roaring) Maruts Compare शुष in the last hymn, verse 3 To say that 'breath' means 'strength' here, is to turn poetry into prose

4 स जनास इन्द्र * 'He, O men, is Indra'' The refrain with which each verse of this sublime hymn [except the last] closes Sayana's explanation, 'He, not I, am Indra,' refers to the ridiculous story which in his introduction to the hymn, he quotes from the Brihaddevata, and which is in itself a measure of the distance in time and spirit between that work and the writer of the words before us

Verse 2

Padapatha

यः पृथिवीम् व्यथमानाम् अदृंहत् यः पर्वतान् प्रऽकुपितान् अरम्णात्। यः अन्तरिक्षम् विऽममे वरीयः यः द्याम् अस्तभ्नात् सः जनासः इन्द्रः ॥ २

Sayana

हे जना, य इन्द्र व्यथमानां चलन्तीं पृथिवीमदृंहत् शर्कराभिर्दृढामकरोत्। यश्च प्रकुपितान् इतस्ततश्चलितान्पक्षयुक्तान्पर्वतानरम्णात् नियमितवान् इति यद्वा।

* Indra See Muir's S T sec VI, Macdonell's Ved Myth pp 54-66, Hopkin's Rel Ind pp 91-96, Bloomfield's Rel Ved pp 173-182, = In-da-ra of the Boghaz koi inscription

तथान् स्वे स्वे स्थाने स्थापितवान् । अरम्णात् रमु क्रीडायाम् । अन्तर्भावितण्यर्थस्य व्यत्ययेन श्नाप्रत्ययः । यश्च वरीय उरुतममन्तरिक्षं विममे निर्ममे विस्तीर्णं चकारेत्यर्थः । यश्च द्यां दिवमस्तम्नात् तस्तम्भ *निरुद्धामकरोत् । स्तम्भु रोधन इति सौत्रो धातुः । स एवेन्द्रो नाहमिति ॥

Notes

1 [य पृथिवीम् &c. Of Maitrā Sam 1, 10 13 —The hills are the eldest children of Prajapati They had wings They flew about and settled wherever they liked The earth thus tottered. Indra cut off their wings and made fast the earth by means of them (the hills) The wings became clouds Hence it is that clouds always go to the hills, as they are the places where they once grew]

2 प्रकुपितान् (For प्रकुपितँ see note 4 on No 2, verse 11, p 73) 'The moving' mountains We learn from the Veda that the original meaning of the root कुप् was 'to move' Transferred to the emotions the same root yielded in Sanskrit a word meaning 'anger' and in Latin a word meaning 'desire' The word is first transferred by metaphor from the physical world to the region of the mind, and thereafter is within that sphere restricted variously in the two kindred languages The next word in our verse, अरम्णात्, 'he fixed fast', is an equally striking example of the light thrown by the Veda on the history of language. In later Sanskrit the simple root means only 'to rejoice.' The Veda shows that the first meaning was 'to be in a state of rest' and that the word, applied to the mind, was thereafter, not as in the previous case, restricted to part only of its meaning proper, but extended so as to include other joys than that of rest

3 [विममे 'The word here may mean 'constructed' "—Muir, Sk Texts, iv, p 101.]

Verse 3

Padapatha

यः हृत्वा अहिम् अरिणात् सप्त सिन्धून् यः गाः उत्ऽआजत् अपऽधा वलस्य । यः अश्मनोः अन्तः अग्निम् जजान संऽवृक् समत्ऽसु सः जनासः इन्द्रः ॥ ३

* M, स्तंभमिरुद्धा°

Sāyana

य अहिं* मेघं हत्वा मघमेहन† हत्वा सप्त सर्पणशीला सिन्धून् स्यन्दनशीला अप अरिणात् प्रेरयत् । यद्वा । सप्त गङ्गायमुनाद्या मुख्या नदीररिणात्‡ । रीङ् स्रवणे क्र्यादि । यश्च बलस्य§ बलनामकस्यासुरस्य अपधा तत्कर्तृकान्निरुद्धा गा उदाजत् निरगमयत् । अपधा । अपपूर्वाद्धधातेरातश्चोपसर्गे इति भावेऽङ्प्रत्यय (Pan iii, 3, 106) । सुपां सुलुगिति (Pan vii, 1, 39) पञ्चम्या आकार । यश्च अश्मनो । अश्नुते व्याप्नोत्यन्तरिक्षमित्यश्मा मेघ । अत्यन्तमृदुरूपयोर्मेघयोरन्तर्मध्ये वैद्युतमग्निं जजान उत्पादयामास । यश्च समत्सु संभक्षयन्ति योद्धॄणामायूंषीति समद संग्रामा । तेषु संवृक् भवति । वृणक्तेर्हिंसार्थस्य क्विपि रूपम् । स इन्द्रो नाहमिति ॥

Notes.

1 ¶ सप्त सिन्धून् 'The seven rivers' Sayana's alternative explanation of सप्त is ridiculous For the seven rivers$ of the Vedic poets see, Max Muller's 'India — What can it teach us?' p 122 || and pp 171 fg.

2 अपधा This word occurs only here It is a Vedic locative, of the same kind as गुहा in the next verse Roth takes it as a Vedic instrumental [also Lanman**], but translates (S. L, p 58) 'from the hiding place of Vala' So also Grassmann Ludwig suggests that the word is instrumental in sense, and that we must take it to mean wedge or key (quasi reserator)

[3 अश्मनोरन्त "Between two clouds or stones"—Muir, Sk Texts, v, p 205 See footnote to translation]

4. संवृक् This word also, like अपधा above, occurs nowhere else in the Rigveda, and Roth, quotes one other passage for it, V S 38, 28, त्विष संवृक् कत्वे दक्षस्य ते etc

---

† M M मेघहनन

|| 'In the Veda the stage on which the life of the ancient kings and poets is acted is the valley of the Indus and the Punjab as it is now called, the Sapta Sindhavah of the Vedic poets The land watered by the Ganges is hardly known, and the whole of the Dekkan seems not to have been discovered "

---

* See Nir, ii, 16

‡ For the different interpretations of the Vedic myth of 'the Captive Waters see Tilak's Arctic Home, Ch IX, pp 232–295, Bloomfield's Rel Ved pp 178 81 § M s Ved Myth, p 159

¶ Sk sapta = Av hapta = Lat septus Skt Sapta Sindhavah = Av. Hapta-hindu

$ For the different identifications see M and K's Ved Ind Vol. II-sapta sindhavah, Tilak's Arctic Home pp 289–93

** L's N I V p 447, M's V G S para 97 A 2

Verse 4 .

Padapātha

येनं इमा विश्वां च्यवंना कृतानिं यः दासंम् वर्णंम् अधंरम् गुहां अकरित्यकः । श्वघ्नीऽइंव यः जिगीवान् लक्षम् आदंत् अर्यः पुष्टानिं सः जनासः इन्द्रंः ॥ ४

Sāyana

येन इन्द्रेण इमा इमानि विश्वा विश्वानि च्यवना* नश्वराणि भुवनानि कृतानि स्थिरीकृतानि। यश्च दास वर्ण शूद्रादिकं यद्वा दासमुपक्षपयितारमधरं निकृष्टमसुरं गुहा गुहायां गूढस्थाने नरके वा अकः अकार्षीत्। करोतेर्लुङि मन्त्रे घसेत्यादिना च्लेर्लुकि रूपम्। लक्षं लक्ष्यं जिगीवान्। जि जये। क्वसौ सन्लिटोर्जेरित्यभ्यासादुत्तरस्य कुत्वम्। दीर्घश्छान्दसः। जितवान् योऽर्योऽरेः। षष्ठ्येकवचने छान्दसो यणादेशः †। शत्रोः संबन्धीनि पुष्टानि समृद्धानि आदत् आदत्ते। तत्र दृष्टान्तः। श्वघ्नीव। श्वभिर्मृगान् हन्तीति श्वघ्नी व्याधः। यथा व्याधो जिघृक्षन्तं मृगं परिगृह्णाति तद्वत्॥

Notes

1 च्यवना कृतानि 'Were overturned' कृतानि cannot mean स्थिरीकृतानि, as Sāyana would take it Grassmann's translation 'who is the maker of all that moves' is of course possible But compare अच्युतच्युत् in verse 9 Note also that if च्यवना is part of the subject of the clause and refers to the common division of the world into that which moves and that which stands still, the want of a word for the other part of the division is much felt Lastly, the poet seems to have passed from Indra's work of creation, and to be now engaged in describing his subsequent exploits Compare the next line

2 दास वर्ण 'The hostile colour, dark skin' A term of reproach then as now in India, in the mouths of those whose skin is whiter The words दास and दस्यु are used in the Ṛgveda of all the enemies of the Aryans, whether demons or men Here the reference seems clearly to be, as Sāyana takes it, to the non-Aryan tribes So also Grassmann Roth translates 'demon brood.' [See Muir, Sk. Texts, ii, pp 358 ff]‡

* M s V G S para 97 A 1 a and note 14 (p 78)

† N I V pp. 254, 400

‡ See also Dāsa, Dasyu in M and K s Vedic Index, Vol I, p 356, H's Vedic Mythology, p 157, Tribes and Castes of the Central Provinces Vol I, pp 16-17

3. गुहा. A Vedic locative Roth, followed by Grassmann, takes it to be a shortened instrumental used as an ablative. [गुहा, *occurring fifty-three times, may be an adverb with a recessive accent, from* गुहा, *like* दिवा *from* दिवा; *or a homophonous* Instr. Sing. fem. (Lanman, Noun-inflection in the Veda, Journ. Amer. Or. Soc., vol. x.)]*

4. श्वघ्नीव यो जिगीवाँ† लक्षमादत्. 'As the winning gamester takes the stake.' So Roth by conjecture. Aufrecht 'As a gambler who has won a lac.' The meaning is very uncertain. *In four of the* five places in which the *obscure* word श्वघ्निन् occurs it introduces a simile (श्वघ्नीव). On i, 92, 10—पुनः पुनर्जायमाना पुराणी समानं वर्णमभि शुम्भमाना । श्वघ्नीव कृत्नुर्विज आ मिनाना मर्तस्य देवी जरयन्त्यायुः.—Sāyana's explanation is श्वघ्नीव व्याधस्त्रीव । सा यथा विजश्चलतः पक्षिण आ मिनाना पक्षादिच्छेदनेन हिंसन्ती तेषामायुर्जरयति ।...श्वघ्नी । शुना मृगान्हन्तीति श्वघ्नी ।. (Our verses 4 and 5, taken together give us, it will be seen, an exact parallel to the श्वघ्नीव...विज आ मिनाना of this example) iv, 20, 3 (of Indra) श्वघ्नीव वज्रिन्त्सनये धनानाम्—Sāyana, श्वघ्नीव मृगयुर्मृगानिव. viii, 45, 38 (*of Indra*), श्वघ्नीव—*Sāyana*, *श्वघ्नीव कितव इव*. x, 42, 9 (of Indra) कृतं यच्छ्वघ्नी वि चिनोति काले—Sāyana, यद्यथा । अत्र प्रकारवचनप्रत्ययस्य लोपो द्रष्टव्यः । श्वघ्नी कितवः कृतं कृतसमयं प्रतिकितवं कितवानां मध्ये विचिनोति परीक्ष्य गृह्णाति तद्वदिन्द्र काले युद्धकाले बलवन्तं शत्रुं परीक्ष्य यथार्थं गृह्णातीत्यर्थः. x, 43, 5 (of Indra) कृतं न श्वघ्नी वि चिनोति देवने संवर्गं यन्मघवा सूर्यं जयत्—Sāyana, श्वघ्नी परस्वानां हन्ता कितवो देवने द्यूते कृतं विचिनोति तद्वदिन्द्र सूर्यं मृगयते.

Verse 5

Padapātha

यम् स्म पृच्छन्ति कुह सः इति घोरम् उत ईम् आहुः न एषः अस्ति इति एनम् । सः अर्यः पुष्टीः विजःऽइव आ मिनाति श्रत् अस्मै धत्त सः जनासः इन्द्रः ॥ ५ ॥

Sāyana

अपश्यन्तो जना घोरं शत्रूणां घातकं यं पृच्छन्ति स्म कुह सेति स इन्द्रः कुत्र वर्तत इति । सेति । सोचि लोपे चेत्पादपूरणमिति (*Pāṇ* vi, 1, 134) सोर्लोपे गुणः । न कश्चिदसौ तिष्ठतीति मन्यमाना जना एनमिन्द्रमाहुः एष इन्द्रो नास्तीति । तथा च मन्त्रः नेन्द्रो अस्तीति नेम उ त्व आहेति (RV. iii, 100, 3) ईमिति पूरणः । स इन्द्रो

---

* L's N. I. V pp 358, 400, M's V G S para 97 A 2

† jigīvā́n (see Arnold's Vedic Metre, § 178, p 298) For the sandhi in the Samhitāpātha, see M's V G S para 40, 3 (p. 32)

विज इव । इवशब्द एवार्थे । उद्वेजक एव सन् अर्य अरे मचन्धीनि पुष्टी पोषकाणि गवाश्वादीनि धनानि आ मिनाति सर्वतो हिनस्ति । मीङ् हिंसायाम् । मीनातेर्निगम इति ह्रस्व । तस्मात् श्रदस्मा इन्द्राय धत्त * स इन्द्रोऽस्तीति विश्वासमत्र कुरुत । यद्यप्यसौ विशेषतोऽस्माभिर्न दृश्यते तथाप्यस्तीति विश्वास कुरुत । एव निर्धारणमाहिमोपेत स इन्द्रो नाहमिति ॥

Notes

1 सेति. "In the Veda, and more rarely in the later language, the rule for the maintenance of the hiatus (स इति) is *sometimes* violated and the remaining contiguous vowels are combined into one" Whitney (1st Edn), para 176 b †

2 घोरम् Take, with Aufrecht, as an adverb 'In this awful manner' Roth, Grassmann and Ludwig follow Sayana, and construe with यम्

3 ईम् *This word is, in the Veda, a demonstrative accusative* with no distinction of gender or number ‡ The object referred to is often as here repeated (एनम्)

4 विज इव The metre shows that we must pronounce vi-je-va Compare note 1 above In the *former* of the two cases of this Vedic Samdhi the written text conforms to the real state of the case in the latter it does not Compare note on verse 9 below (But Grassmann would read वा for इव here.) विज here is not the nominative but the accusative The word occurs in only one other place, and then in a similar context (1, 92, 10 quoted above in note 4, on verse 4) It means perhaps gain or stake (Aufrecht).

5 श्रदस्मै धत्त 'Place your trust on him' श्रत् or श्रद् धा is the Latin credo §

Verse 6

Padapāṭha

यः रध्रस्यं चोदिता य. कृशस्यं यः ब्रह्मणः नाधमानस्य कीरेः । युक्तऽग्राव्णः यः अविता सुऽशिप्रः सुतऽसोमस्य सः जनासः इन्द्रः ॥ ६

* dhatta—Arnold's Vedic Metre, p 293

† M s V G S para 45a, Pān vi, 1, 134,—illustrated from Classical Sanskrit by Bhattoji and others (S K) Note also so'ryaḥ for सोऽर्य suggested in Arnold's Vedic Metre, p 298

‡ M s V G S p 220 § Celtic cretim

Sāyana

यो रध्रस्य । रध हिंसासंराद्ध्योः । समृद्धस्य चोदिता धनानां प्रेरयिता भवति । यश्च कृशस्य * दरिद्रस्य च यश्च नाधमानस्य । नाधृ णाधृ याच्ञोपतापैश्वर्याशीःषु । याचमानस्य कीरेः । करोतेः कीर्तयतेर्वा । स्तोतुर्ब्रह्मणो ब्राह्मणस्य च धनानां प्रेरयिता । यश्च सुशिप्रः शोभनहनुः सुशीर्षको वा सन् युक्तग्राव्णः अभिषवार्थमुद्यतग्राव्णः सुतसोमस्य अभिषुतसोमस्य यजमानस्य अविता रक्षिता भवति स एवेन्द्रो नाहमिति । ब्रह्मशब्दस्य त्वत्परत्वे स्यादुदात्तता स्यात् । यथा ब्रह्म यज्वानो अजर सुवीरमिति (RV III 8 2) । अय त्वन्तोदात्त पठ्यत इति नास्पर ॥

Notes

1 रध्रस्य चोदिता A favourite epithet of Indra Cf II, 21, 4 रध्रचोद — Sayana, रध हिंसासंराद्ध्योः । रध्राणां समृद्धानां प्रेरक । यद्वा हिंसकानां शत्रूणां चोदक VI, 44, 10 किमङ्ग रध्रचोदन त्वाहुः — Sayana अङ्ग हे इन्द्र त्वा त्वां रध्रचोदन रध्रस्य राधकस्य समृद्धस्य धनस्य चोदन चेदयितारमाहुः कथयन्ति पुराजा VIII, 80, 3 किमङ्ग रध्रचोदन — Sayana, हे इन्द्र त्वं रध्रचोदन । रध्रे राधक चोदयतीति रध्रचोदन x, 38, 5 रध्रचोदनम् — Sayana, राधकस्य चोदनम् प्रेरकम्

But the meaning of रध्र is uncertain The simple word occurs in only three other passages II, 34 15 यया रध्र पारयथात्यंहो, ‘ with that (help) by which you carry the ‘radhra’ across dangers (to the Maruts) ’ Sayana, रध्रमाराधकं यजमानम् VII, 56, 20 इमे रध्र चिन्मरुतो जुनन्ति — Sayana, इमे मरुतो रध्र चित् समृद्धमपि जन जुनन्ति प्रेरयन्ति (These two last passages taken together show that Sayana is no safe guide as to this word, as indeed he does not profess to be For रध्र in these two passages must mean the same thing) x, 24 3 यस्पतिर्वार्याणामसि रध्रस्य चोदिता (of Indra) Sayana हे इन्द्र यस्त्वं वार्याणां वरणीयानां धनानां पतिरसि स्वामी भवसि । रध्रस्य राधकस्य स्तोतुश्च चोदिता धनदानेन कर्मसु नियोक्ता च भवसि

In VI 18, 4 we have अरध्र and another compound with रध्र —

सदिद्धि ते तुविजातस्य मन्ये
सह सहिष्ठ तुरतस्तुरस्य ।
उग्रमुग्रस्य तवसस्तवीयो
ऽरध्रस्य रध्रतुरो बभूव ॥

Sayana अरध्रस्य शत्रुभिरशक्यस्य उपशक्यस्य । रधिर्वशीकरणार्थस्य रूपम् । रध्रतुरो वशीकरणीयानां सपत्नानां हिंसकस्य तव &c In VI, 62, 3 we have the only other passage in which अरध्र occurs ता ह त्यद्वर्तिर्यदरध्रमुग्रेत्था धिय ऊहथु शश्वदश्वैः (of the Asvins) — Sayana ता ह तौ खलु उग्रा उग्रौ अश्विनौ युवां यदरध्रमसमृद्धं त्यद्वर्तिर्यजमानस्य तद्गृहं समर्धयितुं गच्छतम् &c

---

* M adds च

In the St Petersburg Dictionary under रध्र Roth (who had previously given not lazy as the meaning of अरध्र) derives the word from रध=अर्ध् (ऋध्) and compares the Zend aredra For the meaning he gives Sayana's double explanation of rich, or he who pleases the gods, righteous Grassmann believes that the word means weary In the Siebenzig Lieder रध्रस्य and कृशस्य here are rendered by "the rich and the poor" Aufrecht translated "who is a furtherer of an honest man and of a poor man"

[In vi, 62, 3 (quoted above) अरध्र is an epithet of the vartis or path of the Asvins This path is spoken of as गोमत्, हिरण्यवत्, अश्वावत्, इषावत्, &c अरध्र must, therefore, mean not poor, not miserly, i e, rich, liberal. रध्रस्य चोदिता would mean he who impels the miser to be liberal Cf vi, 53, 3 रध्रस्य alone is to be connected with चोदिता The other Genitives, i, कृशस्य, ब्रह्मणो नाधमानस्य कीरे, सुम्नप्सरा, सुतसोमस्य with अविता Cf किमङ्ग रध्रचोदिन सुन्वानस्यावितेदसि (viii, 80, 3), यस्यनिर्योणाममसि रध्रस्य चोदिता । इन्द्र स्तोतृणामविता (x, 24, 3) &c—Pischel, Ved St, i, pp 120–6

2 ब्रह्मन् n [Nomina actionis] a hymn, a prayer

ब्रह्मन् m [Nomina agentis] (1) composer or repeater of a hymn of prayer, contemplator, sage or poet, (2) a minister of public worship, a worshipper or priest, (3) one particular kind of priest with special duties as distinguished from होतृ &c In some texts ब्रह्मन् m seems to designate a "priest by profession"—Muir, i, pp 241–258

3 कीरि All the passages in the RV where the word कीरि occurs fall into two groups In one of them the word is always followed by the particle चिद् (=अपि) That fact itself indicates that कीरि means something that is in some way or other not quite propitious or favourable If we were to consider all the passages and compare the expression कीरिचोदन, it will, I believe, be found that the repeated proof of the word meaning "small", "wretched", "poor" is firmly established In i 31, 13, e g, कीरि is contrasted with रातहव्य (he who brings offerings) In x, 41, 2 the यज्ञ of a Kiri is contrasted with a होतृमत् (possessed of a होतृ) यज्ञ, which means a big and costly sacrifice In viii, 103, 13 again, कीरि is contrasted with रातहव्य स्वध्वर कीरिणा in i, 100 9c, corresponds to अवम्नना अर्वणा in vi, 45, 2, a passage containing a similar idea Also cf यस्त्वा हृदा कीरिणा (with an humble heart) मन्यमानोऽमर्त्यं मर्त्यो जोहवीमि । v, 4, 10.

धीति is thus a synonym of रश्मि—Abridged from Pischel, Ved St, i, 216–228 and 129]

Verse 7

Padapātha

यस्यं अश्वांसः प्रऽदिशि यस्यं गावंः यस्यं ग्रामाः यस्यं विश्वें रथांसः । यः सूर्यम् यः उषसंम् जजानं यः अपाम् नेता सः जनासः इन्द्रंः ॥ ७

Sāyana

यस्य सर्वान्तर्यामितया वर्तमानस्य प्रदिशि प्रदेशने अनुशासने अश्वास अश्वा वर्तन्ते यस्यानुशासने गाव यस्यानुशासने ग्रामा । ग्रसन्तेऽत्रेति ग्रामा जनपदा । यस्याज्ञाया विश्वे सर्व रथास रथा वर्तन्ते यश्च वृत्रं हत्वा सूर्यं जजान जनयामास यश्चोषसम्* । तथा मन्त्र । जजान सूर्यमुषसं सुदंसा इति (RV iii, 32 8) । यश्च मेघभेदनद्वारापां नेता एक स इन्द्र इत्यादि प्रसिद्धम् ॥

Verse 8

Padapātha

यम् क्रन्दंसीइति संयतीइति संऽयती विह्वयेतेइति विऽह्वयेते परें अवंरे उभयाः अमित्राः । समानम् चित् रथंम् आतस्थिऽवांसा नाना हवेतेइति सः जनासः इन्द्रंः ॥ ८

Sāyana

यं क्रन्दसी रोदसी शब्दं कुर्वाणे मानुषी दैवी च द्वे सेने वा संयती परस्परं संगच्छन्त्यौ यामिन्द्रं विह्वयेते स्वरक्षार्थं विविधमाह्वयत । परे उत्कृष्टा अवरे अधमाश्च उभया उभयविधा† उभयमाह्वयन्ति । समानम् इन्द्ररथसदृशं रथम् आतस्थिवांसा आस्थितौ द्वौ रथिनौ तमेवेन्द्रं नाना पृथक् पृथक् हवेते आह्वयेते । यद्वा । समानमेकरथमारूढाविन्द्राग्नी हवेते यज्ञार्थं यजमान पृथगाहूयेत । तयोरन्यतर स इन्द्रो नाहमिति ॥

Notes

1 Notice here the use of इति in the Pada text It is always put to call attention to a dual and then the word, if a compound, is repeated that the compound may be separated into its two parts

---

[† v l °धा अमित्रा शत्रव यमा° Bm]

---

* Use sam Arnold s Ved Metre, pp 29 85 also § 170 ii a, p 130.

2 क्रन्दसी The two shouting armies are not, as Sayana supposes, gods and men in conflict The reference is to two armies of men locked in fight (समती) and each invoking the aid of the god of battle Compare the next verse

3 परेऽवर उभया (nom pl) अमित्रा 'Those on this side and those on that, foes to each other ' [उभया is never used in the dual]

4 The two on the same chariot are the driver and the fighting man They also have their several prayers

Verse 9

Padapatha

यस्मात् न ऋते विऽजयन्ते जनासः यम् युध्यमानाः अवसे हवन्ते । यः विश्वस्य प्रतिऽमानम् बभूव यः अच्युतऽच्युत् सः जनासः इन्द्रः ॥ ९

Sayana

यस्मादृते जनासो जना न विजयन्ते विजयं न प्राप्नुवन्ति । अत युध्यमाना युद्धं कुर्वाणा जना अवसे स्वरक्षणाय यमिन्द्रं हवन्ते आह्वयन्ति । यश्च विश्वस्य सर्वस्य जगतः प्रतिमानं प्रतिनिधिर्बभूव । यश्चाच्युतच्युत् अच्युतानां क्षयरहितानां पर्वतादीनां च्यावयिता स इन्द्र इत्यादि प्रसिद्धम् ॥

Note

न ऋते The metre shows that we must pronounce nar-te "In the Vedic texts the vowel r is written unchanged after the a-vowel, which, if long, is shortened thus, महऋषि instead of महर्षि. The two vowels, however, are usually pronounced as one syllable"* Whitney, para, 127 a The written text then follows a supposed uniform law to which the actual occurrences do not correspond

Verse 10

Padapatha

यः शश्वतः महि एनः दधानान् अमन्यमानान् शर्वा जघान । यः शर्धते न अनुऽददाति शृध्याम् यः दस्योः हन्ता सः जनासः इन्द्रः ॥ १०

Sayana

यो महि महदेनः पापं दधानान् शश्वतो बहूनमन्यमानान् आत्मानमजानत इन्द्रमपूजयतो वा जनान् [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible]

* Whitney G S para 19 a

रूपम्। यश्च शर्धते उत्साहं कुर्वते अनात्मज्ञाय जनाय शुष्मासुरादिनीय कर्म नानुददाति न प्रयच्छति। अनुपूर्वात् डुदाञ् दाने जौहोत्यादिकः। अभ्यस्तानामादिरिति (Pān vi, 1, 189) तिङि चोदात्तवतीति (Pān viii 1, 71) गतेर्निघात। यश्च दस्योरुपक्ष-यितुः शत्रोर्हन्ता घातकः स इन्द्र इत्यादि पूर्ववत्॥

[*Note*

Pronounce mahi-eno (1 1) & saru ā (1 2)

अनुददाति अनुदा = concede, yield, forgive Cf अना(न)नुदो वृषभो दोधतो वधो गम्भीर ऋष्वो असमष्टकाव्यः इन्द्र, तपस स्वजनत् (ii, 21, 4), अना(न)नुदो वृषभो जग्मिराहव निष्टप्ता शत्रुं पृतनासु सासहिः असि (ii, 23, 11) अननुद = not yielding, not surrendering —Ved Hymns, i p 190]

Verse 11

Padapātha

यः शम्बरम् पर्वतेषु क्षियन्तम् चत्वारिंश्याम् शरदि अनुऽअविन्दत्। ओजायमानम् यः अहिम् जघान दानुम् शयानम् सः जनासः इन्द्रः॥ ११

Sayana

यः पर्वतेषु क्षियन्तम् इन्द्रभिया बहून् संवत्सरान् प्रच्छन्नो भूत्वा पर्वतगुहासु निवसन्तं शम्बरमेतन्नामकं मायाविनमसुरं च चत्वारिंश्यां शरदि चत्वारिंशे संवत्सरे अन्वविन्दत् अन्विष्यालभत। लब्ध्वा च यः ओजायमानं। कर्तुः क्यङ् सलोपश्च। ओजसोप्सरसो नित्यमिति सकारलोपः (Pān iii 1 11 2)। बलमाचरन्तमहिं* आहन्तारं दानुं दानवं शम्बरमसुरं जघान हतवान् स इन्द्रो नाहमिति॥

[*Notes*

1 शम्बरम् 'Prof Roth remarks as follows (Lit and Hist of the Veda, p 116) "In the passages which speak of Divodasa mention is made of his deliverance, by the aid of the gods, from the oppressor, Sambara, e g, RV i, 112, 14, ix, 61, 2 *It is true that Sambara is employed at a later period to designate an enemy in general, and in particular the enemy of Indra, Vritra, but it is not improbable that this may be the transference of the more ancient recollection of a dreaded enemy to the greatest of all enemies, the demon of the clouds* "† (See, however, p 368 above)' —Muir, p 389

---

* M s Ved Myth pp 152 158 *Cf* The Iranian Azhi (a serpent) Dahāka and the Hebrew Serpent (Satan) See *inter alia*, Moulton's Early Zoroastrianism, pp 70 130, 147

† M s Ved Myth p 161

2 चत्वारिंश्यां शरदि For a new interpretation proposed of this expression here, see Tilak on "The Arctic Home in the Vedas," pp 280–3 The meaning assigned is "On the *fortieth* (scil *tithi* or day) in autumn"]

Verse 12

Padapātha

यः सप्तऽरश्मिः वृषभः तुविष्मान् अवऽअसृजत् सर्तवे सप्त सिन्धून् । यः रौहिणम् अस्फुरत् वज्रऽबाहुः द्याम् आरोहन्तम् सः जनासः इन्द्रः ॥ १२

Sāyana

यः सप्तरश्मिः सप्तसंख्याकाः पर्जन्या रश्मयो यस्य । ते च रश्मयो वराहवः स्वतपसो विद्युन्महसो धूपयः श्वापयो गृहमेधाश्चेत्येते ये चेमेऽशिमिविद्विषः पर्जन्याः सप्त पृथिवीमभिवर्षन्ति वृष्टिभिरिति तैत्तिरीयारण्यके (T A 1, 9, 4–5) समाम्नाताः । वृषभो वर्षकस्तुविष्मान् वृद्धिमान्बलवान्वा सप्त सर्पणस्वभावान्सिन्धून् , सर्तवे सरणाय अवासृजत् अवसृष्टवान् । यद्वा । गङ्गाद्याः सप्त मुख्या नदीरसृजत् । यश्च वज्रबाहुः सन् द्यां दिवमारोहन्तं रौहिणमसुरम् अस्फुरत् जघान । स्फुर स्फुरणे तुदादि ॥

Notes:

सर्तवे A Vedic infinitive * [See Whitney, para, 970 b] Compare the latter part of note 1 on No 3, verse 4.

Verse 13

Padapatha

द्यावा चित् अस्मै पृथिवी इति नमेते इति शुष्मात् चित् अस्य पर्वताः भयन्ते । यः सोमऽपाः निऽचितः वज्रऽबाहुः यः वज्रऽहस्तः सः जनासः इन्द्रः ॥ १३

Sayana

अस्मै इन्द्राय द्यावा पृथिवी । इतरेतरापेक्षया द्विवचनम् † स मिश्रयोर्वर्णयोरितिवत् (RV viii 66, 1) । नमेते स्वयमेव प्रह्वीभवतः । णमु प्रह्वत्वे ‡ । कर्मकर्तरि न दुहस्नुनमां यक्चिणाविति यकः प्रतिषेधः (Pān iii, 1, 89) । चिदपि च अस्मादिन्द्रात् शुष्मात् बलात् पर्वता भयन्ते बिभ्यति । यः सोमपाः सोमस्य पाता निचितः सर्वैः । यद्वा । अन्येभ्योऽतिदृढाङ्गः । वज्रबाहुः वज्रसदृशबाहुः । यश्च वज्रहस्तः वज्रयुक्तः स इन्द्र इत्यादि प्रसिद्धम् ॥

---

* M's V G S para, 167, 1 b 4 † M's V. G S para, 186, A L.
‡ Av √nam-to bow, bend . (Jackson)

Verse 14

Padapātha

यः सुन्वन्तम् अवति यः पचन्तम् यः शंसन्तम् यः शशमानम् ऊती । यस्य ब्रह्म वर्धनम् यस्य सोमः यस्य इदम् राधः सः जनासः इन्द्रः ॥ १४

Sāyana

यः सुन्वन्तं सोमाभिषवं कुर्वन्तं यजमानमवति रक्षति । यश्च पुरोडाशादीनि हवींषि पचन्तं यश्च ऊती ऊतये । सुपां सुलुगिति (*Pāṇ* vii 1, 39) चतुर्थ्या * पूर्वसवर्णदीर्घः । स्वरक्षार्थं शस्त्राणि शंसन्तं यश्च शशमानमवति स्तोत्रं कुर्वाणं रक्षति । ब्रह्म परिवृढं स्तोत्रं यस्य वर्धनं वृद्धिकरं भवति । तथा यस्य सोमो वृद्धिहेतुर्भवति । यस्य चेदमस्मदीयं राधः पुरोडाशादिलक्षणमन्नं वृद्धिकरं भवति । स इन्द्र इत्यादि प्रसिद्धम् ॥

Notes

[1 शशमानम् † Perf Part of शम् The original meaning "to work, to labour, to be active" appears throughout in the RV and from it comes the later meaning "to be tired, to rest," just as in the case of the Gr kam-no Among other things it means "to be active in the service of the gods (by offerings), to pray zealously —*Gr*]

2 ऊती A Vedic instrumental ‡ "The ya (instr) of i stems is in a few Vedic examples contracted to i, and even to ī" (Whitney, para, 363 d) It is not, of course, certain that contraction of ya to i is what has taken place in such cases

Verse 15

Padapātha

यः सुन्वते पचते दुध्रः आ चित् वाजम् दर्दर्षि सः किल असि सत्यः । वयम् ते इन्द्र विश्वह प्रियासः सुऽवीरासः विदथम् आ वदेम ॥ १५

Sāyana

इदानीमृषिः साक्षात्कृतमिन्द्रं प्रति प्रब्रूते । हे इन्द्र यो दुध्रः दुर्धरः सन् सुन्वते सोमाभिषवं कुर्वते पुरोडाशादिहवींषि पचते यजमानाय वाजमन्नं बलं वा दर्दर्षि भृशमापयसि स तादृशस्त्वं सत्यो यथार्थभूतोऽसि । न पुनर्नास्तीति बुद्धियोग्योऽसि । किलेति प्रसिद्धौ । ते तव प्रियासः सुवीरासः कल्याणपुत्रपौत्राः सन्तो वयं विश्वह§ सर्वदा विदथं स्तोत्रम् आ वदेम ब्रूयाम ॥

---

* M s V G S p 81 note 4
† M s V G S App 1 p 422
‡ M s V, G S pp 80 81
§ M s V G S para 179 p 212

No 7

Mandala II *Sūkta* 59

Sāyana

मित्रो जनानिति नवर्चं षष्ठ सूक्त वैश्वामित्र त्रैष्टुभ मैत्रम् । मित्रो मैत्र चतुर्थ्याद्य-न्तामित्यनुक्रमणिका । आदित पञ्च त्रिष्टुभ शिष्टाश्चतस्रो गायत्र्य । मित्रो देवता । अग्निहोत्रार्थ पयसि वर्षबिन्दुपतने मित्रो जनानित्यनया समिधमादध्यात् । सूत्रित च । मित्रो जनान्यातयति ब्रुवाण इति समिदाधानमिति (Āśval iii, 11)॥

[*Note*

Translated in Muir's "Sanskrit Texts," vol v, p 69]

Verse 1

Padapātha

मित्रः जनान् यातयति ब्रुवाणः मित्रः दाधार पृथिवीम् उत द्याम् । मित्रः कृष्टीः अनिंऽमिषा अभि चष्टे मित्राय हव्यम् घृतऽवत् जुहोत ॥ १

Sāyana .

ब्रुवाण स्तूयमान शब्द कुर्वाणो वा मित्र । प्रकर्षेण सर्वैर्मीयते तथा सर्वान्वृष्टि-प्रदानेन त्रायत इति वा मित्र सूर्य । जनान् यर्वकादिजनान्यातयति कृष्यादिकर्मसु प्रयत्न कारयति । तथा मित्र एव पृथिवीम् उत * अपि च द्यामेतावुभौ लोकौ वृष्टिद्वारान्न यागांश्च जनयन् दाधार धारयति । तथा सति मित्र अनिमिषा अनिमिषणालुप्तदृष्ट्या कृष्टी कर्मवतो मनुष्यानभि चष्टे सर्वत पश्यति । एतत्सर्वं ज्ञात्वा हे ऋत्विजो घृतवदुपस्तरणाभि-घारणयुक्त हव्य हवनयोग्य पुरोडाशादिकं तस्मै मित्राय दृशाय जुहोत जुहुत प्रयच्छतेत्यर्थ । उक्तार्थं यास्कोऽब्रवीति (Nir x, 22) । मित्रो जनान्यातयति ब्रुवाण शब्द कुर्वन् । मित्र एव धारयति पृथिवीं च दिवं च मित्र कृष्टीरनिमिषन्नभिविपश्यतीति । कृष्टय इति मनुष्यनाम कर्मवन्तो भवन्ति विकृष्टदेहा वा † । मित्राय हव्य घृतवज्जुहोतेति व्याख्यानम् । जुहोतिर्दानकर्मेति (Nir x, 22) । यातयति । यती प्रयत्न इत्यस्य ण्यन्तस्य लटि रूपम् । दाधार । तुजादीनामित्यभ्यासस्य दीर्घ (Pān vi, 1, 7) । जुहोत । जुहोतेर्लोटि मध्यमस्य तबादेश । गुण । निघात ॥

---

* M's V G S para 180 *sub voce* pp. 222-23

† Skt √ kṛṣ karṣ = Av √ karsh to draw, to draw furrows, to plow (Jackson).

Notes

1. मित्रो* जनान्यातयति ब्रुवाणो ‘Mitra speaks, and the people are arrayed’ The alternative explanation which Sāyana suggests for ब्रुवाण need not detain us. The word expresses the same idea as that which we have in the ‘God said, Let there be light, and *there was light,’ of the Bible (Genesis i, 3) Mitra speaks, and it is done* But the *meaning of* यातयति is uncertain यातयज्जन (*for the form of the compound see note 2 on verse 5 below*) occurs, as an epithet of Mitra and other gods, in four passages of the Rigveda i, 136, 3, मित्रस्तयोर्वरुणो यातयज्जनोऽर्यमा यातयज्जन —Sayana, तयो मित्रावरुणयो यातयज्जन तयोरेव सम्बन्धादुभयोर्मध्ये स्थितो यातयज्जन स्वस्वव्यापार-नियोजितसर्वजन । मित्रावरुणौ अहोरात्रदेवौ । अर्यमा तु तयोरेव सामर्थ्यात्सर्वप्राणिन प्रेरयतीत्यर्थ । किंच यातयज्जन यातयन्ति लोक यदीया जना प्रेष्या स तादृश । यद्वा यात्यमाना नरके निपात्यमाना जना प्राणिन अयष्टारो येन स तादृश । कर्म-साक्षित्वात्स्वकर्मानुरोधेन प्राणिन सुकृते यातयतीत्यर्थ । तादृशोऽर्यमा मित्रावरुणयोरधीनो वर्तत इति शेष . The second passage is verse 5 of our hymn For Sāyana's note there see below, v, 72, 2, यातयज्जना (of Mitra and Varuna)—Sayana, यातयन्त कर्मसु प्रवर्तयन्तो जना ऋत्विजो ययोस्तौ यातयज्जनौ । अथवा यातयन्त शत्रून्हिंसन्तो जना भृत्या ययोस्तौ vii, 102, 12, तमर्वन्त न सानसिं गृणीहि विप्र शुष्मिणम् । मित्र न यातयज्जनम् — Sāyana, हे विप्र मेधाविन्स्तोत अर्वन्त न अश्वमिव सानसिं सभजनीय शुष्मिण बलिन मित्र न सखायमिव यातयज्जन हतशत्रुजन तमग्निं गृणीहि स्तुहि (the passages already quoted make it certain that Mitra here too is a proper name, and that यातयज्जन is to be construed with it, instead of, or as well as, with अग्नि).

I translate Roth's note, S L, p. 18.

“ Compare Rigveda vii, 36, 2

इमा वां मित्रावरुणा सुवृक्ति-
मिषं न कृण्वे असुरा नवीय ।
इनो वामन्य पदवीरदब्धो
जनं च मित्रो यतति ब्रुवाण ॥

---

* *Mitra* Sk *Mitra* = Mi it ra *of the Boghaz köi inscription* (*See* M and K s Vedic Index, Vol I, preface, p viii) = Av Mithra = Mihir of later Persian For the characteristics and functions of this god see M s V M § Mitra Muir's S T Vol V, sec V, Hopkin's Rel Ind, pp 67, 69, Moulton's Early Zoroastrianism, pp 62–67 For the etymology of the word, see Nigh Com Adh V *sub voce*, (Bib Ind. Ed p 479) M s Ved Myth, p 30

† Muir s S I sec V (6), p 70, T Br i, 7, 10, 1, Sāy on RV i, 89, 3 and i, 141, 9

This hymn of praise I bring you, Varuṇa and Mitra, once again to you, O spirits, a sweet oblation: one of you is for us a storng sure leader, the other, Mitra, by his word holds the folk in order.

Compare also v, 65, 6. The action of Mitra is compared to that of a commander, whose word arrays and guides the ranks."

[Geldner (Ved. St., iii, pp. 11-26) यतते intr. (*e. g.* वैश्वानरो यतते सूर्येण, i, 98, 1; V. S., 26, 7 — Mahīdhara, स्पर्धते सूर्यसमतेजा इत्यर्थः). यतति sometimes intr., but generally tr. and equivalent to यातयति. यत् has *he sense of resembling, being of equal birth, emulation, matching*, outbidding, seeking to surpass, and, as in classical Sk., of being active, striving; *the causal sense being to spur someone to rivalry* or emulation, to set a good example. Other senses of यत् are rivalry in a bad sense, jealousy, quarrelling and to make haste, to be quick to march.

For the sense of ब्रुवाण: Ātm. he compares कथं सोऽनुशिष्टो ब्रुवीत (Chhānd. Up. 5, 3, 4), कथं नु नो ऽनुशिष्टो ब्रुवीत (M. S. 1, 6, 9), &c., in addition to the passages cited in the St. Pet. Lex. under the second sense of ब्रू and takes it to mean calling himself. 'Calling himself Mitra (friend) he sets men a good example.' Cf. V. S. 27, 5 मित्रेणाग्ने मित्रधेये यतस्व 'vie with Mitra in friendship, O Agni.' यातयज्जनः below he similarly takes to mean "setting a good example to men."]

2. दाधार. See note 5 on No. 5, verse 4* (p. 109).

3. अनिमिषा. 'With eyes that sleep not.' An adverb (instrumental in form). The form occurs again in vii, 60, 7. इमे दिवो अनिमिषा पृथिव्याश्चिकित्वांसो अचेतसं नयन्ति — Sāyana, इमे मित्रादयो दिवो द्युलोकस्य पृथिव्याश्च सम्बन्धिन. अनिमिषा अनिमिषेण सर्वदा चिकित्वांसः जानन्त. । कम् । अचेतसमज्ञानं नयन्ति प्रापयन्ति कर्माणि.

Verse 2

Padapāṭha:

प्र सः मित्र मर्तः अस्तु प्रयस्वान् यः ते आदित्य शिक्षति व्रतेन । न हन्यते न जीयते त्वाऽऊतः न एनम् अंहः अश्नोति अन्तितः न दूरात् ॥ २

Sāyaṇa:

देवयतो हविःषु मित्रस्य सत्यस्य प्र स मित्रेति पाग्या । एवैव मात्रदॉमस्य वाला- स्यपनिमित्त सैव भवो भाग्यः । दक्षिणं च । प्र स मित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान् प्रट-

* M's V. G. S App I, √ dhr p. 893.

थान्महिमाय पृच्छत इति (Āśval. iv, 11,) तत इष्टिमिश्रः सूर्योऽभि यो महिना दिवं प्र स मित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वानिति संस्थितायामिति च (Āśval. iii, 12) ॥

हे आदित्य व्रतेन यज्ञेन युक्तो यो मनुष्यस्ते तुभ्यं शिक्षति हविर्लक्षणमन्नं ददाति । हे मित्र स मर्तो* मनुष्यः प्रयस्वान् अन्नवान् प्र अस्तु प्रभवतु । त्वोतस्त्वया रक्षितः स मनुष्यः केनापि न हन्यते न बाध्यते न जीयते नाभिभूयते च । एवं तुभ्यं हविर्दत्तवन्तं पुरुषमंहः पापमन्तितः समीपान्नाश्नोति न प्राप्नोति दूरादपि न प्राप्नोति । शिक्षतिर्दानकर्मा । व्यत्ययेन परस्मैपदम् । यद्वृत्तयोगादनिघातः । जीयते । जयतेः कर्मणि यक्यकृत्सार्वधातुकयोरिति दीर्घः । त्वोतः । तृतीया कर्मणीति पूर्वपदस्वरः (Pān. vi, 2, 48) । अश्नोति । अशू व्याप्तौ । स्वादिः । व्यत्ययेन परस्मैपदम् ॥

Note :†

शिक्षति. 'Seeks to serve thee.' The desiderative of the Vedic root शक् (शग्धि, &c.) to help. See below note 1 on No. 20, verse 3 (p. 208).

Verse 3

Padapātha :

अनमीवासः इळया मदन्तः मितऽज्ञवः वरिमन् आ पृथिव्याः । आदित्यस्य व्रतम् उपऽक्षियन्तः वयम् मित्रस्य सुऽमतौ स्याम ॥ ३

Sāyana .

देवसुवां हविःषु मित्रस्य सत्यास्यानुवाक्या । अनमीवास इळया मदन्तः प्र स मित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वानिति सूत्रितम् (Āśval. iv, 11) ॥

हे मित्र अनमीवासो रोगवर्जिता इळयान्नेन मदन्तो माद्यन्त पृथिव्याः वरिमन्विस्तीर्णे प्रदेशे ‡ मितज्ञवो मितजानुका आ यथाकामं सर्वत्र गच्छन्त आदित्यस्य संबन्धि व्रतं कर्मोपक्षियन्तस्तस्य कर्मणः समीपे निवसन्तस्तदीयं कर्म कुर्वाणा इत्यर्थः । तादृशा वयं मित्रस्यादित्यस्य सुमतौ शोभनायामनुग्रहबुद्ध्यां स्याम वर्ते-

‡ Ul. उत्तरे विस्तीर्णे देवयजनप्रदेशे B. with M. M

* Av. maretan-mortal, man.

† *Add note*.—"2d hypersyllabic verse, §224. Saṁdhi combination of all the words in the first part of the verse is unlikely."—Arnold's Vedic Metre, p 300. "Hypersyllabic verses containing thirteen syllables (Triṣṭubh) or fourteen syllables (Jagatī) are usually formed by an extension of the rhythm of the cadence. They appear to be characteristic of the archaic period, but there are also several occurrences in the popular (later) Rigveda" *Ibid*, p 203.

महि । मदन्त । मदी हर्षे इत्यस्य शतरि व्यत्ययेन शप् । मितज्ञवः । जानुशब्दस्य ज्ञुरादेशः छान्दसः । वरिमन् उरुशब्दात्पृथ्व्यादित्वादिमनिच् । प्रियस्थिरेत्यादिना वरादेशः । सुपां सुलुगिति सप्तम्या लुक् । व्यत्ययेनाद्युदात्त ॥

Notes

मितज्ञव This word occurs in three other places only vi, 32, 3, स वह्निभिर्ऋक्वभिर्गोषु शश्वन्मितज्ञुभि पुरुकृत्वा जिगाय — Sāyana, पुरुकृत्वा बहुकर्मकृत्स इन्द्रो वह्निभि हविषां वोढृभि ऋक्वभिः स्तोतृभि शश्वत्सर्वदा मितज्ञुभि सङ्कुचितजानुभिरङ्गिरोभि सह गोषु निमित्तभूतेषु जिगाय असुराञ्जितवान् vii, 82, 4, युवामिद्युत्सु पृतनासु वह्नयो युवां क्षेमस्य प्रसवे मितज्ञव — Sāyana, हे इन्द्रावरुणौ वह्नयो हविषां स्तोत्राणां वा वोढार ऋत्विज युत्सु युद्धेषु पृतनासु शत्रुसेनासु रक्षणार्थं युवामित् युवामेव हवन्ते आह्वयन्ति । मितज्ञव सङ्कुचितजानुका अङ्गिरसोऽपि क्षेमस्य रक्षणस्य प्रसवे उत्पादने निमित्तभूते सति युवामेव हवन्ते vii, 95, 4, उत स्या न सरस्वती जुषाणोप श्रवत्सुभगा यज्ञे अस्मिन् । मितज्ञुभिर्नमस्यैरियाना — Sāyana, उत अपि च जुषाणा प्रीयमाणा सुभगा शोभनधना स्या सा सरस्वती नोऽस्माकमस्मिन्यज्ञ उप श्रवत् अस्मदीया स्तुतीरुपशृणोतु । कीदृशी सा । मितज्ञुभि प्रह्वैर्जानुभि नमस्यै नमस्कारैर्देवै इयाना उपगम्यमाना Roth explains the word as meaning having well fixed, firm knees (firm of foot, S L), so also Grassmann, "having upright knees (that is, knees which do not sink together)" Ludwig takes it to be a technical term, and notes that the position referred to is described by Haug

2 वरिमन् 'Throughout both Veda and Brahmana an abbreviated form of the loc sing [of nouns in an] with the ending i omitted, or identical with the stem, is of considerably more frequent occurrence than the regular form thus *mūrdhan, karman, adhvan,* beside *mūrdhani etc* "—Whitney, para, 425 c *

3 आ 'In' A preposition governing वरिमन् Compare note 1 on No 2, verse 15 (p 76)

Verse 4

Padapatha

अयम् मित्रः नमस्यः सुऽशेवः राजा सुऽक्षत्रः अजनिष्ट वेधा । तस्य वयम् सुऽमतौ यज्ञियस्य अपि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ ४

Sāyana

अयं पूर्वमन्त्रे प्रतिपादितो मित्र सूर्य नमस्य † सर्वैर्नमस्करणीय सुशेव शोभनसुख । सुखेन सेव्य इत्यर्थ । राजा । सर्वस्य जगत प्रकाशप्रदानेन स्वामी सुक्षत्र । क्षत्रशब्देन बलमुच्यते । शोभनबलोपेत वेधा सर्वस्य जगतो विधाता एवंगुणोपेत

---

* M a V G S para 90 2 (p 67) † Av √ nam to bow, bend,

सूर्य. अजनिष्ट प्रादुरभूत् । तस्यैवंविधगुणोपेतस्य यज्ञियस्य* यज्ञार्हस्य सूर्यस्य सुमतौ† शोभनायां बुद्धौ भद्रे कल्याणकारिणि सौमनसे सौमनस्ये अपि यजमाना वय स्याम भवेम । नमस्यः । नमसि साधु । तत्र साधुरिति यत् । तित्स्वरित. (Pāṇ vi, 5, 185) । अजनिष्ट । जनी प्रादुर्भाव इत्यस्य लुङि सिचि रूपम् । सौमनसे । सुमनस इदमित्यर्थे तस्येदमित्यण् । प्रत्ययस्वर. (Pān. iii, 1, 3) ॥

Note:

सुशेवः. 'Kind.' Compare vii, 48, 4, पितेव सोम सूनवे सुशेव . Also i, 91, 15, सखा सुशेव एधि न , and Sāyana's note there· सुशेवो अस्मभ्यं दातव्येन शोभनेन सुखेन युक्तः सन् सखा एधि हितकारी भव. The word is applied to a friend, i, 187, 3: ii, 1, 9; to a son, v, 42,2: vii, 4; 8; to a mother, x, 18, 10; to a wife, A. V. xiv, 2, 26, as well as to the gods (Roth).

Verse 5

Padapātha:

महान् आदित्यः नमसा उपऽसद्यः यातयत्ऽजनः गृणते सुऽशेवः । तस्मै एतत् पन्यऽतमाय जुष्टम् अग्नौ मित्राय हविः आ जुहोत ॥ ५

Sāyana

योयमादित्यो‡ महानत एव नमसा नमस्कारेण उपसद्य सर्वैरुपसदनीय यातयज्जनः प्रात प्रात स्वस्वकर्मणि प्रवर्तनीया जना येनेति स तथोक्त गृणते स्तोत्र कुर्वते जनाय सुशेवश्च भवति तस्मै पन्यतमाय स्तुत्यतमा य मित्राय आदित्याय जुष्ट प्रीतिविषयमेतद्धविरग्नौ आ जुहोत जुहुत । यातयज्जन । यती प्रयत्न इत्यस्य ण्यन्तस्य शतरि रूपम् । बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरे §(Pāṇ vi, 2, 1) प्राप्ते मरुद्वृधादित्वात्पूर्वपदान्तोदात्तत्वम् (Kāt. Vārt 2 on Pāṇ vi, 2, 106) । गृणते गृ शब्दे । शतुरनुम इति (Pāṇ vi, 1, 173) विभक्तेरुदात्तत्वम् । पन्यतमाय । पनतेरघ्न्यादित्वाद्यत् । यतोऽनाव (Pāṇ vi, 1, 213) इत्याद्युदात्तत्वम् । जुष्टम् । नित्य मन्त्रे (Pāṇ vi, 1, 210) इत्याद्युदात्तत्वम् ॥

Notes·

1. महाँ. For the samdhi see note 4 on No 2, verse 11 (p. 72).

2 यातयज्जन One of a class of compounds peculiar to the Veda. Whitney, para 1309, calls them participial compounds "This group of compounds, in which the prior member is a present participle and the final member its object, is a small one (toward thirty examples), and exclusively Vedic—indeed, almost

---

* Av. √ yaz-to worship † Av √ man-to think.

‡ Av. Maz from √maz-to be great, Akkadian Mah-great, Semetic Mag, Persian Magus, Bactrian Mogbu § M's V. G S. p. 455.

limited to the oldest Vedic (of the Rigveda).* The accent is on the final syllable of the participle, whatever may have been the latter's accent as an independent word " For the meaning of the word see note 1 on verse 1 *supra* (p 128).

Verse 6

Padapātha

मित्रस्य चर्षणिऽधृतः अवः देवस्य सानसि । द्युम्नम् चित्रश्रवःऽतमम् ॥ ६

Sāyana

अभिप्लवषडहे दशरात्रे च सप्तदशैकविंशादिस्तोमे सति होत्रादिकशस्त्रेष्वावापस्थाने पञ्चसप्तादिसंख्याका ऋच आवपनीयाः । तत्र मैत्रावरुणशस्त्रे मित्रस्य चर्षणीधृत इत्याद्याश्चतस्र आवापार्थाः । सूत्रितं च । मित्रस्य चर्षणीधृत इति चतस्रो मैत्र इति (Āśval vii, 5) ॥

चर्षणीधृत मनुष्याणां वृष्टिप्रदानेन धारकस्य मित्रस्य देवस्य संबन्धि अव अन्नं सानसि सर्वैः* सम्भजनीयं द्युम्नं तदीयं‡ धनं च चित्रश्रवस्तममतिशयेन श्रावणीयकीर्तियुक्तम् । सानसि । सनोतेः सानसिवर्णसीत्यादिनासिच्प्रत्ययान्तत्वेन निपातनादुपधावृद्धिः । चित्वादन्तोदात्त । स्वमादिरिति स्वमाद्लुक् ॥

Notes

[1 चर्षणीधृत The Pada text restores the metrically lengthened vowel of चर्षणि]

2 सानसि "Is the procurer of The word is an adjective in the nominative, agreeing with अव and governing द्युम्न in the accusative The word does not occur again with this rare construction, but is *itself of not infrequent occurrence* i, 8, 1, i, 75, 2, i, 175, 2 iv, 15, 6, vii, 93, 2, viii, 21, 2, ix, 8o, 5, ix, 100, 4, ix, 106, 2 and 3, x, 63, 14 x, 140, 4 and 5 "Bringing again, winning, making booty, victorious "—Roth

Verse 7

Padapātha

अभि यः महिना दिवम् मित्रः बभूव सऽप्रथाः । अभि श्रवःऽभि पृथिवीम् ॥ ७

Sāyana

मातर्यामस्य कालात्यये मैत्रेष्टिः । तस्यामभि यो महिनेत्यनुवाक्या । सूत्रितं च । अभि यो महिना दिवं प्र स मित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वानिति (Āśval iii, 12) ॥

यो मित्रो महिना स्वकीयेन महिम्ना दिवमन्तरिक्षमभि बभूव अभिभवति स मित्र

† Ul adds अस्माभि ‡ From M M Ul and B त्वदीय

* M s V G S par 189 A 2 a (p 280)

सभया । मघः प्रसिद्धिः कीर्तिः । तत्सहितः श्रवोभिः पृथिवीमभि अभिभवति यद्वत्सयुक्तां करोतीत्यर्थः । सभया । मघ मख्याने । असुन् । सोपसर्जनस्येति सहस्य सभाव ॥

Notes

1 महिना. "From a few stems in *man* is made (Vedic irregularity) an abbreviated instrumental singular, with loss of *m* as well as of *a* thus महिना etc. for महिम्ना etc "—Whitney, para, 425 e †

2. श्रवोभि· Grassmann and Ludwig translate 'in glory,' taking the word to answer to महिना in the previous clause. Roth refers श्रवोभि here to a word श्रव (from श्रु = स्रु) stream, flow, and translates, 'in his flight.' I translate Roth's article on this second श्रव (to which, and not to श्रव fame, he refers the meaning अन्न and धन of the commentators) adding extracts from Sāyana. (1) Stream, flow: iii, 1, 16, सुरेतसा श्रवसा तुञ्जमाना — Sāyana, सुरेतसा शोभनवीर्येण श्रवसा त्वत्कृतेनान्नेन. ix, 87, 5; ix, 110, 5; i, 61, 10, आ पूर्वमणमवहन्नभि श्रवः (to the stream of Soma) — Sāyana, श्रवोभि हविर्लक्षणमन्नमभिलक्ष्य i, 61, 10, गा न भाणा अवनीरमुञ्चदभि श्रवो दावने सचेता — Sāyana, श्रव कर्मफलभूतमन्नमाभि आभिमुख्येन दद्दातीति शाष . i, 91, 18, आप्यायमानो अमृताय सोम दिवी श्रवांस्युत्तमानि धिष्व — Sayana, हे सोम त्वममृतायास्माकममृतत्वायामरणत्वाय आप्यायमान आ समन्ताद्वर्धमान. सन्दिवि नभासि स्वर्गे उत्तमान्युद्गततमान्युत्कृष्टानि श्रवांस्यन्नान्यस्माभिर्भोक्तव्यानि हविर्लक्षणानि वा धिष्व धारय. (2) course, quick movement: vii, 90, 7 अर्वन्तो न श्रवसो भिक्षमाणा — Sāyana, अर्वन्तो न अश्वा इव हविषां वोढार. श्रवसः अन्नस्य । द्वितीयार्थे षष्ठी । अन्न भिक्षमाणा याचमाना. iv, 41, 9, ix, 97, 25, अर्वाइव श्रवसे सातिमिच्छ — Sāyana, हे सोम अन्नार्थं युद्धे अर्वानिव अश्वो यथा गच्छति तद्वत्त्वं श्रवसे अस्माकमन्नार्थं तथा iv, 26, 5, उत श्रवो विविदे श्येनो अत्र — Sāyana, उत अपि च अत्र अस्मिँल्लोके श्येन सुपर्णं श्रव सोमाहरणनिमित्त यशः विविदे लेभे i, 92, 8, 165, 12, iii, 37, 7, x, 102, 4, 131, 3, viii, 69 (80 in M M) 5, हन्तो नु किमाससे प्रथम नो रथ कृधि । उपम वाजयु श्रव — Sayana, अस्माकमभिच्छत् श्रव अन्न हविर्लक्षणमुपमम् । अन्तिकनामैतत् । तदन्तिकभूतं वर्तत इति शेषः । यस्मादेव तस्मादुपमस्मदीयं प्रथमं कृधीति iii, 54, 22, अस्मद्र्यक्स मिमीहि श्रवांसि, (perhaps 'direct thy course towards us') — Sāyana, दीपितानि तानि (referring to the preceding words सद्रस्य हव्या सामिधो दिदीहि) श्रवांसि अन्नानि अस्मदभिमुखानि अस्मद्र्यक् अस्मदभिमुखानि म मिमीहि समानय कुर्वित्यर्थ vi, 37, 3. आभि श्रव ऋज्यन्तो वहेयुः (scil अश्वा) — Sāyana, ऋजवना ऋजुगमना सन्त .. श्रव

---

* Ul पृथिवीमामिभवति (sic), B. and M M पृथिवीमभिभवति

---

† M's V G. S, para 90 2 and footnote 1 (p. 69).

श्रवणीयमस्मदीय हवि अच्छ आभिमुख्येन अभि वहेयु' आवहेयु'. iii, 19, 5 अधि श्रवांसि धेहि नस्तनुषु — Sāyana, किंच नस्तनुषु अस्माकं तनुजेष्वपत्येषु श्रवांसि अन्नानि अधि धेहि अधिकं निधेहि The next example is our passage श्रवोभि, in his flight (3) course, bed vii, 79, 3, अभूदुषा इन्द्रतमा मघोन्यजीजनत्सुविताय श्रवांसि — Sāyana, सुविताय कल्याणाय श्रवांसि अन्नानि अजीजनत् उदपादयत् प्रकाशितवतीत्यर्थ x, 27, 21, श्रव इदेना परो अन्यदस्ति तदव्यथी जरिमाणस्तरन्ति — Sayana, पर' परस्तात् तस्मिलोकस्योपरि स्थिते सूर्यमण्डले स्थितमेना एनत् । श्रव इत्यन्ननाम । तद्वेतुत्वादुदकं श्रव उच्यते । यदम्बुदकं मेघोदरगतादुदकादन्यदप्यस्ति अव्यथी व्यथारहिता जरिमाण स्तोतारो मरुद्रादयस्तादृशमुदकं तरन्ति अन्तरिक्षलोकं प्रत्यवतारयन्ति. Some of the passages cited under the first श्रव, fame, are perhaps examples of this meaning of श्रव, course (4) According to the commentary = अन्न, so Naigh ii, 7, Nir x, 3 Sāyana chooses the meaning especially in passages where the Soma is meant. (5) = धन Naigh ii, 10, Nir iv, 24—Compare viii, 2, 38 गाथश्रवस् (hastening to the song, according to Sāyana, whose praise is to be sung) यशु°, वाज°, वृद्ध° "

Verse 8

Padapatha

मित्राय॑ पञ्च॑ येमिरे जना॑ः अभिष्टिऽशवसे । सः देवान् विश्वा॑न् बिभर्ति ॥ ८

Sāyana

पञ्च जना निषादपञ्चमाश्चत्वारो वर्णा अभिष्टिशवसे शत्रूणामभिगन्तृबलयुक्ताय मित्राय येमिरे हवींषि प्रयच्छन्ति । स तादृशो मित्र विश्वान् सर्वानपि देवान् बिभर्ति स्वस्वरूपतया धारयति । अभिष्टिशवसे । इष्टेमन्ते पूर्वेत्यादिना कित् । तादौ च निति कृत्यभेरन्तोदात्तत्वम् । (Pān vi, 2, 50) । शकन्ध्वादित्वात्पररूपम् । बहुव्रीहौ पूर्वपदस्वर ॥

Notes

1 पञ्च * जना † " The Aryans as the middle point, and the people of the North, the East, the West, and the South by whom they are surrounded" (Roth's note in S. L) Max Muller, on the other hand, speaks of the Āryas as the people of the five Nations ("India — What can it teach us?" p 95, note). Compare Muir's remarks on the phrase, (Sanskrit Texts, i, p 176 f.) Muir translates Roth's article in the Petersburg Dictionary "The phrase *five races* is a designation of all nations, not merely of the Aryan tribes. It is an ancient enumeration, of the origin of which we find no express explanation in the Vedic texts We may compare

* Skt = Av † See M and K's Ved Ind, *sub voce* (Vol. I. p 466).

the fact that the cosmical spaces or points of the compass are frequently enumerated as *five*, especially in the following text of the A V. iii, 24, 2 इमा या पञ्च प्रदिशो मानवी पञ्च कृष्टय —'These five regions, the five tribes sprung from Manu, among which (regions) we should have here to reckon as the fifth the one lying in the middle (*dhruvā dik*, A V iv, 14, 8, xviii, 3, 34), that is, to regard the Āryas as the central point, and round about them the nations of the four regions of the world According to the Vedic usage, five cannot be considered as designating an indefinite number"

[2 अभिष्टिशवसे. अभिष्टि (अभि + अस्ति) = help युष्माकमभिष्टये साहाय्यार्थमभिगमनायाभिष्टये (?) वा, Say on viii, 68 (or, omitting the 11 वालखिल्यसूक्तs, 57), 5]

Verse 9

Padapatha

मित्रः देवेषु आयुषु जनाय वृक्तऽबर्हिषे । इषः इष्टऽव्रताः अकरित्यकः ॥ ९

Sayana

मित्र भगवानादित्य देवेषु* द्योतमानादिगुणयुक्तेषु आयुषु मनुष्येषु मध्ये यो जन वृक्तबर्हि । वृक्त लूनं बर्हिर्येन स । बर्हिर्लवनासादनपूर्वं हविषो दाता ऋत्विगित्यर्थ । तस्मै वृक्तबर्हिषे जनाय इष्टव्रता इष्टानि कल्याणानि व्रतानि कर्माणि याभि सिध्यन्ति ता इष स्तादृशान्यन्नानि अक करोति तस्मै ददाती यर्थ । वृक्तबर्हिषे । ओव्रश्चू छेदने । कर्मणि घनिष्ठायां यस्य विभाषेतीट्प्रतिषेध । बहुव्रीहौ पूर्वपदस्वर । अक । करोतेर्लुङि मन्त्रे घसेत्यादिना च्लेर्लुक् (Pāṇ ii, 4, 80) । सिपो हल्ङ्यादिलोप । निघात ॥

Notes

1 वृक्तबर्हिषे वृक्तबर्हिस् is generally a name of the priest, so called because he has to trim the sacrificial grass "The Sacred Kusa grass (Poa cynosuroides) after having had the roots cut off, is spread on the Vedi or altar, and upon it the libation of Soma-juice, or *oblation of clarified butter*, is poured out In other places, a turf of it in a similar position is supposed to form a

---

* 1 Sk Devas = Indo-Eur Deivos archaic Lat deivos (deus), Celtic devos, Old Scand tivar, Lith devas—Bloomfield 2 'The true meaning of deva is its history, beginning from its etymology and ending with its latest definition —Max Müller (Orig Rel, Vol I, Lecture iv, p 202) 3 For deva (Indo-Aryan) and daevas (Iranian) see Moulton's Early Zoroastrianism (references given in the Index, p 453)

fitting seat for the deity or deities invoked to the sacrifice. According to Mr. Stevenson it is also strewn over the floor of the chamber in which the worship is performed."—Max Müller, Vedic Hymns, part i, p. 84.

2. इष्टवनाः. The word does not occur again. Roth takes it to mean 'obeying the wish,' i. e., of the god, issuing as he pleases. Grassmann refers इष्ट in the word to the worshippers 'according to their wish.'

3. अक्रः. Third person singular of an aorist of कृ.* See Whitney, para. 831. Cf. RV. ii, 12, 4b *supra*.

No. 8

Maṇḍala III. *Sūkta* 61

Verse 1

Sāyaṇa:

उषो वाजेनेति सप्तर्चमष्टमं सूक्तं वैश्वामित्रं †त्रैष्टुभमुषोदेवताकम्। तथा चानुक्रान्तम्। उष उषस्यमिति। प्रातरनुवाक उषस्ये क्रतावाश्विनशस्त्रे च त्रैष्टुभे छन्दस्येतस्य सूक्तस्य विनियोगः। सूत्रितं च। उषो वाजेनेंद्रमु ष्यावितिति (*Āśval.* iv, 14)॥

Padapātha:

उषः॑ वाजे॑न वाजिनि प्रऽचे॑ताः स्तोम॑म् जुषस्व गृणतः मघोनि। पुराणी देवि युवतिः पुरं॑ऽधिः अनु॑ व्रतम् चरसि विश्वऽवारे॥ १

Sāyana

वाजेन वाजिनि अन्नेन अन्नवति। तथा च मन्त्रः सं वाजैर्वाजिनीवतीति (RV. i, 48, 16)। मघोनि धनवति हे उषः प्रचेताः प्रकृष्टज्ञानवती सती गृणतः स्तव स्तोत्रं कुर्वतः स्तोतुः स्तोमं स्तोत्रं जुषस्व सेवस्व। यद्वा। वाजेन हविर्लक्षणेनान्नेन सह स्तोमं जुषस्वेति संबन्धः। विश्ववारे विश्वैः सर्वैर्वरणीये हे उषो देवि पुराणी पुरातनी युवतिः तरुणी‡ त्युपमार्द। तद्वच्छोभना। सुसंकाशा मातृमृष्टेव योषेतिवत् (RV. i, 123, 11)। पुरंधिः। पुरु बहु धीः स्तोत्रलक्षणं कर्म यस्याः सा। बहुस्तोत्रवती। पुरंधिर्बहुधीरिति यास्कः (Nir. vi, 13)। पुरंधिः शोभमाना वा। एवंविधगुणोपेता त्वमनु व्रतं यज्ञकर्माभिलक्ष्य

---

† त्रैष्टुभम् from two Bombay MSS.; Ul. and M. M. omit.

‡ M. M. omits तरुणी against his MS. B. My MS. B has it, and reads उपमानवत् omitting the वत् after योषेति. M. M. has शोभमाना for शोभना.

---

* M's V. G. S. p. 375.

चरसि पश्यतया वर्तसे । मघोनि । मघशब्दान्मतुबर्थे छन्दसीवनिपाविति* वनिप् । स्त्रियामृन्नेभ्यो ङीप् । श्वयुवमघोनामतद्धित इति सम्प्रसारणे कृते गुणः । सम्बुद्धावष्यार्थनद्योर्ह्रस्व । निघातः (Pāṇ. viii, 1, 19) । पुराणी । पुराणशब्द पुराणप्रोक्तेष्विति (Pāṇ vi, 3, 105) स्यन्तादात्तत्वेन निपातित । टिड्ढाणञिति ङीप् । अनुदात्तस्य च यत्रोदात्तलोप (Pāṇ vi, 1, 161) इत्यन्तोदात्तत्वम् । पुरंधि । पृषोदरादित्वादुकारस्याभावेश ईकारस्य ह्रस्वश्च । आद्युदात्तप्रकरणे दिवोदासादीनां छन्दस्युपसंख्यानमित्याद्युदात्तत्वम् ॥

Notes •

1 ‡ उष A vocative, accented because it stands at the beginning of a pada The accent proper of the word उष is on the last syllable Compare उषसृ verse 5 *infra* But all vocatives, if accented at all, have the accent on the first syllable § See Whitney, para 314

[2. वाजेन वाजिनी "Wealthy by wealth or booty," M M. (Ved Hymns, i, 44)

वाज, connected with vegeo, vigeo, vigil, wacker, is one of the many difficult words in the Veda, the general meaning of which may be guessed, but in many places cannot yet be determined with certainty The St Pet Dict gives the following list of them—swiftness, race, prize of race, gain, treasure, [according to the commentators, usually, food, also oblation], ra e horse, &c Here we perceive at once the difficulty of tracing all these meanings back to a common source, though it might be possible to begin with the meanings of strength, strife, contest, race, whether friendly or warlike, then to proceed to what is won in a race or in war, *viz*, *booty*, *treasure*, and *lastly to take* वाजा *in the more* general sense of acquisitions, goods bestowed as gifts—M M, "India," p 164

The transition of meaning from वाज, booty, to वाज, wealth in general, finds an analogy in the Germ kriegen, to obtain, also in Gewinn, and A S winnan, to strive, to fight, to obtain.—M M]

---

* °वो च (Kāt Vārt 2 on Pāṇ v 2, 109) °वो च बकश्यो (MBh) quoted under Pāṇ v, 2 122 in the S K

† Kāt Vārt. (Kielhorn's Pāt MBh Vol III p 132)

‡ Uṣas Max Müller s 'India What can it teach us?', pp 197-98 Muir s S T, Vol V, Sec XIII, Hopkin's Rel Ind, pp 73-80, Tilak s "Arctic Home", Ch V For the philology of Uṣas (= Gr Eos) see Cox's Mythology of the Aryan Nations, p. 227, footnote 5

§ Pāṇ vi, 1 198 viii 1, 19, M s V G S., App III, para 18

3 पुराणी देवि युवति Compare पुन पुनर्जायमाना पुराणी, said of Uṣas in i, 92, 10.

[4 *पुरंधि (पुर+धा) पुर् = fulness पुरंधि = बहूना धारयित्री, sustainer of many (Say on i, 181, 9)

5 *विश्ववारे वारं = वरणीय धनम् (Sāy on v, 16, 2) अश्वद्वाराय = अश्वसमृद्ध वार वरणीय धन यस्य तादृशाय अग्नये (Say on vi, 3, 2) Of अश्वतवार, भूरिवार पुरुवार विश्ववार = possessed of all good things or riches]

Verse 2

Padapatha

उपं: देवि अमर्त्या वि भाहि चन्द्रऽरथा सूनृताः ईरयन्ती । आ त्वा वहन्तु सुऽयमासः अश्वाः हिरण्यवर्णाम् पृथुऽपाजसः ये ॥ २

Sāyana :

हे उषो देवि अमर्त्या† मरणधर्मरहिता सुवर्णमयरथोपेता सूनृता प्रियसत्यरूपा वाच ईरयन्ती उच्चारयन्ती । तथा च मन्त्रवर्ण । सुम्नावरी सूनृता ईरयन्तीति (RV i 113 12)। तादृशी त्व वि भाहि सूर्यकिरणसम्बन्धाद्विशेषेण दीप्यस्व । पृथुपाजस प्रभूतबलयुक्ता अरुणवर्णा येऽश्वा विद्यन्ते सुयमास सुष्ठु नियन्तु शक्या रथे योजितास्तेऽश्वा हिरण्यवर्णां त्वा त्वामा वहन्तु । सुयमास । यमरक्कुच्छार्थे खल् । ञित्स्वर (Pān vi, 1, 183) ॥

Notes

सूनृता ईरयन्ती Muir, V, 193, has a note on the word *sūnṛta* communicated by Aufrecht "Professor Aufrecht thinks that this word sunrita is to be explained as follows He considers it to be a derivative from *nrit*, "to be in motion", compounded with *su*. Its first meaning is 'movable' (*sūnṛta magham*, RV vii, 57, 6), then 'brisk' 'alert' (*sunrita* predicated of Indra, viii, 46, 20 *sunrita* of Usas, iv, 55, 9, i, 123, 5, 124, 10 viii, 9, 17) As a feminine substantive in the plural it means either 'activity,' or, with a supplied *gir*, 'lively voices' (*sunritanam giram* — iii 31, 18), *netri sunritanam* is Usas as a stimulator, or rather, leader

---

* Purandhi— active zealous, a goddess of Activity (Hillebrandt), of Plenty (Macdonell) = Avestan Pārendi—a goddess of riches and abundance See M s Ved Myth., pp 37, 124

† Skt √mar = Av √mar to die Av ameretat immortality, Av-maretan mortal man (Jackson's Av R)

(Χορηγὸς) of joyful voices (of birds, etc.); *sūnṛitā īrayantī* is just the same." So, *vāyor iva sūnṛitānām udarke*,—RV. i, 113, 18, "when fervent voices arise like the rising of the wind." (*ortu vocum velut ortu venti*).

With our phrase compare जीवमुदीरयन्ती said of Uṣas in i, 113, 8 and *see also the verse quoted in the next note.*

[सूनृताः । वाङ्नामैतत् । पशुपक्षिमृगादीनां वचांसि ईरयन्ती प्रेरयन्ती उत्पादयन्ती । Sāy. on i, 113, 12 which he has himself quoted above, and which too refers to Uṣas.]

Verse 3

Padapāṭha:

उषः प्रतीची भुवनानि विश्वा ऊर्ध्वा तिष्ठसि अमृतस्य केतुः । समानम् अर्थम् चरणीयमाना चक्रम्ऽइव नव्यसि आ ववृत्स्व ॥ ३

Sāyaṇa:

हे उषो देवि विश्वा सर्वाणि भुवनानि प्रतीची । प्रति आभिमुख्येन अञ्चति प्राप्नोतीति प्रतीची । अमृतस्य मरणधर्मरहितस्य सूर्यस्य केतु प्रज्ञापयित्रीति त्वमूर्ध्वा नभस्युन्नता तिष्ठसि । नव्यसि पुनः पुनर्जायमानतया नवतरे हे उषो देवि अर्थम् । अर्यते गम्यतेऽस्मिन्निति अर्थो मार्गः । समानमेकं मार्गमुदयात्प्राचीनकाललक्षणं चरणीयमाना चरितुमिच्छन्ती त्वमा ववृत्स्व पुनस्तस्मिन्मार्गे आवृत्ता भव । तत्र दृष्टान्तः । चक्रमिव यथा नभसि चरितुः सूर्यस्य रथाङ्गं पुनः पुनरावर्तते तद्वत् । प्रतीची । प्रतिपूर्वादञ्चतेः क्विन् । अञ्चतेश्चोपसंख्यानमिति ङीप् । अच इत्यकारलोपे (Pāṇ. vi, 4, 138) चाविति दीर्घः (Pāṇ. vi, 3, 133) । उदात्तनिवृत्तिस्वरेणान्तोदात्तः (Pāṇ. vi, 1, 222) । केतुः । चायृ पूजानिशामनयोरित्यस्माच्चायः की† (Pāṇ vi, 1, 35) चेति तुः । की इत्यादेशः । आर्धधातुकलक्षणो गुण. । अर्थम् अर्तेः थन्प्रत्ययः । नव्यसि । नवशब्दादीयसुनि ङीपि रूपम् । ईकारलोपश्छान्दसः । ववृत्स्व । वृतु वर्तने । बहुलं छन्दसीति विकरणस्य श्लुः ॥

Notes:

1. प्रतीची भुवनानि विश्वा. 'In the face of all creatures.' Compare

   विश्वानि देवी भुवनाभिचक्ष्या
   प्रतीची चक्षुरुर्विया वि भाति ।
   विश्वं जीवं चरसे बोधयन्ती
   विश्वस्य वाचमविदन्मनायोः ॥ i, 92, 9:

† चायः किः (Uṇ. Sū. 76).

2. समानमर्थं चरणीयमाना. 'Pressing forward to the same mark,' *i. e.*, as in all former days. Taken along with the following नव्यसि the phrase presents the contrast which we have had already in पुराणी युवतिः. Compare

समानो अध्वा स्वस्रोरनन्त-
स्तमन्यान्या चरतो देवशिष्टे ।
न मेथेते न तस्थतुः सुमेके
नक्तोषासा समनसा विरूपे ॥ i, 113, 3:

"The two sisters have one road that never ends: along it they go each in her turn god-impelled: they do not strive, they do not stand still, beneficent night and day, one in mind, diverse in body." It may be a question whether समान here, however, does not mean "common to the two." Compare समानं चिद्रथमातस्थिवांसा, ii, 12, 8, *supra*.

3. चरणीयमाना is the participle of a verb which is used only here.

Verse 4

Padapāṭha :

अवं स्यूमंऽइव चिन्वती मघोनी उषाः याति स्वसरस्य पत्नी । स्वः जनन्ती सुऽभगा सुऽदंसाः आ अन्तात् दिवः पप्रथे आ पृथिव्याः ॥ ४

Sāyaṇa :

सेयमुषाः स्यूमेव यज्ञमिव विस्तृतं तमः अव चिन्वती अवचयमपक्षयं प्रापयन्ती मघोनी धनवती । स्वसरस्य सुष्ठु अस्यति क्षिपति तम इति स्वसरः सूर्यो वासरो वा तस्य । पत्नी सती याति गच्छति । स्वः स्वकीयं तेजः जनन्ती जनयन्ती सुभगा सुधना सौभाग्ययुक्ता वा सुदंसाः शोभनाग्निहोत्रकर्मा* सेयमुषा दिव द्युलोकस्य आ अन्तात् पृथिव्याश्च आ अन्तात् अवसानात्पप्रथे प्रथते प्रकाशत इत्यर्थः । स्यूमेव । षिवु तन्तुसंताने । अविसिविसिशुषिभ्यः किदिति† मन्प्रत्ययः । छ्वोः शूडनूनासिके चेत्यूठ् । यणादेशः । सुपां सुलुगिति सोर्लुक् । नित्त्वादाद्युदात्तः (Pāṇ. vi, 1, 197) । चिन्वती । शतुरनुम इति ङीप उदात्तत्वम् (Pāṇ vi, 1, 173) । जनन्ती । जन जनन इत्यस्य ण्यन्तस्य शतरि रूपम् । छन्दस्युभयथेति (Pān iii, 4, 117) शप आर्धधातुकत्वेन णिलोपः ॥

---

* B. शोभनाग्निहोत्रकर्मोपेता.

---

† अविसिविसिशुषिभ्यः कित्. (Uṇ. Sū. I. i. 149)

Notes :

1. अप स्यूमेव चिन्वती. 'Casting aside, as it were, her garment.' The picture of the approaching chariot of the Dawn must, as Ludwig has seen, be carried over from the last verse. By the mantle that enveloped Ushas we are of course to understand, as Sāyana says, the darkness she dispels. But the rare word स्यूमन् is a difficulty. The simple word occurs in one other passage only: i, 113, 17 स्यूमना वाच उदियर्ति वह्निः स्तवानो रेभ उषसो विभातीः — Sāyana, वह्निः स्तोत्राणां वोढा रेभः। स्तोतृनामैतत्। स्तोता उषसो विभातीः तमसोपनोदनेन प्रकाशमाना उषोदेवताः स्तवानः स्तुवन् वाचः मेत्रूपाया संबन्धीनि स्यूमना स्यूमानि अनुस्यूतानि संततान्युक्थानि उदियर्ति उद्गमयति उच्चारयति. Roth, *who compares* स्यूमन् *to the Greek hymen, would take* वाचः *as an accusative and* स्यूमना *as* an instrumental 'in one line or string, that is, forming a continuous row.' The compounds स्यूमगभस्ति and स्यूमरश्मि occur each twice. In i, 122, 15 the former word is an epithet of the chariot of Mitra and Varuna. Sāyana, स्यूमगभस्तिः। स्यूम*कमिति† सुखनाम (Naigh. iii, 6)। सुखकरदीप्तिः सन्. In vii, 71, 3 it is an epithet of *the chariot of the Asvins. Sāyana,* स्यूमगभस्तिं सुखरश्मिं स्यूतरश्मिम्. *Roth takes this word to mean* 'whose *pole is made of a leather* strap', and suggests that we are perhaps to understand a kind of double rein. In both the passages in which it occurs—i, 112, 16; viii, 52, 2–स्यूमरश्मि is a proper name. Sāyaṇa on i, 112, 16, स्यूमरश्मये स्यूत: सम्बद्धो रश्मिर्दीप्तिर्यस्य तस्मै एतत्संज्ञकाय ऋषये. In vi, 36, 2 we have another compound स्यूमगृभे. Sāyana, स्यूम स्यूतान् अविच्छेदेन वर्तमानान् (compare Roth's explanation of स्यूमना above) शत्रून् गृह्णते. Roth takes स्यूमगृभ् to mean 'catching hold of the reins,' that is with his teeth, an *epithet of an unmanageable horse. It is not, however, clear from* the context there, स्यूमगृभे दुधयेऽर्वते च, whether स्यूमगृभे does not stand by itself. Grassmann takes it so, translating 'to the holder of the reins and to the horse.' In his dictionary he follows Roth A fourth compound occurs in i, 174, 5 स्यूमन्यू an epithet of the two horses of the wind, Sāyana, स्यूमकमिति सुखनाम। तदिच्छन्तौ सततगामिनौ वा. Roth, 'eager for the reins, that is tearing at the reins, impatient.'

---

* "स्यूम। कम्-इति द्विपदमिदम्" ग (foot note on स्यूमकम्-in the Bib. Ind Edition, of the Naigh -Nirukta)

† M_2 स्यूममिति

These passages certainly set up a presumption in favour of taking रश्मन् in our passage also in the sense of reins. The meaning of the allegorical description of the dawn here must be held to be uncertain. I give various explanations which have been hazarded. Roth translates the whole line, 'The mistress of the house [compare note below] bestirs herself, drawing back the strap (that closes the door, δεσμός in Homer)' Grassmann takes our clause to mean 'unloosening her girdle' Ludwig 'shaking down the *reins*' Ludwig has the note, "Either shaking from above, down from her chariot, the reins in order to urge on her horses, or throwing them away altogether (in the form of rays) in order to alight"

2 Grassmann, quite unnecessarily, holds that we should read उषा आ (i e , उषा आ) for उषा * याति means 'marches on.'

3. स्वसरस्य पत्नी. 'Queen of the place,' that is, of the world through which she advances Sāyana has no warrant for the signification he attaches here and on v, 62, 2 (with another etymology, स्वसरस्य स्वयं सर्तु आदित्यस्य) to स्वसर It means, in accordance with its etymology, place of resort, 'one's own resort' Compare ii, 19, 2—वयो न स्वसराण्यच्छा, (as birds to their nests), where Sāyana's note is वयो न यथा पक्षिण स्वसराणि । सुष्ठु अर्यन्ते प्राप्यन्त इति स्वराणि स्वसराणि† कुलाया । तानभिलक्ष्य गच्छन्ति तद्वत् Also ii, 34, 5, हंसासो न स्वसराणि (as swans to their nest)—Sāyana, हंसासो न यथा हंसा स्वसराणि स्वकीयानि निवासस्थानानि प्राप्नुवन्ति तद्वत् In ii, 2, 2 it is used of the stall in which cattle are kept अभि त्वा नक्तीरुषसो ववाशिरेऽग्ने वत्सं न स्वसरेषु धेनव, (as cows in the cattle pens low after a calf)—Sāyana, स्वसरेषु स्वयं सरणशीलेष्वह सु सरणाधिकरणेषु गोष्ठेषु वा धेनवो वत्स न वत्समिव.

In Naigh i, 9 स्वसर is given among the synonyms for अहन् (Compare Nirukta v, 4. on स्वसर in Naigh iv, 2) If we accept this alternative explanation our phrase will mean, 'Queen of the day' [In Naigh, iii, 4, स्वसर is given among the synonyms for गृह.]

† So Ulwar and Bombay MSS M M prints इति स्वराणि स्वसराणि, but notes that his MSS Ca and B have इति स्व इति स्वसराणि The स्व इति is cancelled in B There is some confusion in the passage स्व or स्व in M M's MSS is स्वर् derived here from सु and अर्. But Sāyana does not explain how that etymology can yield the form स्वसराणि

* "4b probably *Uṣā ā yāti*"–Arnold's Ved Metre, p 300

4. स्वर्जनन्ती. 'Bringing heaven to life (again).' Compare जनयन्तो दैव्यानि व्रतानि, No. 22, verse 3, and Ait. Brāh., iv. 5 तम इव हि रात्रिर्मृत्युरिव.

[5. सुदंसाः, "Doing wonderful deeds," "rich in glorious deeds." दंस् a root still met with in Zend in the sense of, "to teach." The original meaning seems to be "to show", "to demonstrate." The derivatives in the RV. refer to wonderful and glorious deeds of the gods—Cr. सुदंसाः=शोभनकर्मा (*Sāy. on* i. 62, 7). सुदंससः (मरुतः) शोभनकर्माणः । एतदेवोपपादयति । हि यस्मान्मरुतो रोदसी द्यावापृथिव्यौ वृधे वृष्टिप्रदानादिना वर्धनाय चक्रिरे कृतवन्तः अत. सुदंसस इत्यर्थ. (Sāy. on i, 85, 1).]

Verse 5

Padapātha :

अच्छ॑ वः दे॒वीम् उ॒षस॑म् वि॒ऽभा॒तीम् प्र वः॒ भ॒र॒ध्व॒म् नम॑सा सु॒ऽवृ॒क्तिम् । ऊ॒र्ध्वम् म॒धु॒धा दि॒वि पाजः॑ अ॒श्रे॒त् प्र रो॒च॒ना रु॒रु॒चे र॒ण्वऽसं॑दृक् ॥ ५

Sāyaṇa :

हे स्तोतारो वः युष्मानश्च अभिलक्ष्य विभार्ती शोभमानामुषसं देवीं प्रति वो युष्माकं संबन्धिना नमसा नमस्कारेण सह सुवृक्तिं शोभनां स्तुतिं प्र भरध्वं यूयं कुरुत । मधुधा मधुराणि स्तुतिलक्षणानि वाक्यानि दधातीति मधु सोमः तं धारयतीति वा । यद्वा मधुधा आदित्यधात्री । यद्वा अवग्रहाभावाद्व्युत्पत्त्यभावयन्नमखण्डमिदमुषोनाम* । सेयमुषाः दिवि नभसि ऊर्ध्वं †ऊर्ध्वाभिमुखं पाजः तेजः अश्रेत् श्रयति । तथा रोचना रोचनशीला रण्वसंदृक् रमणीयदर्शना उषाः प्र रुरुचे प्रकर्षेण दीप्यते । यद्वा रोचना लोकान्प्र रुरुचे प्रकर्षेण स्वतेजसा दीपयति । तथा च मन्त्रवर्णः । व्युच्छन्ती हि रश्मिभिर्विश्वमाभासि रोचनमिति (RV. i, 49, 4) । रण्वसंदृक् । रवेर्गत्यर्थस्याच्प्रत्ययः । इदित्वान्नुमागमः । संपूर्वाद्दृशेः क्विन् । बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरः ॥

Notes:

1. The construction of the first line is variously explained. Sāyana takes the first व. to be the accusative ‡ after अच्छ, and the

* So Ul., B अवग्रहाभावयन्नमखण्डमिदमुषोनाम ; M M. इदं पदमुषोनाम

† All the authorities § insert पाज here as well as after ऊर्ध्वाभिमुखं.

‡ M's V. G. S, para, 176, 1.

§ Including M_a.

second व to be a genitive dependent on नमसा Delbruck (p 44) would supply a verb of calling after अच्छ 'I call on you bring to Usas,' or perhaps, 'call on Usas' This last is Ludwig's way of taking the words Both Grassmann and Ludwig take with Sayana the second व as a genitive, but make it dependent on सुवृक्तिम् In both clauses व is perhaps an enclitic dative, as it almost certainly is in the first अच्छ governs देवीम्*, in construction with प्र भरध्वम् Compare the construction of the word in the passage cited, (ii, 19, 2), in note 3 on the last verse

2 सुवृक्तिम् "सुवृक्ति is generally explained by a hymn of praise, and it cannot be denied that in this place (i, 64, 1), as is in most others, that meaning would be quite satisfactory Etymologically, however, सुवृक्ति means the cleaning and trimming of the grass on which, as on a small altar, the oblation is offered cf वृक्तबर्हिः i, 38, 1, note 2, p 84 † Hence, although the same word might be metaphorically applied to a carefully trimmed, pure, and holy hymn of praise, yet wherever in the Veda the primary meaning is applicable it seems safer to retain it cf iii, 61, 5 (our passage) vi, 11, 5" Max Muller, Vedic Hymns, Pt. i p 109

3 पाजो अश्रेत् ‡ 'Enters into light' the light, as it were, meeting and joining itself to the Dawn Roth, 'spreads her light' He compares v, 29, 1 समिद्धे अग्निर्दिवि शोचिरश्रेत् — Sayana, शोचि तेज अश्रेत् अयाति iv, 6, 2 ऊर्ध्व भानुं सवितेवाश्रेत् — Sayana, भानु दीप्तिं ऊर्ध्वमश्रेत् ऊर्ध्वमुखामाश्रयति vii, 72, 4, &c

Verse 6

Padapātha

ऋतऽवरी दिवः अर्कैः अबोधि आ रेवती रोदसीइति चित्रम् अस्थात् । आऽयतीम् अग्ने उषसम् विऽभातीम् वामम् एषि द्रविणम् भिक्षमाणः ॥ ६

Sāyana

ऋतावरी सत्यवती येयमुषा दिवः द्युलोकादर्कैस्तेजोभिरबोधि सर्वैर्ज्ञायते । ततो रेवती धनवती सेयं रोदसी द्यावापृथिव्यौ चित्रं नानाविधरूपयुक्तं यथा भवति तथा

† Part of the note referred to has been quoted under वृक्तबर्हिः No 7, Verse 9 (p 136 f)

* M s V G S pp 200, 203 ‡ M s V G S p 495

अस्थात् सर्वतो व्याप्य तिष्ठति। हे अग्ने आयती त्वदभिमुखमागच्छन्तीं विभातीं भासमाना मुषसमुषोदेवीं भिक्षमाणो दर्शापि याचमानस्त्वं वामं वननीयं द्रविणमग्निहोत्रादिलक्षण धनमेषि। प्रामोषि। अबोधि। बुध अवगमने। कर्मणि लुङि चिण् भावकर्मणोरिति चिण्। चिणो लुक्। रेवती। रयिशब्दान्मतुप्। छन्दसीर (Pān viii, 2, 15) इति वत्वम्। रयेर्मतौ बहुलमिति* सम्प्रसारणपररूपत्व। गुण। उगितश्चेति ङीप्। रैशब्दाच्चोपसंख्यान-मिति मतुप उदात्तत्वम्† ॥

[*Note*

अर्कत्बोधि ‡ Of त्वा (Usas) प्रति स्तोमैरभुत्स्महि (Say. बोधयाम) iv, 52, 4; प्रति स्तोमेभिरुषसं वसिष्ठा गीर्भिर्विप्रास प्रथमा अबुध्रन् (Say. प्रतिबोधयन्ति) vii, 80, 1]

Verse 7

Padapatha:

ऋतस्यं बुध्ने उषसाम् इषण्यन् वृषा मही इति रोदसी इति आ विवेश। मही मित्रस्यं वरुणस्य माया चन्द्राऽइंव भानुम् वि दधे पुरुऽत्रा ॥ ७

Sāyana:

वृषा वृष्टिद्वारा प्रेरक आदित्य ऋतस्य अग्निहोत्रादिकर्मकरणे सत्यभूतस्य अह्न बुध्ने मूले उषसामिषण्यन् प्रेरण कुर्वन् मही§ महत्यो रोदसी द्यावापृथिव्यो आ विवेश सर्वत प्रविष्टवान्। यद्वा वृषा वर्षिता इषण्यन् सर्वतो गच्छन्नुषसा सम्बन्धी रश्मिसमूह रोदसी द्यावापृथिव्यौ विष्टवानिति योजनीयम्। तत उषा मही महती मित्रस्य वरुणस्य मित्रा-वरुणयोर्माया प्रभारूपा सती चन्द्रेव सुवर्णानीव भानु स्वप्रभा पुरुत्रा बहुषु देशेषु वि दधे विदधाति सर्वत्र प्रसारयति। मही। अल्लोपश्छान्दस। पुरुत्रा। देवमनुष्येत्यादिनाधिकरणे त्राप्रत्यय (Pān v, 4, 56) ॥

Notes

1 ऋतस्य बुध्ने Sāyana's interpretation seems very fanciful But there is no agreement as to the real meaning of the phrase In his note on वृषन्, Vedic Hymns, Part i, p 145, Max Muller translates our line 'The hero in the depth of the heaven, yearning for the dawns, has entered the great sky and the earth' Grassmann, 'on holy ground' Ludwig, 'on the ground of the holy rite'

---

* Kāt Vārt 6 under Pāṇ vi, 1, 37 cited in S K

† मतुबुदात्तत्वे रेग्रहणम् (Kāt Vārt 1, under Pāṇ vi, 1, 176), रेशब्दाच्च in S K. under Pāṇ vi, 1, 176 ‡ M s V G 3, p 401

§ Skt √ Mah = Av √ Maz-to be great

In x, 111, 8 and i, 24, 7, as Roth indicates, बुध्न itself has the meaning which Sayana would attribute to it here (बुध्न, मध्य, अन्त) But the phrase ऋतस्य बुध्ने cannot well be separated from the similar phrases ऋतस्य सदन, सद्, सद्म, योनि, पद्, नाभि, collected by Roth under ऋत and explained by him as referring, "not only to the central point of belief and ceremonial in this world, that is, the altar and similar ideas, but also of the holiest in the other world." In the very next hymn, iii, 62, we have ऋतस्य योनि twice Verse 13, ऋतस्य योनिमासदम्—Sāyana, ऋतस्य यज्ञस्य योनिं स्थानं हविर्धानाख्यम् Verse 18, योनावृतस्य सीदतम्—Sāyana, ऋतस्य यज्ञस्य योनौ देवयजनाख्ये देशे If Sāyana is right, as I think he is, in taking वृषा here to be the sun, the verse describes the entry of the sun into heaven and earth To the priest who stands facing the holy Dawn, the spot where the sun at last appears, seems to be the very root and foundation of the holy place he is standing in

2 उषसामिषण्यन्वृषा Sayana does not know whether to take उषसाम् with इषण्यन् 'urging on the dawns' or with वृषा 'the vrsa (explained as = वर्षिता रश्मिसमूह) of the dawns' Roth and Max Muller adopt the former construction but translate, the one, 'urging on the dawns,' the other, 'yearning for the dawns' Grassmann takes the other construction without Sāyana's fantastic explanation in that connection of वृषा Ludwig is not afraid to say categorically that in उषसाम् here we have an old instrumental form "उषसाम् is herein instrumental we find that the full termination of the third case is preserved especially before a following vowel, in case where it was easy (as modern philologists do) to confuse it with the genitive pl " Ludwig refers to another case, but it is not necessary to follow up so extravagant a theory [Pischel takes उषसाम् as an acc In some texts, he urges, words such as गृ have to be read as two syllables and गीर्भि, धूर्षि as three, showing that the original forms must have been गुरा, गिराभि धुराभि It may have been the same with उषस (Ved St., I, p 185)]

For वृषा see Max Muller's note on the word already referred to The strong bull of the dawns, the bull that accompanies the dawns and urges them on is, I think, as Sayana says, the sun But compare Max Muller's explanation 'The hero who yearns for the dawns is generally Indra here, however, considering that Agni is mentioned in the preceding verse, it is more likely that this god, as the light of the morning, may have been meant by the poet "

3. Sāyana seems right in referring the second line to Usas. It is when the sun has entered heaven and earth that the dawn can spread her light far and wide. But, as far as the words go, मही मित्रस्य वरुणस्य माया may also refer to the sun, and so Grassmann takes them. This enables him to translate चन्द्रेव 'like the fair one,' that is, I presume, the dawn. Delbruck suggests that चन्द्रेव is perhaps a Vedic samdhi for चन्द्रमिव. Compare Roth's explanation of गृहो as गृहम्, No. 31, verse 13 (p 282 *infra*)

No. 9

Mandala IV. *Sūkta* 46

Sayana:

पञ्चमेऽनुवाके त्रयोदश सूक्तानि । तत्राग्र पिबेति सप्तर्चं प्रथमं सूक्त वामदेवस्यार्षं गायत्रम् । कृत्स्नमिन्द्रवायुदेवताकमाद्या केवलवायव्या । तथा चानुक्रान्तम् । अग्रं वायव्याद्यैन्द्रवायवं तु गायत्रमिति । सूक्तविनियोगो लैङ्गिक. । आद्ये द्वे ऐन्द्रवायवग्रहस्य याज्ये । तथा च सूत्रितम् अग्र पिबा मधूनामिति याज्ये अनवानमिति (Āśval v, 5) ॥

[*Note*

For the distinction between वायु and वात see Macdonell's Vedic Mythology, pp 81–2]

Verse 1

Padapātha·

अग्रंम् पिब मधूनाम् सुतम् वायोइति दिविंष्टिषु । त्वम् हि पूर्वऽपाः असिं ॥ १

Sāyana

हे वायो त्वमग्र्यमिन्द्रादिभ्य पूर्वं मधूना मधुरसाना सोमानां सम्बन्धिन सुतमभिषुत रस पिब । कुत्रेति तदुच्यते । दिविष्टिषु दिव स्वर्गस्य प्रापकेषु यज्ञेषु । यद्वा अस्माक दिव स्वर्गस्य एषणेषु निमित्तेषु । त्व हि त्व खलु पूर्वपा असि । हिशब्दो देव दधिषे [illegible] वायोरग्रपान देवा वै [illegible] । स्पष्टमाम्नातम् । तत्र

Verse 2

Padapātha

शतेनं नः अभिष्टिंऽभिः नियुत्वान् इन्द्रंऽसारथिः । वायो इतिं सुतस्यं तृम्पतम् ॥ २

Sāyana.

हे वायो नियुत्वान्* नियुद्भिस्तद्वान् इन्द्रसारथि इन्द्रसहाय सन् त्वं शतेन अपारेमितै अभिष्टिभि अभित एषणीयै कामैर्निमित्तभूतै आगच्छेति शेष । आगत्य च सुतस्य सुतमभिषुत नोस्मदीय† सोम तृम्पतम् पिबत त्वमिन्द्रश्च । इन्द्रस्य साहित्य ब्राह्मण एवोक्तम् । तत्तुरीयभागिन्द्रोभवन्त्रिभाग्वायुरिति तुरीये हैव सग्रहीतारो वदन्तेमुनैवानूकाशेन यदद् इन्द्र सारथिरिव भूत्वोदजयदिति वा (Ait Br , ii, 25) ॥

Verse 3

Padapātha

आ वाम् सहस्रम् हरंयः इन्द्रंवायूइतिं अभि प्रयंः । वहंन्तु सोमंऽपीतये ॥ ३

Sāyana

हे इन्द्रवायू‡ वा युवा सहस्र हरय सहस्रसख्याका अश्वा प्रय अन्न प्रति स्वरयन्त सन्ति । अत्र हरिशब्दोऽश्वसामान्यवचन । सोमपीतये§ आ वहन्तु ॥

Verse 4

Padapātha.

रथंम् हिरंण्यऽवन्धुरम् इन्द्रंवायूइतिं सुऽअध्वरम् । आ हि स्थाथंः दिविऽस्पृशंम् ॥ ४

Sāyana

हे इन्द्रवायू हिरण्यवन्धुर हिरण्मयनिवासाधारकाष्ठोपेत दिविस्पृशं द्युलोकस्पर्शिनं स्वध्वर शोभनाध्वरवन्त रथम् आ स्थाथो हि आस्थितो खलु । यस्मादेव तस्मादागच्छतमित्यर्थ । स्वध्वर यस्यास्थाथ इति वा व्याख्येयम् ॥

† M M and B omit नोस्मदीय § Ul adds पानाय.

---

* S K under Pān vi, i, 176, for the sandhi in the Samhitāpātha, see M's V G S, para 39 See also note 4 on No 2 Verse 11 (p 72) and note 2 on No 6 Verse 2 (p 115) *supra*

‡ 3b etc Indrā-vāyū—Arnold's Vedic Metre, p 302

Verse 5

Padapātha.

रथेन पृथुऽपाजसा दाश्वांसम् उप गच्छतम् । इन्द्रवायू इति इह आ गतम् ॥ ५

Sāyana

रथेन पृथिवित्यादिकस्तृचो दशरात्रे पञ्चमेऽहनि प्रउगशस्त्रे ऐन्द्रवायवो द्वितीय । सूत्रित च । रथेन पृथुपाजसा (this Verse) चत्व सूरचक्षस (RV vii, 66, 10) इति (Āsval vii, 12) ॥

हे इन्द्रवायू पृथुपाजसा प्रभूतबलेन रथेन दाश्वास* दातार यजमानमुप गच्छतम् तदर्थमिह अस्मिन्यज्ञे आ गतमागच्छतम् ॥

Verse 6

Padapātha

इन्द्रवायू इति अयम् सुतः तम् देवेभिः सऽजोषसा । पिबतम् दाशुषः गृहे ॥ ६

Sāyana:

हे इन्द्रवायू अय सोम सुत अभिषुत । त सोम देवेभिर्देवै सजोषसा समानप्रीतौ† दाशुषो हविर्दातु गृहे यागशालाया पिबतम् ॥

Verse 7

Padapātha

इह प्रऽयानम् अस्तु वाम् इन्द्रवायू इति विऽमोचनम् । इह वाम् सोमऽपीतये ॥ ७

Sāyana

हे इन्द्रवायू वा युवयो इह अस्मिन्यज्ञे प्रयाण गमनमस्तु । इह अस्मिन्नेव यज्ञे वा सोमपीतये विमोचनमश्वानामस्तु । पर्यवसानत एकार्थत्वेऽप्यादरार्थत्वादविरोध ॥

---

† Ul adds सन्तौ M M and B omit

*M s V G S, para, 157 b

No 10

Mandala IV

Sūkta 54

Sāyana

अभूद्देव इति षडृचं नवमं सूक्तं वामदेवस्यार्षं सावित्रम् । अन्त्या त्रिष्टुप् । शिष्टास्त्रिष्टुबन्तपरिभाषया जगत्य । तथा चानुक्रमणिका । अभूद्देव षट् त्रिष्टुबन्तमिति। अग्निष्टोमे वैश्वदेवशस्त्रे सावित्रनिविद्धानमिदम् । तथा च सूत्रम् । अभूद्देव एकया च दशभिश्च स्वभूते इति (Āśval १, 18) आद्या सावित्रग्रहस्यानुवाक्या तथा च सूत्रम् । सावित्रेण ग्रहेण चरन्त्यभूद्देव सविता वन्द्यो नु न इति (Āśval १, 18) ॥

[*Note*

The root सु or सू, from which the word सवितृ is derived, has three principal significations (1) to generate or bring forth, (2) to pour forth a libation, and (3) to send or impel When treating of derivatives of this root as applied to सवितृ, Sāyana sometimes gives them the sense of sending or impelling, and sometimes of permitting or authorizing (अनुज्ञा) In a few places he explains the root as meaning to beget The word प्रसवितृ as well as various other derivatives of the root सु, are introduced in numerous passages of the RV. relating to the god सवितृ, with evident reference to the derivation of that name from the same root, and with a constant play upon the words, such as is unexampled in the case of any other deity —Muir, V., p. 165]

Verse 1

Padapātha

अभूत् देवः सविता वन्द्यः नु नः इदानीम् अह्नः उपऽवाच्यः नृभिः । वि यः रत्ना भजति मानवेभ्यः श्रेष्ठम् नः अत्र द्रविणम् यथा दधत् ॥ १

Sāyana

स सविता* देव अभूत् प्रादुरासीत् । असौ हि क्षिप्रमेव नोऽस्माकं वन्द्य वन्दनीयो भवति । इदानीं यागकाले अह्नस्तृतीये सवने नृभिरस्मदीयैर्होतृभि उपवाच्य स्तुत्यो भवति । य देवो मानवेभ्य मनोरपत्येभ्य यजमानेभ्यस्तेषामर्थाय रत्ना रमणीयानि धनानि वि भजति । स देव श्रेष्ठ प्रशस्य द्रविण गवादिलक्षण धन न अस्मभ्यम् अत्रास्मिन्कर्मणि यथा दधत् दध्यादित्यर्थ । तथा वन्द्य उपवाच्यश्चाभूदिति ॥

* Savitri Muir s S T, Vol, V, sec xi, M s Ved Myth pp 32-34, Hopkins Rel Ind, pp 46-50 For derivation of the name, see Yāska s Nir x, 31 and Muir s S T, Vol, V, sec xi (2), p 165

*[*Note* :

For the distinction between Sūrya and Savitri see Kaegi's Rigveda, p 57] †

1. इदानीमह्न 'Now of the day, at this point of the day, now in the morning' इदाह्न iv, 33, 11 presents a complete parallel, except that there the period of the day indicated by इदा is expressly mentioned in the words तृतीये अस्मिन्सवने which follow Compare Sāyana इदा इदानीं चमसादिनिर्माणानन्तरमह्न सुत्याहसम्बन्धिनस्तृतीये सवने In viii, 41, 4—उतेदानीं भगवन्त स्यामोत प्रपित्व उत मध्ये अह्नाम्–इदानीम् is perhaps not to be taken as Grassmann (Dictionary, otherwise in Translation) does with अह्नाम् But that construction occurs at vii, 34, 1 Compare also viii, 22, 11 and 13, where the phrases इदा चिदह्न and इदा चिदह्नानाम् are used as synonymous, Sayana giving (दिवसस्य, अह्नाम्) प्रात काले

Verse 2

Padapātha

देवेभ्यः हि प्रथमम् यज्ञियेभ्यः अमृतऽत्वम् सुवसि भागम् उत्तऽमम् । आत् इत् दामानम् सवितः वि ऊर्णुषे अनूचीना जीविता मानुषेभ्यः ॥ २

Sayana

प्रथम देवेभ्यो हि । हिशब्द प्रसिद्धौ । देवेभ्य यज्ञियेभ्य यज्ञार्हेभ्य अमृतत्व तत्साधनमुत्तममुत्कृष्टतम भाग सामादिलक्षण‡ सुवसि अनुजानासि । आदित् अनन्तरमेव दामान हविषा दातार हे सवित वि ऊर्णुष प्रकाशयसि । मानुषेभ्य यजमानेभ्य जीविता जीवितानि अनूचीना अनुक्रमयुक्तानि । पितृपुत्रपौत्रा इत्यनुक्रम । ईदृशानि जीवितानि पश्चाद्व्यूर्णुषे ॥

---

‡ Ol सोमाद्यलक्षण, B with M M

---

* Inserted here from the Supplementary Notes in the 3rd Ed

† See Yāska s Nir, xii, 12, Sāy on RV v, 81, 4 iv, 53, 6 vii, 45 1, M s Ved Myth, pp 33–34

Notes

1. सुनासि The verb is chosen on account of its relation to the name of the god Compare सुषतात् verse 3, सुवाति verse 4, सुनासि and सनाय ते verse 5 below. It keeps its accent on account of the हि in the sentence Of also the accent of the verbs in Verses 1 and 4 of No 9 * See Whitney, para 595 e.

2 दामानम् It is clear that Sāyana's explanation is wrong दामानम्, here corresponds to भागम् in the previous clause, and the words अनूचीना जीविता are in apposition to it, as अमृतत्वम् there is in apposition to भागम् But there is some difference of opinion as to the meaning to be assigned to दामानम् here Roth recognises four words दामन्, two accented on the first syllable, and two on the last 1 दामन् (*from* दा *to give* †) *m giver* (*of* इन्द्र) रायो दामा मतीनाम् (vi, 44, 2)—Say, रायो धनस्य दामा दाता, (of अग्नि) दामानम् (viii, 23, 2) — Say, दातारम् 2 दामन् (from the same root) *n* giving a gift इन्द्र स दामने कृत ओजिष्ठ स मदे हित (viii, 93, 8) — Say, दामने धनादिदानाय, स आ गमदिन्द्रो यो वसूना चिकेतद्दातु दामनो रयीणाम् [' The genitive is dependent *on* चिकेतत् "] (v, 36, 1) Compare अदामन्, सुदामन् 3 दामन् (*from* दा to cut) *m* or *f.* The allotted part, the portion आदिदामान &c (our passage) नाह दामान मघवा नि यंसन्नि सुन्वते वहति भूरि वामम् (x, 42, 8) न ते दामान आदभे (viii, 21, 16) Roth's fourth दामन् is the common word for a band or girdle, which he derives from a root दा द्यति, not found in the Dhatupatha but existing in the Greek δέω to bind, and in such froms as, for example, सन्दितम् bound, No 2 verse 3 *supra*

In x, 42 8 Sayana takes दामानम् to mean दातारम् as he does here. But on viii, 21, 16 he has ते तव दामान दानानि ascribing to the word the meaning we wish to give it here The third case दाना (for दाम्ना see Whitney, 425 e), the accent of which shows that it belongs to our word, and not to the neuter paroxytone, occurs once or twice, and is explained by Sayana in the same way So, for example, in v, 52, 14 *where he has* दाना हविर्दानेन

3 ऊर्णुषे ‡ 'Thou showest ' Compare 'hath brought immortality *to light* ' 2 Tim i, 10

---

* M s \ G S App III para 19 B (p 467)

† Av √ dā, Av dāman creature creation (Jackson)

‡ M s V G, S App I √ vr to cover (p 419)

Verse 3

Padapātha

अचिंत्ती यत् चकृम दैव्यें जनें दीनैः दक्षैः प्रऽभूंती पुरुषत्वतां । देवेषुं च सवितः मानुंषेषु च त्वम् नः अत्रं सुवतात अनांगसः ॥ ३

Sayana

हे सवित वयमचित्ती अप्रज्ञया दैव्ये जने त्वयि दीने दुर्बले पुत्रादिभि ऋत्विग्भिर्वा तथा दक्षे प्रवृद्धैर्वा तै प्रभूती प्रभूत्या ऐश्वर्यमदेनेति यावत् । पुरुषत्वता पुरुषवत्तया च यदागश्चकृम । न केवल त्वय्येव कृतमपि तु देवेष्वन्येषु मानुषेषु चाज्ञानादिभिर्यच्चकृम न कृतवतोऽस्मान् त्वमत्र अस्मिन्कर्मणि अनागस अपापान्* सुवतात्† अनुजानीहि ॥

Notes

1 अचित्ती ‡ Whitney, paras, 336 c and 340 c Compare प्रभूती in the next line

2 दैव्ये जने 'The folk of the gods' The expression refers to men as well as to gods, the simplest construction being to take the words देवेषु च मानुषेषु च following in the same reference 'whether gods or men'

3 दीनैर्दक्षै 'With feeble wit' It does not much matter whether we take this as exactly parallel with the singular instrumentals, or connect it more closely with the verb 'whatever we have done, with our feeble wit, through,' &c For the substantive use of दक्ष Roth quotes the following passages among others vii, 60, 6 अचेतस चिच्चितयन्ति दक्षै —Sayana, दक्षै = सामर्थ्यै (M M from his MS B, so also my MS) ix 67 26, अग्ने दक्षै पुनीहि न—Sayana, दक्षै = सामर्थ्यवद्भि (&c धामभि) Ludwig completely misunderstands Sayana's explanation here "Sayana explains literally 'whatever we have done with the weak (children, priests') out of ignorance, or with the mighty out of insolence (ऐश्वर्यमदेन), in sport, in human wise, &c" Sayana takes अचित्ती, प्रभूती and पुरुषत्वता as three strictly co ordinate words, all three going with दीने and with दक्षे alike Compare the word अज्ञानादिभि in his commentary below, दीनैर्दक्षै in his view does not mean 'with the weak or the strong' but 'through

* M M omits अपापान्

---

† M s \ G S pp 125–428
‡ L s \ I V p 380 M s V G p 281 Pān vii 1 39

the weak and the strong' The guilt of the son is the guilt of the father Priests, at whom Ludwig stumbles, are suggested because the guilt of the needy priest, who makes a mistake in the sacrifice, falls on his patron Ludwig's idea that the difficulty, which is largely of his own making, is to be got rid of by taking our words to be old nominative plurals, on the analogy of certain old Greek and Latin nominatives in ais and is, looks like a joke Yet it duly appears in his translation, "whatever we have done against the folk of the gods, as weak ones out of ignorance, or as strong ones out of insolence"

4 पूरुषत्वता This word occurs in only one other passage, v, 48, 5 where Sayana's note is पुरुषत्वता पुरुषत्वेन सामान्येन पौरुषेयेन वा युक्तम्. Roth calls it an adverb In form it is probably a third case of the same kind as अचित्ती and प्रभूती above See Whitney, paras 363d, 365a The lengthening of the vowel of the first syllable in our passage was noted in the Pratisakhya (588, Grassmann) [इषितत्वता is another instance of a double abstract suffix.]

Verse 4

Padapatha

न प्रऽमिये॑ स॒वि॒तुः दैव्य॑स्य तत् यथा॑ विश्व॑म् भुव॑नम् धा॒र॒यि॒ष्यति॑ । यत् पृ॒थि॒व्याः वरि॑मन् आ सु॒ऽअ॒ङ्गु॒रिः वर्ष्म॑न् दि॒वः सु॒वति॑ स॒त्यम् अ॒स्य॒ तत् ॥ ४

Sayana

देवसुवा हविःषु सवितुः सत्यप्रसवस्य न प्रमिये इति याज्या । सूत्रितं च । न प्रमिये सवितुर्दैव्यस्य तद्बृहस्पते प्रथमजमिति (Āśval iv, 11)।

सवितुः दैव्यस्य *देवस्य तत्कर्म न प्रमिये न प्रमीयेत न हिंस्येत । हिंसार्थे न भवतीत्यर्थः । कृत्याच कर्मण्यय । यद्वा दैव्यस्येति व्यधिकरणे† षष्ठी । सा च कर्मार्था । दैव्यं कर्मेत्यर्थः कथमहिंस्यमित्यत आह । यथा विश्वं भुवनं धारयिष्यति धारयति । विश्वधारणरूपं यत्कर्मास्ति तन्न प्रमिये । तथा स्वङ्गुरिः शोभनाङ्गुल्युपलक्षितहस्तो यद्वा य‡ पृथिव्या वरिमन्§ । आ याथ¶ । भूम्या उरुत्वे च सुवतिं प्रेरयति‖ । तथा दिवः द्युलोकस्य वर्ष्मन् उरुत्वे च सुवति । अस्य देवस्य तदुक्तं कर्म सत्यमबाध्यमिति ॥

* B omits देवस्य † M M अधिकरणे ‡ हस्त य M M s B U1 हस्तः : पृथिव्या Both Bomb MSS हस्तोय (sic) पृथिव्या ¶ M M and U1 आयात्यर्थे § So B and U1 M M omits प्रेरयति

§ M s V G S, para 90, 2 (p 67)

Notes

1 प्रमिये The form occurs only here In the hymn immediately following (IV, 55, 7) we have प्रमियम्, which Sāyana explains हिंसितुम् Roth takes both forms to be infinitives * For the construction here see Whitney, para, 982c, and compare his example, नकीमिन्द्रो निकर्तवे न शक्र परिशक्तवे—Indra is not to be put down, the mighty one is not to be overpowered (VIII, 78, 5) Compare also न यो वराय, our No 4, verse 5 (p 97)

[2 वर्ष्मन्=height, highest place वर्ष्माणम्=समुच्छ्रितदेशम्—Say on X, 93, 4]

3 [Sayana apparently takes तत् in the first line and यथा in the second to be correlatives, taking यथा धारयिष्यति=धारणरूप यत्कर्म The construction he suggests for the second half of the verse is यत् (+य, or=य, if य is at all genuine) स्वङ्गुरि सुवाति अस्य तत् (i e, the preceding) अप्राप्यम्] (There is one mistake in Max Muller's text of the commentary देवस्येति व्यधिकरणे the reading of his Mss A B C 2 is the only right reading The meaning is that the adjective is to be taken with कर्म, as Sayana goes on to say)

It seems clear that यत् is the accusative after सुवाति, answering to the following तत् But what does तत् in the first line refer to? And is Sayana right in taking धारयिष्यति as simply equal to धारयति? Grassmann translates 'not to be injured is this work of the God Savitar by which (यथा) he will always support the whole world" Delbruck takes यथा in the sense of 'so that, nay rather will he,' which gives a better, but a more doubtful meaning Roth takes यथा in the ordinary sense of 'so that' which is probably right

Is it possible that the words न प्रमिये सवितुर्दैव्यस्य तत् refer not to Savitri's works in general but to his work of pardoning sin (verse 3) which none can hinder, so that he will always hold up the world, inasmuch as what he does on earth or in heaven stands sure?

4 सत्यमस्य तत् A good example of a kind of difficulty not peculiar to the Veda Do the words mean 'Surely that is his" or "that (work) of his stands sure"? The context shows that the latter interpretation is the right one Roth, who takes the passage so (dabei bleibt es), quotes under the same meaning of सत्यम्, विश्व सत्यं†

* M s V G S, para 167 1 a (p 191)

† सत्य मघवाना युवोरित्

यु॒षेाित् ii, 24, 12, where Sāyana construes as he does here, युष्योत्क निश्च सर्वं स्तोत्र सत्य यथार्थम्. Also, iv, 1, 18; 22, 6, 28, 5, viii, 82 5; ix, 92, 5, x, 22, 13 Grassmann, "Das ist recht sein Werk = That is truly his work."

Verse 5

Padapātha

इन्द्रंऽज्येष्ठान् बृहत्ऽभ्यंः पर्वतेभ्यः क्षयान् एभ्यः सुवसि पुस्त्यंऽवतः । यथांऽयथा पतयंन्तः विऽयेमिरे एव एव तस्थुः सवितरिति सवायं ते ॥ ५

Sāyana

हे सवित इन्द्रज्येष्ठान् इन्द्र परमैश्वर्ययुक्तस्त्वमेव इन्द्रो वा ज्येष्ठ ज्यायान् पूज्यो येषा ते तादृशा । तानस्मान् बृहद्भ्य महद्भ्य पर्वतेभ्योऽप्यधिकान्सुवसि प्रेरयसि । किं च एभ्य यजमानेभ्य पस्त्यावत गृहवत क्षयान्निवासान् ग्रामनगरादीन्* सुवसि प्रेरयसि । यथायथा† पतयन्त गच्छन्त प्राणिनस्त्वया‡ वियेमिरे विनियम्यन्ते त्वया ते तत्र सवाय अनुज्ञायै एवैव एवमेव नियमनमनतिक्रम्य तस्थु तिष्ठन्ति ॥

Notes

1 The difficulties in connection with this verse are very great, and perhaps insuperable Sayana's explanation is ingenious, but not convincing He makes separate clauses out of the first and second lines, reading सुवति with each. This gives him a contrast between इन्द्रज्येष्ठान् and एभ्य By the first word he understands 'us who are Indra led,' and by second 'these men here, our patrons' But the way in which Sāyana takes the two clauses is not clear. Ludwig construes अधिकान् with अस्मान् and translates 'thou makest us higher than the high mountains' I think that अधिकान् goes with क्षयान्, and that Sayana takes the two clauses to mean 'thou bringest us to dwellings that are higher than the hills, and for them thou bringest dwellings rich in houses'

The text of Sayana's explanation of the verse is uncertain If Max Muller's reading पतयन्तो गच्छन्तस्त्वा वियेमिरे

* Both Bomb MSS क्षयान्निवासान् ग्रामान् जगद्गीरादीन् सुवसि, omitting प्रेरयसि
‡ M M गच्छन्तस्त्वा वियेमिरे. Ll गच्छन्तस्त्वा (sic)

† M s V G S, para, 189 C e (p 282)

शिनियम्यन्ते त्वया be right, Sāyana must be understood as referring the whole clause to the patrons (यजमाना) But it is not easy to see what त्वाम् means here. I prefer the reading पतयन्त गच्छन्त प्राणिनस्त्वया &c, and believe that Sāyana, in spite of the grammatical difficulty *which his explanation of* इन्द्रज्येष्ठान् *has raised, is trying to refer* this clause to priests and patrons alike, or to all that breathe.

I am unable to arrive at any conviction as to the meaning of the verse. Grassmann translates इन्द्रज्येष्ठान् पस्त्यावतः 'the high hills thou dost assign to Indra's hosts, and dost make for them these seats full of houses'

He does not, so far as I know, explain how he gets that meaning I presume the suggestion is that the construction is anacolouthic 'Indra and the gods to the high mountains—there thou dost make *for them*' Similarly Ludwig, *except that he takes* एभ्य *as Sāyana does*

Every where else in the Rigveda—i, 23, 8 (इन्द्रज्येष्ठा मरुद्गणा देवास — Sayana, इन्द्रो ज्येष्ठो मुख्यो येषु ते), ii, 41, 15, viii, *63, 12*, x, *70, 4*—इन्द्रज्येष्ठ is accompanied by a substantive, which makes it clear that *it refers* to the gods. But there is no reason why here it should not refer to men 'led by Indra,' even though we reject Sāyana's gloss '*us*, led by Indra.' Compare the meaning given above to the phrase दैव्य जने

That the gods dwell on the hills is of course a common thought in the Rigveda, compare गिरिष्ठा and गिरिक्षित् of Visnu, ii 12 (No 5) verses 2 and 3 Also, with Ludwig, i, 155, 1 या (Indra and Visnu) सानुनि पर्वतानामदाभ्या महस्तस्थतुरर्वतेव साधुना

[At pp 173–4 of the Ved St., ii, Pischel *has a note on this* passage From पक्षा वयो यथोपरि व्यस्मे शर्म यच्छत and व्यस्मे अधि शर्म तत्पक्षा वयो न यन्तन (viii, 47, 2 and 3) it will be seen, he says, that पक्षा वियम् *is used of birds and means spreading out the wings The expression* वियतावस्य पक्षौ also occurs in A V, 10, 8, 18, 13, 3, 14 In the present passage too Pischel would take वियम्, though by itself, to mean the same thing and would translate पतयन्तो वियेमिरे by "they spread out their wings while they flew" He takes this to refer to the legend about the hills having once had wings, referred to in the passage from the MS cited in note 1 on ii, 12, 2 (No 5), and in many other places besides in Sk literature]

2 पस्त्यावत 'Rich in dwellings' Compare पस्त्यास्वा, No 2, verse 10 That this word was written here पस्त्यवत in the Pada text is duly noted in the Pratisakhya (o48, Grassmann) *

Verse 6

Padapātha

ये ते त्रिः अहंन् सवितरिति सवासः दिवेऽदिवे सौभंगम् आऽसुवन्ति । इन्द्रः द्यावापृथिवीइति सिन्धुः अत्ऽभिः आदित्यैः नः अदितिः शर्म यंसत् ॥ ६

Sāyana

ये यजमाना हे सवितस्त्वदर्थं सवास सचा सोमा । द्वितीयार्थे प्रथमा । सोमान् । यद्वा सवास सवनानि प्रातरादीनि प्रति त्रिरहन् अभिषुण्वन्ति । न केवलमेकस्मिन्नवाहनि सवनत्रयेषु अपि तु दिवेदिवे† प्रतिदिन सौभग सौभाग्यजनकमा सुवन्ति अभिषुण्वन्ति । तभ्यो नोऽस्मभ्यमिन्द्र शर्म यसत्‡ यच्छतु । द्यावापृथिव्यौ च अद्भिर्विशिष्टा सिन्धु सिन्ध्वभिमानिदेवता आदित्यै सहितादितिश्च शर्म यसत् । सावित्रे सूक्त इन्द्रादीना निपातमुक्त्वा तेषा प्रार्थना न विरुध्यते ॥

[*Notes*

1 Instead of taking सवास as द्वितीयार्थे प्रथमा, as Sayana does, it would be better to supply the demonstrative pronoun ते to correspond to ये, and as subject either of आसुवन्ति or of (शर्म) यसत्, understood and changed into the plural In the former case the सौभग would be that of the worshippers, and in the latter it may be that of Savitar even

2 अहन्त्सवित etc Note the insertion of a transitional त् between the final न् and the following स]

No 11

Mandala V *Sukta* 26

Sayana

अग्ने पावकेति नवर्चं द्वादश सूक्तम् वसूयव ऋषय । गायत्री छन्द । अग्निर्देवता§ तथा चानुक्रान्तम् । अग्ने गायत्रमिति । प्रातरनुवाक आग्नेये क्रतौ गायत्र छन्दस्याश्विनशस्त्रे

§ Both Bombay MSS omit the rest of this paragraph

* Pastya—Nagh iii, 4 see Pastya-sad, Pastyā (fem pl) and Pastyāvant (explained in the pada text as Pastyavant) in M and K's Ved Ind., Vol I pp 511, 512

† M's V G S para 189 C a (p 282)

‡ M's V G S, p 409 √ yam

चेद् सूक्तम् । सूत्रित च । अग्ने पावक दूत व इति सूक्त इति (*Āśval* II 13) । आधाने द्वितीयायामिष्टौ प्रथमस्य हविषोऽग्ने पावकेत्येषा याज्या । सूत्रित च । स न पावक दीदिवाग्ने पावक रोचिषेति (Āśval II 1) ॥

[*Note*

Translated in "Vedic Hymns," Part II (S B E) p 418]

Verse 1

Padapatha

. अग्ने॑ पाव॒क॒ रो॒चिषा॑ म॒न्द्रया॑ दे॒व॒ जि॒ह्वया॑ । आ दे॒वान् व॒क्षि॒ यक्षि॑ च॒ ॥ १

Sāyana

हे पावक शोधक रोचिषा स्वदीप्त्या मन्द्रया देवाना मादयित्र्या जिह्वया च हे देव द्योतमान अग्ने देवाना वक्षि यज्ञार्थमावह यक्षि च तान्यज ॥

Notes

1 अग्ने For the accent, see note 1 on No 8, verse 1 (p 138) अग्नि itself takes the accent on the last syllable

2 पावक *is always explained as here by Sayana Roth makes* it mean 'pure,' not 'purifying' From its metrical position, *especially at the end of a pada with the value* ⏑ — ⏑, Roth conjectures that the Vedic poets pronounced the word पवाक *

3 आ देवान्वक्षि यक्षि च यक्षि is accented because it stands at the head of its own clause † See Whitney paras, 593 and 594 b For the forms वक्षि and यक्षि see Whitney, 624 "In the Veda (but hardly outside of the RV) are found certain second singular *forms, having an imperative value, made by adding the ending* s to the (accented and strengthened) root Their formal character, is somewhat disputed, but they are probably indicative persons of the root-class (ad class) used imperatively' Whitney gives a list which includes our examples here and also रास्ति, a form which occurs in this hymn, v 5 Delbruck (Das Altindische Verbum, pp 31 and 34) also holds that a form like यक्षि is made directly by adding s to the simple root "That such a form," he adds, "should take an imperative signification is not surprising We also say 'du gehst' (thou goest) in the same sense as 'geh' (go thou)"

---

* pavāka is everywhere to be restored'—Arnold's Vedic Metre p 143

† M s V G S, App III, para 8 B a b (p 452)

Verse 2

Padapatha

तम् त्वा घृतस्नोइतिघृतऽस्नो ईमहे चित्रभानोइतिचित्रऽभानो स्वःऽदृशम् । देवान् आ वीतये वह ॥ २

Sāyana

ह घृतस्नो घृतस्य प्रेरक यद्वा घृतेन जनित हे चित्रभानो। चित्रा नानाविधा भानवो रश्मयो यस्यासौ चित्रभानु । तस्य सम्बोधनम् । स्वर्दृश सर्वद्रष्टार त त्वा स्वामीमहे याचामहे । अतो वीतये हविषा भक्षणाय देवाना वह॥

Notes

1 न त्वा See Whitney, para 498

2 घृतस्नो The form घृतस्नु (acc pl. fem.) occurs as an epithet of गिर in a verse, ii, 27, 1, which is commented on in the Nirukta, xii, 36, where the note on घृतस्नु is घृतप्रस्राविण्यो घृतप्रस्राविण्यो घृतसानिन्यो घृतसारिण्य इति वा Sayana's explanation of the word in that passage is घृतप्रस्राविणी घृत क्षरन्ती It would seem that Yāska and Sāyana identified our word with the (oxytone) घृतस्नु which occurs, for example in i, 16, 2, where Sayana explains घृतस्नुव by घृतस्राविणी. Roth distinguishes between the two words accepting for the [latter] the [first] explanation and etymology offered by Yāska, and deriving the [former] word from घृत+स्नु=सानु, the whole compound being taken as equivalent to घृतपृष्ठ, an epithet of Agni which frequently occurs See, for example, v, 4, 3, where Sayana's note is घृतपृष्ठ प्रदीप्तपृष्ठोपरूक्षितशरीरम् So also on i, 164, 1, he gives प्रदीप्तपृष्ठ as an alternative explanation of the word The word स्नु occurs, for example, in viii, 46, 18, गिरीणां स्नुभि [Oldenberg takes घृतस्नु to be "a compound of घृत with a noun स्नु which seems to be different from सानु and connected with the root स्ना"—Ved Hymns, ii, p 319 He translates the expression here by "who swimmest in घृत"]

3 स्वर्दृशम् [Pronounce su ardrsam] The explanation in the commentary here is an idle accommodation to the context On v, 63, 2 स्वर्दृशा (voc du) is explained by स्वरस्य द्रष्टारौ ["Of sunlike aspect"—Oldenberg]

Verse 3

Padapātha:

वीतिऽहोत्रम् त्वा कवे द्युऽमन्तम् सम् इधीमहि । अग्ने बृहन्तम् अध्वरे ॥ ३

Sāyana·

हे कवे क्रान्तदर्शिन्नग्ने वीतिहोत्र कान्तयज्ञ* द्युमन्त दीप्तिमन्तं बृहन्तं महान्तं त्वा त्वामध्वरे यज्ञे समिधीमहि† समिन्द्धि सदीपयाम ॥

Note

वीतिहोत्रम् In his note on ii, 38, 1 also Sāyana explains वीतिहोत्र by कान्तयज्ञ. Compare his explanation of the nom. वीतिहोत्र , iii, 24, 2 वीति प्रीतिविषय होत्र अग्निहोत्रादिक यस्य असौ वीतिहोत्र . On i, 84, 18 he has another explanation, प्राप्तयज्ञ On viii, 31, 9, the only other passage in which the word occurs, his note is वीतिहोत्रा वीतिहोत्रौ । वीति प्रियकरो होत्रो यज्ञो ययोस्तौ Roth takes the word to mean 'he who invites to the sacrifice' [Pronounce त्वा as tu-ā]

Verse 4

Padapātha:

अग्ने विश्वेभिः आ गहि देवेभिः हव्यऽदातये । होतारम् त्वा वृणीमहे ॥ ४

Sāyana

हे अग्ने विश्वेभि सर्वै देवेभि देवै सह त्व हव्यदातये हविषा दात्रे यजमानाय तदर्थमा गहि यज्ञ प्रत्यागच्छ । यतो होतारं देवानामाह्वातारं त्वा त्वां वृणीमहे प्रार्थयामहे ॥

Note

हव्यदातये *On v, 51, 1, where the same formula occurs, Sāyana's* note is हव्यदातय अस्माक हविर्दानाय । तद्दात्रे यजमानाय वा And at verse 5 of the same hymn he, as here, gives the latter only of the two interpretations

Verse 5

Padapātha:

यजमानाय सुन्वते आ अग्ने सुऽवीर्यम् वह । देवैः आ सत्सि बर्हिषि ॥ ५

---

* Ui adds यज्ञ प्रिययज्ञं.

† M's V. G. S, p 371.

Sāyana

हे अग्ने सुन्वन अभिषवं कुर्वते यजमानाय सुवीर्यं शोभनं बलम् आ वह प्रापय । किं च देवैः सह बर्हिषि* यज्ञे आ सत्सि आसीदेति ॥

Note

सत्सि See note 3 on verse 1 above (p 160) [Pronounce ā'gne su vīri am]

Verse 6

Padapātha

सम्ऽइधानः सहस्रऽजित् अग्ने धर्माणि पुष्यसि । देवानाम् दूतः उक्थ्यः ॥ ६

Sāyana

हे सहस्रजित्सहस्रस्य जेतरग्ने समिधानः हविर्भिः समिध्यमानः उक्थ्यः शस्यस्त्वं देवानां दूतः सन् धर्माणि च कर्माणि यज्ञादिक्रियाः पुष्यसि पोषयसि ॥

[*Note*

धर्माणि The stem is धर्मन् † Pronounce ukthi ah]

Verse 7

Padapātha

नि अग्निम् जातऽवेदसम् होत्रऽवाहम् यविष्ठ्यम् । दधात देवम् ऋत्विजम् ॥ ७

Sāyana

हे यजमानाः जातवेदसम् । जातानि भूतानि वेत्तीति जातवेदाः । तं होत्रवाहं होत्रस्य यज्ञस्य वोढारं यविष्ठ्यं युवतमं देवं द्योतमानमृत्विजमृतौ यष्टारमग्निं नि दधात निधत्त ॥

Notes

1 जातवेदसम् In his explanation of iv, 58, 8 Yāska has the following note on this word, जातवेदाः कस्मात् । जातानि वेद । जातानि वैनं विदुः ।

---

* "The Avestan Baresman is cognate with barezis cushion, Skt. barhis, the carpet of grass " Moulton (Early Zoroastrianism, pp 68, 69, 190)

† "Just as the Skt *dharma* usurps the place of the Vedic *dhárman*; so *vrta* supplants *vr tan*"—Lanman (N I V, pp 526-527)

जाते जाते वियत इति वा । जातवित्तो वा जातधन । जातविद्यो वा जातप्रज्ञान *. The first of these interpretations seems the best, and is the one generally followed by Sayana [Pronounce yavisthi am]

2 दधाना (दधान in Pada text) "The older language has irregularities [in inflection of धा and दा] † as follows 1 the usual strong forms in 2nd plural, *dádhata* and *ádadhata*, *dádāta* and *ádadāta*, 2 the usual *tana* endings in the same person, *dhattana*, *dádātana*, &c, 3 the 3rd singular indicative active *dadhe* (like 1st sing) 4 the 2nd singular imperative active *daddhi* (for both *dehi* and *dhehi*). And R has *dadmi*." Whitney, para 669

Verse 8

Padapātha

प्र यज्ञः एतु आनुषक् अद्य देवव्यचःऽतमः । स्तृणीत बर्हिः आऽसदे ॥ ८

Sāyana

अद्य अस्मिन्नहनि देवव्यचस्तम देवै प्रकाशमानै स्तोतृभिर्व्याप्ततम यज्ञ यज्ञसाधनं हवि आनुषगानुषक यथा भवति तथा प्र एतु देवान् गच्छतु । हे ऋत्विज आसद अग्नेरास-दानार्थं बर्हि स्तृणीत ॥

Note

देवव्यचस्तम On i, 142, 5 स्तृणानासो यतस्रुचो बर्हिर्यज्ञे स्वध्वरे । वृञ्जे देवव्यचस्तममिन्द्राय शर्म सप्रथ , Sayana explains this word by अतिशयेन देवगामिनम् , on iii, 4, 4, (देवव्यचा &c बर्हि) by देवैर्व्याप्तम् , on v, 22, 2, where our phrase recurs, by देवानामाप्ततम Roth takes the word to mean 'affording space for the gods' Our verse is almost a repetition of v, 22, 2

Verse 9

Padapātha

आ इदम् मरुतः अश्विना मित्रः सीदन्तु वरुणः । देवासः सर्वया विशा ॥ ९

Sāyana

मरुत मरुद्गणा अश्विना अश्विनौ देवानां भिषजौ मित्र सूर्य वरुणश्च देवास एते सर्वे देवा सर्वया विशा समस्तेन स्वीयेन परिजनेन सार्धमिदं बर्हि आ सीदन्तु ॥

---

* Nir, vi, 19, Ait Br, iii, 3, 12 † M & V G S, pp 389 392.

No. 12

Mandala V *Sūkta* 83

Sāyana.

अच्छा वदेति दशर्चमेकादशं सूक्तं भौमस्यात्रेरार्षम् । अत्रेयमनुक्रमणिका । अच्छ दशात्रि पार्जन्यमुपाद्यास्तिस्रो जगत्य उपान्त्यानुष्टुबिति । यत्पर्जन्येत्येषा नवम्यनुष्टुप् विवृक्षानित्याद्यास्तिस्रो जगत्य । शिष्टा षट् त्रिष्टुभ । पर्जन्यो देवता । अनेन सूक्तेन प्रत्यृचं वा दिश उपस्थेया । सूत्रित च । संस्थिताया सर्वा दिश उपतिष्ठेताच्छा वद तवसं गीर्भिराभिरिति चतसृभि प्रत्यृच सूक्तेन वेति (Āśval ii, 13) ॥

Note

Consult for this hymn* Buhler's paper and translation in Benfey's Orient and Occident, i, 216, and Muir, Sanskrit Texts, v, 140 †

Verse 1

Padapātha

अच्छ॑ व॒द॒ त॒वस॑म् गीः॒ऽभिः आ॒भिः स्तु॒हि प॒र्जन्य॑म् नम॑सा आ वि॒वा॒स॒ । कनि॑क्रदत् वृ॒ष॒भः जी॒रऽदा॑नुः रेतः॑ द॒धा॒ति॒ ओष॑धीषु गर्भ॑म् ॥ १

Sāyana

हे स्तोतस्तवसं प्रवृद्धं पर्जन्यम्‡ अच्छाभिमुख्येन वद§ प्रार्थय । पर्जन्यशब्दो यास्केन बहुधा निरुक्त । पर्जन्यस्तृपेराद्यन्तविपरीतस्य तर्पयिता जन्य परो जेता वा जनयिता वा प्रार्जयिता वा रसानामिति¶ (Nir x, 10) । आभिर्गीर्भि स्तुतिवाग्भि स्तुहि नमसा अन्नेन हविर्लक्षणेन आ विवास सर्वत परिचर । यः पर्जन्यो वृषभ अपा वर्षिता जीरदानु:

---

* Classed by Arnold as one of the "doubtful hymns" – Arnold's Vedic Metre, p 43

† where the whole hymn is translated

‡ Parjanya. Muir's S T, Vol V, sec vii, Max Muller's 'India : What can it teach us?', pp 183-191, for the derivation of the name, M's Ved Myth, p 84, Bloomfield's Rel Ved, p 111 Skt. Parjanya = Lith Perkunos (Max Muller, Bloomfield etc)

§ vadā–Arnold's Vedic Metre, p 304.

¶ To these add Bloomfield's *pari*–(*about*) and *jana*–(*folk*), guarding the folk, though 'the original etymology is doubtful' (B's Rel. Vedic, p 111)

क्षिमदान कनिक्रदत् गर्जनशब्द कुर्वन्नोषधीषु गर्भ गर्भस्थानीय रेत उदक दधाति स्थापयति त स्तुहि ॥

Notes

1 विवास * विवासति is one of ten verbs given in the Nighantu, iii, 5, with the meaning of परिचरण 'worship' The word generally occurs, as here, along with आ Sāyana follows the Nighantu, except in vi, 51, 8, कृत चिदेनो नमसा विवासे, where he has विवासो वर्जन वर्जयामि विनाशयामि (The clause नम आ विवासे occurring in the same verse is explained by नमस्कार परिचरामि) In the form विवास is a desiderative of वन् or वा (*see Whitney, para 1028 g*) *Roth makes it mean 'seek to win*, seek to bring, do homage to, entice' In vi, 51, 8, the passage referred to above, he would translate 'seek to propitiate'

2 कनिक्रदत् † Participle of a Vedic intensive of क्रन्दति Roth refers to Panini, vii, 4, 65 Another form is कनिक्रत् which occurs in ix, 63, 20, but nowhere else, कनिक्रदत् is more frequent e.g iv, 50, 5d

3 जीरदानु 'Quick-dropping' Compare ix, 97, 17, where it is an epithet of वृष्टि Sāyana, क्षिप्रदानेनेताम्

Verse 2

Padapātha ·

वि वृक्षान् हन्ति उत हन्ति रक्षसः विश्वम् बिभाय भुवनम् महाऽवधात् । उत अनागाः ईषते वृष्ण्यऽवतः यत् पर्जन्यः स्तनयन् हन्ति दुःऽकृतः ॥ २

Sāyana

अथ मन्त्रो निरुक्ते स्पष्टं व्याख्यात । तदेवात्र लिख्यते । विहन्ति‡ वृक्षान्विहन्ति च रक्षांसि सर्वाणि चास्माद् भूतानि बिभ्यति महावधात् । महान् ह्यस्य वध ।

‡ M M पर्जन्यो विहन्ति, Ul पर्जन्यवृक्षोऽन्तविदारीतरत विदति, Bomb has a different note to the verse altogether, अनागा निष्पाप पर्ज य वृक्षान् [वि] हन्ति रक्षस रक्षांसि सर्वाणि हन्ति उत अपि च विश्व सर्व भुवन महावधात् अपराधात् बिभाय बिभेति (810) उत अपि च वृष्ण्यावत वर्षकर्मवत इयते इच्छति दुष्कृत पापकृत यत् द पर्जन्य स्तनयन् हन्ति

* M's V G S, p 200
† M s V. G S, para, 173 3, p 202

अप्यनपराधो भीत पलायते वर्षकर्मवतो यत्पर्जन्यः स्तनयन्हन्ति दुष्कृतः पापकृत इति (Nir. x, 11) ॥

Notes.

1. महावधात्. *Occurs only here and in* v, 34, 2, *where* Sāyana explains महावध by महावज्रः. It is a बहुव्रीहि as the accent shows.

2. वृष्ण्यावतः. *Occurs only* here *and in* vi, 22, 1, *where, as here,* the vowel of the second (or third, pronounce vr-ṣni-ā-va-to) syllable is long in the Samhitā text and short in the Pada text. Sāyana's note there is वृष्ण्यावान् बलवान् (इंद्रः)

3. दुष्कृत. "There does not seem to be any sufficient reason to understand evil-doers here, and in verse 9, of the cloud-demons, who withold rain, or simply of the malignant clouds, as Sāyana in his explanation of verse 9 (पापकृतो मेघान्) does The poet may naturally have supposed that it was exclusively or principally the wicked *who were struck down by* thunderbolts * *Dr. Buhler thinks* the cloud-demons are meant" Muir, S T, V, p. 141, note.

Verse 3

Padapātha :

रथीऽइंव कशंया अश्वांन् अभिऽक्षिपन् आविः दूतान् कृणुते वर्ष्यांन् अहं । दूरात् सिंहस्यं स्तनथाः उत् ईरते यत् पर्जन्यंः कृणुते वर्ष्यंम् नभंः ॥ ३

Sayana :

रथीव† रथस्वामीव । स यथा कशया अश्वानभिक्षिपन् दूतान् भटानाविष्करोति तद्वदसौ पर्जन्योपि कशयाश्वानभिक्षिपन्नभिप्रेरयन्‡ वर्ष्यान् वर्षकान् दूतान् दूतवद्वृष्टि-

[* Cf *Ottima* Buried in woods we lay, &c (Browing's Pippa Passes, Sc. i)]

‡ *M M.* कशयाश्वान्मेघान्, *I omit* मेघान् *with* Ul. MS, *the Bomb MS has* a simpler note to the verse: रथीव रथस्वामीव । स यथा कशया अश्वानभिक्षिपन् दूता-मेघाना-विष्कृणुते प्रकटयाति । अह पुरुषे । एव सिंहस्य मेघस्य स्तनथा गर्जनशब्दा दूरात् उदीरते उद्गच्छन्ति । कदा &c

† M's V. G S, pp 86-87. "Probably rathīr iva, (Lanman)"—Arnold's Vedic Metre, p. 304.

मेरकान्मेघान् मरुतो वा आविः कृणुते प्रकटयति । अहेति पूरणः । एवं सति सिंहस्य । सहतेर्हिंसतेर्वा शब्दकर्मणः सिंहशब्दः । अवर्षणेनाभिभवितुः शब्दयितुर्वा मेघस्य स्तनथा गर्जनशब्दा दूरात् उत् ईरते उद्गच्छन्ति। कदा। यत् यदा पर्जन्यो नभोऽन्तरिक्षं वर्ष्यं वर्षोपेतं कृणुते करोति तदा ॥

Verse 4

Padapāṭha :

प्र वाताः वान्ति पतयन्ति विऽद्युतः उत् ओषधीः जिहते पिन्वते स्वः इति स्वः । इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत् पर्जन्यः पृथिवीम् रेतसा अवति ॥ ४

Sāyana :

प्र वाता इति चतुर्थी पर्जन्यस्य चरोर्याज्या । सूत्रितं च । प्र वाता वान्ति पतयन्ति विद्युत इत्यग्न्याधेयप्रभृतीति (Āśval. ii, 15)

प्र वान्ति वाता वृष्ट्यर्थं पतयन्ति गच्छन्ति समन्तात्संचरन्ति विद्युतः ओषधीः ओषधयः उत् जिहते उद्गच्छन्ति प्रवर्धन्ते स्वरन्तरिक्ष पिन्वते क्षरति । इरा भूमिर्विश्वस्मै सर्वस्मै भुवनाय सर्वजगद्धिताय जायते समर्था भवति । कदेवामिति । यत् यदा पर्जन्यो देवः पृथिवीं रेतसा उदकेन अवति रक्षति* अभिगच्छति वा तदैव भवति ॥

Notes :

[1. ओषधी See Whitney, paras, 336 a, 340 k, and 365 b.] †

2. इरा Occurs nowhere else In v, 63, 6 we have इरावतीं standing in a similar context (वाचं सु मित्रावरुणाविरावतीं पर्जन्यश्चित्रां वदति त्विषीमतीम्), where Sāyana explains it by अन्नवतीं अन्नसाधिका. On v, 69, 2 his note on इरावती (sc. धेनवः) is इरा क्षीरलक्षणा तद्वत्य:. On vii, 40, 5, he explains इरावत् (sc. वर्तिः) by हविर्लक्षणान्नयुक्तं, and on vii, 67, 10, where the same phrase occurs, हविर्युक्त. The word is another form of इळा (इडा).

3. Note that the preceding triplet (Trca) of vss. 2, 3 and 4 contains a burden beginning with यत्पर्जन्यः].

Verse 5

Padapātha :

यस्य व्रते पृथिवी नंनमीति यस्य व्रते शफऽवत् जर्भुरीति । यस्य व्रते ओषधीः विश्वऽरूपाः सः नः पर्जन्य महि शर्म यच्छ ॥ ५

* Bomb. MS. omits अभिगच्छति वा

† See *supra* foot-note on इरज्यन्ती (p. 77.)

Sāyana

यस्य पर्जन्यस्य व्रते कर्मणि पृथिवी नन्नमीति अत्यर्थं नमति सर्वपामधा भवति । यस्य व्रते शफवत् पादोपेत [शफवत् शफवत्या?] गवादिक *जर्भुरीति भ्रियते पुष्यते गच्छतीति वा यस्य व्रते कर्मणि ओषधीरोषध्यो† विश्वरूपा नानारूपा भवन्ति हे पर्जन्य स महास्त्वं नोऽस्मभ्य महि शर्म महत्सुख यच्छ प्रयच्छ ॥

Notes

1. नन्नमीति‡ and जर्भुरीति§ are intensives inserting ई between the stem and ending See Whitney, para 1004 The root भुराति, ¶ भुरते is not in the Dhātupātha Sayana explains it in more than one way On i, 119, 4 युव भुज्यु भुरमाण विभिर्गतम्, he paraphrases भुरमाणम्, by भ्रियमाणम् and further on in the note, identifies the root with भृ taking the change of vowel to be a Vedic peculiarity (डुभृञ् धारणपोषणयो । कर्मणि लट शानच् । व्यत्ययेन श । बहुलं छन्दसीत्युत्वम्). On v, 6, 7 ये (Sc अर्चय) पत्वाभि शफानां वज्रा भुरन्त he renders भुरन्त by इच्छन्ति, adding आयता ज्वाला होमाय काङ्क्षन्त इत्यर्थ . The only other form of the simple verb which occurs is भुरन्तु in x, 76, 6, भुरन्तु नो यशस सोत्वन्धसो ग्रावाण, where Sayana's note is यशसो यशस्विनो ग्रावाणो नोऽस्मभ्य सोतु सुतमन्धस. सोमस्य रस भुरन्तु भरन्तु संपादयन्तु । उकारश्छान्दस On ii, 2, 5, हिरिशिप्रो वृधसानासु जर्भुरत् । Sayana has a note which shows to what straits this obscure word could drive him हिरिशिप्रो हरणशील-हनुर्दीप्तोष्णीषो वा शिप्रा शर्षिसु वितता हिरण्ययीरित्यादिमन्त्रान्तरात् (RV v, 54, 11) । वृधसानासु प्रवर्धमानास्वोषधीषु ज्वालासु वा जर्भुरत् पूर्यमाणो यज्ञ गन्ता । शत्रन्त पदम् । यद्वा द्वितीयार्थे सप्तमी । वधम ना ओषधीर्जर्भुरत्पुन पुनर्दहन्नित्यर्थ On x, 92, 1 शोचञ्छुष्कासु हरिणीषु जर्भुरत् we have the note जर्भुरद्भक्षयन् कुटिल गच्छन्वा

जर्भुराण occurs thrice On i, 163, 11, तव शृङ्गाणि विष्ठिता पुरुत्रारण्येषु जर्भुराणा चरन्ति, it is explained by मनोहराणि पूर्यमाणानि वा On ii, 10, 5, तन्वा जर्भुराण (sc अग्नि) by पूर्यमाण And on ii 39, 3, शफाविव जर्भुराणा तरोभि (sc अश्विनौ) the note is शफाविव अश्वादे खुराविव । तरोभि वेगै । जर्भुराणा भृश गच्छन्तौ

The epithet भुरणौ (भुरणा) is thrice applied to the two Asvins On i, 117, 11 Sayana renders it by भर्तारौ पोषकौ (भुरण धारणपोषणयो) On vii, 67, 8 he has सर्वस्य भर्तारौ On x, 29, 1, where the Asvins are not mentioned by name, the note is हे भुरणौ भर्तारावश्विनौ । शीघ्रौ वा । भुरण्युरिति क्षिप्रनामेति

---

* Bomb MS जभुरीति गच्छति † Bomb MS यस्य व्रते औषधी

---

‡ M s V G S, p 395 § M s V G S, p 402
¶ M's V G S, p 203

This brings us to the words भुरण्यति (i, 50, 6; 155, 5; iv, 27, 3, v, 73, 6; viii, 9, 6; 59, 1; x, 35, 9) and भुरण्यु (i, 68, 1; 121, 5; vi, 62, 7; x, 46, 7; 123, 6), which are consistently explained by Sāyaṇa in accordance with the Nighaṇṭu, where (ii, 15) भुरण्यु is given among the क्षिप्रनामानि, and भुरण्यति (ii, 14) among the गतिकर्माणः.

Careful examination of the passages in which the words occur will show that the meaning of motion, recognized by Sāyaṇa himself in some of his notes, is the only one which will suit the contexts. Curtius has identified the root भुरति with the Greek πορφύρω.

2. महि. This form of the adjective occurs only in the nominative and accusative singular. The word is frequently used also as an adverb.

Verse 6

Padapāṭha :

दिवः नः वृष्टिम् मरुतः ररीध्वम् प्र पिन्वत वृष्णः अश्वस्य धाराः । अर्वाङ् एतेन स्तनयित्नुना आ इहि अपः निऽसिञ्चन् असुरः पिता नः ॥ ६

Sāyana :

हे मरुत. यूय दिवोऽन्तरिक्षसकाशात् नोऽस्मदर्थं वृष्टिं ररीध्व* दत्त । वृष्णः वर्षकस्य अश्वस्य व्यापकस्य मेघस्य संबन्धिन्यो धाराः उदकधाराः प्र पिन्वत† क्षरत । हे पर्जन्य त्वमेतेन स्तनयित्नुना गर्जता मेघेन सह अर्वाङ् अस्मदभिमुखमा इहि आगच्छ । किं कुर्वन् । अपः अम्भांसि निषिञ्चन् स देवः असुरः‡ उदकानां निरसितापि सन् नोऽस्माकं पिता पालकश्च ॥

Verse 7

Padapātha

अभि क्रन्द स्तनय गर्भम् आ धाः उदन्ऽवता परि दीय रथेन । दृतिम् सु कर्ष विऽसितम् न्यञ्चम् समाः भवन्तु उत्ऽवतः निऽपादाः ॥ ७

---

* M's V G S, App., I. √ rā, p. 412, Av. rā-rāh-grant, bestow (Jackson)

† pinvatā—Arnold's Vedic Metre, p 304

‡ Ved. Asura = Av. Ahura For the later change of meaning and the theory of a feud between the two branches of the Aryan race (Haug) see Moulton's Early Zoroastrianism (p 61).

Sāyana

*अभि भूम्यभिमुखं† क्रन्द शब्दय । तदेव पुनरुच्यते दार्ढ्याय । स्तनय गर्ज । गर्भं गर्भस्थानीयमुदकमोषधीषु आ धा आधेहि । तदर्थमुदन्वता उदकवता रथेन परि दीय परितो गच्छ । दृतिं दृतिवदुदकधारकं मेघं विषितं विशेषेण सितं बद्धं न्यञ्चं न्यक्तं अधोमुखं सु सुष्ठु कर्ष आकर्ष वृष्ट्यर्थम् । यद्वा । विषितं विमुक्तबन्धनमेवं कर्ष । एवं कृते उद्वतः‡ उद्वन्त उन्नतप्रदेशा निपादा न्यग्भूतपादा निकृष्टपादा वा निम्नोन्नतप्रदेशा समाः एकरूपा भवन्तु । उदकपूर्णा भवन्त्वित्यर्थः ॥

[*Note*

निपादा पद् is the Ved stem for 'foot' Undoubtedly its strong Acc Sing पाद्-अम् was the point of departure for the transition to the a-declension As if the Acc Sing. were पाद्-म्, the N Sing पाद्-स् was formed and the N pl पादास् These are the only transition forms which the Rik shows, and—what is more important—*they occur in the latest part of the whole संहिता*—Lanman, Noun-Inflection in the Veda]

Verse 8

Padapatha:

महान्तम् कोशम् उत् अच नि सिञ्च स्यन्दन्ताम् कुल्याः विऽसिताः पुरस्तात् । घृतेन द्यावापृथिवीइति वि उन्धि सुऽप्रपानम् भवतु अघ्न्याभ्यः ॥ ८

Sāyana

§हे पर्जन्य त्वं महान्तं प्रवृद्धं कोशं कोशस्थानीयं मेघमुत् अच¶ उद्गच्छ उद्गमय वा । तथा कृत्वा नि षिञ्च नीचैः क्षारय । कुल्या नद्यो विषिता विप्लुताः सत्यः स्यन्दन्तां प्रवहन्तु पुरस्तात् पूर्वाभिमुखम् । प्रायेण नद्यः प्राच्यः स्यन्दन्ते । घृतेन उदकेन द्यावापृथिवी दिवं च पृथिवीं च वि उन्धि‖ क्लेदयात्यधिकम् । अघ्न्याभ्यः गोभ्यः सुप्रपाणं सुष्ठु प्रकर्षेण पातव्यमुदकं भवतु ॥

[*Note*

Pronounce vi-undhi (1 3) and bhavatu aghni ābhyah (1 4)]

Verse 9

Padapatha

यत् पर्जन्य कनिक्रदत् स्तनयन् हंसि दुःऽकृतः । प्रति इदम् विश्वम् मोदते यत् किम् च पृथिव्याम् अधि ॥ ९

† Bomb MS हे पर्जन्य अभि भूम्यभि° ‡ Ul MS अधोमुखं कुरु उद्वत &c

* ' Verse 7a repeated AV iv, 15, 6a § (V 83) stanza 8 (? 8a) AV iv, 15 16 (? 16a)" Arnold s Ved Metre p 43

¶ M s V G S, App I, √ ac p 369 ‖ M's V G S, App I, √ud, p 373

Sāyana

हे पर्जन्य यत् यदा त्व कनिक्रदत् अत्यर्थ शब्दयन् स्तनयन् दुष्कृत् पापकृतो मघान् हासि विदारयसि तदानीमिद विश्व जगत् प्रति मोदते । विश्व विशेष्यते । यत्किंच पृथिव्या* माधि भूम्यामधिष्ठित यच्चराचरात्मक तदिद विश्व मोदते हृष्यति । वृष्टे सर्व-जगत्प्रीतिकारणत्व प्रसिद्धम् ॥

Verse 10

Padapātha:

अवर्षीः वर्षम् उत् ऊँइति सु गृभाय अकः धन्वानि अति-ऽएतवै ऊँइति । अजीजनः ओषधीः भोजनाय कम् उत प्रऽजाभ्यः अविदः मनीषाम् ॥ १०

Sāyana

इयमतिवृष्टिविमोचनी । हे पर्जन्य त्वमवर्षी वृष्टवानसि वर्षमुत् उ† सु‡ गृभाय उत्कृष्ट सु सुष्ठु गृभाय§ गृहाण परिहरेत्यर्थ । धन्वानि निरुदकप्रदेशान् अक अत्यन्त कृतवानसि । किमर्थम् । अत्येतवा¶ उ अतिक्रम्य गन्तुम् । ओषधीरजीजन उदपादय किमर्थम् । भोजनाय धनाय भोगाय वा । कमित्यय शिशिर जीवनाय कमितिवत्पाद-पूरण (Nir । 10) । उत अपि च प्रजाभ्य सकाशात् मनीषा स्तुतिमविद माप्तवानसि ॥

Notes

1 अकर्धन्वान्यत्येतवा उ 'Thou hast made the swamps fit to be traversed' The reference seems to be to such places as, for example, the beds of rivers, which in India in the dry season present great obstacles to the wayfarer When full of water he is ferried across easily The translation in the Siebenzig Lieder is not clear to me "Du setzest unsre Fluren unter Wasser—Thou layest our fields under water" ‖

---

* 'probably pṛthivīm § 151 iii '—Arnold's Ved Met, pp 304 and 101

† M's V G S, para, 180 a, pp 220-21

‡ M's V G S, para 180 *sub voce* (pp 249-50), ibid para, 67c (p 46)

§ M's V G S, para, 569d (p 402), Kāt Vārt cited in the S K under Pān iii, 1, 84 M distinguishes between √grabh and √grah

¶ M's V G S, para 167, 1, b4 (p 192)

‖ '10c extended Triṣṭubh verse'—Arnold's Ved Met, p 403

2. कमुत प्रजाभ्योविंदो मनीषाम्. Muir translates 'And thou hast fulfilled the desires of living creatures.' He adds the following note--'This last clause is translated according to Professor Roth's explanation s v. मनीषा. Wilson, following Sāyana, renders "verily thou hast obtained laudation from the people," and Dr. Bühler gives the same sense: "thou hast received praise from the creatures" प्रजाभ्यः may of course be either a dative or ablative' (Sk. T., V, p. 141, note.)

Roth refers to vi, 47, 3, अय मनीषामुशतीमजीग as another passage in which मनीषा has the meaning he attributes to it here. (Sāyana, अयमेव सोम उशती कान्ता मनीषा बुद्धिमुदजीग. उद्गारयति प्रकाशयति). Grassmann and Delbruck follow Roth.

No. 13

Mandala VI *Sūkta* 53

Sāyana:

वयमुत्वेति दशर्चं सूक्त भरद्वाजस्यार्ष [illegible]
तथा चानुक्रान्तम्। वय दश पौष्णं तद्वार्यत्र [illegible]
तज्जप्यम्। सूत्रित च वयमु त्वा पथस्पत [illegible]
iii, 7, 8) जपेदिति शेष ॥

Note:

For this and the following hymns to Pūsan compare Muir's chapter on that god, Sanskrit Texts v, 171--180.*

Verse 1

Padapātha

वयम् ऊँइति त्वा पथः पते रथम् न वाजंऽसातये । धिये पूषन् अयुज्महि ॥ १

Sāyana.

हे पथस्पते मार्गस्य पालयित पूषन् धिये कर्मार्थं वाजसातये अन्नस्य लाभाय च वय रथ न युद्धे रथमिव त्वा त्वामयुज्महि युञ्ज्महि अस्मदाभिमुख्यं कुर्म.। उ इति पूरक ॥

---

* Pūsan Muir's S T, Vol, V, sec xii, M's Ved Myth, § 16 (pp 36-37), Bergaigne quoted in Ragozin's Vedic India, pp 235-236

Notes

पयस्पते "A word qualifying a vocative—usually an adjective, but not seldom also a noun in the genitive (very rarely in any other case)—constitutes, so far as accent is concerned, a unity with thus *sákhe vaso* or *vāso sakhe*, 'excellent friend', *sūno sahasah* or *sahasah sūno*, 'oh son of might', and *sudītī sūno sahaso didihi* (RV), 'with excellent brightness, son of might, shine forth'" Whitney (Ist ed), para, 314 In the first two examples the vocative stands at the beginning of a pāda and is therefore accented, the accent being laid on the first syllable of whichever of the two words comes first In the third example the vocative stands in the middle of a pāda, and both it and the word dependent on it lose their accents, as in our verse, the two words पथस्पते do *

Verse 2

Padapatha

अभि नः नर्यम् वसु वीरम् प्रयतऽदक्षिणम् । वामम् गृहऽपतिम् नय ॥ २

Sāyana

हे पूषन् नर्यं नृभ्यो हित वसु धनमभि प्राप्नु वीर दारिद्र्यस्य विशेषेण ईरयितार गमयितार प्रयतदक्षिण पूर्वमन्येभ्योऽपि दत्तधनम् । यद्वा प्रयतं शुद्ध दक्षिण धन यस्य तादृशम् । वम वननीयम् । एवंविध गृहपतिं गृहस्थ नोऽस्माकमय प्रापय ॥

Note

नर्यं† वसु 'Wealth such as becomes a man' Compare न्यवत् in verse 9 Grassmann apparently construes 'Bring riches and a liberal patron to us" So also Muir "Bring to us wealth," &c But the singers ask Pusan's guidance for themselves Compare i, 42, 8 (Roth) अभि सुयवस नय, where Sayana's note is हे पूषन् सूयवस शोभनतृणोपलक्षितं सर्वं पथियुक्त देशमभि नय अस्मानभिन प्रापय

Verse 3

Padapatha

अदित्सन्तम् चित् आघृणे पूर्षन् दानाय चोदय । पणेः चित् वि म्रद मनः ॥ ३

* M & V G S, App III, para 18 † A V Narya manly, human

Sāyana :

हे आघृणे आगतदीप्ते पूषन् [अदित्सन्तं चित् दातुमनिच्छन्तमपि पुरुषं दानाय अस्मद्दानार्थं चोदयं प्रेरय। पणेः* चित् पणेरपि वार्धुषिकस्य लुब्धस्यापि मनः हृदयं वि म्रदा दानार्थं मृदूकुरु ॥

Notes :

1. आघृणे. 'Glowing.' The word only occurs as an epithet of Pūṣan.

2. म्रदा (म्रद in the Pada text). The root म्रद = मृद् is given in the Dhātupātha, but has been found only here and in a passage cited by Roth from the Śatapathabrāhmana.

Verse 4

Padapātha

वि पथः वाजऽसातये चिनुहि वि मृधः जहि । साधन्ताम् उग्र नः धियः ॥ ४

Sāyana ·

हे उग्र उद्गूर्णबल पूषन् पथः मार्गान् वाजसातये अन्नलाभाय वि चिनुहि शोधितान्कुरु। यैः पथिभिर्गता धनं लभेमहि तादृशान्पथः पृथक्कुर्वित्यर्थः। मृधः बाधकांस्तस्करादीँश्च वि जहि बाधस्व। तथा नोऽस्माकं धियः कर्माणि अन्नलाभार्थं क्रियमाणानि साधन्ताम् सिध्यन्तु सफलानि भवन्तु ॥

Note

वि पथः चिनुहि ‡ Roth compares वि नः पथः सुविताय चियन्तु i, 90, 4 (Sāyana नोऽस्माकं पथो मार्गान् वि चियन्तु वि चिन्वन्तु। अशोभनेभ्यो मार्गेभ्यः सकाशात्पृथक्कुर्वन्तु।) and वि नः पथश्चितन यष्टवे iv, 37, 7 (Sāyana, वि चितन विचेतयत प्रज्ञापयतेत्यर्थः) He makes the word mean " clear away, make roads for us by putting aside everything lying in our way."

[For चिनुहि see Whitney, para 704]§

---

* M's Ved Myth (p 157), M and K's Ved Ind Vol, I *sub voce* (pp 471-73)

† M's V G S, App I *sub voce* (p 408)

‡ 'vi chinuhi'—Arnold's Ved Met, p 307.

§ M's V G S, p 125 note 9, App I, p 381

Verse 5

Padapātha:

परि॑ तृन्धि पणीनाम् आर॑या हृद॑या कवे । अथ॑ ईम् अस्मभ्य॑म् रन्धय ॥ ५

Sāyana:

हे कवे प्राज्ञ पूषन् पणीनां वणिजां लुब्धानां हृदया हृदयानि कठिनानि आरया सूक्ष्मलोहाग्रो दण्डः प्रतोद इत्यारेति व्याख्यायते । तया परि तृन्धि परिविध्य* हृद्गतं काठिन्यमपनयेत्यर्थः । अथ अनन्तरम् ईमेनान् पणीनस्मभ्यं† रन्धय वशीकुरु ॥

Notes:

1. आरया. The word occurs only in this hymn. Elsewhere Pūṣan's weapon is called अष्ट्रा. ‡ So in verse 9 of this hymn.

[2. Note this following Trca (vss. 5, 6, 7) has the burthen अथेमस्मभ्यं रन्धय].

Verse 6

Padapātha:

वि पूषन् आर॑या तुद पणेः इच्छ हृदि प्रियम् । अथ॑ ईम् अस्मभ्य॑म् रन्धय ॥ ६

Sāyana:

हे पूषन् आरया प्रतोदेन पणेर्वणिजो हृदयं वि तुद विविध्य । तस्य पणेर्हृदि हृदये प्रियमस्मभ्यमनुकूलं धनमिच्छ§ दातव्यमितीच्छां जनय । अथ अनन्तरमस्मभ्यमीमेनान्रन्धय वशीकुरु ॥

Verse 7

Padapātha

आ रिख किकिरा कृणु पणीनाम् हृद॑या कवे । अथ॑ ईम् अस्मभ्य॑म् रन्धय ॥ ७

Sāyana:

हे कवे प्राज्ञ पूषन् पणीनां वणिजां हृदया हृदयानि आ रिख आलिख । आलिख्यं च किकिरा कीर्णानि प्रशिथिलानि कृणु कुरु मृदूनि कुर्वित्यर्थः । अन्यद्गतम् ॥

---

* Bom MS omits परिविध्य.

---

† "5c, 6c, 7c, asmábhya"—Arnold's Ved Met, p 307.

‡ Av aštrā (from √ az-to drive) goad, whip (Jackson).

§ '6b iccha'—Arnold's V. M. p. 307.

Notes

1 रिख. This word, which occurs only here, is merely another form of the common root लिख् Compare अङ्गुलि and अङ्गुरि, रुच् and Latin luc-eo, &c.

2 किकिरा This word occurs only here and in verse 8. Roth holds that it is onomatopoetic, and compares कर्कजाकृत AV xi, 10, 25.

Verse 8

Padapātha

याम् पूषन् ब्रह्मऽचोदनीम् आराम् बिभर्षि आघृणे । तया समस्य हृदयम् आ रिख किकिरा कृणु ॥ ८

Sāyana

हे आघृणे आगतदीप्ते पूषन् ब्रह्मचोदनीं ब्रह्मण अन्नस्य प्रेरयित्रीं यामारां बिभर्षि हस्ते धारयसि तया समस्य सर्वस्य लुब्धजनस्य हृदयमा रिख* आलिख किकिरा किकिराणि कीर्णानि प्रशिथिलानि च कृणु कुरु ॥ †

Notes

1. ब्रह्मचोदनीम् This word does not occur again in the Rigveda Roth notes that ब्रह्मचोदन, VS iv, 33, is by Mahidhara explained as meaning *urging on the Brahmans* Our word he takes to mean urging on Brahman (masc or neut)

2 The pronoun सम is an enclitic (Whitney, para 513 c) ‡

Verse 9

Padapātha

या ते अष्ट्रा गोऽओपशा आघृणे पशुऽसाधनी । तस्याः ते सुम्नम् ईमहे ॥ ९

Sāyana

हे आघृणे आगतदीप्ते पूषन् ते त्वदीया या अष्ट्रा आरा गोओपशा । उपशेरत इत्योपशा । गाव ओपशा यस्यास्तादृशी । अत एव पशुसाधनी पशूनां साधयित्री भवति ते त्वदीयायाः तस्याः संबन्धि सुम्नं सुखमीमहे याचामहे ॥

* '7a rikha'—Arnold's Vedic Metre, p. 207

† "8d extra verse'—Arnold's Vedic Metre, p 307.

‡ M's V G S, App III, para 8 Aa.

Notes

गोओपशा. This word occurs only here. ओपशा itself occurs four times On i, 173,6, भर्ति स्वधावो ओपशमिव द्याम्, Sāyana's note is ओपशमिव। ईषदुपशेत इत्योपश शृङ्गम्। तद्वत् इव। यद्वा परस्परं समीपे वर्तमान दिव्यन्तरिक्षे इव लोकद्वयमोपशम्। तदिव द्यां बिभर्ति। लोकत्रयमपि बिभर्तीत्यर्थ Note that the parallel to ओपशमिव in this verse is वृजन न On viii, 14, 5, यन इन्द्रमवर्धयद्भूमिं व्यवर्तयत्। चक्राण ओपश दिवि, Sāyana has किं कुर्वन्। दिवि वान्तरिक्षे मेघमोपशमुपेत्य शयानं चक्राण कुर्वन्। यद्वा आत्मनि समवेतो वीर्यविशेष ओपश। तमन्तरिक्षे कुर्वन् On ix, 71, 1, हरिरोपश कृणुते नभ, the note is हरिर्हरितवर्ण सोम ओपशम्। आ समन्तादुपशेत इत्योपश। सर्वस्य धारक नभो नभस आदित्यस्य स्वभूतमुदक कृणुते सर्वत्र करोति On x, 85, 8, कुरीर छन्द ओपश, the note is कुरीर छन्द कुरीरनामक छन्द अनस ओपशोऽभवत्। येनोपशेरते स ओपश.

It is clear that the word was obscure to Sāyana Roth, who takes it to mean an ornament of some kind for the head, suggests that it is perhaps a contraction for अवपशा, formed from पश् 'to bind' with अव गोओपशा as an epithet of the goad would appear to mean 'furnished with a leather tuft or ornament,' or, as Muir translates, 'furnished with leathern thongs' For the meaning of गो in the compound compare Max Muller's note, Vedic Hymns, part i, p 232 "Yet the suggestion of Professor Roth that एता, deer stands here (i, 166, 10) for the skins of fallow deer is certainly more poetical, and quite in accordance with the Vedic idiom, which uses, for instance, गो, cow, not only in the sense of milk [गोपीथाय our No 1, verse 1],—that is done even in more homely English,—but also for leather and thong"

Verse 10

Padapātha

उत नः गोऽसनिम् धियम् अश्वऽसाम् वाजऽसाम् उत।
नृऽवत् कृणुहि वीतये ॥ १०

Sāyana

उत अपि च हे पूषन् गोषणिं* गवां सनित्रीमश्वसामश्वानां सनित्रीं वाजसां वाजानामन्नानां सनित्रीमुत अपि च नृवत् नृवतीं नृणां वनित्रीं दात्रीमेवंभूतां धियं बुद्धिं कर्म वा नोऽस्माकं वीतये खादनायोपभोगार्थं कृणुहि कुरु॥

[*Note*

नृवत् 'Richly, abundantly' (Gr and Muir); 'after the manner of men (Lud)]

* M's V. G S, para 77 5 (p 52)

No. 14

Mandala VI

Sāyana

स पूषन्निति दशर्चं पञ्चम सूक्त भरद्वाजस्यार्षं पौष्णं गायत्रम् । स पूषन्नित्यनुक्रान्तम् । नष्टधनमन्विच्छता पुरुषेणैतज्जप्यम् । सूत्रित च । स पूषन्विदुषेति नष्टमधिजिगमिषन्मूढो वेति (Āśv Gṛhya Sūtra iii, 7, 9) ॥

Verse 1

Padapātha

सं पूषन् विदुषा नय यः अञ्जसा अनुऽशासति । यः एव इदम् इति ब्रवत् ॥ १

Sāyana

हे पूषन् पोषक देव विदुषा जानता तेन जनेन स नय अस्मान्संगमय । यो विद्वान् अञ्जसा ऋजुमार्गेण अनुशासति अनुशास्ति नष्टद्रव्यप्राप्त्युपायमुपदिशति । यश्चैव एवमिद नष्ट भवदीय धनमिति ब्रवत् ब्रवीति नष्ट धन दर्शयतीत्यर्थ । तेन विदुषेत्यन्वय ॥

Verse 2

Padapātha

सम् ऊँ इति पूष्णा गमेमहि यः गृहान् अभिऽशासति । इमे एव इति च ब्रवत् ॥ २

Sāyana

पूष्णा अनुगृहीता वय स गमेमहि तेन जनेन सगच्छेमहि यो जनो गृहान् येषु गृहेष्वस्मदीया नष्टा पशवस्तिष्ठन्ति तान् गृहानभि शासति अभिशास्ति आभिमुख्येन बोधयति । यश्चेमे त्वदीया नष्टा पशव एव एवं तिष्ठन्तीति च ब्रवत् ब्रूयात् ॥

[*Note*

पूष्णा Construe with स गमेमहि.]

Verse 3

Padapātha

पूष्णः चक्रम् न रिष्यति न कोशः अव पद्यते नो इति अस्य व्यथते पविः ॥ ३

Sāyana ·

पूष्ण पोषकस्य देवस्य चक्रमायुधं न रिष्यति न विनश्यति । अस्य चक्रस्य कोशश्च न अत्र पद्यते न हीयते । अस्य पवि धारा च नो* नैव व्यथते कुण्ठीभवति । तेन चक्रेण चोरान्हत्वास्मदीयं धनं प्रकाशयेति भाव ॥

Notes

1. चक्रम् The three things referred to in the verse are evidently parts of the chariot of the god, and चक्रम् must therefore be taken in the sense of wheel.

2. कोश Roth cites four passages besides this in which this word is to be taken as meaning the box of a carriage i, 87, 2, श्चोतन्ति कोशा उप वो रथेष्वा — Sāyana,† कोशा मेघनामैतत् । वो युष्माकं रथेष्वासक्ता मेघा श्चोतन्ति जलं मुञ्चन्ति viii, 20, 8, रथे कोशे हिरण्यये — Sayana, रथे कोशे कोशवद्वेष्टिते मध्यदेशे. viii, 22, 9, रथे कोशे हिरण्यये — Sayana, कोश आयुधादीनां कोशस्थाने रमणशीले रथे x, 85, 7, द्यौर्भूमि कोश आसीत् — Sayana, कोशस्थानीये अभूताम्

Verse 4

Padapāṭha

यः अस्मै हविषा अविधत् न तम् पूषा अपि मृष्यते । प्रथमः विन्दते वसु ॥ ४

Sāyana

यो यजमान अस्मै पूष्णे हविषा चरुपुरोडाशादिना अविधत् परिचरति त यजमानं पूषा न अपि मृष्यते । अपिशब्द ईषदर्थ । ईषदपि न हिनस्ति । स च प्रथमो मुख्य सन् वसु धन विन्दते लभते ॥

Note

न मृष्यते 'Does not forget' Compare (Roth) vii, 18, 21, न ते भोजस्य सख्यं मृषन्त, where Sayana renders the verb by विस्मरन्ति

Verse 5

Padapāṭha

पूषा गाः अनु एतु नः पूषा रक्षतु अर्वतः । पूषा वाजम् सनोतु नः ॥ ५

† It is noticeable that these varying interpretations, though near each other, are in two different adhyāyas

* 'na' Arnold s Ved Met, p 307

Sāyana

पूषा पोषको देव नोऽस्मदीया गा· अन्वेतु रक्षणार्थमनुगच्छतु । स च पूषा अर्वत अश्वान्रक्षतु चोरेभ्य । तथा वाजमन्न च नोऽस्मभ्य पूषा सनोतु* प्रयच्छतु ॥

Verse 6

Padapātha

पूषन् अनु प्र गाः इहि यजमानस्य सुन्वतः । अस्माकम् स्तुवताम् उत ॥ ६

Sāyana

हे पूषन् सुन्वत सोमाभिषवं कुर्वतो यजमानस्य गा पशून् अनु प्र इहि रक्षणार्थमनुगच्छ । उत अपि च स्तुवता स्वद्विषय स्तोत्र कुर्वतामस्माक गाश्चानुगच्छ ॥

Verse 7

Padapatha

माकिः नेशत् माकीम् रिषत् माकीम् सम् शारि केवटे । अथ अरिष्टाभिः आ गहि ॥ ७

Sāyana

हे पूषन् अस्मदीय गोधनं माकि नेशत् मा नश्यतु । माकिर्माकीमित्येतौ प्रतिषेधमात्रे वर्तते । माकी रिषत् मा व्याघ्रादिभिर्हिंस्यताम् माकीं मा च कवटे कूपे स शारि सशीर्णा भूत् कूपपातेनापि हिंसित मा भवतु । अथ एव सति अरिष्टाभिरहिंसिताभिर्गोभि सह आ गहि सायकाले आगच्छ ॥

Notes

1 माकि and माकीम्† are only used in prohibitive sentences, and with the subjunctive For the form, compare नकि &c

[2 नेशत् Perf Subj]‡

Verse 8

Padapātha

शृण्वन्तम् पूषणम् वयम् इर्यम् अनष्टऽवेदसम् । ईशानम् रायः ईमहे ॥ ८

---

* M s V G S App I, √ sau (p 426)
† M's V G S, p 240 ‡ M's V G S, p 395

Sāyana:

अस्मत्स्तोत्राणि शृण्वन्तम् इर्यं दारिद्र्यस्य प्रेरकमनष्टवेदसमविनष्टधनमीशान सर्वस्येश्वरमेवंविधं पूषण देवं वय राय धनानि ईमहे याचामहे ॥

Notes:

1. इर्यम् The word occurs in four other passages v, 58, 4, राजानमिर्यम् — Sāyana, शत्रूणां प्रेरकम्. vii, 13, 3, an epithet of Agni Sāyana, स्वामी प्रेरयन्वा. vii. 41, 4, an epithet of Varuna Sāyana, ईश्वर (in this and in the last example part of a comparison to a cowherd) x, 100, 4 इर्येव पुष्ट्यै (of the Asvins) — Sāyana, इर्यव इर्यातिष। इरा अन्नम्। तत्र भवौ। अन्नयन्तावाढ्यौ। स्वजनपरितोषणाय भवत.

2 अनष्टवेदसम् 'Who keeps what he has' The word may have given rise to the idea that the hymn had reference to a search for lost property.

3 राय Is better taken as the genitive singular dependent on ईशानम् [Of ईशान राधस in No 15, v. 2]

Verse 9

Padapātha

पूषन् तवं व्रते वयम् न रिष्येम कदां चन । स्तोतारः ते इह स्मसि ॥ ९

Sayana

चातुर्मास्येषु वैश्वदेवे पर्वणि पौष्णस्य हविष पूषन् तव व्रत इत्येषानुवाक्या। सूत्रित च। वामस्य सवितर्वामस्तु श्व पूषन् तव व्रते वयमिति (Asval ii, 16)। सेषा सूक्ते नवमी॥

हे पूषन् पोषक तव त्वदीये व्रते कर्मणि वर्तमाना वय कदाचन कदाचिदपि न रिष्येम हिंसिता न भवेम। तादृशाश्च वयमिह अस्मिन्कर्मणि ते तव स्तोतारः स्मसि स्म भवाम॥

[*Note*.

व्रते तव 'Under thy protection' (M M)]

Verse 10

Padapātha.

परि पूषा परस्तात् हस्तम् दधातु दक्षिणम् । पुनः नः नष्टम् आ अजतु ॥ १०

Sāyana

पूषा पोषको देव परस्तात् परस्मिन्देशे सुसचारादन्यस्मिन् चोरव्याघ्रादिभिरुपेते देशे गच्छतो गोधनस्य निवारणाय स्वकीय दक्षिण हस्त परि दधातु परिधान निवारक करोतु । नोऽस्मदीय नष्ट च गोधन पुनराजतु आगच्छतु§ ॥

Notes

1 परस्तात् Pronounce pa ra sta at *

2 अजतु † 'Drive hither' But Sayana takes it as equivalent to आगच्छतु Compare his obviously wrong explanation of अज् 'drive' in 1, 23, 14 The meaning 'go' is assigned to the root in the Dhatupatha M M reads in commentary आगच्छतु आगमयतु, but the latter word is perhaps a gloss It is not in the Ulwar MS [Cf Sayana on उदाजत् No 6, v 3]

No 15

Mandala VI *Sukta* 55

Sāyana

एहि वामिति षड्चं षष्ठ सूक्त भरद्वाजस्यार्षं गायत्र पौष्णम् । अनुक्रम्यते च । एहि वा षडिति । गतो विनियोग ॥

Verse 1

Padapatha

आ इहि वाम् विऽमुचः नपात् आघृणे सम् सचावहै ।
रथीः ऋतस्य नः भव ॥ १

Sāyana

हे विमुचो नपात् । विमुञ्चति सृष्टिकाले स्वसकाशात्सर्वा प्रजा विमुञ्चतीति विमुक्प्रजापति । तस्य पुत्र आघृणे अगितदीप्ते पूषन् । रा । याति गच्छति स्तुति प्राप्नोतीति या स्तोता । या गतिप्रापणयोरित्यस्माद्धातो मनिन्क्विप् विच् (Pan iii 2 74) । या गन्तारं स्तोतार मामेहि आगच्छ । आवा च स सचावहै समयैव सगच्छावहै । यद्वा‡ आवा मि परिपाश्वस्थे वामिति भवति । आवां सचावहै इति सबन्ध । यावत्सगच्छावहै । तादृशस्त्व नोऽस्माकमृतस्य यज्ञस्य रथी रहिता नेता भव । तथा सति तत्रापि हविस्त्वयापि लभ्यत इत्यर्थ ॥

[§ M_2 adds आगमयतु]

---

* See Arnold's Ved Met, p 307 also § 151 i (p 99), and § 14 (p 5)
† Av az to drive ‡ M_1 omits यद्वा सगच्छावहै ।

Notes ·

1. वाम्. An accented form वाम् occurs only here The ordinary pronominal form is an enclitic * Sāyana's explanation of the word [as गन्तारम् or स्तोतारम्] is a counsel of despair. Roth† suggests that वाम् here stands, as an isolated case, for आवाम् 'we two' Delbruck thinks *वाम् may be a corruption for माम्, and points out* that we have मम in verse 5 here

2 विमुचो नपात् For the accent see note on No. 13, verse 1 (p 171) The phrase occurs also in i, 42, 1, where too it is an epithet of Pūsan Sāyana there, विमुचो नपात् । जलविमोचकहेतोर्मेघस्य पुत्र । नपादिति पुत्रनाम । नपात्प्रजा इति तन्नामसु पाठात् (Nighantu, ii, 2) Further on in the same note Sāyana gives विमुचो नपात् । उदकं विमुञ्चतीति विमुङ्मेघ क्विप् चेति क्विप् । न पातयति कुलमिति नपात् पुत्र

Muir, who translates 'son of the deliverer,' has the following note —*Vimucho napāt* Professor Benfey follows Sayana *in loco* in taking this to mean "offspring of the cloud" (*jala vimocha-kahetor meghasya puttra*) The Indian commentator, however, assigns another sense to the phrase in vi 55, 1, where it recurs, and where he explains it as "the son of Prajapati, who at the creation sends forth from himself all creatures" (*vimuñchati srishti-kale svasakāśat sarvah prajh visrijati iti vimuk Prajāpatih | tasya puttra*). In RV viii, 4, 15f Pūsan is called *vimochana*, the "deliverer," which Sayana interprets "deliverer from sin," (*pāpād vimochayitah*) Perhaps *vimucho napāt* means the same thing Compare the words *vi te muñchantām vimucho hi santi* AV viii, 112, 3, and *śavaso napāt*, and the other similar phrases quoted *above in* p 52' (Sk T, V, p 175 note)

Roth explains विमुच् in the phrase as the 'unyoking' at the end of a journey Pūsan gives a safe home-coming, and is 'son of return' He compares the use of विमोचन in viii, 4, 15 Grassmann adopts Muir's suggestion, and takes the phrase to mean 'son of deliverance, *i e*, deliverer'‡

For the word नपात् see note 1 on No 4, verse 1 (p 90)

[† *Also Sāyana in his last explanation*]

* M's V G S, App III, 8 Aa (p 452)

‡ See M's Ved Myth, p 35, last line, and p 36, ll 1–3

Verse 2

Padapātha:

रथिऽतमम् कपर्दिनम् ईशानम् राधसः महः । रायः सखायम् ईमहे ॥ २

Sāyana

रथीतमम् अतिशयेन रथिनम् । यद्वातिशयेन रंहितारं नेतारम् कपर्दिनम् । कपर्दश्चूडा तद्वन्तम् । राध्नोत्यनेनेति राधो धनम् । महो महतो राधसो धनस्येशान स्वामिन सखायमस्माकं मित्रमेवंविध पूषण रायो धनानीमहे याचामहे ॥

Note

राय. Gen sing dependent upon ईमहे

Verse 3

Padapātha

रायः धारा असि आघृणे वसोः राशिः अजऽअश्व । धीवतःऽधीवतः सखा ॥ ३

Sāyana

हे आघृणे आगतदीप्ते पूषन् रायो धनस्य धारासि प्रवाहो भवसि । स्तोतृभ्यो बहु धन नैरन्तर्येण प्रयच्छसीत्यर्थ । अजाश्व* आजाश्छागा एवाश्वा अश्वकार्यापन्ना यस्य तादृश पूषन् वसोर्वसुनो धनस्य राशि सघश्च भवसि । धनसघश्च त्वय्येव निवसतीत्यर्थ । धीवतोधीवत सर्वस्य स्तोत्रवत पुरुषस्य सखा मित्रभूतश्च भवसि ॥

Note:

धीवतोधीवत See Whitney, para, 1260 †

Verse 4

Padapātha

पूषणम् नु अजऽअश्वम् उप स्तोषाम वाजिनम् । स्वसुः यः जारः उच्यते ॥ ४

Sāyana

अजाश्वं छागवाहन वाजिनमन्नवन्त बलवन्त वा पूषण पोषक देव नु अद्योप स्तोषाम उपस्तवाम । य पूषा स्वसुरुषसो जार उपपतिरित्युच्यते त पूषणमित्यन्वय ॥

---

* "3b, 4a ajāśva"—Arnold's Ved Met, p 307.

† M's V G S, para 189 C

Note:

स्तोषाम, Aor. Subj]*

Verse 5

Padapātha·

मातुः दिधिपुम् अब्रवम् स्वसुः जारः शृणोतु नः । भ्राता इन्द्रस्य सखा मम ॥ ५

Sāyana:

मातुर्निर्मात्र्या रात्रेर्दिधिषुं पतिं पूषणमब्रवम् स्तौमि । स्वसुरुषसो जारश्च पूषा नोऽस्माकं स्तोत्राणि शृणोतु । इन्द्रस्य भ्राता संहजातः पूषा मम स्तोतुः सखा मित्रभूतोऽस्तु ॥

[*Notes:*

1. मातुर्दिधिषुम् † Sūryā chose Açvins for her husbands and Pūsan, the son, chose the Açvins for his fathers—Pischel, Ved St i., pp 20–1]

‡ [The gods had given Pūsan to Sūryā as a son and he had sought Sūryā's hand on the occasion of her svayamvara

2 स्वसुर्जारः § The only goddess, who in the RV. is spoken of as having a jara, is Usas and Pūsan is a form of Sūrya See note 2 on vii, 75, 5 (p 223)]

Verse 6

Padapatha

आ अजासः पूषणम् रथे निःऽशृम्भाः ते जनऽश्रियम् । देवम् वहन्तु बिभ्रतः ॥ ६

* M's V G S, para 143, 2 (p 162)

† For the meaning of the word see *sub voce* M and K's Vedic Index, Vol I, p 359

‡ Inserted here from the Supplementary Notes

§ See Mr iii, 16 and comp the Babylonian Istar, 'both mother and sister of *the Sun god (Tammuz)*', the Egyptian Osiris, '*brother* and husband of Isis'—(Sayce's Gifford Lectures on the Religions of Ancient Egypt and Babylonia, Lecture vii, Menzies' History of Religions, pp 138, 97)

Sāyana

अजासोऽजाश्च्छागा निशृम्भा निश्रथ्य सम्यक् हर्तारस्ते पूष्णो वाहनतया प्रसिद्धाश्च्छागा जनश्रियम् । जन स्तोतृमधं श्रयति गच्छतीति जनश्री । स पूषणं देव रथे बिभ्रतो धारयन्त आ वहन्तु आ नयन्तु ॥

Notes

1 निशृम्भा The word occurs only here Yāska, vi, 3, explains it by निश्रथ्य हारिण, an explanation which Sāyana follows Roth suggests 'stepping firmly,' deriving the word from श्रम् with नि Compare विश्रब्ध

2 जनश्रियम् This word also occurs nowhere else Yāska explains it by जातश्रियम् Roth suggested (Nirukta, Illustrations, p 73) that the meaning was 'gladdener of men,' but in the P. W. B he follows Sayana Grassmann in his dictionary, 'gladdening men', in his translation, 'shepherd of men' Delbruck follows Sayana

---

No. 16

Mandala VI *Sūkta* 56

Sayana

य एनमिति षड्टचं सप्तमं सूक्तं भरद्वाजस्यार्षं पौष्णम् । अन्त्यानुष्टुप् । आद्यो पञ्च गायत्र्य । तथा चानुक्रान्तम् । य एनमन्त्यानुष्टुबिति । गतो विनियोग ॥

Verse 1

Padapatha

यः एनम् आऽदिदेशति करम्भऽअत् इति पूषणम् । न तेन देवः आऽदिशे ॥ १

Sayana

य स्तोता एनं पूषणं पोषकं करम्भात् करम्भाना* घृतमिश्राणां यवसक्तूनामत्तेति आदिदेशति अभिष्टौति पुन † तेन पुरुषेण अन्यो देव न आदिशे आदेष्टव्य स्तोतव्यो भवति‡ । पूषण एव सर्वस्याभिमतस्य धनस्य लाभाद्देवतान्तरं न स्तौतीत्यर्थ ॥

† M M omits पुन ‡ M M न भवति

---

* M_2 ॰णां

Notes

1 आदद्रशात * A present form The meaning is uncertain. Regard must be had to the hymn i, 42, where so many of the expressions in our hymn recur (compare Aufrecht's remarks in the preface to his second edition) Verse 2

> यो न पूषन्नघो वृको दुःशेव आदिदेशति ।
> अप स्म त पथो जहि ॥

Sāyana, आदिदेशति अनेन मार्गेण गन्तव्यमित्येवमाज्ञापयति.

2 करम्भात् This word occurs only here But compare iii, 52, 7, पूषण्वते ते चकृमा करम्भम् — Sāyana, हे इन्द्र पूषण्वते । पूषा नाम कश्चिद्देवोऽदन्तक तद्वते ते तुभ्य करम्भ दधिमिश्र सक्तुं चकृम भक्षणार्थं कुर्म । तथा च श्रुति । पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हीति Compare the third verse of the hymn here

3 न तेन देव आदिशे The construction is that noted on No 4, verse 5 (p 96†)

4 Sayana's interpretation seems forced Translate perhaps 'He who calls on Pusan by his name Karambhat—not by him is the god called on (not to him will the god listen)' The meaning seems to be that Karambhat is a very inadequate name for the god, not necessarily, as Roth (Nir vi, 31) and Grassmann take it, that it is applied to him in scorn In verse 2 the poet goes on to tell how Pusan should be worshipped Muir "By him who designates Pusan by saying 'this is the eater of meal and butter,' the god cannot be described" Ludwig follows Sayana in his translation In his commentary he explains 'He who thinks on Pusan as the Karambha-eater need not think of the god (or, on a god),' that is in putting before Pusan the food he loves the worshipper has done all that is necessary to secure the god's help

Verse 2

Padapatha

उत घ सः रथिऽतमः सख्यां सत्ऽपतिः युजा । इन्द्रः वृत्राणि जिघ्नते ॥ २

---

* M s \ G S p 389 † P 97 in this edition

Sāyana

उत घ अपि च स* शत्रूणा इन्तृत्वेन प्रसिद्धस्तादृश रथीतम अतिशयेन रथी महारथ सत्पति सता पालयिता एवंगुण इन्द्र सख्या मित्रभूतेन पूष्ण युजा सहायभूतेन युक्त सन्वृत्राणि शत्रून् जिघ्नते† हन्ति । इन्द्रस्याप्ययमेव साहाय्य कारीत्यर्थ ॥

Note

In his translation Ludwig follows Sayana here In his commentary he claims to be the first to have found out the real meaning of the verse "By Indra", he says, "is certainly not ment the common Indra, but स is the man described in the preceding verse 'he need no more think on a god, for as a good charioteer, as a true king, as an Indra, he, with Pusan for his friend and ally, smites down his foes'" रथीतम seems to me to refer to Pūsan as in No 15, verse 2 Compare also the next verse here It conveys the desired supplement to करम्भात् If we refer it to Indra the hymn loses to a great extent the character of a hymn in praise of Pusan 'Nay, is he not the best of charioteers? With him for a friend and ally, &c' But compare Delbruck's note given under the next verse

Verse 3

Padapaṭha

उत अदः परुषे गवि सूरः चक्रम् हिरण्ययम् । नि ऐरयत् रथिऽतमः ॥ ३

Sayana

उत अपि च सूर प्रेरक रथीतम अतिशयेन रथी नेतृतमो वा पूषा परुषे परुष्मति पर्ववति भास्वति वा गवि । गच्छतीति गौरादित्य । तस्मिन्हिरण्यय हिरण्मय सुवर्णनिर्मित अदस्तद्रथस्य चक्र न्यैरयत् नितरा प्रेरयति स्म ॥

Notes

1 परुषे गवि 'In the brindled bull' What is meant is quite uncertain Muir translates 'through the speckled cloud,' following Roth, 'Prof Roth translates this verse as follows in his illustrations of the Nirukta p 19 Er hat dort durch den krausen Wolkenzug der Sonne goldenes Rad hindurchgelenkt, der treffliche

* M M स च

† Av Verethraghna (Moulton s E 2, p 103, etc)

Fuhrmann (Pūṣan) = He has guided there the golden wheel of the sun through the curled train of clouds, the excellent driver (Pusan) In his Lexicon he renders the word *paruṣa* by variegated," &c

Sayana's interpretation is from Yāska, Nirukta, ii, 6, आदित्योऽपि गौरुच्यते । उताद् परुषे गवि । पर्ववति भास्वतीत्यौपमन्यव Delbruck has a note which I translate —

"The god referred to in verse 3 is again Indra, who here too is called रथीतम [That is, according to Delbruck, as in the preceding verse] That Pusan was his companion in the exploit mentioned is left to be inferred The exploit is this Indra depressed the wheel of the sun The sun was at the time *paruṣe gavi* 'beside the brindled bull," that is it may be conjectured, the speckled clouds Kuhn takes this myth, which is often referred to, to mean that Indra presses the sun's wheel down from the mountain of clouds, slays the demon, and brings the light of heaven back to mortals (Herabkunft des Feuers, 65) Some of the parallel passages would admit of the explanation that the sun is lost in the clouds of evening"

2 सूरश्चक्रं 'The sun's wheel' Compare (Roth) iv, 16, 12, प्र सूरश्चक्रं वृहतादभीके — Sayana सूर प्रेरकस्य सूर्यस्य चक्रमायुधम् अभीके समीपे सङ्ग्रामे वा प्र वृहतात् प्रकर्षेण छिन्नवानासि

Verse 4

Padapatha

यत् अद्य त्वा पुरुऽस्तुत ब्रवाम दस्र मन्तुऽमः । तत् सु नः मन्म साधय ॥ ४

Sayana

हे पुरुष्टुत बहुभिर्यजमानैः स्तुत दस्र दर्शनीय मन्तुम ज्ञानवन्पूषन् अद्य इदानीं यदुद्दिश्य त्वा त्वां ब्रवाम स्तवाम नोऽस्माकं मन्म मननीयं तज्ज्न साधय उत्पादय ॥

Notes

*[दस्र 'Wonder worker,' 'helping by wondrous deeds' From the same root as सुदसस् See note 5 on iii, 61, 4 (p 144)]

मन्तुम † A Vedic vocative See Whitney, para 454 b

---

* Inserted here from the Supplementary Notes

† Lanman's N I V p 520.

Verse 5

Padapatha

इमम् च नः गोऽएषणम् सातये सीसधः गणम् । आरात् पूषन् असि श्रुतः ॥ ५

Sayana

हे पूषन् न अस्माक सातये लाभाय इम च गण मनुष्यसघं गवेषण गवामेषयितारं सीषध साधय । हे पूषन् आरात् दूरदेशेपि त्व श्रुत विश्रुत प्रख्यातो भवासि ॥

Verse 6

Padapātha

आ ते स्वस्तिम् ईमहे आरेऽअघाम् उपऽवसुम् । अद्य च सर्वऽतातये श्वः च सर्वऽतातये ॥ ६

Sāyana

हे पूषन् ते त्वदीया त्वया देया स्वस्ति कल्याणी रक्षा आरेअघाम् आरे दूरे अघ पाप यस्यास्तादृशीम् उपावसुम् उपगतधनाम् ईदृशीं स्वस्तिम् अद्य च अस्मिंश्च काले सर्वतातये । सर्वैर्ऋत्विग्भिस्तायत इति सर्वतातिर्यज्ञ । तदर्थम् । यद्वा सर्वेषा भोगाना विस्ताराय । श्वश्च परस्मिन्नपि दिने सर्वतातये सर्वदा सवतात्यर्थम् आ ईमहे अभियाचामहे ॥

Notes

1 उपावसुम् * Occurs again, IX, 84, 3 and 86, 33 Sayana, शत्रुभ्य सकाशान्मानधन and उपागच्छद्धन In both cases the Pada text has the short vowel, as here

2 सर्वतातये The word सर्वताति is explained by Yāska, XI, 24, on Rigveda, I, 94, 15, यस्मै त्व सुद्रविणो ददाशोऽनागास्त्वमदिते सर्वताता, where he renders सर्वताता (loc sing See Whitney 336f) by सर्वासु कर्मततिषु (But read perhaps सवकर्मततिषु Compare Sayana's reference to Yaska's interpretation to be given immediately) Pānini, IV 4, 142 सर्वदेवात्तातिल् explains ताति in the words सर्वताति and देवताति as a mere suffix, which does not alter the meaning Sayana's account of the word on I, 94, 15, the first place in which it occurs, cannot

* "ūpāvasu is probable § 166 VI a' '6d, extra verse' —Arnold s Ved Mot, p 307', '—vasu The preceding vowel is regularly long, often with other contributory causes "—Arnold s Ved Met, p 125

be correctly given in Ed. Sāyana gives two interpretations. First that of Yāska सर्वासु कर्मततिषु (? सर्वकर्मततिषु). Then that which, if we may judge from the grammatical note which is given further on, he himself prefers, यद्वा सर्वेषु, that is, he adds, यज्ञेषु. In examining the word grammatically he inverts the order of the two translations, and also shows that, if Yāska be followed, the word must be taken as a bahuvrīhi. सर्वताता सर्वदेवात्तातिलिति स्वार्थे तातिल्प्रत्ययः । यास्कपक्षे तु सर्वास्ततयः येषु यागेष्विति बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । वर्णव्यापत्त्यात्वम् । उभयत्रापि सुपां सुलुगिति सप्तम्या डादेशः. For सर्वास्ततयः as I have given above, Max Müller सर्वाः स्तुतयः. In accordance with this Sāyana generally takes सर्वताता as = सर्वत्र.

Our form सर्वतातये occurs in two other passages. On i, 106, 2, त आदित्या आ गता सर्वतातये, Sāyana's note is सर्वतातये सर्वैर्वीरपुरुषैस्तताय विस्तारिताय युद्धाय. On ix, 96, 4, अजीतयेऽहतये पवस्व स्वस्तये सर्वतातये बृहते, he explains सर्वतातये by सर्वैरिन्द्रादिभिर्देवैः स्तूयमानाय यज्ञाय.

सर्वतातिम् occurs thrice. On iii, 54, 11, आदस्मभ्यमा सुव सर्वतातिम्, the note is सर्वतातिं सर्वमपेक्षितं फलम् &c. (सर्वदेवात्तातिल् स्वार्थिकः । लित्स्वरः). On x, 36, 14, सविता नः सुवतु सर्वतातिम्, the note is सर्वमभिलषितं धनादिकम्. On x, 100, 1, आ सर्वतातिमदितिं वृणीमहे, the note is किंच सर्वतातिम् । स्वार्थिकस्तातिल् । सर्वां सर्वात्मिकाम् । यद्वा सर्वे तायन्तेऽस्यामिति सर्वताति । छान्दसो दीर्घः । तादृशीमदितिम्.

Roth takes सर्वतातये here to mean 'for all that belongs to us.' It seems more in accordance with the ancient authorities cited and with the passages given above to translate 'for ever.'

No. 17

Mandala VI *Sūkta* 57

Sāyana:

इन्द्रा नु पूषणेति षड्चमष्टमं सूक्तं भरद्वाजस्यार्षं गायत्रमैन्द्रापौष्णम् । अनुक्रान्तं च । इन्द्रा त्वेन्द्रं चेति । गतो विनियोगः ॥

Verse 1

Padapātha:

इन्द्रा॑ नु पू॒षणा॑ व॒यम् स॒ख्याय॑ स्व॒स्तये॑ । हु॒वेम॑ वाज॑ऽ-सातये ॥ १

Sāyana:

इतरेतरयोगादिन्द्रपूषन्शब्दयोरुभयत्र द्विवचनम्* । इन्द्रापूषणौ देवौ नु अद्य च वयं स्वस्तये सख्याय शोभनाय सखित्वाय वाजसातये वाजस्यान्नस्य बलस्य वा सातये संभजनाय च हुवेम आह्वयाम स्तवाम वा† ॥

Verse 2

Padapātha:

सोमम् अन्यः उप असदत् पातवे चम्वोः सुतम् । करम्भम् अन्यः इच्छति ॥ २

Sayana:

चम्वोः अधिषवणफलकयोः सुतमभिषुतं सोममन्यः‡ अनयोरेकतर इन्द्रः पातवे§ पातुमुप असदत् उपसीदति उपगच्छति । अन्य एकतरः पूषा करम्भं घृतसिक्तं सक्तवात्मकं हविर्भक्षयितुमिच्छति ॥

Verse 3

Padapātha:

अजाः अन्यस्य वह्नयः हरीइति अन्यस्य संभृता । ताभ्याम् वृत्राणि जिघ्नते ॥ ३

Sayana:

अनयोरिन्द्रापूष्णोः अन्यस्य एकस्य¶ अजाः छागाः वह्नयो वाहका|| अश्वाः । अन्यस्यापरस्य§ संभृता संभृतौ सम्यक्पुष्टौ हरी एतत्संज्ञावश्वौ वाहकौ । स चेन्द्रस्ताभ्यां वृत्राणि शत्रून् जिघ्नते हन्ति ॥

[*Notes:*

1. वह्नय. In later Sk. वह्नि means fire. It may be like अग्नि from अज्, from वह् probably expressing originally the idea of moving about Or it may be, according to scholastic interpreters, from Agni being constantly represented as the carrier of the sacrificial oblation. The word "in the Veda is distinctly applied to the bright fire or light." ... .. Besides this meaning there are two others, *"first that of a carrier, vehicle, and, it may be, horse; secondly* that of minister or priest" (See No 22, v 5). With regard

† *M. M* omits वा. ¶ *M M* adds पूष्णो. § *M M* adds इन्द्रस्य

* M's V G S, para 168 A 1

‡ Av. anya-another, else, (Jackson).

§ M's V. G S, para. 167 1 b 4 (p 192)

|| Av √vaz-to carry, Lat vebo.

to the latter it may be mentioned that "वह् was used in Sk in the sense of carrying out (उद्वह्), or performing a rite, particularly as applied to the reciting of hymns" Hence such compounds as उक्थवाह्, स्तोमवाह् and यज्ञवाह् "The fact that वाह्नि is followed in several passages by उक्थे would seem to show that the office of the वाह्नि was chiefly that of recitation, or of addressing prayers to the gods"—Max Muller's Vedic Hymns, Part i, pp 37–43]*

2 सभृता May be taken predicatively to correspond to वह्नय of the first clause and to mean 'are ready, yoked or harnessed']

Verse 4

Padapātha

यत् इन्द्रः अनंयत् रितः मही: अपः वृषन्ऽतमः । तत्र पूषा अभवत् सचा ॥ ४

Sāyana

यद्यदा वृषन्तम अतिशयेन वर्षिता इन्द्र रितो गन्त्री मही महती अप वृष्ट्युदकानि अनयत् इमं लोक मापयति तत्र तदानीं पूषा पोषको देव सचा अभवत् अस्येन्द्रस्य सहाया भवति ॥

Notes

1 रित The word occurs nowhere else in the Rigveda, and has not been found elsewhere

2 सचा† An adverb meaning 'at hand' In the Nirukta v, 5, it is explained as equal to सह सचा सहे यथ । वसुभि सचाभुवा (RV ii, 31, 1) वसुभि सहभवौ Sayana on the same सह भवन्तौ सह वनमानौ In form the word is an instrumental singular from सच्

Verse 5

Padapatha

ताम् पूष्णः सुऽमतिम् वयम् वृक्षस्य प्र वयाम्ऽइव । इन्द्रस्य च आ रभामहे ॥ ५

---

* Inserted here from the Supplementary Notes

† M s V G S, para 177, 5 (p 210)

Sāyana :

पूष्ण पोषकस्य देवस्येन्द्रस्य च ता प्रसिद्धां सुमतिं कल्याणीं मतिमनुग्रहबुद्धिं वृत्रस्य महीरुहस्य प्र यथा मह्यां हस्तौ शाखामिव वयम् आ रभामहे अवलम्बामहे आश्रयामह इत्यर्थ ॥

Note :

Take प्र with the following आ रभामहे.

Verse 6

Padapatha

उत् पूषणंम् युवामहे अभीशूंन्ऽइव सारंथिः । मह्यै इन्द्रंम् स्वस्तयें ॥ ६

Sāyana

पूषण पोषक देवमिन्द्र च मह्यै महत्यै स्वस्तये रक्षार्थम् उद्युवामहे उद्योजयामः । उद्योजनमाकर्षणम् । तत्र दृष्टान्त सारथि सूतोऽभीशूनिव अभीशून्रश्मीनश्वय धनार्थान्यथाकर्षति तद्वत् ॥

Note

अभीशूँरिव For this samdhi compare note 4 on No 2 verse 11 (p 71*) Whitney, para 209 b †

No 18

Mandala VII *Sūkta* 28

Sāyana

ब्रह्मा ण इन्द्रेति पञ्चर्चमेकादशं सूक्त वसिष्ठस्यार्षं त्रैष्टुभमैन्द्रम् । ब्रह्मा ण इत्यनुक्रान्तम् । महाव्रते निष्केवल्ये पञ्चमत्वेनास्य सूक्तस्य विनियोग उक्त । अष्टमेऽहनि प्रउगशस्त्रे आद्यस्तृच ऐन्द्र (Āśval viii 10) ॥

Verse 1

Padapatha

ब्रह्मं नः इन्द्र उपं याहि विद्वान् अर्वाञ्चः ते हरंयः सन्तु युक्ताः । विश्वें चित् हि त्वा विऽहवंन्त मर्ताः अस्माकंम् इत् शृणुहि विश्वम्ऽइन्व ॥ १

---

* p 72 in this edition

† M s V G S , para 39

Sāyana.

हे इन्द्र त्वं विद्वान् जानन् नोऽस्माकम् ब्रह्म स्तोत्रम् उप याहि । ते तव हरय अश्वाश्च अर्वाञ्च अस्मदभिमुखाः युक्ता सन्तु । हे विश्वमिन्व विश्वप्रीणयितरिन्द्र त्वा त्वां विश्वे सर्वे मर्ता मनुष्या चिद्धि यद्यपि विह्वन्ते पृथक् ह्वयन्ते तथाप्यस्माकमित् अस्माकमेव हवं शृणुहि शृणु ॥

Notes:

1 ब्रह्मा ण * For the long vowel see note 1 on No 2, verse 7 (p. 68) For ण see Whitney, para 194. "Finally in the Veda a n (usually initial) is occasionally lingualized even by an altering sound in another word"

2 उप याहि विद्वान् 'Listen and come.' Compare the use of शृण्वन्तं in vi, 54, 8, above

3 अर्वाञ्चस्ते हरयो सन्तु युक्ता [Read °य सन्तु] 'Let thy horses be harnessed to usward' This is Sāyana's way of construing the passage Grassmann takes अर्वाञ्च as the predicate at the clause, and युक्ता as an adjective So also in the Siebenzig Lieder Indra is asked to yoke his horses and come

[°य सन्तु was printed as °यो सन्तु in the previous editions of this Selection and in Max Muller's first edition of the text with commentary and *edition of the text only* For such a samdhi see the last portion of Whitney, para 176c. In the second edition, however, of Max Muller's RV with Bhasya, the text reads °य सन्तु, and the *Bhau Daji MS and several others agree*] †

4 विश्वे अस्माकम् &c Compare No 21, verse 2

[5 विश्वमिन्व इन्वन्=प्रेरयन् (Sayana on v, 30, 7) इन्वसि=व्याप्नोषि (Sāyana on i, 141, 10)]

Verse 2

Padapātha

हवम् ते इन्द्र महिमा वि आनट् ब्रह्म यत् पासि शवसिन् ऋषीणाम् । आ यत् वज्रम् दधिषे हस्ते उग्र घोरः सन् क्रत्वा जनिष्ठाः अषाळ्हः ॥ २

* M's V G S, para 65c (p 43)

† The text has been accordingly corrected in this edition

Sayana

हे शवसिन् बलवन्निन्द्र यद्यदा ऋषीणां ब्रह्म स्तोत्र पासि रक्षसि । स्तोत्रस्य रक्षण नाम फलप्रदानम् । तदा ते तव महिमा हवम् । हव स्तोता । त वि आनट् व्याप्नोतु । हे उग्र ओजस्विन्निन्द्र यद्यदा हस्ते पाणौ वज्रमा दधिषे धारयसि तदा कृत्वा शत्रुवधादिना कर्मणा घोर सन् अषाळ्ह शत्रुभिरनभिभूतो जनिष्ठा अजनिष्ठा अभव ॥

Note

हव ते &c The meaning is not clear आनट् is the aorist of अश् * 'Thy greatness, Indra, reached our call' Ludwig takes the thought to be 'It is not from want of power on thy part if thou dost not come to our call' Grassmann adopts a suggestion made in the St. Petersburg Dictionary that पासि in the next line is a mistake for यासि He translates 'Indra, thy greatness reached our call, since thou dost hasten, &c' Roth in the Siebenzig Lieder abandons the proposed correction, पासि to यासि, and takes ते with हवम् instead of with महिमा — 'The cry to thee, O Indra, finds emphasis, because, O strong one, thou dost inspirit the words of the singer'

Verse 3

Padapātha

तवं प्रऽनीती इन्द्र जोहुवानान् सम् यत् नॄन् न रोदसी इति निनेथ । महे क्षत्राय शवसे हि जज्ञे अतूतुजिम् चित् तूतुजिः अशिश्नत् ॥ ३

Sayana

हे इन्द्र यद्यस्त्वं तव प्रणीती प्रणीत्या प्रणयनेन जोहुवानान् भृश स्तुवतो नॄन्† रोदसी द्यावापृथिव्यौ स निनेथ सगमयसि । दिवि पृथिव्यां च स्तोतॄन् प्रतिष्ठापयसीत्यर्थ‡ । स त्वं महे महते क्षत्राय धनाय । रयि क्षत्रमिति धननामसु पाठात् । शवसे बलाय च । यजमानेभ्यो महद्धन बल च दातुमित्यर्थ । जज्ञ जज्ञिषे । हीति हेत्वर्थ । यत एवमत कारणात् अतूतुजिम् अदातारम् अयजमान तूतुजि दाता

† From Ul Ms Bomb MS and M M om t न

‡ Bomb MS प्रतिष्ठापयते Compare M M s Varietas Lectionis

* M s V G S, para, 148, 1d (p 170)

यजमान अशिश्नत् । अपतितिंसाकर्मा । तस्मादेतर्थं छन्द् । हिनस्ति । चिदित्ये-
यकारार्थ ॥*

Notes

1 It seems clear from Sāyana's paraphrase, दिवि पृथिव्यां च स्तोतॄन्प्र-
तिष्ठापयसीत्यर्थ , that he either thought the न of the text might be treated as an expletive, or overlooked it Compare a similar case at x, 100, 4 (though the manuscripts, or a failure to apprehend his real meaning, may be at fault)

Roth, followed by Grassmann and Ludwig, holds that it is the battle of the elements that is referred to, and that नृन्न जोहुवानान् furnishes a simile, 'like men who shout defiance to each other' (Roth) or 'like men who invoke thy aid' (Grassmann)

2 जह्ने † Roth adopts Sayana's view that this is equal to जह्निषे. Grassmann takes it to be a third person. Ludwig asks if यज्ञम् , verse 2, may not be the subject of the clause

3 अतुतुजि चित्तुतुजि ‡ It seems better to take this of Indra and his foe than as Sayana here does The word (तुतुजि) occurs as an epithet of Indra at iv, 32, 2, where Sayana takes it to mean अस्मदभीष्टप्रदाता In x, 22, 3 Indra is called महो नृम्णस्य तुतुजि (with a different accent) according to Sayana—महतो धनस्य स्तोतॄभ्य प्रेरक In x 35, 6, the word is an epithet of the chariot (रथ) of the Asvins, and Sayana renders it by क्षिप्रग मिनम् On vi, 20 8, स वेतसु दशम य दशोणिं तुतुजिं &c —Sayana is fain to take the wor l as a p oper i ame, though it probably is there an adje tive q ıalıfying दशोणिं, as दशमाय qualifies वेतसु These are all the passages in which the word occurs In the Nighantu, ii, 15, it is given as one of the synonyms of क्षिप्र

4 अशिश्नत् "Forms of the reduplicated aorist without union-vowel are occasionally met with namely, from roots ending in consonants, सिष्वप् (2nd sing augmentless) from स्वप् and अशिश्नत् from श्नथ् , from roots in ऋ दीधर् (2nd sing), and अजीगर् (2nd and 3rd sing)" Whitney, para 867 §

---

*' 3b Virātsthānā verse probably requiring correction ' — Arnold s Ved Met , p 309

† M s V G S, pp 383, 385

‡ Pān vi, 1, 7

§ M s V G S, para 149 1 (p 174)

Verse 4

Padapatha

एभिः नः इन्द्र अहऽभिः दशस्य दुःऽमित्रासः हि क्षितयः पवन्ते । प्रति यत् चष्टे अनृतम् अनेनाः अव द्विता वरुणः मायी नः सात् ॥ ४

Sayana

हे इन्द्र दुर्मित्रासो दुष्टमित्रभूता बाधका क्षितय जना पवन्ते अभिगच्छन्ति । पवतिर्गतिकर्मा । तेभ्यो धनमाच्छिद्य नोऽस्मभ्यम् एभि सात्त्विकै अहभिरहोभिर्दशस्य* देहि । किंच अनेना एनसा निहन्ता मायी† प्रज्ञावान् वरुणो यदनृतं नोऽस्मासु प्रति चष्टे अभिपश्यति तदनृतं हे इन्द्र त्वत्प्रसादात् द्विता द्विधा अव सात् अवस्यतु विमोचयतु । तथा च यास्क स्यतिरुपसृष्टो विमोचन इति (Nii 1 17) ॥

Notes

1 अहभि See Whitney, para 430 b, ' In the oldest language the middle cases *ahabhis*, *ahabhyas*, *ahasu* [of अहन्] also occur "‡

[2 दुर्मित्रास "The N p f [of stems in आ] has two forms, the *ending-âsas* being also found as N p f *some twenty times*, more or less "—Lanman Of या पार्थिवास ता देवी (Sayana, पृथिवीसम्बन्धिन्य) v, 46, 7, पावकासो देवी (Sayana, शोधयित्र्य) i, 142, 6, &c See Whitney, paras 363g and 365a]§

3 पवन्ते The difficulty of the verse lies in this word Roth (Supplement of Dictionary and in the Siebenzig Lieder) takes it to mean 'are being purified,' that is are suffering expiatory punishment If that is right, दुर्मित्रास must mean the wicked He translates 'The wicked have now to suffer for their sins, on such days (at such a time) be gracious to us, O Indra.' This, of course, agrees well with what follows But it seems to do violence to two expressions in the clause itself (एभिरहभि and दुर्मित्रास), while to a third (पवन्ते) it attaches a meaning which cannot be *shown to belong to it*

Grassmann follows Sayana for पवन्ते and translates 'help us in these days, Indra for the hosts of the foe stream clear toward us'

---

* M s V G para p 569 d (p 402)

† 4d the metre requires māyinaḥ —Arnold Ved Met, p 309.

‡ Lanman s N-I V p 486 § Ibid, p 361

He points out that the word is often used of the flame blazing up "as also of the soma streaming brightly out of the vessel in which it is prepared" पत्ते, as Sayana says, is given in the Nighantu ii, 14, as one of the verbs meaning to go.

[4 द्विता All Indian authorities hold fast by Yāska's derivation from द्वि Mostly द्विता is considered equivalent to द्विधा, and this general sense is variously interpreted by Sāyana to refer to the heaven and earth, gods and men, day and night &c, or to mean नानाविध or पुन पुन In some places such a sense will do, but not in most The phrase अध द्विता suggests the phrases अध त्मना and उत त्मना And the द्विता in iii, 43, 6 (आ त्वा बृहन्तो हरयो युजाना अर्वागिन्द्र सधमादो वहन्तु । प्र ये द्विता दिव ऋञ्जन्ति) corresponds to त्मना in the parallel passage in i, 69, 10 (or 5) (त्मना वहन्तो दुरो व्यृण्वन् ।), and that in viii, 70, 2 (इन्द्र तं शुम्भ पुरुहन्मन्नवसे यस्य द्विता विधर्तरि) with स्वयम् in the strophe, ix, 47, 4 which reads similarly (स्वयं कविर्विधर्तरि विप्राय रत्नमिच्छति) त्मना (by oneself) is variously taken by Sayana to mean आत्मना, अन्यनैरपेक्ष्येण, स्वबुद्ध्या, असहायेन, &c The explanation असहायेन is most important And that is also the principal meaning of द्विता Starting from it the senses might be arranged as follows —1 By oneself, all alone, 2 (*a*) in one's own person oneself, not to be sharply distinguished from the next one (*b*), (*b*) of one's own impulse, by one's own free artifice 3 Really, actually, plainly, accurately, rightly In the present passage it means 2 *b* —Geldner in Ved St, iii, 1–10]

5 अस्थात् See Whitney, para 830 * "In the Veda these same roots [a few roots in आ, and the root भू] are decidedly the most frequent and conspicuous representatives of the Root-aorist especially the roots गा, दा, धा पा 'drink,' स्था, भू, while sporadic forms are made from ज्ञा, मा, सा, हा

Verse 5

Padapatha

वोचेम इत् इन्द्रम् मघऽवानम् एनम् महः रायः राधसः यत् ददत् नः । यः अर्चतः ब्रह्मऽकृतिम् अविष्ठः यूयम् पात स्वस्तिऽभिः सदा नः ॥ ५

* M's V G S, p 447 √ sā

Sāyana ·

यत् य इन्द्रो महो महतो राधस सराधकस्य रायो धनस्य । द्वितीयार्थे षष्ठी । सराधकं महद्धन नोऽस्मभ्य ददत् प्रायच्छत् । यश्चेन्द्रोऽर्चत स्तुवतो ब्रह्मकृतिं क्रियमाण ब्रह्म स्तोत्रम् अविष्ठोऽतिशयेन रक्षिता गन्ता भवति तमेन मघवान धनवन्तमिन्द्र वोचेम* इत् स्तुवेमेव । स्पष्टमन्यत् ॥ ५ ॥

Note :

यद्दत्† 'That he may give'

No. 19

Mandala VII *Sūkta* 49

Sāyana

समुद्रज्येष्ठा इति चतुर्ऋच षोडश सूक्त वसिष्ठस्यार्षं त्रैष्टुभमब्देवताकम्‡ । तथा चानुक्रान्तं समुद्रज्येष्ठा आपमिति । गतो विनियोग ॥

Verse 1

Padapātha ·

समुद्रऽज्येष्ठाः सलिलस्य मध्यात् पुनानाः यन्ति अनिंऽविशमानाः । इन्द्रः याः वज्री वृषभः रराद ताः आपः देवीः इह माम् अवन्तु ॥ १

Sāyana

समुद्रज्येष्ठा समुद्रोऽर्णवो ज्येष्ठ प्रशस्यतमो यासामपा ता । सलिलस्य । अन्तरिक्षनामैतत् । अन्तरिक्षस्य मध्यात् माध्यमिकात्स्थानात् यन्ति गच्छन्ति । कीदृश्य । पुनाना विश्व शोधयन्त्य अनिविशमाना सर्वदा गच्छन्त्य । वज्री वज्रभृत् वृषभो कामानां वर्षितेन्द्रो या निरुद्धा अप रराद लिखति देवीर्द्योतमानास्ता आप इहास्मिन्प्रदेशे स्थित माममवन्तु रक्षन्तु अभिगच्छन्तु वा ॥

Notes :

1 सलिलस्य. "The store of water in Heaven, the ocean of heaven which is the source of all moisture" Roth in Siebenzig Lieder

2 पुनाना 'Pure' rather than 'purifying' as Sāyana takes it Or the two, which are not easily separable, may both be glanced at in

---

* M's V G S, para 149, 4 (p 174).

† M's V G S., App I, √dā (p 388)

‡ Apah M's Ved Myth (p 85) Av ap-āp-water, Old P ap-, Pht āp, New P āb (Jackson)

the word Compare a similar difficulty as to पावक, note 2 on No 11, verse 1 (p 158 ¶), and compare use of that word in next verse

3 अनिविशमाना 'Not turning back' The word occurs only here

4 रराद * Roth compares x, 89, 7 अरदन्न सिन्धून् (said of Indra Sayana, सिन्धून् नदी अरदत् वृष्ट्युदकेनालिखत् भेति संप्रत्यर्थे) and iii, 33, 6 इन्द्रो अस्माँ अरदद्वज्रबाहुरपाहन्वृत्रं परिधिं नदीनाम् (Sayana, नदीरस्मानरदत् । रदतिः खनतिकर्मा । अखनत् । कथमखनत् । उच्यते । नदीनां शब्दकारिणीनामपां परिधिं परितो निहितमुदकमन्तः कृत्वा । परितो वर्तमानमित्यर्थः । तादृशं वृत्रम् । वृणोत्याकाशमिति वृत्रो मेघः । तं मेघमपाहन् जघान । तस्मिन्हत आपः पतिताः । ताभिर्गच्छन्तीभिरियं खाता । एवं मेघहननद्वारेणाखनत् ।)

Verse 2

Padapatha

याः आपः दिव्याः उत वा स्रवन्ति खनित्रिमाः उत वा याः स्वयम्ऽजाः । समुद्रऽअर्थाः याः शुचयः पावकाः ताः आपः देवीः इह माम् अवन्तु ॥ २

Sayana

या आपः दिव्या अन्तरिक्षभवाः सन्ति । उत वा अपि च या आपः नद्यादिगताः सत्यः स्रवन्ति गच्छन्ति याश्च खनित्रिमा खननेन निर्वृत्ताः । उत वा अपि च याः स्वयंजाः स्वयमेव प्रादुर्भवन्त्यः †समुद्र एवार्थो गन्तव्यो यासां ताः समुद्रार्थाः शुचयो दीप्तियुक्ताः पावकाः शोधयित्र्यश्च भवन्ति ता आपो मामवन्त्विति ॥

Notes

स्रवन्ति खनित्रिमा "Water courses (कुल्या) which may or may not have been artificial are alluded to in iii 45, 3, and—x 43, 7, समस्मिन्नामास इन्द्र कुल्या इव ह्रद—as leading to ponds or lakes, and waters which are expressly referred to as flowing in channels which had been dug for them are mentioned in vii, 49, 2 [our passage] and from this it is not unreasonable to infer that the irrigation of lands under cultivation may have been practised" Muir Sanskrit Texts, V, p 465

2 समुद्रार्था 'Whose goal is the sea' ‡ Compare समानमर्थं चरणीयमाना No 8 verse 3

† M M adds समुद्रार्था from one MS

[¶ p 160 in this ed]

* M s V G S App I √ rad (p 411)

‡ Max Muller s note on Samudra in Rigveda Hymns Pt I (S B. E XXXII) i 19 7 (pp 57 ff)

3. शुचय पावकाः. 'Pure and clear.' But Sāyana's way of taking it may be right. See note 2 on last verse. Notice again that the metre seems to require the pronunciation पवाकाः. So also in next verse. Compare note 2 on No. 11, verse 1 (p 158*).

Verse 3

Padapātha:

यासाम् राजा वरुणः याति मध्ये सत्यानृतेइति अवऽपश्यन् जनानाम् । मधुश्चुतः शुचयः याः पावकाः ताः आपः देवीः इह माम् अवन्तु ॥ ३

Sāyana

वरुणो यासामपा राजा स्वामी मध्ये मध्यमलोके याति गच्छति । किं कुर्वन् । जनाना प्रजानां सत्यानृते सत्य चानृत च अवपश्यन् जानन्नित्यर्थः । या आपः मधुश्चुत रस क्षरन्त्यः शुचयो दीप्तियुक्ताः पावका शोधयित्र्य· ता आपो देव्यो मा रक्षन्त्विति ॥

[*Notes:*

1. यासा राजा. It would be better to construe यासा with मध्ये than with राजा as Sāyana does Cf यासु राजा in the next verse

2 "Though Varuna is not generally regarded in the RV. as the god of the ocean, he is yet in the following passages connected with the element of water, † both in the atmosphere and on the earth, in such a way as may have led to the conception of his character and functions which is fully established in the later mythology —i, 161, 4, vii, 49, 3, 4, vii, 64, 2." (Muir V, p. 72) To these may be added i, 25, 10]

Verse 4

Padapātha:

यासु राजा वरुणः यासु सोमः विश्वे देवाः यासु ऊर्जम् मदन्ति । वैश्वानरः यासु अग्निः प्रऽविष्टः ताः आपः देवीः इह माम् अवन्तु ॥ ४

* p 160 in this edition † Hopkin's Rel Ind, pp 66–68.

Sāyana ·

अपां राजा वरुणो वास्तव्यासु वर्तते । स क * । सोम वास्तव्यासु वर्तते । वास्तव्यासु स्थिता-
विश्वे सर्वे देवा ऊर्जमयं मदन्ति । वैश्वानर अग्निर्यासु प्रविष्ट ता आपो देव्य इह स्थितं
मामवन्तु ॥

[*Note*

ऊर्जं मदन्ति It would be better to connect this with वरुण and सोम also, than to supply वर्तते]

No. 20

Mandala VII. *Sūkta* 54

Sāyana

वास्तोष्पत इति तृचात्मकमेकविंशं सूक्तं वसिष्ठस्यार्षं त्रैष्टुभं वास्तोष्पत्यम् । तथा
चानुक्रम्यते । वास्तोष्पते वास्तोष्पत्यामिति । तस्मात् गृहनिर्माणे वास्तोष्पत इति चतसृभि-
प्रत्यृचं जुहुयात् । सूत्रितं च । वास्तोष्पते प्रति जानीह्यस्मानिति चतसृभि प्रत्यृचं हुत्वेति
(Aśval Grihya-sutra ii, 9) ॥

[*Note*

"The name of Vāstospati occurs only seven times in the RV. and one hymn of three stanzas (vii, 54) is devoted to his praise ..
Though identified with various deities in several passages (e g, with Soma in vii, 54, 2) there seems no sufficient reason to suppose the name was originally attached to any one particular greater deity as an epithet (like *Grhapati* to Agni) The Grhyasūtras prescribe that Vastospati is to be propitiated when a new house is to be entered This, together with the contents of the hymn devoted to his praise (vii, 54), points to his having been simply a tutelary deity of the house, as the name itself 'Lord of the dwelling' implies He thus seems to be one of the lower order of deities which in primitive beliefs animate, inhabit, or preside over natural objects, such as trees and mountains" Mac Donell's Vedic Mythology, p 138]

---

* M M omits स क Compare the Varietas Lectionis, p 12 Sāyaṇa wishes to identify Soma and Varuna

Verse 1

Padapātha

वास्तोः पते प्रति जानीहि अस्मान् सुऽआवेशः अनमीवः भव नः । यत् त्वा ईमहे प्रति तत् नः जुषस्व शम् नः भव द्विऽपदे शम् चतुःऽपदे ॥ १

Sayana

हे वास्तोष्पते गृहस्य पालयितर्देव त्वमस्मान् त्वदीयान् स्तोतॄनिति प्रति जानीहि प्रबुध्यस्व । तदनन्तर नोऽस्माकं स्वावेश शोभननिवेश अनमीव अरोगकृच्च भव । किं च वय त्वा त्वां यद्धनमीमहे याचामहे* तद्धन नोऽस्मभ्य प्रति जुषस्व प्रयच्छ । अपि च नोऽस्माकं द्विपदे पुत्रपौत्रादिजनाय शं सुखकरो भव† । चतुष्पदे‡ गवाश्वादिपशवे§ च शं सुखकरो भव ॥

Notes

1 प्रति जानीहि For the meaning here Roth compares iii, 45, 4 आ नस्तुज रयिं भराशं न प्रतिजानते ('as his share of the heritage to all that claim it' But Sayana, यथा पिता प्रतिजानते व्यवहारज्ञाय पुत्राय स्वकीयस्य धनस्य भाग ददाति तद्वत्), and Atharvav. xviii, 4, 51, and 52, प्रति त्वा जानन्तु पितरः परेतम्

2 स्वावेश (भव न) 'Bless our going in' In the Siebenzig Lieder the line is translated 'Bless the entrance make it free from sickness' Grassmann, 'Give us good entrance' In the P W B Roth takes the word to mean (easy of access) in all the three places in which the word occurs in the Rigveda The passages should be carefully compared vii, 97, 7 बृहस्पति स स्वावेश ऋष्व पुरू सखिभ्य आसुतिं करिष्ठ —Sayana, स एव बृहस्पति स्वावेश सुनिवास ऋष्व दर्शनीय ईदृशो देव सखिभ्य स्तोतृभ्य पुरु बहुलम् आसुतिमन्न करिष्ठ कर्तृतम दातृतम भवति x, 63, 16

स्वस्तिरिद्धि प्रपथे श्रेष्ठा रेक्णस्वत्यभि या वाममेति ।
सा नो अमा सो अरणे नि पातु स्वावेशा भवतु देवगोपा ॥

'May she (sc Svasti) protect us at home and abroad may she, whom the gods guard, bless our going in' Sayana, who supplies पृथिवी as the subject, taking स्वस्ति as an adjective, renders the last line सा पृथिवी नोऽस्माक अमा । गृहनामैतत् । गृह एवतु तथा सो सा उ (Pada सो इति) सैव अरणे गन्तव्ये देश अरणे अरमणे अरण्यादिके देशे वा नोऽस्मान् नि पातु नितरा रक्षतु । तथा देवगोपा देवा गोपायितारो यस्या सन्ति सा पृथिवी अस्माक स्वावेशा शोभननिवासा भवतु

* M M adds स्वमपि ‡ M M adds अस्मदीयाय § M M गवाश्वादिभ्य.

† "Id bhava extended Tristubh verse'—Arnold's Ved Met, p 309

Verse 2

Padapatha

वास्तोः पते प्रऽतरंणः नः एधि गयऽस्फानः गोभिः अश्वेभिः इन्दोइति । अजरासः ते सख्ये स्याम पिताऽइंव पुत्रान् प्रति नः जुषस्व ॥ २

Sayana

ह वास्तोष्पते गृहस्य पालयितर्देव त्व नोऽस्माकं प्रतरण प्रवर्धक गयस्फान * अस्मदीयस्य धनस्य † प्रवर्धक एधि‡ भव । हे इन्दो सोमवदाह्लादक ते त्वया सह सख्ये सति वय गोभि पशुभि अश्वेभिरश्वैश्च सहिता अजरास जरारहिता स्याम भवेम§ । पितेव पुत्रान् यथा पिता पुत्रानरक्षकत्वे सेवते तथा त्वमपि नोऽस्मान्प्रति जुषस्व सेवस्व ॥

Notes :

1 गयस्फान *Occurs only in two other passages*, I, 91, 12, and 19. In both verses as an epithet of Soma, and in conjunction with epithets corresponding to those applied here to Vastospati. v, 12 गयस्फानो अमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धन । सुमित्र सोम नो भव. Sayana, गयस्फान । गय इति धननाम । धनस्य वर्धयिता अमीवहा अमीवाना रोगाणा हन्ता &c v, 19 गयस्फान प्रतरण Sayana, गयस्फान गयस्य गृहस्य धनस्य वा वर्धयिता प्रतरण प्रकर्षेण दुरितात्तारयिता

The word गय stands in the Nighantu among the synonyms of गृह III, 4, धन II, 10 and अपत्य II, 2 (Roth) Grassmann attempts to derive it from a root गि corresponding to the later form जि, in the sense of the possessions a man has won for himself इगय (Sāyana सुखस्य गृहरूप आवासभूत) is an epithet of Agni in II, 1, 6

2. इन्दो '*This word is elsewhere a name of the moon Perhaps* the duty of watching the house was at the same time transferred to the moon as the guardian of the night' Roth in the Siebenzig Lieder

[Soma is very often called a drop, '*indu*']

* M M adds गयस्य † M M adds स्फायिता § M M adds विनाशरहिता इत्यथ

‡ M s V G S , App I, √ as, (p 371)

Verse 3

Padapātha:

वास्तोः पते शग्मया संऽसदा ते सक्षीमहि रण्वया गातुऽमत्या । पाहि क्षेमे उत योगे वरम् नः यूयम् पात स्वस्तिऽभिः सदा नः ॥ ३

Sāyana:

हे वास्तोष्पते देव शग्मया सुखकर्या रण्वया रमणीयया गातुमत्या धनवत्या ते त्वया देयया संसदा स्थानेन सक्षीमहि वयं सङ्गच्छेमहि । त्वमपि क्षेमे प्राप्तस्य रक्षणे उत अपि च योगे अप्राप्तस्य प्रापणे वरं वरणीयं नोऽस्मदीयं धन* पाहि रक्ष । हे वास्तोष्पते यूयं सर्वे नोऽस्मान् सदा सर्वदा स्वस्तिभिः† कल्याणैः पात पाहि ॥

Notes:

1. शग्मया. Roth derives शग्म in the sense of 'helpful' from a root शक् (शग्धि &c.) which he distinguishes from the common शक् (शक्नोति). He quotes vii, 67, 5 ता नः शक्तं शचीपती शचीभिः—Sāyana, शक्तं प्रयच्छतं धनमिति शेषः; vii, 68, 8, वृकाय चिज्जसमानाय शक्तं (Sāyana वृकाय धनार्थिने अभिलषत इत्यर्थः । चिदिति पूरणः । अथवा येभ्यः धनानि प्रयच्छतं । यद्वा वृकाय वृकवद्धिंसकाय एतन्नामकाय जसमानाय धर्माभिरक्षीयमाणाय अत्रये शक्तम् अभिमतं धनमदत्तम् । शक्तेर्दानार्थस्य लुङ्येतद्रूपम् । अडभावश्छान्दसः); viii, 3, 11 and 12 (Sāyana, v. 11 शग्धि देहि, v. 12 शग्धि प्रदेहि or शक्तं कुरु); viii, 24, 11 मघवञ्छग्धि तव तन्न ऊतिभि (Sāyana हे मघवन् धनवन्निन्द्र तव त्वदीयै रूतिभिः रक्षणैः [illegible] धनम् ऊतिभि त्वद्रक्षणे नोऽस्मभ्यं शग्धि देहि । शग्धीति दानकर्मा । शक्नोतेर्लोटि छान्दसो विकरणस्य लुक्); viii, 60, 6, 13; 69, 3; 80, 4; x, 40, 5, &c. Roth suggests that the one root may be looked on as the transitive of the other (compare Sāyana's शक्तं कुरु above). Grassmann identifies the two roots, getting the meaning of 'to help' out of that of 'being strong for another's good (with the dative).' The word शग्म itself occurs ten times in the Rigveda. i, 130, 10 पायुभिः पाहि शग्मैः—Sāyana, पायुभिः पालनसमर्थैः शग्मैः सुखैः [illegible] पाहि पालय. Compare above i, 143, 8, where the same phrase occurs, and is taken by Sāyana somewhat differently; v, 43, 11 शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु—Sāyana, शग्मां सुखकरीम्. vi, 44, 2 यः शग्मस्तुविशग्म ते—Sāyana, हे तुविशग्म बहुसुखेन्द्र यः शग्मः सुखकरः &c. vi, 75, 8 तत्रा रथमुप शग्मं सदेम—Sāyana, शग्मं सुखकरम्. vii, 60, 5 [illegible]—Sāyana,

* Bomb. MS. [illegible] † I. M omits [illegible]

शग्मास सुखकरा vii, 97, 6 न शग्मासो अरुषासो अश्वा बृहस्पतिं सहवाहो वहन्ति—Sayana, शग्मास शग्मा सुखकरा शक्ता वा viii, 2, 27 एह हरी ब्रह्मयुजा शग्मा वक्षत सखायम्—Sāyana, शग्मा सुखप्रदौ (From Ulwar MS which has the note given by M M in the Varietas Lectionis, p 21, from his MS B4 The commentary in Edition is from Sāyana's commentary on the same verse in the Sāmaveda, where he wrote शग्मौ सुखकरौ शक्तौ वा) x, 31, 5 आ न शग्मास उप यन्तु वाजा —Sayana, शग्ममिति सुखनाम । सुखा सुखकरा The word शग्म occurs in iii, 31, 1 शग्म्येन मनसा where Sayana renders it by सुखनिमित्तेन and derives it from शम् and गच्छति (शग्म्येन श सुख गच्छन्ति गमेरौणादिक क्प्रत्यय । स्त्रियाद्गमन्तेत्याद्विनानाधालोप । शग्मे साधरिति तत्र साधुरिति यप्रत्यय)

[2 सासद्ग ससद्=सभजन (Say on i 94, 1, अग्ने ससदि)]

3 सक्षीमहि An optative form from सच् *

4 गातुमया. Occurs nowhere else Roth takes it to mean 'roomy, † convenient' Grassmann, 'having a good issue.'

5 क्षेमे उत योगे Sayana's explanation of this phrase agrees with the traditional meaning attached to the word योगक्षेम which occurs in x, 166, 5 Roth holds that the use of योगक्षेम in the masc sing and plur precludes this meaning, and he takes the word to be a tatpurusa compound 'Possession of acquired property, preservation of one's means, wealth safety, prosperity' Our phrase he translates 'in work and enjoyment' Grassmann and Ludwig 'at rest and at work'

No 21

Mandala VII *Sukta* 68

Sayana

आ शुभ्रा यातमिति नवर्चं नवमोद्दर्श सूक्तं वसिष्ठस्यार्षमाश्विनम् । आदित सप्त विराज । अष्टमीनवम्यो त्रिष्टुभौ । अनुक्रम्यते च । आ शुभ्रा नव सप्ताद्या विराज इति । सूक्तविनियोगो लैङ्गिक ॥

---

* M s \ G S, p 426 † As gātu (1) place, (2) divan (Jackson)

Verse 1

Padapātha

आ शुभ्रा यातम् अश्विना सुऽअश्वा गिरः दस्रा जुजुषाणा। युवाकोः । हव्यानि च प्रतिऽभृता वीतम् नः ॥ १

Sāyana :

हे शुभ्रा दीप्तौ स्वश्वा शोभनाश्वौ हे अश्विना अश्विनौ* आ यातमस्मद्यज्ञमागच्छतम् । दस्रा शत्रूणा क्षपयितारौ युवा युवाकोः युवा कामयमानस्य मम गिर स्तुती जुजुषाणा सेवमानौ भवतमिति शेष । न केवल स्तुतिं किं तु नोऽस्मदीयानि प्रतिभृता सभृतानि हव्यानि हवींषि च वीतं भक्षयतम् ॥

Verse 2

Padapātha :

प्र वाम् अन्धांसि मद्यानि अस्थुः अरम् गन्तम् हविषः वीतये मे । तिरः अर्यः हवनानि श्रुतम् नः ॥ २

Sāyana .

प्र वामन्धांसीत्येषाश्विनशस्त्रयाज्या । सूत्रितं च । प्र वामन्धांसि मद्यान्यस्थुरुभा पिबतमश्विनेति (Āśvalāyana vi 5) ।

हे अश्विनौ वा युवाभ्यां मद्यानि‡ मदजनकानि अन्धासि सोमलक्षणान्यन्नानि प्रास्थु प्रातिष्ठन्त गृहीतान्यासन्नित्यर्थ । अतो युवां मे मम हविषो वीतये पानाय अरमरयर्थं शीघ्रं गन्तऽमागच्छतम् । अर्य अरे अस्मद्विरोधिन हवनानि आह्वानानि तिर तिरस्कृत्य नोऽस्मदाह्वानं श्रुत¶ शृणुतम् ॥ । श्रुतमित्यस्य वाक्यादित्वादनिघात $ ॥

Notes

तिरो अर्यो हवनानि श्रुत न Compare विश्वे चिद्धि त्वा विहवन्त मर्ता अस्माकमिच्छृणुहि विश्वमिन्व vii, 28 (No 18), 1

‖ M M हवनानि तिरस्तिरस्कृत्य न अस्मदाह्वानमित्यर्थ । तच्छ्रुतं शृणुत

* Aśvins - Muir's S T, Vol, V, sec xv, M's Ved Myth, pp 49-54, Bloomfield's Rel Ved, pp 110-14, Hopkin's Rel Ind, pp. 60-86 Nir xii, 1 & vi, 36, called Nāsatyas=na sa at ti ia in the Boghaz kui inscription (M and K's Ved Ind, Vol, I, preface, p ix)

† M's V G S, App I, vi, p 419 ‡ '2a mādia' - Arnold's Ved Met (p 310) § M's V G S, p. 3·9 ¶ M's V G S, para 148, 5 (p. 272) $ M's V G S, App III, 8B, p 452

Verse 3

Padapatha

प्र वाम् रथः मनःऽजवाः इयर्ति तिरः रजांसि अश्विना शतऽऊतिः । अस्मभ्यम् सूर्यावसूइति इयानः ॥ ३

Sayana

हे सूर्यावसू सूर्याया सह रथे वसन्तौ अश्विनौ वां* युवयो रथ अस्मभ्यमस्मदर्थमियान याच्यमान सन् प्र† इयर्ति आगच्छति अस्मद्यज्ञम्‡ । कीदृशो रथः । मनोजवा मनोवेग शतोति अपरिमितास्मद्विषयरक्षण । किं कुर्वन् । रजांसि लोकान् तिरस्तिरस्कृत्य अतिक्रम्य इयर्तीति ॥

Note §

√ सूर्यावसू 'Having Surya ¶ as their possession' So Roth The word occurs only here [See note on vi, 55, 5, p 186]

Verse 4

Padapatha

अयम् ह यत् वाम् देवऽयाः ऊंइति अद्रिः ऊर्ध्वः विवक्ति सोमऽसुत् युवऽभ्याम् । आ वल्गूइति विप्रः ववृतीत हव्यैः ॥ ४

Sayana

यद्यदा वां ह। युवां प्रति देवया देवी युवां कामयमान । उ इति पूरण । अयमद्रिरभिषवग्रावा सोमसुत् सोममभिषुण्वन् युवभ्याम् । युवाभ्यामर्थाय अभिषुण्वन्निति संबन्ध । एवं कुर्वन् ऊर्ध्व उन्नत सन् विवक्तिऽ उच्चै शब्दयति** तदानीं वल्गू सुन्दरौ युवां विप्र मेधावी यजमानो हव्यहविर्भि आ ववृतीत आवर्तयति ॥

Notes •

1 देवया 'Holy' From देव and या, lit 'turning to the gods' The word occurs five times in all i 168, 1 धियंधिय वो देवया उ दधिध्वे (said of the Maruts) Grassmann would take it in the accusative pl fem construing with धियंधिय Sayana, देवया देवान्प्रापयितार एव i 177, 4, अयं यज्ञो देवया —Sayana, अयं यज्ञो देवया देवान्गच्छन्भवति iii, 8, 5

* M M सूर्यया सह रथे वसन्तौ वां † M M omits प्र ‡ M M adds अथवा वां प्रेरयति गमनाय ‖ M M omits ह ** M M शब्दयति

§ For the cæsura see § 20 iv a Arnold's Ved Met, pp 310, 181
¶ Sūryā—Saule—Helena (Bloomfield's Rel Ved, p. 116)
$ M's V G S, para 212, 4 (p 339)

देनया निग्र उदियर्ति वाचम्—Sāyana, देनया देनाना यस्य देवाना हवींषि प्रापयिता वा v, 76, 1 उद्विप्राणा देनया वाचो अस्थु—Sāyana, देनया देनकामा वाच स्तोत्राणि. v 77, 2 प्रातर्यजध्वमश्विना हिनोत न सायमस्ति देवया अजुष्टम्—Sāyana, साय सायंकाले हविर्देनया देवगामि नास्ति न विधत्त । देवा न स्वीकुर्वन्तीत्यर्थ । अजुष्टम् असेव्य तद्भवति

2 युवभ्याम् A. Vedic form See Whitney, para 492 *

3 ववृतीत Causal Aor of वर्तते [*Altind Verb*, p 136, ll 2 5 But see the same further on and also Gr Dict, and Whitney, para 812 b]

Verse 5

Padapatha

चित्रम् ह यत् वाम् भोजनम् नु अस्ति नि अत्रये महिष्वन्तम् युयोतम् । यः वाम् ओमानम् दधते प्रियः सन् ॥ ५

Sayana

हे अश्विनौ वा युवयो चित्र चायनीय यद्भोजन धनमस्ति ह अस्ति खलु । न्विति पूरण । तद्धस्मभ्य दत्तमित्यर्थ । अथ तया स्तुति । अत्रये एतन्नामकाइव । षष्ठ्यर्थे चतुर्थी । तस्मा महिष्वन्तमुष्यावास† नि युयात पृथक्कुरुतम् । योऽत्रि प्रिय सन् स्तोतृ वायुवाभ्या प्रियभूत सन् वा‡ युवाभ्यामेव §ह्युत्तमोमानं रक्षणं सुखं दधते धारयति¶ ॥

Notes

1 [चित्रम् It would be better to construe this as predicate of the principal clause There would then be no need to supply अस्मभ्य दत्तम् as Say does]

2 अत्रये 'To Atri' It cannot mean from Atri, as Sayana would take it

3 महिष्वन्तम् Occurs only here According to Sāyana, it is the name of the cleft in the rock $ which the Asvins made tolerable for Atri (x, 39, 9), and from which they delivered him (i, 116, 12) Roth takes the stem to be महिष्मन्त, and would make our word an adjective in the neuter qualifying भोजन Grassmann makes it an acc masc, *from* महिष्वत् *and "would supply* रयिम् *or* वाजम् *or* some such word, corresponding to भोजन in the first line" [Cf. Oldenberg's note here (Noten, II, p 51)]

† From Bomb MS (महिष्वन्त मरिश्यावासे), M M ऋबीस But compare his Varietas Lectionis ‡ M M omits वा § Bomb MS ह्ये
¶ Bomb MS धारयेत्

* M s V G b p 10

$ [In the Av Mazishant is the name of a mountain]

4. नि युयोतम् 'You gave' युयोतम् is one of the forms cited by Delbrück, Altindische Verbum, p 136, with regard to which it is not easy to say whether the reduplicated stem is a present or a perfect For the meaning here Roth, who takes it from यु, यौति Dhātup, xxiv, 3 (मिश्रणे and अमिश्रणे; cf यु, युयोति) युनाति युनीते, Dhātup., xxxi, 9 (बन्धने), compares vii, 5, 9 रयिं नि वाजं श्रुत्यं युवस्व (Sāyana, नि युवस्व नितरां मिश्रयस्व), vii, 40, 2 वायुश्च यन्नियुवैते भगश्च (Sāyana नियुवैते अस्मान्नितरां योजयेताम् । तद्धनमिति पूर्वेण सम्बन्ध), vii, 92, 3 नि नो रयिं सुभोजसं युवस्व (Sāyana, नि युवस्व नितरां मिश्रय प्रयच्छ), x, 42, 5 तस्मै शत्रून्सुतुकान्प्रातरह्नो नि स्वष्ट्रान्युवति हन्ति वृत्रम् ('gives his enemies into his hand,' Sayana, नि युवति स इन्द्र पृथक्करोति), viii, 19, 33, रिपो न युश्मा नि युवे जनानाम् (Sāyana, नि युवे नितरां प्राप्नोमि त्वत्प्रसादाल्लभेयेत्यर्थ).

5 ओमानम् Compare i, 118, 7 युवमत्रयेऽवनीताय तप्तमूर्जमोमानमश्विनावधत्तम्—Sayana, ओमान सुखकर रसवदन्नमधत्त प्रायच्छतम्. The other passages in which the word occurs are i, 34, 6 ओमानं शंयोर्ममकाय सूनवे त्रिधातु शर्म वहतं शुभस्पती (To the Asvins)—Sayana, ओमानं सुखविशेषम् vi, 50, 7 ओमानमापो मानुषीरमृक्तं धात—Sāyana, हे आपः मानुषी मनुष्यहिता यूयं अमृक्तम् अहिंसितम् ओमानम् । अवति रक्षतीत्योमा । रक्षकमन्नम् &c vii, 69, 4 यद्देवयन्तमवथः शचीभिः परि घ्रंसमोमना वां वयो गात्—Sāyana, ओमना अवनेन रक्षणेन.

यो वामोमानं दधते प्रियः सन् This clause presents a difficulty. If it stood alone we should have little scruple in following Sayana, and translating 'who enjoys your protection, being dear to you But in i, 118, 7, a verse relating to the same exploit of the Asvins, we have a similar phrase used, not of Atri, but of his helpers, the Asvins—युवमत्रयेऽवनीताय तप्तमूर्जमोमानमश्विनावधत्तम् [Cf तद्वेषो दधते स्म परा शोभाम् and दधाति and धेहि, No 22, vv 6 and 8] Compare also the use of धत्थ with अधि in the next verse of the present hymn Grassmann takes our clause to refer to the service (of worship) done by Atri to the Asvins, and he may be right The relation between the gods and their worshippers is that of mutual help Compare, for example, No 2, v 6 (p 66*), & note 2 on No 29, v 3 (p 258)

Verse 6

Padapātha

उत त्यत् वाम् जुरते अश्विना भूत् च्यवानाय प्रतीत्यम् हविःऽदे । अधि यत् वर्पः इतःऽऊति धत्थः ॥ ६

* p 67 in this edition

Sayana

उत अपि च हे अश्विना अश्विनौ वां युवयोः चर्म कुर्वते जुरते जूर्याय हविर्दं ददिदंत्रि च्यवानाय एतन्नामकाय महर्षये स्वत्तस्मतीरयं प्रतिगमन तस्य रूपस्य प्रत्यासन्नै भूत् अभूत्*। किं तदिति पद्मपा रूपम् इतऊति इतागमनार्थं मृत्या स काशादेन प्रासिद्धमपि धस्य अल्पधत्तम्। युवं च्यवानमश्विना जरन्तं पुनर्युवानं चक्रथुः शचीभिरित्यादिषु (RV I, 117, 13) च्यवानस्य युवयोर्नवीकरणं प्रसिद्धम् ॥

Notes

1 Comparo 1, 117, 13, quoted by Sayana

2 प्रतीयम् The word occurs only here and iv 5 14 अनिरोण चत्ता कल्पेन प्रतं येन कृधनानुपास —Sayana, प्रतीयेन प्रतिगन्तव्येन आरोग्येण यथ एतपिवेन पवसा अनूपास अत्नुमा जना Roth (Supplement) renders the word in our passage by Bestatigung [confirmation] Erfahrung [experience, knowledge] and in iv 5 14 by Verheissung, Vertrostung [the giving hope] Grassmann takes it as an adjective in the sense of '*rotable*' *in both places The text of Sayana* is unfortunately not certain I have followed Max Muller's conjectural emendation Sayana renders प्रतीत्य by प्रतिगमन, the 'return' sc of the two Asvins He adds तस्य रूपस्य प्रत्यासत्त्यै the cause which moved the Asvins to return Construe तस्य रूपस्य with the following यद्रूप For the legend of Chyavana see Muir, *Sanskrit Texts*, V, p 250

[3 इतऊति = प्रमुरक्षण, (Sayana on 1, 146 2) इतोऽऽगतत् (on 1, 151, 9), एतोऽपा दवेभ्यो रक्षण यथो (on x 31, 7 इतऊती) It means 'protected heceforward enduring lasting]

Verse 7

Padapatha

उत त्यम् भुज्युम् अश्विना सखायः मध्ये जहुः दुःऽएवासः समुद्रे । निः ईम् पर्षत् अरावा यः युवाकुः ॥ ७

Sayana

उत अपि च त्यं तं भुज्युमेतन्नामानं समुद्रमध्ये समुद्रादुदकस्य मध्ये सखायः भुज्युसखिभूता दुरेवासः दुष्टगमना जहुः त्यक्तवन्तः । इमेन समुद्रमध्ये स्थितं हे अश्विना

* Ulwar MS न तस्य रूपस्य & Bomb MS तस्य रूपस्य प्रत्ययभूत अभूत् See M M s V L

अभिनो युवां* नि पर्षत् निरपारयतम् । य भुज्यु युवाकु युवां कामयिता अरावा अरण-शानाभिगन्ता च तमेनं निरपारयतम्† । अत्राश्विनेनु सूक्तेषु कथा सूच्यन्ते । अग्निभुज्यवा-दीनामग्निजलादिभ्यो रक्षणरूपारता सर्वा महता प्रपञ्चेनास्माभिर्नासत्याभ्या परिदिरिवेरत्र (RV ı, 119, 1) प्रपञ्चिता । मारतम्र इहाप्या ॥

Notes

1. Compare ı, 116, 1 (the passage referred to by Sayana), &c. See also Muir, V, p 244

1. निरि पर्षद्रावा यो युवाकु This is a very difficult clause We must begin by setting Sāyana's device aside absolutely The 3rd per sing पर्षत् (*Ir* ष्ट्, *पिपर्ति*) ‡ cannot possibly be equivalent to the 2nd pers dual, निरपारयतम्, The nominative to पर्षत् is अरावा This word is, however, of doubtful meaning It occurs in other four passages vıı, 56, 10, मक्षू राय सुवीर्यस्य दात नू चिद्यमन्य आदभदरावा— Sayana, हे मरुत यूय मर्वीयस्य शोभनपुत्रोपेतस्य राय राय धनम् । द्वितीयार्थे षष्ठी । मक्षु शीघ्र दात दत्त । अरावा अराति शत्रुभूतोऽन्यो जनो य रायं नू चिदादभत् नैवाभि हन्यात् । तद्धनमस्मभ्य दत्तेति सबन्ध viıı, 28, 4, यथा वशन्ति देवास्तथेदसत्तदेषां नकिरा मिनत् । अरावा चन मर्त्य —Sayana, यथ देवानामभिलषित तथा भवतीति चेत् तदाह । अरावा । यदि देवा कस्यचिदप्यदातार मनुष्य कामयेरन् तदारावा अदाता । चनेत्यप्यर्थे अदातापि मर्त्य मनुष्य दशाङ्ग्यो देवेभ्यो हवींषि प्रयच्छति । तस्मात्तेषां यत्काममर्न तत्तथा भवत्येनत्मर्थ ıx, 21, 5 आस्मिन्पिशङ्गमिन्दवो दधाता वेनमादिशे । यो अस्मभ्यमरावा The available MSS of Sayana are defective or corrupt here M M prints यो यजमानोऽस्मभ्यमरावा प्रयच्छति प्राप्तकाम एव स्वल्पमपि न प्रयच्छति Compare his Varietas Lectionis, p xxıx, where he conjectures that Sayana probably explained अरावा by अदाता न किंचित्प्रयच्छति प्राप्तकाम स एव &c x, 37, 12 यद्वो देवाश्चकृम जिह्वया गुरु मनसो वा प्रयुती देवहेळन । अरावा यो नो अभि दुच्छुनायते तस्मिन्तदेनो वसवा नि धेतन—Sayana, अप्रयच्छन्तु नोऽस्मान् अभि प्रति अरावा गमनवान्भूत्वा &c Cf also ıx, 14, 9

It is clear that the meaning of अरावा is uncertain It seems to mean 'hostile' 'unfriendly,' and so Roth would take it everywhere but here Grassmann in his Dictionary follows Sāyana on vııı, 28, 4, and *explains it as a compound of* अ *and* रावन् (*for* which last word, however, he can *only quote* अरावन् *itself*) in the sense of 'not giving,' out of which the meaning '*hostile*' was, he thinks, developed In his translation Grassmann takes the word differently 'A mean wight can save himself if he only trust in you, O Asvains' Roth (Supplement) takes अरावन् here as = अर्वन्-

* M M omits इ अश्विना आश्वना युवा † Bomb MS omits what follows

‡ M s V G S, p 398

'Your horse drew him out.' Compare i, 117, 14 युव भुज्युमर्णसो नि समुद्राद्विभिरूहथुर्ऋज्रेभिरश्वै and vii, 69, 7, युव भुज्युमवविद्ध समुद्र उदूहथुर्णसो अस्रिधानै । पतत्रिभिरश्रमैरव्यथिभिर्दंसनाभिरश्विना पारयन्ता.

I have followed Roth's brilliant suggestion in my translation But if अराधा must be taken as meaning 'enemy,' I would (with Delbruck?) construe यो युवाकु with the foregoing ईम् (sc भुज्युम्) 'An enemy saved him *because he trusted in you*'

[In some cases अरावा is only a metrically suitable way of writing अर्वा (cf हरिश्मशारु, x, 96, 8, with श्मश्रु), so in vii, 68, 7, and perhaps in x, 40, 7, युवोरराधा, text, युवो रराधा —Lanman]

Verse 8

Padapātha.

वृकाय चित् जसमानाय शक्तम् उत श्रुतम् शयवे हूयमाना । यौ अघ्न्याम् अपिन्वतम् अपः न स्तर्यम् चित् शक्ती अश्विना शचीभिः ॥ ८

Sāyana

वृकाय धनादात्रे* । अभिलषत इत्यर्थ । चिदिति पूरण । अथवा परेभ्यो धनानि प्रयच्छते यद्वा वृकाय वृकवद्धिंसकाय एतन्नामकाय जसमानाय कर्मभिरुपक्षीयमाणाय ऋषये† शक्तमभिमत धनमदत्तम् । शकेर्दानार्थस्य लुङ्येतद्रूपम् । अड्भावश्छान्दस ‡ । उत अपि च शयवे एतन्नामकाय ऋषये हूयमाना आहूयमानौ युवा श्रुतम् अशृणुतम् । यौ युवामघ्न्या गामपिन्वतमपूरयत क्षीरेण अपो न अद्भिरिव । नदीना§ यथोदकेन पूरयतस्तद्वत् । कीदृशीमघ्न्याम् । स्तर्यं चित् स्तरीमपि निवृत्तप्रसवा वृद्धामपि शक्ती शक्त्या सामर्थ्येन दोहनलक्षणेन युक्ता कृत्वा शचीभिर्युष्मदीयै कर्मभिर्हे अश्विनाविति¶ । शयवे चिन्नासत्या शचीभिर्जसुरये स्तर्यं पिप्यथुर्गामित्यादि ह्युक्तम् (i, 116, 22) ॥

Notes

1 जसमानाय Compare i, 112, 6, याभिरन्तक जसमानमारणे—Sayana, जसमान तैर्हिंस्यमान । जसमानम् जस हिंसायां । यकि प्राप्ते व्यत्ययेन शप् ।

* Bomb MS धनदात्रे Compare M M's Varietas Lectionis † Bomb MS gives the first explanation only of वृक ‡ Bomb MS omits the grammatical note § M M नदीं तम् against his MSS. ¶ Bomb. MS. omits what follows

[2. शन्तम्. See note 1 on vii, 54, 3.

3. स्वपम्.* See Whitney, para. 350].

Verse 9

Padapātha :

एषः स्यः कारुः जरते सुऽउक्तैः अग्रे बुधानः उषसाम् सुऽमन्मा । इषा तम् वर्धत् अघ्न्या पयःऽभिः यूयम् पात स्वस्तिऽभिः सदा नः ॥ ९

Sāyana :

एषः स्तोता स्यः स प्रसिद्धो वसिष्ठः कारुः स्तोता उषसामग्रे प्रातःसवने बुधानः बुध्यमानः सुमन्मा शोभनमतिः सुष्टुतिर्वा सूक्तैर्जरते स्तौति । तमिषा अन्नेन वर्धत् वर्धयते‡ । अघ्न्या अहन्तव्या गौश्च वर्धत् वर्धयतु । अथवैकमेव वाक्यम् । अघ्न्या गौर्वसिष्ठस्य प्रतिनियताग्निहोत्रार्था गौः इषा अन्नेन घृतादिनेत्यर्थः । पयोभिश्च तं वसिष्ठं वर्धत् वर्धयतु । एवमात्मानं परोक्षेण निर्दिदेश । शिष्टं स्पष्टम् ॥

No. 22

Maṇḍala VII *Sūkta* 75

Sāyana :

व्युषा आव इत्यष्टर्चं पञ्चमं सूक्तं वसिष्ठस्यार्षम् । अत्रानुक्रमणिका । व्युषा अष्टावुषस्यं तु था इति । तु था इत्युक्तत्वात्त्रैष्टुभादिपरिभाषयेदमादीनि सप्त सूक्तान्युषोदेवत्यानि । प्रातरनुवाके उषस्ये क्रतौ त्रैष्टुभे छन्दसि आश्विनशस्त्रे चेदमादीनि षड् सूक्तानि । तथा च सूत्र्यते । व्युषा आवो दिविजा इति षडिति त्रैष्टुभमिति (Āśval. iv, 14) ऋग्विधाने आख्यातो विनियोगोऽत्र लिख्यते ॥

रात्र्या अपरकाले य उत्थाय प्रयतः शुचिः ।
व्युषा इत्युपतिष्ठेत षड्भिः सूक्तैः कृताञ्जलिः ॥
प्राप्नुयात्स हिरण्यादि§ नानारूपं धनं बहु ।
गा अश्वान्पुरुषान्धन्या¶न्स्त्रियो वासास्यजाविकमिति (Rigvidhāna, ii, 28) ॥

---

‡ M M वर्धयतम् । वचनव्यत्ययः । § M. M हिरण्यानि from his MSS A, Ca, B. I He notes that the reading in the Rigvidhāna is हिरण्यादि ¶ M. M धान्यं He notes that his MSS A, Ca, have our reading (Ulwar MS.), and that his MS B I and the Rigvidhāna have धान्यान् and धान्या respectively.

---

* M's V G. S, para 100 C, Lanman's N. I V, pp 379, 394

† M's V. G. S, App, √jr p. 384

Note

The Paribhāṣā quoted is xii, 3 (Macdonell's Ed of the Sarvānukramaṇikā, p 5) तृहिहृत्वेतच्छन्दसि शिष्टान्युपधिर्यतच्छन्दांसि द्विजिचतु पञ्चपदस्कन्धाति यथासम्पम् गावीधान् (Ulwar MS) is the reading of all the MSS of Sāyana Rigvidhāna, गा अधान्, which M M. prints. Rigvidhana अजाविरान्

Verse 1

Padapātha ·

वि उषा आवः दिविऽजाः ऋतेन आविःऽकृण्वाना महिमानम् आ अगात् । अप द्रुहः तमः आवः अजुष्टम् अङ्गिरःऽतमा पथ्याः अजीगरिति ॥ १

Sāyana

इयमुषा दिविजा अन्तरिक्षे* प्रादुर्भूता† वि आव व्यौच्छत्‡ । विभातं§ वृतवतीत्यर्थः । वसतेर्निवासवाचिनस्त्विपूर्वा व्युच्छने भवेत् । छन्दस्यपि दृश्यत इत्याट् । दृशिग्रहणस्य विध्यन्तरोपसंग्रहणार्थत्वादनजादेरप्याडागम । हल्ङ्याब्भ्य इति लोप । सैषोषा ऋतेन तेजसा महिमानं स्वमहत्त्वमाविष्कृण्वाना आ अगात् आगतवती । आगत्य च द्रुहः अस्मद्द्रोग्धॄन्जुष्टं सर्वेषामप्रियं तमश्च अप आव अपवृणोति । किं च अङ्गिरस्तमा । अङ्गेर्गत्यर्थादङ्गिरा । गन्तृतमा पथ्याः पदवीः अजीगः¶ उद्गिरति । प्राणिनां व्यवहाराय प्रकाशयतीत्यर्थः ‖ ॥

Notes

1 आव (वि) 3rd per sing aor ind of वृ $. It is the same form as आव (अप) in the second line of the verse For the lengthening of the augment (Whitney, 585) and the alternative samdhi (आवो दिविजा and आवरजुष्टम्, Pada text in the both cases आव) Roth refers to the Rigveda Pratisakhya, i, 23, and the Atharvaveda Pratisakhya, ii, 44

Sayana was familiar with the proper explanation of the form, which occurs frequently Compare this note on i, 92, 4 गावो न वव्र

* *M M* इद्धन्तरिक्ष † *M M adds* सता ‡ *Bomb MS* औच्छत् § *M M* विभातं ‖ Bomb MS प्रकाशनायेत्यर्थः

¶ M s V G S, App I, √gṛ (p 380)

$ M s V G S para 148 1 d (p 170) Appendix I √ vṛ-to-cover (p 420)

व्युषा आवर्तम Pada text आवरित्याय . Sāyana, तम अन्धकार व्यार गिरूनमप- क्षिप्तमकरोत् । अव । वृञ् वरणे । छुडि मन्त्रे घसेति च्लेर्लुक् । गुणे हल्ङ्याभ्य इति लोप । उन्दस्यपि दृश्यत इत्याडागम The difficulty in the first case of the word here is that there is no accusative

2 अङ्गिरस्तमा Compare Sāyana on i, 31, 2, where the same epithet is applied to Agni, हे अग्ने त्व प्रथम आद्य अङ्गिरस्तम अतिशयेनाङ्गिरा भूत्वा On i, 75, his note is, हे अङ्गिरस्तम अतिशयेनाङ्गनादिगुणयुक्त यद्वा अङ्गिरसां वरिष्ठ.

Verse 2

Padapātha

म॒हे न॒: अ॒द्य सु॒वि॒ताय॑ बो॒धि॒ उष॑: म॒हे सौभ॑गाय प्र य॒न्धि॒ । चि॒त्रम् र॒यिम् य॒शस॑म् धे॒हि॒ अ॒स्मे इति॑ देवि॑ मर्ते॑षु मा॒नु॒षि॒ श्र॒व॒स्युम् ॥ २

Sayana

अद्य नोऽस्माक महे महते सुविताय सुखप्रसवाय सुखगमनाय वा* बोधि भव । किं च हे उष महे महते सौभगाय सौभाग्याय प्र यन्धि प्रयच्छ अस्मान् । किं च चित्र चायनीयं यशसं यशोयुक्त रयिं धन धेहि धारय अस्मे अस्मासु । हे मानुषि मनुष्यहिते देवि मर्त्येषु अस्मासु श्रवस्यु अन्नवन्त पुत्र धेहीत्यनुषङ्ग ॥

Notes

1 बोधि † Sayana refers this form sometimes to बुध् sometimes as here, to भू Roth, following Westergaard, is disposed to look on it in all the passages in which it occurs as a form of भू Even in x, 83, 6, उत बोध्यापि, where alone the connection with बुध seems to him to be called for he would like to read a vocative आप and construe बोधि (from भू) as in i, 76 4 Delbruck, Altindische Verbum, p 37 derives it from बुध in nine places in all (i, 131, 6, iii 14, 7 iv, 3, 4, v, 24, 4, vi, 21, 5, viii, 43, 27, viii, 44, 22, x, 83, 6—Delbruck suggests a reading आपि —x, 167, 2) Grassmann translates 'Awake' here and (Dictionary) compares v, 79, 1 महे नो अद्य बोधयोषो राये दिवित्मती

2 यन्धि Pan vi, 4, 103 schol (Roth) The usual construction of the root with प्र is the accusative of the thing and the dat, gen or loc of the person

* Lomb MS omits सुखगमनाय वा

† M's V G S, para 148, 5 and note 1 (p 172), A's Ved Met p 31

3. श्रवस्युम् Compare this word as it occurs in other passages of the Rigveda i, 55, 6, स हि श्रवस्युः सदनानि कृत्रिमा क्ष्मया वृधान ओजसा विनाशयन् (Said of Indra)—Sāyana, श्रवस्युः अन्नं यशो वा मन इच्छन् &c i, 56, 8, तं नु मारुत पथ श्रवस्युमा हुवामहे—Sāyana, श्रवस्युं अन्नेच्छुं viii, 94, 1, गोर्धयति मरुतां श्रवस्युर्माता मघोनाम् । युक्ता वह्नी रथा—Sāyana, श्रवस्युः अन्नं कामयमाना The only other form is श्रवस्यव which, however, occurs sixteen times. Compare, for example, i, 48, 3, उवासोषा उच्छाच्च नु देवी जीरा रथानाम् । ये अस्या आचरणेषु दध्रिरे समुद्रे न श्रवस्यवः —Sāyana, रथप्रेरणे दृष्टान्तः श्रवस्यवो धनकामाः समुद्रे न यथा समुद्रमध्ये नावं सज्जीकृत्य प्रेरयन्ति तद्वत् श्रवस्यवः । श्रूयते इति श्रवः धनम् Roth gives two words श्रवस्यु, one in the sense of 'praising,' and the other in that of 'quick moving' [Cf also वाजासः श्रवस्यवः (v, 9, 2)—Sayana, श्रवस्यवो यजमानस्य प्रभूतां कीर्तिं संपादयन्तो वाजासो हवींषि. Gr in Dict explains the word in the present passage and in v, 9, 2, and 56, 8 by 'preisliches Gut enthaltend' (holding something good, that is worthy of praise)]

Verse 3

Padapātha

एते त्ये भानवः दर्शतायाः चित्राः उषसः अमृतासः आ अगुः । जनयन्तः दैव्यानि व्रतानि आऽपृणन्तः अन्तरिक्षा वि अस्थुः ॥ ३

Sāyana

दर्शतायाः दर्शनीयायाः प्रकाशयुक्तायाः उषसः * एते पुरो दृश्यमाना त्ये ते प्रसिद्धाः चित्राः आश्चर्यभूताः † अमृतासः अमरणाः ‡ भानवः रश्मयः आ अगुः आगच्छन्ति । किं कुर्वन्तः दैव्यानि देवानां संबन्धीनि व्रतानि कर्माणि जनयन्तः उत्पादयन्तः § । अन्तरिक्षा अन्तरिक्षाणि आपृणन्तः आपूरयन्तः । एकस्यैवान्तरिक्षस्य वायुमेघपक्षिणामालम्बनोपाधिना त्रिविधत्वम् । अतो बहुवचनमुपपन्नम् । एवं कुर्वन्तो भानवः वि अस्थुः विविधं तिष्ठन्ति प्रसरन्ति ¶ ॥

Notes

1 त्ये Pronounce ti e

† M M चित्राः पूज्या आश्चर्यभूता वा ‡ M M adds अनश्वराः § M M adds तदनुकूलप्रकाशप्रदानादिकमेषाम् ¶ प्रसरन्ति is from UI MS , M M and Bomb M's सरन्ति See M M 's V L

* "3b usasah"—Arnold's Ved Met , p 310 , see also § 170 ii a —Arnold's Ved Met , p 130

2. जनयन्तो दैव्यानि व्रतानि (Pronounce, daivi ani vratāni) 'Bringing to life (again) the works of the gods' Compare स्वर्जनन्ती, No 8, verse 4 (Note, p 142 *)

Verse 4

Padapatha

एषा स्या युजाना पराकात् पञ्च क्षितीः परि सद्यः जिगाति । अभिऽपश्यन्ती वयुना जनानाम् दिवः दुहिता भुवनस्य पत्नी ॥ ४

Sayana

एषा स्या सा उषा पराकात् दूरदेशात् दूरे स्थितापि युजाना उद्योगं कुर्वाणा प्रकाशाय पञ्च क्षितीः निषादपञ्चमाश्चत्वारो वर्णाः तान् ‡ सद्य परि जिगाति परिगच्छति§ । किं कुर्वती । जनानां प्राणिनां वयुनानि प्रज्ञानानि अभिपश्यन्ती साक्षित्वेनावलोकयन्ती । कीदृशी सा । दिवो दुहिता दुहितृस्थानीया भुवनस्य भूतजातस्य पत्नी पालयित्री । परि जिगातीत्यन्वय ॥

Notes

1 युजाना 'Yoking her horses' Compare verse 6

2 पञ्च क्षिती It is clear from the context that the quick approach of Usas to five communities lying apart from each other is intended. Compare परि द्यावापृथिवी यन्ति (sc अभ्रा सूर्यस्य) सद्य, No. 3 verse 3 This of itself would negative Sayana's explanation For the real meaning of the expression see note on No 7 verse 8 (p 134 ¶)

3 वयुना. Perhaps 'customs' or 'deeds' Compare i, 145, 5 व्यब्रवीद्वयुना मर्त्येभ्य Sayana, वयुनानि प्रज्ञानानि अनुष्ठेयज्ञानानि व्यब्रवीत् विशेषेण ब्रवीति उपदिशति [Gr derives वयुन from वे 'to weave' and gives

‡ M M निषादपञ्चमाश्चतुरो वर्णान् His MSS A Ca, B1 चतुरो वर्णा His MS. B 4 the reading we have given from the Ulwar MS § M M omits परिगच्छति

---

* p 144 in this edition

† Arnold's Ved Met, p 32 'sic, catalectic Bhargavi verse, requiring correction' - Arnold's Ved Met., p 310 - For Bhargavi verse see Arnold's Vedic Metre p 213 ¶ p 135-36 in this edition

'web' as the root-meaning Pischel approves of the etymology and gives the following as the senses of the word :—(*adj.*) moving; (s n) that which moves or lives, way, line or row, ways and means (corresp. to Sāyaṇa's प्रज्ञानानि), custom, usage or practice (like the classical Sk *mārga* in *mallamārga*, *yuddha mārga*, &c), law, ordering, (s f limit, boundary) He cites I, 189, 1 अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्, arguing that it will be seen that वयुनानि here corresponds to सुपथा He further compares I, 145, 5, I, 72, 7 and the present passage, and says that वयुना मर्त्यस्य वयुनानि क्षितीनाम् and वयुना जनानाम् in these passages are identical and what they mean is shown by VII, 79, 1 and V, 80, 2, व्युषा आ पथ्या जनानां पञ्च क्षितीर्मानुषीर्बोधयन्ती and एषा जनं दर्शता बोधयन्ती सुगान्पथः कृण्वती यात्यग्रे अभिपश्यन्ती वयुना जनानाम् he translates by "looking down upon the goings on of men"—Ved. St., I pp 295—308]

Verse 5

Padapātha

वाजिनीऽवती सूर्यस्य योषा चित्रऽमघा रायः ईशे वसूनाम् । ऋषिऽस्तुता जरयन्ती मघोनी उषाः उच्छति वह्निऽभिः गृणाना ॥ ५

Sayrna

वाजिनीवती अन्नवती । यद्यप्युषोनामैतत्तथापि चित्रामघेत्यस्याप्युषोनामत्वस्य पृथगिव-श्रवणात्तद्वदेको योगरूढोऽवगन्तव्य *। सूर्यस्य योषा याषित् चित्रामघा चित्रचयना श्रम्या-श्चयना † या राय धनस्य ‡ वसूनां देवमनुष्यादिसर्वप्राणिनां धनानां च ईशे ईष्टे। अथवा वसव वासका रश्मय तेषामपीष्टे §। ऋषिष्टुता ऋषिभि स्तुता जरयन्ती प्राणिजातानि। उषा खलु पुन पुनरावर्तमाना प्राणिनामायुः क्षपयति । मघोनी धनवती उषाः वह्निभि कर्मवोढृभिर्यजमानैर्गृणाना। स्तूयमाना उच्छति विभाति ¶ करोति ॥

---

* Bomb MS o uits this sentence M M विचित्रश्चायनाश्रयना from his MSS A Ca. B D. (writing °रश्रयना°) His MS B. 4 with us (writing श्चयना°) In this alternative explanation of चित्रामघा चित्र is explained by चयन ‡ M M adds अचिरंस्थिराणि § *Bom. MS oults t11s second* explanation ¶ M M विभाति

Notes

1. वाजिनीवती and चित्रामघा are both given in the list of synonyms for उषस्, Nigh i, 8 One or the other must be taken here, Sāyana says, in the secondary sense, the other being taken as an adjective

[2 सूर्यस्य योषा * A comparison of प्रमिनाति मनुष्या युगानि योषा जारस्य चक्षसा विभाति, i, 92, 11 with आमिनाति दैव्यानि व्रतानि सूर्यस्य चेति रश्मिभिर्दृशाना of the next Rik shows that the lover (जार) of Usas is Sūrya, So it would not be right to translate our expression here as "the wife of Sūrya", but as "the loved one of Sūrya". That योषन् and its allied words mean that is shown by ix, 101, 14, ix, 38, 4, ix, 32, 5—Pischel, Ved St, i, pp 31 2 and 27

3. ईशे Whitney, para 545 b]†

4 जरयन्ती Roth compares i, 92 10, मर्तस्य देवी जरयन्त्यायु (said of Usas), i, 124, 10, i, 179, 1 उषसो जरयन्ती

[5 वह्निभि See Supplementary Note ‡]

Verse 6

Padapātha

प्रतिं द्युतानाम् अरुपासः अश्वाः चित्राः अदृश्रन् उपसंम् वहन्तः । यातिं शुभ्रा विश्वऽपिशा रथेन दधाति रत्नंम् विधते जनाय ॥ ६

Sayana

द्युतानां द्योतमानामुषसं वहन्त धारयन्त अरुपास आरोचमाना चित्रा चायनीया अश्वा प्रति अदृश्रन् प्रतिदृश्यन्ते । सा च उषा शुभ्रा दीप्यमाना विश्वपिशा बहुरूपेण रथेन याति सर्वत्र गच्छति । विधते परिचरते जनाय रत्नं रमणीय धन§ दधाति ददाति च ॥

Notes

[1 अरुपास अरुष (adj) = red (Ved. Hymns, Pt i pp 17–8]

2 अदृश्रन् Whitney, 834 b ¶.

3. विश्वपिशा The word occurs only here and in vii, 57, 3, where it is an epithet of the Maruts, Sayana, विश्वपिश व्याप्तदीप्तय

§ Ulwar MS omits धनम्

* M's V G S, para 90 2 (p 67)

† M's V G S, para 131 4, ca (p 143)

‡ Inserted on p 193–94 of this edition

¶ M's V G S, App I, p 391

Verse 7

Padapāṭha:

सत्या सत्येभिः महती महत्ऽभिः देवी देवेभिः यजता यजत्रैः । रुजत् दृळ्हानि दर्दत् उस्रियाणाम् प्रति गावः उषसम् वावशन्त ॥ ७

Sāyaṇa:

सत्या अन्यैरबाध्या महती पूजनीया प्रवृद्धा वा गुणैः* देवी द्योतमाना यजता यजनीया उषाः सत्येभिः† सत्यैः महद्भिर्देवेभिः‡ देवैः यजत्रैः§ यजनीयैः¶ सहिता सती दृळ्हानि अत्यन्तस्थिराणि तमांसि रुजत् भिनत्ति । उस्रियाणाम् । गोनामैतत् । उत्स्राविण आसां भोगा इति व्युत्पत्तिः । तासां संचाराय प्रति ददत् प्रति ददाति । सामर्थ्यात्प्रकाशमित्यर्थः । *अथवा उस्रिया गा ददत् ददाति स्तोतृभ्यः॥। किं च गावः । उपलक्षणमेतत् । सर्वेऽपि तमोऽवरुद्धाः प्राणिन उषसं वावशन्त उशन्ति कामयन्ते । विशेषेण गवां प्रभाते संचारार्थमुषसोऽपेक्षितत्वात्तासां प्राधान्येनोक्तिः§ ॥*

Notes:

1. सत्या सत्येभिः &c. Compare the note on the double use of भुवनत्, No. 2 verse 6 (p. 68**).

[2. ददुस्रियाणाम्. Sāyaṇa's second explanation appears preferable

3. प्रति. Had rather be construed with उषसम्.]

Verse 8

Padapāṭha:

नु नः गोऽमत् वीरऽवत् धेहि रत्नम् उषः अश्वऽवत् पुरुऽभोजः अस्मेइति । मा नः बर्हिः पुरुषता निदे कः यूयम् पात स्वस्तिऽभिः सदा नः ॥ ८

* Bom MS. omits प्रवृद्धा वा गुणैः ‡ M. M. omits देवैः. ¶ M. M. यजनीयैः ... || Bomb. MS. omits the second explanation. § Bomb. MS omits this sentence.

---

† M's V. G. S, para. 97 A I pp. 77, 78 (note 9).

§ Ibid; Av √yaz-to worship, Av. yazata-divinity, angel, Phl. Izad-(Dr. Dhalla's Zoroastrian Theology, Chs xiv, xxvii pp. 95-140, 235-242.) ** p. 67 in this edition.

Sayana:

हे उग्र: नु नोऽस्मभ्यं गोमत् बहुभिर्गोभिर्युक्तं वीरवत् वीरैः * पुत्रैरुपेतमश्वावत्† अश्वैरुपेत‡ रत्नं रमणीय धनं पुरुभोजः बहूनां च अस्मे अस्मासु धेहि देहि। पादभेदादस्मे इति पुनरभिधानम्§। नोऽस्माकं बर्हिर्यज्ञं पुरुषता पुरुषतायां पुरुषसमूहेषु। अस्मत्सदृशो विरित्यर्थः। निदे निन्दायै मा कः मा कार्षीः। यथा ते निन्दन्ति तथा मा कुर्वित्यर्थः॥

[*Note* :

पुरुषता. Scherer and Bollensen speak of locative forms in ā from ā-stems. I do not think that any such can be proved. Some of the supposed ones are instrumentals.—Lanman, Noun-inflection.] ||

No. 23

Mandala VII *Sūkta* 83

Sāyaṇa:

युवां नरेति दशर्चं त्रयोदश सूक्तं वसिष्ठस्यार्षं जागतमैन्द्रावरुणम्। युवां नरेत्यनुक्रान्तम्। आभिप्लविकेषूक्थ्येषु स्तोमवृद्धौ प्रशास्तुरिदं सूक्तमावापार्थम्। सूत्रितं च। युवां नरा पुर्नीथे वामिति (Āśval vii, 9)

Note:

Roth subjoins a note to the translation of this hymn in the Siebenzig Lieder which I translate.

" The hymn is historical and speaks of a victorious contest—often referred to—which was waged by Sudās §, King of the Tritsus, against ten confederate princes. The Vasiṣthas are the family priests of Sudās. In this song of thanksgiving they ascribe the victory of Sudās to their own effectual intercession for him with Indra and Varuna, and to the mighty help vouchsafed by these gods. Verse 8 appears to be the original close of the poem. Verse 10 is common to this hymn with vii, 82 (the preceding one)."

* Bomb MS omits वीरैः ‡ M M omits अश्ववत् अश्वैरुपेतम् § Bomb. MS omits this clause ¶ Bomb MS omits this clause

---

† "a'śvavat, § 168 ii "—Arnold's Ved. Met., p 310; see §168 on long and short vowels before-van,-mant,-vant Arnold's Vedic Metre p 127

|| Lanman's N I. V., p 360a.

§ M and K's Ved Ind , Vol. II, p. 434

Grassmann would take the hymn somewhat differently "As you helped Sudās before" (verses 4 and 6 to 8) so help us now in the fight that is imminent (verses 1 to 3 and 5).

[Vv 1—8 are translated in Muir's "Sanskrit Texts," Vol. I, pp 323-4]

Verse 1

Padapātha

युवाम् नरा पश्यमानासः आप्यम् प्राचा गव्यन्तः पृथुऽपर्शवः ययुः । दासा च वृत्रा हतम् आर्याणि च सुऽदासम् इन्द्रावरुणा अवसा अवतम् ॥ १

Sāyana

हे नरा* नेताराविन्द्रावरुणौ युवां । षष्ठ्यर्थे द्वितीया । युवयोः आप्यं बन्धुभावं पश्यमानासः पश्यन्तः युष्मद्बन्धवलाभार्थिनः गव्यन्तः गाः † आत्मन इच्छन्तः यजमानाः पृथुपर्शवः पृथुर्विस्तीर्णः पर्शुः पार्श्वास्थि येषां ते तथोक्ताः । विस्तीर्णाश्वपर्शुहस्ताः सन्तः ‡ प्राचा प्राचीनं ययुः । बर्हिराहरणार्थं गच्छन्ति । पर्श्वादिना§ बर्हिराच्छिद्यते । तथा च तैत्तिरीयकम् । अश्वपर्श्वा बर्हिरच्छै॥तीति ॥ (T B iii, 2, 2) । हे इन्द्रावरुणौ युवां दासा दासानि उपक्षपयितॄ(तृ)णि च वृत्रा वृत्राणि आवरकाणि शत्रुजातानि आर्याणि च कर्मानुष्ठानपराणि च शत्रुजातानि हत हिंस्तम् । अपि च सुदासम् अस्मद्याज्यमेतत्संज्ञं राजानम् अवसा रक्षणेन सार्धमवतमागच्छतम् ॥

Notes

1 युवाम् and आप्यम् are in the same construction after पश्यमानासः, 'To you looking—to your kindness' Ludwig refers the clause to the enemies of Sudās 'Though they saw that Sudās had you for his friends, yet they pressed forwards'

2 प्राचा 'Forwards' The inst sing of प्राञ्च् used as an adverb Roth compares ii, 26, 4, यो अस्मै हव्यैर्घृतवद्भिरविधत् प्र तं प्राचा नयति ब्रह्मणस्पतिः — Sāyana, प्राचा प्राचीनेन ऋजुना मार्गेण

3 गव्यन्तः. Only the participle occurs I translate Roth's article on the word गव्य (denom. from गो), गव्यति 'to be desirous of getting

‡ Bomb MS omits विस्तीर्णाश्वपर्शुहस्ताः सन्तः § Ul Ms पर्श्वा (sic) M M. पर्श्वा हि || Bomb MS omits clause Ul Ms बर्हिरच्छैति

* Av nar-, nara-'man' § Av gao gava, gāo ¶ M₁ रक्षणं

-cattle,' Vopadeva, 21, 2. From this root the participle गव्यन्त् (1) 'desirous of getting cattle' गौरसि वीर गव्यते [cf. the clause which follows, अश्वो अश्वायते भव] vi. 45, 26; vii, 32, 23; ते गव्यता मनसा दृध्रमुब्धं गा येमान परि षन्तमद्रिम् । वि वव्रु iv, i, 15; गव्यन्त., अश्वायन्त , वाजयन्त , जनीयन्तः iv, 17, 16. (2) 'ardently desiring,' एतायामोप गव्यन्त इन्द्रम् [Sāyana, देवाः परस्परमेव कथयन्ति । हे देवा गव्यन्तः पणिनामकेनासुरेणापहृता अस्मदीया गा प्राप्तुमिच्छन्तो यूयम् एत आगच्छत । युष्माभि सहिता वयमिन्द्र गवानयनक्षम उपायाम प्राप्नवाम] i, 33, 1; नि गव्यता मनसा सेदुरर्कैः कृण्वानासो अमृतत्वाय गातुम् iii, 31, 9. (3) 'eager for battle' गव्यन्ता द्वा जना [Sāyana गव्यन्ता गामात्मन इच्छन्तौ । गोशब्दात्सुप आत्मनः क्यच् । वान्तो यि प्रत्यय इत्यवादेश । स्वर्यन्ता स्वर्गं यन्तौ गन्तुमुद्युक्तौ द्वा जना द्वौ जायापतिरूपौ जनौ] i, 131, 3; ये गव्यता मनसा शत्रुमादभुः [Sāyana, गव्यता शत्रूणा गा इच्छता] vi, 46 10, प्राञ्चा गव्यन्त पृथुपर्शवो ययुः vii, 84, 1 [our passage], रथं गव्यन्त [Sāyana, रथं रंहण गव्यन्त गा इच्छन्त प्र स्तोतारम्] viii, 2, 35 , प्र सेनानी शूरो अग्रे रथाना गव्यन्नेति [Sāyana, गव्यन् शत्रूणां गा इच्छन् । यद्वा यजमानाना पश्वादिकामिच्छन्] ix, 96, 1.

4 पृथुपर्शवः. 'With broad axes' The word occurs only here. The *अश्वपर्शु referred to by Sāyana is an implement in the form of a* horse's head which was used for cutting the sacrificial grass. (Taitt Brāhm. III, 2, 2, the passage quoted by Sāyana) Ludwig pronounces the meaning 'with broad axes' to be quite impossible on the ground that the axe does not play in the Rigveda the part it does in the Mahābhārata He takes the word to be a proper name 'the Pṛthus and the Parśus.*

Verse 2

Padapātha:

यत्र॑ नरः॑ सम्ऽअय॑न्ते कृतऽध्व॑जः यस्मि॑न् आ॒जा भव॑ति किम् च॒न प्रि॒यम् । यत्र॑ भय॑न्ते भुव॑ना स्वः॒ऽदृशः॑ तत्र॑ नः॒ इन्द्रावरुणा॒ अधि॑ वो॒चतम् ॥ २

Sāyana.

यत्र यस्मिन् संग्रामे नरः मनुष्याः कृतध्वजाः उच्छ्रितध्वजाः समयन्ते युद्धार्थं संगच्छन्ते । यस्मिन्नाजा आजौ युद्धे । यत्रेषि निशातमसहाद्यो विभज्य योजनीयः । किं च किमपि प्रियमनुकूलं न भवति । अपि तु सर्वं दुष्करं भवति । यत्र च युद्धे भुवनानि भूतजातानि स्वर्दृश

* See under "4 Parśu", M and K's Ved Ind., Vol. I, p. 504-5.

शरीरपातादूर्ध्वं स्वर्गस्य द्रष्टारो वीराश्च* भयन्ते बिभ्यति। तत्र तादृशे संग्रामे हे इन्द्रावरुणौ नोऽस्मानधि वोचतम् अस्मत्पक्षपातवचनौ भवतम् ॥

Notes:

[1. कृतध्वजः. ध्वज् from ध्वृ like भ्राज्, सज्ज् &c.]

2. यस्मिन्नाजा भवति किं चन प्रियम्. *Ludwig accepts Sāyana's explanation*, 'in the fight where nothing is pleasant.' Grassmann 'where all that is dear is at stake.'

[Nothing is more difficult in the interpretation of the Veda than to gain an accurate knowledge of the power of particles and conjunctions. The part. चन, we are told, is used both affirmatively and negatively, a statement which shows better than anything *else the uncertainty to which every translation of Vedic hymns is as yet exposed. It is perfectly true that in the text of the* R V. as we now read it, चन means both indeed and no. But this very fact shows that we ought to distinguish where the first collectors of the Vedic hymns have not distinguished, and that while in the former case we read चन we ought in the latter to read च न. (Max Müller. Vedic Hymns, Pt. I., p 264)†

M. M. agrees with Sāy. here and translates "in which struggle there is nothing good whatsoever."

3. स्वर्दृशः. 'Those that see the light.' स्वर् is used of the brightness, the light of the fire, the sun, the sky.]

Verse 3

Padapātha:

सम् भूम्याः अन्ताः ध्वसिराः अदृक्षत इन्द्रावरुणा दिवि घोषः आ अरुहत् । अस्थुः जनानाम् उप माम् अरातयः अर्वाक् अवसा हवनऽश्रुता आ गतम् ॥ २

* From Bomb. MS.; Ul. MS. and M M. धीराश्च Compare M M.'s Varietas Lectionis In second edition M. M. धीराश्च

† M's. V. G. S., para 180, *sub voce*, pp. 229–30

Sāyana

हे इन्द्रावरुणौ भूम्या अन्ता पर्यन्ता ध्वसिराः सैनिकैर्ध्वस्ता ममदृक्षत सदृश्यन्ते । तथा दिवि द्युलोके घोषः सैनिकानां शब्दश्चासदत् आरूढोऽभूत् । जनानामस्मदीयानां भटानाम् अरातयः शत्रवः मामुपास्थुः उपस्थिताः । एवं प्रवर्तमानेऽस्मिन्युद्धे हे हवनश्रुता आह्वा-नशीलाविन्द्रावरुणौ अर्वागस्मदभिमुखम् अवसा रक्षणेन सह आ गतमागच्छतम् ॥

Note

It seems better to take जनानाम् of the foes of Sudās than, as Sayana does, of his warriors जनानामरातयः is either 'the enmity of the peoples' or 'my enemies among the peoples'

Verse 4

Padapatha

इन्द्रावरुणा वधनाभिः अप्रति भेदम् वन्वन्ता प्र सुऽदा-सम् आवतम् । ब्रह्माणि एषाम् शृणुतम् हवीमनि सत्या तृत्सू-नाम् अभवत् पुरःऽहितिः ॥ ४

Sayana

हे इन्द्रावरुणा इन्द्रावरुणौ वधनाभिर्वधकैरायुधैः [अप्रति] अप्रतिगतम् अप्राप्तं भेदम् एतन्नामकं सुदासः शत्रुं वन्वन्ता हिंसन्तौ युवां सुदासं । शोभनं ददातीति सुदाः । एतन्नामकं मम याज्यं राजानं प्रावतं प्रकर्षेणारक्षतम् । एषां तृत्सूनां मम याज्यानां ब्रह्माणि स्तोत्राणि शृणुतमशृणुतम् । कदा । हवीमनि । आह्वयन्तेऽस्मिन्युद्धार्थं परस्परमिति हवीमा संग्रामस्तस्मिन् । यस्मादेवं तस्मात्* तृत्सूनामेतत्संज्ञानां मम याज्यानां पुरोहितिः मम पुरोधानं सत्या सत्यफलमभवत् । तेषु यन्मम पौरोहित्यं तत्सफलं जातमित्यर्थः ॥

Notes

1 अप्रति 'Irresistibly' An adverb Compare vii, 99, 5 हथो अप्रत्यसुरस्य वीरान्

[2 तृत्सूनां पुरोहितिः In v 8 below, it is certain that the Tṛtsus clad in white and with their hair braided are the same as the white-robed Vasiṣṭhas, with hair knots on the right, of vii, 33, 1 But in vii, 33, 6 the Bharatas are called subjects of the Tṛtsus (तृत्सूनां विशः) In vii, 18 13, Indra makes over to Tṛtsu the possessions of the enemy (the booty) It seems that Tṛtsu in the sing. is King Sudās and the plural, with the exception of v 8 of the present hymn signifies his dynasty or gotra

* U1 MS. [illegible]

The next question is as to how the genitive is to be interpreted. Whether the expression means पुरोहिति *possessed by* (on the part of) the Trtsus (the priests) or *of* (on behalf of) the Trtsus (the king and his gotra) *Comparing* T Br 2, 7, 1, 2 देवानां पुरोधां गच्छेयम् and Śat Br, 4, 4, 5 तस्मान्न ब्राह्मण सर्वस्येव क्षत्रियस्य पुरोधां कामयेत, it seems less likely that तृत्सूनां here is the *possess* gen *

The vivid description in the hymn puts vv 3 and 5 directly into the mouth of Sudās and his family These are the ब्रह्माणि referred to

The close connection of the family of the Purohita with the king's family is indicated by the fact that the name for the one could stand for the other as well —Geldner, Ved. St ii 136-7]†

Verse 5

Padapātha

इन्द्रावरुणौ अभि आ तपन्ति मा अघानि अर्यः वनुषाम् अरातयः । युवम् हि वस्वः उभयस्य राजथः अध स्म नः अवतम् पार्ये दिवि ॥ ५

Sāyana

हे इन्द्रावरुणौ अर्यः अरेः शत्रोः संबन्धीनि अघानि आहननायुधानि मा मामस्या तपन्ति अभितो बाधन्ते । अपि च वनुषां हिंसकानां मध्ये अरातयः अभिगमनशीलाः शत्रवश्च मामभितपन्ति । युवं हि युवां खलु उभयस्य पार्थिवस्य दिव्यस्य वस्वः वसुनो धनस्य राजथः ईशाथे । राजतिरैश्वर्यकर्मा । अध स्म अत कारणात् पार्ये तरणीये दिवि दिवसे युद्धदिने नोऽस्मानवत रक्षतम् ॥

Note

वस्व उभयस्य 'The wealth of both sides' Compare the next verse

Verse 6

Padapātha

युवाम् हवन्ते उभयासः आजिषु इन्द्रम् च वस्वः वरुणम् च सातये । यत्र राजऽभिः दशऽभिः निऽबाधितम् प्र सुऽदासम् आवतम् तृत्सुऽभिः सह ॥ ६

* M and K's Ved Ind, Vol. I, pp 321-22.

† For Tṛtsu see, *sub voce*, M and K's Ved Ind, Vol I, p 320

Sāyana •

उभयासः उभयविधा सुदा संज्ञो राजा तत्सहायभूतास्तृत्सवश्च एव द्विप्रकारा जना आजिषु संग्रामेषु इन्द्रं च वरुणं च युवां हवन्ते आह्वयन्ते। किमर्थम्। वस्वः धनस्य सातये सम्भजनार्थम्। यत्र येष्वाजिषु दशभिर्दशसंख्याकैः राजभिः शत्रुभूतैः नृपैः निबाधितं नितरां हिंसितं सुदासं तृत्सुभिः सह वर्तमानं प्रावतं युवां प्रकर्षेणारक्षतम् तेष्वाजिष्वि-त्यन्वयः॥

[*Note*

उभयासः It might have been supposed that one of the parties meant was the hostile kings, but they are said in the next verse to be अयज्यवः —Muir, I, p 324]

Verse 7

Padapatha

दश राजानः सम्ऽइताः अयज्यवः सुऽदासम् इन्द्रावरुणा न युयुधुः। सत्या नृणाम् अद्मऽसदाम् उपऽस्तुतिः देवाः एषाम् अभवन् देवऽहूतिषु॥ ७

Sāyana

हे इन्द्रावरुणौ [दश] दशसंख्याकाः राजानः सुदासं शत्रवः समिताः परस्परं समवेताः अयज्यवः अयजमानाः एवंभूतास्ते सुदासम् एतत्संज्ञमेकमपि राजानं न युयुधुः *न समजह्नुः। युवाभ्यामनुगृहीतं तं प्रहर्तुं न शेकुः। तदानीमद्मसदाम्। अन्नानि अद्मानि हवींषि सीदन्तीत्यद्मसदः ऋत्विजः। हविर्भिर्युक्तानां नृणां यज्ञस्य नेतॄणामृत्विजामुपस्तुतिः स्तोत्रं सत्या सफलाभूत्। अपि च एषां देवहूतिषु। देवा हूयन्ते एष्विति देवहूतयो यज्ञाः। तेषु सर्वे च देवा अभवन्। युष्मदनुग्रहात्प्रादुर्भवन्ति॥

Verse 8

Padapatha

दाशऽराज्ञे परिऽयत्ताय विश्वतः सुऽदासे इन्द्रावरुणौ अशिक्षतम्। श्वित्यञ्चः यत्र नमसा कपर्दिनः धिया धीऽवन्तः असपन्त तृत्सवः॥ ८

---

* "Perhaps yūyudhuḥ" —Arnold's V M p 31 For a long vowel in reduplication see Arnold's V M p 128 § 169]

Sāyana

हे इन्द्रावरुणौ दाशराज्ञे । दशशब्दस्य छान्दसो दीर्घः । विभक्तिव्यत्ययः । दशभी राजभिः शत्रुभूतैः विश्वतः सर्वतः परियत्ताय परिवेष्टिताय सुदासे राज्ञे अशिक्षितं बलं प्रायच्छतम् । यत्र यस्मिन्देशे श्वित्यञ्चः श्वितं श्वैत्यं नैर्मल्यमञ्चन्तो गच्छन्तः कपर्दिनः जटिला धीवन्तः कर्मभिर्युक्तास्तृत्सवः वसिष्ठशिष्या एतत्संज्ञा ऋत्विजः नमसा हविर्लक्षणेनान्नेन धिया स्तुत्या च* असपन्त पर्यचरन् । तस्मिन्देशे युवां तस्मै राज्ञे बलं प्रायच्छतमित्यर्थः ॥

Notes

[1 दाशराज्ञे दशभी राजभिः सह युद्धे प्रवृत्ते सति (Sayana on दाशराज्ञे in VII, 33, 3)]

2 अशिक्षतम् See note on शग्म, No 20, verse 3 (p 204†)

Padapatha:

Verse 9

वृत्राणि अन्यः समऽइथेषु जिघ्नते व्रतानि अन्यः अभि रक्षते सदा । हवामहे वाम् वृषणा सुवृक्तिऽभिः अस्मेइति इन्द्रावरुणा शर्म यच्छतम् ॥ ९

Sāyana

हे इन्द्रावरुणौ युवयोरन्य एक इन्द्रः वृत्राणि शत्रून् समिथेषु संग्रामेषु जिघ्नते हन्ति । अन्य एको वरुणः सदा सर्वदा व्रतानि कर्माणि अभि रक्षते अभितः सर्वतो रक्षति । हे वृषणा कामानां वर्षिताराविन्द्रावरुणौ तथाविधौ वां युवां सुवृक्तिभिः सुप्रवृक्ताभिः स्तुतिभिः हवामहे आह्वयामहे । आहूतौ च युवामस्मे अस्मभ्यं शर्म सुखं यच्छतं दत्तम् ॥

[*Note:*

सुवृक्तिभिः See note 2 on III, 61, 5, p 143 "This [something like 'beautiful prayer', 'beautiful song' and then 'a god who is invoked with beautiful songs'] being the meaning of the word I cannot think it probable that it stands in connection with the verb वृज् in its well known use referring to the Barhis In my opinion सुवृक्ति may be connected with another use of वृज्, with the meaning of this verb 'to draw a god towards himself, averting him from other

* च from my MSS, M M omits. Compare the च after in the commentary on verse 10

† p. 208 in this edition

sacrificers'. Or possibly the word may be derived from ऋ (comp. सवित derived from इ)"—Oldenberg, Vedic Hymns, ii pp 203–4]

Padapātha

Verse 10

अस्मेइति॑ इन्द्रः॑ वरु॑णः मि॒त्रः अ॒र्य॒मा द्यु॒म्नम् य॒च्छ॒न्तु॒ महि॑ शर्म॑ स॒ऽप्रथः॑ । अ॒व॒ध्रम् ज्योतिः॑ अदि॑तेः ऋ॒त॒ऽवृधः॑ दे॒वस्य॑ श्लोक॑म् स॒वि॒तुः म॒ना॒म॒हे॒ ॥ १०

Sāyana

अस्मे अस्मभ्यम् इन्द्रादय द्युम्न द्योतमान धन यच्छन्तु प्रयच्छन्तु । तथा महि महित् सप्रथ॰ सर्वत पृथु विस्तीर्णं शर्मं गृह च प्रयच्छन्तु । अपि च ऋतावृध ऋतस्य यज्ञस्य वर्धयित्र्याः अदितेरदीनाया देवमातु ज्योतिस्तेजश्च नोऽस्माकमवध्रम् अहिंसकमस्तु । वयं च देवस्य ज्ञानादिगुणयुक्तस्य सवितु सर्वस्य प्रेरकस्य श्लोक स्तोत्र मनामहे जानीम । कुर्म इत्यर्थ । यद्वा देवेन सविना अस्मभ्य देय श्लोक यश मनामहे याचामहे ॥

Note

This verse is repeated here from vii, 82, 2 I have given Sāyana's note on that passage The MSS either omit the note here, or give an abstract of it]*

No 24

Mandala VII *Sūkta* 86

Sāyana

धीरा त्वस्येत्यष्टर्चं षोडश सूक्त वसिष्ठस्यार्षं त्रैष्टुभ वरुणदेवत्यम् । तथा चानुक्रान्तम् । धीराष्टौ वारुण हेति । गतो विनियोग ।

Note

The whole hymn has been translated in Max Muller's "Ancient Sanskrit Literature," pp 540–1, and vv 3 ff in Muir's "Sanskrit Texts," v, p 66]†

---

* M₁ व्याख्यानेयं अक्षरार्थस्तु । इन्द्रादयोऽस्मभ्यं द्योतमान धन प्रयच्छन्तु सर्वतो विस्तीर्णं महद्गृह च । यज्ञस्य वर्धयित्र्या अदीनाया देवमातुस्तेजश्चास्माकमबाधक भवतु वयं च प्रेरकस्य देवस्य स्तोत्र मनामहे । कुर्महे ॥

† Annotated in Lanman's Sanskrit Reader, pp 372–73

Verse 1

Padapātha

धीरां तु अस्य महिना जनूंषि वि यः तस्तम्भ रोदसी इति चित् उर्वी इति । प्र नाकम् ऋष्वम् नुनुदे बृहन्तम् द्विता नक्षत्रम् पप्रथत् च भूम ॥ १

Sayana

अस्य वरुणस्य जनूंषि जन्मानि महिना महिम्ना तु क्षिप्रं धीरा धीराणि धैर्यवन्ति भवन्ति । य वरुण उर्वी विस्तीर्णे रोदसी चित् द्यावापृथिव्यावपि वि तस्तम्भ विविधं स्तब्धे स्वकीये स्थाने स्थिते अकरोत् । यश्च बृहन्तं नाकमादित्यं नक्षत्रं च ऋष्वं दर्शनीयं द्विता द्वैधं प्र नुनुदे प्रेरयति स्म । अहानि सूर्यं दर्शनीयं प्रेरयति रात्रौ नक्षत्रं तथेति द्विप्रकारः । भूम भूमिं च य पप्रथत् अप्रथयत् विस्तारितवान् । तस्यास्य वरुणस्येत्यन्वय ।

Notes

1 धीरा त्वस्य महिना जनूंषि. It is a question whether अस्य goes with जनूंषि as Sayana takes it, or with the nearer महिना. The latter construction seems preferable 'The peoples endure by the might of him, who' &c But Max Muller, Roth and Grassmann all join अस्य जनूंषि and translate 'his works' Ludwig construes as I do, but he makes धीरा mean wise. For the instrumental महिना see Whitney, 425 e*

2 वि यस्तस्तम्भ रोदसी चिदुर्वी 'Who stemmed asunder the wide firmaments',-Max Muller, Heaven and Earth, referred to individually in the line which follows

3 प्र नुनुदे 'Lifted on high,' Max Muller 'Set in motion,' Grassmann and Ludwig Perhaps 'beat out' as a goldsmith beats out a piece of metal ['Started the star (the sun) on the high and wide path-way of the sky' In i, 24, 8, Varuna is spoken of as having shaped a wide path for the sun to traverse in the untraversable sky, in v, 85, 2 as having set him in the sky and in vii, 87, 1 as having cut out his path 'Lifting on high' is an idea opposed to the Indian conception of the sky. Max Muller's explanation, therefore, cannot be correct. So the above is the only construction possible, unless नाक were taken to mean the sun, with Sāyana who in this follows Yāska —Geldner, Ved St III, p 4–5.]

* L. & N I V, p 573

4. ह्नित This seems to mean 'and also' here 'Apart,' Max Müller. Roth makes the word a particle of asseveration (= Gr. δῆτα) Grassmann connects the two meanings "A particle of emphasis, in some such sense as that in which we repeat a statement to denote that it is absolutely certain" [See note 4 on vii, 28, 4, p 196 * Geld takes the word here in the first of the senses given by him]

5 पप्रच्छ भूम This is, as Sāyana takes it, a clause by itself as the accent of the verb shows (Ludwig) †

Verse 2

Padapatha

उत स्वया॑ त॒न्वा॑ सम् व॑दे॒ तत् क॒दा नु अ॒न्तः वरु॑णे भु॒वा॒नि । किम् मे॒ ह॒व्यम् अहृ॑णानः जु॒षे॒त क॒दा मृ॒ळी॒कम् सु॒ऽमनाः॑ अ॒भि ख्य॒म् ॥ २

Sayana

वरुण शीघ्र दिदृक्षमाण ऋषिरनया वितर्कयति । उतति विचिकित्सायाम्‡ ॥ उत किं स्वया तन्वा स्वीयेनात्मीयेन शरीरेण स वदे सहवदन करोमि । आहोस्वित् तत्तेन वरुणेन सह सवदे । कदा नु कदा खलु वरुणे देवेऽन्तर्भुवानि अन्तर्भूतो भवानि । वरुणस्य चित्ते सल्यो भवानीत्यर्थ । अपि च मे मदीय हव्य स्तोत्र हविर्वा अहृणान अक्रुध्यन् वरुण किं केन हेतुना जुषेत सेवेत । सुमना शोभनमनस्क सन्नह कदा कस्मिन्काले मृळीक सुखयितार वरुणमभि ख्यम् अभिपश्येयम् ॥

[*Notes*

1 उत स्वया तन्वा§ स वदे तत् 'And I muse thus with myself' With तनु in the sense of self we may compare the Homeric use of αὐτούς 'themselves' for bodies, Iliad, I 4

2 कदा [न्वन्त]¶ वरुणे भुवानि 'When shall I stand before Varuna?' The words themselves here would of course bear a reference to

‡ Bomb Ms omits these two clauses

* p 200 in this edition

† M s V G S., App III, 19 A. a (p 466)

§ tanūa-Lanman, Arnold's Ved Met, 14 iii (p 5)

¶ nū antar-Lanman, Arnold's Ved Met, 14, iii (p 5)

‖ Av antar-within

absorption, with Varuna, but the context seems to point clearly to the simpler meaning 'How can I get unto Varuna?' Max Muller 'How can I get near Varuna?' Siebenzig Lieder 'When shall I be *united* (in friendship) with Varuna?' Ludwig. 'When shall I be united with Varuna?' Grassmann

3 कदा मृळीकं सुमना अभि ख्यम् 'When shall I, glad at heart, see him propitiated' *मृळीक* and *सुमना* *are the complements of each other* (Ludwig) Or मृळीकम् may, as Roth and Grassmann take it mean his mercy

Verse 3

Padapātha

पृच्छे तत् एनः वरुण दिदृक्षु उपो इति एमि चिकितुषः विऽपृच्छम् । समानम् इत् मे कवयः चित् आहुः अयम् ह तुभ्यम् वरुणः हृणीते ॥ ३

Sāyana

हे वरुण तदेनः पापं पृच्छे त्वां पृच्छामि। दिदृक्षु। छान्दसः सुलोपः। द्रष्टुमिच्छन्नहं येन पापेन हेतुना त्वदीयैः पाशैर्बद्धोऽस्मि। पृष्ट मम तत्पापं कथय। अहं विपृच्छं विविधं प्रष्टुं चिकितुषः विदुषो जनानुपो* एमि उपागमम्। ते कवयश्चित् क्रान्तदर्शिनो जना मे मम समानमित् समानमेव † आहुः अकथयन्। यदाहुस्तदाह। हे स्तोतः तुभ्यमयं ह अयमेव वरुणो हृणीते क्रुध्यतीति। अतः क्रोधं परित्यज्य अस्मान्पाशेभ्यो मोचय॥

Notes

1 दिदृक्षूपो A Vedic samdhi preserved in the written text Below, verse 4, we have in ज्ये ष्ठस्य, which must be pronounced ज्येष्ठम्, a similar samdhi, which has been corrected in the written text Compare notes 1 and 4 on No 6, verse 5 (p 117‡) and the note on verse 9 of No 6 (p 122§) [" But since desiderative adjectives are oxytone (अन्तोदात्त), perhaps दिदृक्षु is an adverb with recessive accent "—Noun inflection Ludwig believes दिदृक्षु here to be a locative plural of an adjective दिदृक्ष [seer] and that it corresponds to चिकितुषः in the following line Thus

† M M adds वरुणदेव Both My MSS omit this

* ūpa (Arnold) ‡ p 119 in this edition
§ p 123 in this edition

case form, stem form and construction (cf Germ bei Jemand anfragen) are entirely regular —Lanman, Sk Reader, 372 b]

2. दिदृक्षुम् A Vedic infinitive, Whitney, para 970 a *

[3 Every illness according to the view of the Vedic people is incurred as punishment for some wrong done Especially does it owe its origin to sin against Varuna and his ordinances. Vasistha troubled with dropsy implies this plainly in R V vii, 86, 3—Zimmer Altindisches Leben, p 394]

Verse 4

Padapātha

किम् आगः आस वरुण ज्येष्ठम् यत् स्तोतारम् जिघांससि सखायम् । प्र तत् मे वोचः दुःऽदभ स्वधाऽवः अव त्वा अनेनाः नमसा तुरः इयाम् ॥ ४

Sāyana

हे वरुण ज्येष्ठमधिकं किमागः आस। कोऽपराधो मया कृतो बभूव यत् येन आगसा सखायं मित्रभूतं† सन्तं स्तोतारं जिघांससि हन्तुमिच्छसि । हे दूळभ दुर्दभ अन्यैर्बाधितुमशक्य स्वधावः तेजस्विन् हे वरुण तदागो मे मह्यं प्रवोचः प्रब्रूहि। एवं सति तस्य प्रायश्चित्तं कृत्वा अनेना अपापः सन्नहं तुरः त्वरमाणः शीघ्रं नमसा नमस्कारेण हविषा वा त्वामवयाम् उपगच्छेयम् ॥

Notes

1 ज्येष्ठम् ‡ The authorities generally follow Sayana in taking this word with आगः Ludwig admits that construction, but perfers to take it as accusative after जिघांससि in the next pada But Vasistha is to be understood as asking what sin he had committed, so great that the god is going to slay his praiser and friend.

[2 स्वधावः . See Whitney, para 454 b] §

3 तुर इयाम् ¶ See note 1 on the last verse ||

---

* M's V G S., para 167 2a (p 194)

† Hopkins Rel Ind p 72

‡ jyāyistham Arnold s Ved Met, p 310 § 14 iv p 5

§ Lanman s N L \ pp 519 20 M s V G S, para 90 3

¶ 'Pronounce with elision and combination tureyām'—Lanman

|| '4d emendation is required, perhaps tareyam from tar, tur but see §§ 130 i 151 iii-Arnold s Ved Met, pp 310 79, 101

Verse 5

Padapātha

अर्व द्रुग्धानि पित्र्या सृज नः अर्व या वयम् चकृम तनूभिः । अर्व राजन् पशुऽतृपम् न तायुम् सृज वत्सम् न दाम्नः वसिष्ठम् ॥ ५

Sāyana

हे वरुण पित्र्या पितृत प्राप्तानि नोऽस्मदीयानि द्रुग्धानि द्रोहान् बन्धनहेतुभूतानव सृज विमुञ्च अस्मत्तो विश्लेषय । वय च या यानि द्रोहजातानि तनूभि शरीरैश्चकृम कृतवन्त स्म तानि च अव सृज । हे राजन् राजमान वरुण पशुतृप न तायु स्तेन्यप्रायश्चित्त कृत्वावसाने घासादिभि *पशूना तर्पयितार स्तेनमिव दाम्नो रज्जोर्वत्स न वत्समिव च वसिष्ठ मां बन्धकात्पापादव सृज विमुञ्च ॥

Notes

1 या वय चकृमा तनूभि. 'Which we *ourselves* have done' Compare above note on स्वया तन्वा, *verse* 2.

2. पशुतृप न तायुम् † Sayana's explanation of this simile refers it to the sign that atonement (prāyascitta) has *been accepted. The* person making atonement, at the end of the service, offers a wisp of hay to a cow. If the cow takes the hay the atonement has been accepted by the gods, and he may go in peace If she does not, his atonement has been rejected 'Loose me as one looses a thief who has made atonement' I cannot say whether this is right. The word पशुतृप् does not occur elsewhere, and except that *Yama's hounds are' thrice called* असुतृप *'not easily satisfied'* (x, 14, 12, 82, 7, 87, 14) we have no other compound with तृप. Roth (*followed by Grassmann*), takes पशुतृप् *to* mean eager for cattle, i e, who has stolen cattle or tried to steal them, and is therefore bound (an den Heerden sich gutlich thuend d h dort zugreifend, P. W. B, rinderlustigen Dieb, S L, *Grassmann*) Similarly M M 'a thief who has feasted on stolen cattle' This is awkward, as making the simile *refer to the binding and not to* the loosing But that need not be a fatal objection 'Loose me, *who am bound like a cattle reiver or a calf'*

[तृप्, steal], not actually occurring in verbal *forms*, but rendered probably *by the deriv* तृप्, '*thief*,' the compounds अतृप्-and पशु- and by the Avestan √ *trif*, '*steal*,'—Lanman, *Reader*, 165

* Bomb MS पशूनादिभि, Ut MS पशूनदिभि

† Av tāyu thief (Jackson's Av R)

तृप् is the same as the Gr τρέπω In the comparison the case of पशुतृप् तायु which should have been the Nom has been attracted to that of वसिष्ठम् Otherwise, apart from the not very flattering comparison of Vasistha to a cattle stealer and a calf, the passage if interpreted literally would not make much sense The sense then is 'release Vasistha as a cattle-stealer (*releases*) the calf *from* the rope'—Pischel, Ved St., i. 106]

3. दाम Pronounce dā ma nah.

Verse 6

Padapātha

न सः स्वः दक्षः वरुण ध्रुतिः सा सुरा मन्युः विऽभीदकः अचित्तिः । अस्ति ज्यायान् कनीयसः उपऽआरे स्वप्नः चन इत् अनृतस्य प्रऽयोता ॥ ६

Sāyana

हे वरुण स स्वो दक्ष पुरुषस्य स्वरूपबल* पापप्रवृत्तौ कारण न भवति । किं तर्हि । ध्रुति स्थिरा उत्पत्तिसमय एव निर्मिता दैवगति कारणम् । ध्रु गतिस्थैर्ययोरिति धातु । सा च ध्रुति वक्ष्यमाणरूपा । सुरा प्रमादकारिणी । मन्यु क्रोधश्च गुर्वादिविषय सन् अनर्थहेतु । विभीदक द्यूतसाधनोऽक्ष । स च द्यूतेषु पुरुष प्रेरयन्ननर्थहेतुर्भवति । अचित्ति अज्ञानमविवेककारणम् । ईदृशी † दैवकल्पसिरेव पुरुषस्य पापप्रवृत्तौ कारणम् । अपि च कनीयस अल्पस्य हीनस्य पुरुषस्य पापप्रवृत्तौ उपारे उपागते समीपे नियन्तृत्वेन स्थित ज्यायान् अधिक ईश्वरोऽस्ति । स एव त पाप प्रवर्तयति । तथा चाम्नातम् । एष ह्येवासाधु कर्म कारयति त यमधो निनीषतीति ‡ (Kau Up iii, 8) । एव च सति स्वप्नश्चन स्वप्नोऽपि अनृतस्य पापस्य प्रयोता प्रकर्षण मिश्रयिता भवति । इदिति पूरक । स्वप्ने कृतैरपि कर्मभिर्बहूनि पापानि जायन्ते किमु वक्तव्य जाग्रति कृतै कर्मभि पापान्युत्पद्यन्त इति । अत ममापराधो दैवागत इति हे वरुण त्वया क्षन्तव्य इति भाव ॥

Notes

1 स्व 'My own'

2 ध्रुति This word occurs nowhere else The verb ध्रुवति is given in one recension of Naighṭ ii, 14, as one of 122 words all meaning

* Max Muller स्वभूत मद्बलम् Compare his V L Bomb MS omits
† Ulwar MS अनर्थां Bomb MS इन्नी दैवगति M M अत ईदृशी दैवकृति.
‡ Bomb MS omits this sentence Ul MS कर्मा and निमित्त, Cf. M. M s V L

to go Further in the Dhatupatha, as Sayana notes, the verb is said to mean to go and to be firm Sayana puts these two meanings together and makes ध्रुति mean the settled course of fate It seems better to accept this, which may be in part a traditional explanation of the passage, than to say with Roth that ध्रुति means temptation The alternative is to confess that the word has no meaning for us

3 अस्ति ज्यायान्कनीयस उपारे *This is perhaps an insoluble puzzle* उपार is a word which occurs nowhere else Roth does not accept Sayana's explanation of it but takes it to mean Verfehlung, error (so also Grassmann, Unrecht, Verirrung) He gives the same meaning to उपारण in viii, 32, 21 the only place where that word occurs अतीहि मन्युषाविणं सुषुवांसमुपारणे । इमं रातं सुतं पिब—*Sayana*, हे इन्द्र मन्युषाविणं क्रोधेन सोमं सुष्वन्तं अतीहि अतिगच्छ । तथा उपारणे । ब्राह्मणा उपेत्य यस्मिन्देशे न रमन्ते स उपारणः । तस्मिन्देशे सुषुवांसं सुष्वन्तं अतीहि । इमं रातं ब्राह्मणोपद्रवरहिते देशे अस्माभिर्दत्तमिमं सुतं सोमं पिब 'The following explanations of the present passage have been offered *The older man is there to injure, to offend, to mislead the young,*' Max Muller '*The stronger perverts the weaker*', Muir '*The weak sinner succumbs to the stronger,*' S L 'The young man's fault o'ermasters the old man,' Grassmann Lastly Ludwig thinks it evident (es versteht sich) *that* ज्यायान् *here is* Varuna Ludwig's idea is ingenious, and may be correct, but it can hardly be said to be evident (Ludwig is *wrong in giving* पापप्रवृत्तौ as Sayana's *explanation of* उपारे Sayana paraphrases that word by उपागत)

[The root *ar* in the sense of hurting is distantly connected with the root *mar* In the Veda *ar* has the sense of offending or injuring particularly if preceded by *upa* Hence *upâra*, injury *Ari* enemy, too, is best derived from this root . From this root *ar*, to hurt, *arvan* hurting as well as *arus*, wound, are derived in the same manner as both *dhanvan* and *dhanus* bow, from *dhan* *yajvan* and *yajus* from *yaj*, *parvan* and *parus* from *par* —Ved Hymns I pp 65–6

4 स्वप्नश्चन etc 'Even sleep does not remove all evil' In this passage I formerly took चन as affirmative, *not as negative* and *therefore* assigned to प्रयोता the same meaning which Sâyana assigns to it, one who brings or mixes, *whereas* it ought to be as rightly seen by Roth, one who removes—Muller Ved Hymns, I, pp 207

तस्मात्स्वाप्नं मित्र कृणुता न भवति, Sav on न प्रयोता in viii, 31, 17]

Verse 7

Padapātha

अरम् दासः न मीळ्हुषे कराणि अहम् देवाय भूर्णये अनागाः । अचेतयत् अचितः देवः अर्यः गृत्सम् राये कविऽतरः जुनाति ॥ ७

Sayana

मीळ्हुषे सेक्त्रे* कामानां वर्षित्रे भूर्णये जगतो भर्त्रे देवाय दानादिगुणयुक्ताय वरुणाय अनागा तत्प्रसादादपाप सन्नहम् अरम् अलं पर्याप्तं कराणि परिचरणं करवाणि । दासो न । यथा भृत्य स्वामिनं सम्यक् परिचरति तद्वत् । अयं स्वामी स च देव अचित †अज्ञानस्मानचेतयत् चेतयतु प्रज्ञापयतु । गृत्सं स्तोतारं च कवितरं प्राज्ञतरो देवः राये धनाय धनप्राप्त्यर्थं जुनाति ‡ जुनातु प्रेरयतु ॥

Notes

1 [illegible] कराणि I will serve'

2 भूर्णये 'Mighty, impetuous' The word is often so explained Ludwig thinks the words दास and अनागा, as also मीळ्हुषे and भूर्णये, are strongly opposed here, so that the meaning is 'though now freed from sin I will nevertheless serve as a slave the angry god as if he were a merciful one' But this is to completely pervert Vasistha's meaning While conscious of sin he could not so much as come into Varuna's presence And मीळ्हुषे does not mean 'as if he were merciful (wie einem gutigen)' Varuna is merciful even to the sinner यो मृळयाति चक्रुषे चिदागः, vii, 87, 7

3 अर्य Grassmann takes this as an acc pl 'Who are his faithful ones' Roth who follows Sayana in taking it with देव, makes it mean 'kindly, beneficent' On vii, 64, 3, where a so it is an epithet of Varuna Sayana takes it to be a synonym of Aryaman

Verse 8

Padapātha

अयम् सु तुभ्यम् वरुण स्वधाऽवः हृदि स्तोमः उपऽश्रितः चित् अस्तु । शम् नः क्षेमे शम् ऊं इति योगे नः अस्तु यूयम् पात स्वस्तिऽभिः सदा नः ॥ ८

* [illegible] on [illegible]   † [illegible] ([illegible] writes [illegible])

‡ [illegible]

Sāyana

एकादशिने वारुणे पशौ अयमिति पुरोडाशस्यानुवाक्या । सूत्रितं च अय सु तुभ्यं वरुण स्वधाव एवा वन्दस्व वरुण बृहन्तमिति (Āśv Śr Sū iii, 7) ॥

हे स्वधाव अन्नवन्वरुण तुभ्यं त्वदर्थं क्रियमाणोऽय एतत्सूक्तात्मक स्तोम स्तोत्र हृदि त्वदीये हृदये सु सुष्ठु उपश्रित उपगत समवेतोऽस्तु । श्रिदिति पूरक । अप्राप्तस्य प्रापणं योग प्राप्तस्य रक्षण क्षेम । नोऽस्मदीये क्षेमे रक्षणे शत्रुपद्रवाणा शमनमस्तु । योगे च नोऽस्मदीये प्रापणे शत्रु शमनमेवास्तु उपद्रवाणाम् । हे वरुणादयो देवा नोऽस्मान् सर्वदा स्वस्तिभिरविनाशै पात रक्षत ॥

Notes ·

1 शं न , etc See note 4 on No. 20, verse 1 (pp 202-3*)

2 क्षेमे and योगे. See note 5 on No 20, verse 3 (p 205‡)

[M M. and Lanman agree with Say]

No 25

Mandala VII *Sūkta 88*

Sāyana :

प्र शुन्ध्युवमिति सप्तर्चमष्टादश सूक्त वसिष्ठस्यार्षं त्रैष्टुभ वारुणं प्र शुन्ध्युवमित्यनुक्रान्तम् । गतो विनियोग ॥

[*Note*

Verses 4-6 translated in Muir's ' Sanskrit Texts," V, p 67]†

Verse 1

Padapātha

प्र शुन्ध्युवम् वरुणाय प्रेष्ठाम् मतिम् वसिष्ठ मीळ्हुषे भरस्व । यः ईम् अर्वाञ्चम् करते यजत्रम् सहस्रऽमघम् वृषणम् बृहन्तम् ॥ १

Sayana

ऋषिरात्मानमेव प्रत्यक्षीकृत्य स्तुतौ नियुङ्क्ते । हे वसिष्ठ त्वं मीळ्हुषे सेक्त्रे वरुणाय शुन्ध्युवं शोधयित्रीं प्रेष्ठां स्वत एव शुद्धां प्रियतमां मतिं मननीयामीदृशीं स्तुतिं प्र भरस्व प्रहर प्रापय । यो वरुण ईमेनं वृषणमर्वाञ्चमस्मदभिमुखं करोति अन्तरिक्षे करोति तस्मै वरुणायेत्यन्वयः । कीदृशं वृषभं यजत्रं यष्टव्यं सहस्रामघं बहुधनं वृषणं कामानां वर्षितारं बृहन्तं महान्तम् ॥

---

* p 206 in this edition ‡ p 209 in this edition

† Annotated in Lanman's Sanskrit Reader, p 373

[*Notes*

1 प्रेष्ठाम् Read प्रय् इष्ठाम् (Lanman)*

2 करते † Root Aor subj (Whitney 836 a)]

Verse 2

Padapatha

अर्ध नु अस्य संऽदृशम् जगन्वान् अग्नेः अनीकम् वरुणस्य मंसि । स्वः यत् अश्मन् अधिऽपाः ऊंइति अन्धः अभि मा वपुः दृशये निनीयात् ॥ २

Sāyana

अथाधुना अस्य वरुणस्य सदृश संदर्शन नु क्षिप्रं जगन्वान् गतवानहमग्नेरनीकं ज्वालासदृशं मंसि ‡ स्तवानि । तं वरुणं यष्टुमिति शेष । यद्यदा वरुण स्व सुखकरमश्मन् अश्मनि अभिषवार्थ पाषाणे § अवस्थितमभिषुतमित्यर्थ । ईदृशमन्ध सोमलक्षणमन्नमधिपा अधिकं पाता भवेत् । छान्दस षष्ठ्यभाव । उ इति पूरक । तदानीं मा मां वपु शरीरं स्वकीयम् । वपुरिति रूपनाम । प्रशस्तं रूप वा दृशये दर्शनार्थम् अभि निनीयात् अभिमापयेत् ॥

Note

This verse is not intelligible to me I give the explanations which so far as I know, have been hazarded. The translation in the Siebenzig Lieder runs as follows 'When I am lost in his gaze, then his face seems to me like glowing fire, so does the Lord in heaven let me see the glory of the light and of the dark' Roth gives 'When the Lord in heaven brings before my eyes the light and the dark, *a wonder to see*' as the literal translation of the second clause "Varuna," he adds, "appears in the light of the sky as well by night as by day" *Grassmann follows the Siebenzig* Lieder for the first half of the verse translating more literal ly, 'Now that I am come into his presence Varuna's *face* seems to me like that of fire' He goes on 'May the Lord bring for me to see that which displays itself so fair as light and dark in heaven' Ludwig translates 'And now that I am come into his presence I will praise Varuna's face of fire, that he may

§ So M M and Bomb MS Ulwar MS अभिप्राय

* Arnold's Ved Metre p 6 § 14 iv † M's V G S, p 375
‡ M's V G S, App I, √man (p 404), Sk √man = Av √man

bring the light in heaven, he who is lord also of the darkness, the beautiful light for me to see' *I think Ludwig is right in holding* that यत् निनीयात् must mean 'that he may bring'* Roth gives two *other passages, where* अन्ध means darkness in *the* Rigveda *1, 94,* 7 रात्र्याश्चिदन्धो अति देव पश्यसि—Sāyana, अन्ध बहुलमन्धकारम् *1*, 62, 5 वि वरुषसा सूर्येण गोभिरन्ध —Sāyana, अन्ध अन्धकारम्. In the sense which Sāyana gives to it here the word is common (Gr *ανθος*) For the meaning heaven ascribed to अश्मन् here Roth gives no authority. The word is said to mean that in Zend

Verse 3

Padapātha

आ यत् रुहाव वरुणः च नावम् प्र यत् समुद्रम् ईरयाव मध्यम् । अधि यत् अपाम् स्नुऽभिः चराव प्र प्रऽईङ्खे ईङ्खयावहै शुभे कम् ॥ ३

Sāyana

यद्यदा वरुणे प्रसन्ने सति अहं वरुणश्चोभौ नावं द्रुममयीं तरणसाधनभूतामा रुहाव उभावारूढौ बभूविवहे । तां च नावं यद्यदा समुद्रं मध्यं समुद्रस्य मध्यं प्रति प्र ईरयाव प्रकर्षेण गमयाव । यद्यदा च अपामुदकानामधि उपरि स्नुभिः गन्तृभिः अन्याभिरपि नौभिश्चराव वर्तावहै तदानीं शुभे शोभार्थं प्रेङ्खे नौरूपायां दोलायामेव प्र ईङ्खयावहै निम्नोन्नतैस्तरङ्गैरितश्चेतश्च प्रविचलन्तौ सक्रीडावहे । कमिति पूरकः । यद्वा क्रियाविशेषणम् । कं सुखं यथा भवति तथेत्यर्थ ॥

Notes

1 What kind of voyage *is meant is not clear. Compare Roth's* note in the Siebenzig Lieder on the whole hymn "The kernel of the hymn lies in verses 3 to 6 The singer *believes that he has* been forsaken by his helper Varuna with anguish he remembers his communion with the god in former times. In a vision he sees himself translated into Varuna's realm, he goes sailing with the god, is called to be rsi or holy singer to the god, and *is in his* palace with him Now Varuna has withdrawn his *favour, yet* let him have mercy on *his singer, and not punish him so grievously* for his sins The hymn perhaps originally closed with verse 6."

Delbruck says that the boat of verses 3 and 4 is the sun

$ [M₃ अद्भुत]

* M's V. G S, p 395

[2. स्त्रभि Pronounce सात्रुभि (Lanman)]*

Verse 4

Padapātha

वसिष्ठम् ह वरुणः नावि आ अधात् ऋषिम् चकार सुऽअपाः महःऽभिः । स्तोतारम् विप्रः सुदिनऽत्वे अह्नाम् यात् नु द्यावः ततनन् यात् उषसः ॥ ४

Sāyana

एवं वसिष्ठेनानुक्तं यद्वरुणेन कृतं तद्दर्शयति । वसिष्ठं ह वसिष्ठं खलु वरुणो नावि स्वकीयायामा अधात् आरोहयत् । तथा तमृषिमवोभी रक्षणे स्वपां स्वपसं शोभनकर्माणं चकार वरुणः कृतवान् । अपि च विप्रो मेधावी वरुणः अह्नां दिवसानां मध्ये सुदिनत्वे तत्फलत्वेन शोभनदिनत्वे तत्र स्तोतारम् । अस्थापयदिति शेषः । किं कुर्वन् । यात् यातो गच्छतो द्यावो दिवसान् यात् यातीः उषासः उषसोपलक्षिता रात्रीश्च नु क्षिप्रं ततनन् सूर्यात्मना विस्तारयन् ॥

Notes

1 स्वपा महोभि "Sayana reads स्वप मनोभि instead of स्वपा महोभि"—Max Muller, *Varietas Lectionis* The explanation in the commentary does not, as Ludwig thinks, lend any support to the theory that a final m may disappear before a following m

[2 यात् The conjunction यात् (*so long as*) is an ablative form (of यत्) according to the ordinary declension (Whitney, 500 a)

3 ततनन् † This and मुमोचत् *below regular* Perf Subj. (Whitney, 810 a)]

Verse 5

Padapātha

क्वं त्यानि नौ सख्या बभूवुः सचावहेइति यत् अवृकम् पुरा चित् । बृहन्तम् मानम् वरुण स्वधाऽवः सहस्रंद्वाऽरम् जगम गृहम् ते ॥ ५

* * Sārabbhih § 151 iii —Arnold's Ved Met pp 310, 101 For the caesura in 3d see § 205 iv a Arnold's Ved Met, p 179

† Lat *opus* ‡ Mac V G S, p 363

Sāyana

हे वरुण त्यानि तानि पुरातनानि नौ आवयोः सख्या सख्यानि सखित्वानि क्व कुत्र बभूवुः । पुरा पूर्वस्मिन् काले अवृकम् अहिंस्यमात्यन्तिकं यत्सख्यमस्ति तत्स चावहे आवाम् सेवावहे । चिदिति पूरकः । अपि च हे स्वधावः अन्नवन्वरुण ते त्वदीय गृहं जगम गच्छानि । लोडर्थे लिट् । कीदृश गृहम् । बृहन्त महान्त मानम् । मान्त्यस्मिन् सर्वाणि भूतानीति मानम् सर्वस्य भूतजातस्य परिच्छेदकमित्यर्थः । सहस्रद्वार बहुद्वारम् ॥

[*Notes*

1 क्व, सख्या *Pronounce kua, sakhiā* (Lanman)

2 सचावहे, &c "We seek the harmony which (we enjoyed) of old" (Muir, V). "(Where are now our friendships,) the tranquillity which we enjoyed of old" (Muir, 1) "When we walked together without hate" (S. L) For the sense of the tense in the last explanations see Whitney, 778 a]

Verse 6

Padapātha

यः आपिः नित्यः वरुण प्रियः सन् त्वाम् आगांसि कृण-वत् सखा ते । मा ते एनस्वन्तः यक्षिन् भुजेम यन्धि स्म विप्रः स्तुवते वरूथम् ॥ ६

Sāyana :

हे वरुण यो वसिष्ठो नित्य * ध्रुव आपिर्बन्धुः औरसः पुत्र इत्यर्थः । यः पूर्वं प्रियः सन् त्वां प्रति आगांसि अपराधान् कृणवत् अकरोत् । स इदानीं ते तव सखा समानख्यानः प्रियोऽस्तु । हे यक्षिन्पूजनीय वरुण ते तव स्वभूता वयम् एनस्वन्तः एनसा पापेन युक्ताः सन्तो मा भुजेम मा भुञ्ज्महि । त्वत्प्रसादात्पापरहिता एव सन्तो भोगान् भुनजामहे । विप्रो मेधावी त्वं च स्तुवते स्तोत्रं कुर्वते वसिष्ठाय वरूथमनिष्टनिवारकं वरणीयं वा गृहं यन्धि † प्रयच्छ । स्मेति पूरकः ‡ ॥

[*Notes*

1 यः *An anacoluthon* (Lanman).

---

* nitya-' own '-§ 85B (59) mentioned among words *characteristic of the Rigveda proper*—Arnold's Ved Met, p 33

† M's V G S, App I, √ yam, p 409

‡ "6c probably requires correction "—Arnold's Ved Met, p 310.

2. यक्षिन्. यक्ष *n* = anything wonderful, anything extraordinary, magic, sorcery. यक्षिन् therefore, = magician — Geldner Ved. St iii, 126–143]

Verse 7

Padapātha :

ध्रुवासु त्वा आसु क्षितिषु क्षियन्तः वि अस्मत् पाशम् वरुणः मुमोचत् । अवः वन्वानाः अदितेः उपऽस्थात् यूयम् पात स्वस्तिऽभिः सदा नः ॥ ७

Sāyaṇa

अत्र ऋग्विधानम् ।

ध्रुवासु त्वासु क्षितिषु जपन् बन्धात्प्रमुच्यते ।
तिष्ठन्रात्रौ अपेदेतां पिशाचस्त न गच्छति ॥
(Ṛgvidhāna, ii, 26)

ध्रुवासु नित्यासु आसु दृश्यमानासु क्षितिषु* भूमिषु क्षियन्तः निवसन्तो वयं हे वरुण त्वा त्वाम् । स्तुम इति शेषः । स च वरुणोऽस्मदस्मत्तः पाशं बन्धकं पाशं वि मुमोचत् मोचयेत् । तथा अदितेः अखण्डनीयायाः पृथिव्याः उपस्थादुपस्थानात् अवः रक्षणं वरुणेन कृतं वन्वानाः संभजमाना वयं स्याम । अन्यद्गतम् ॥

Note .

For the anacoluthic construction compare perhaps No 10, verse 5 Roth would transpose the second and third lines.

No. 26

Maṇḍala VII *Sūkta* 89

Sāyaṇa :

मो षु वरुणेति पञ्चर्चमेकोनविंशं सूक्तं वारुणम् । अन्त्या जगती † शिष्टाश्चतस्रो गायत्र्यः । तथा चानुक्रान्तम् । मो षु पञ्च गायत्रं जगत्यन्तमिति । गतो विनियोगः ॥

---

* 'kṣiti-' dwelling '—§ 85 B (27) mentioned among 'words characteristic of Ṛig Veda proper '—Arnold's Ved Met., p 33

† This stanza is not a part of the hymn The stanza is an oft-recurring one '—Schroeder, Manu xi, 253, Ṛg-vidhāna, ii, 29, 1. (Lanman's S R)

[*Note*

Translated in Max Muller's A S L" p. 540, and Muir's Sanskrit Texts, " V, p 67]*

Verse 1

Padapātha

मोइति सु वरुण मृत्ऽमयम् गृहम् राजन् अहम् गमम् मृळ सुऽक्षत्र मृळय ॥ १

Sāyaṇa

हे राजन्नीश्वर वरुण त्वदीय मृन्मय मृदादिभिर्निर्मितं गृहं मो † मा उ मैव अहं गमं गतोऽस्मि । अपि तु सुशोभन सुवर्णमयमेव त्वदीय गृहं मामधानि । स त्वं मां मृळ सुखय । हे सुक्षत्र शोभनधन वरुण मृळय ‡ उपदया च कुरु ॥

[*Note*

मृन्मय गृहम् 'The grave' The dead body was either consigned to the flames or laid away to gentle rest in the mother earth Cf x, 18, 10 (उपसर्प मातरं भूमिमेतामुरुव्यचसं पृथिवीं सुशेवाम्), 12 and 13 "May he not become a dweller in the house of earth" is uttered over a sick person (A V. 5, 30, 14)] §

Verse 2

Padapātha

यत् एमि प्रस्फुरन्ऽइव दृतिः न ध्मातः अद्रिऽवः । मृळ सुऽक्षत्र मृळय ॥ २

Sāyaṇa

हे अद्रिवः आयुधवन्वरुण यद्यदा प्रस्फुरन्निव शीतेन परिकम्पमान इव ... दृतिर्न दृतिरिव ध्मातो वायुना पूर्णः सन् त्वया बद्धोऽहमेमि गच्छामि । तदानीं मृळ सुखय । हे सुक्षत्र सुधन ¶ मृळय उपदयां कुरु ॥

¶ Bomb MS omits सुधन Ulwar MS writes सुध (sic)

* Annotated in Lanman's Sanskrit Reader, p 373-74

† mṛ́ḷá-Arnold

‡ "for mṛḷaya always mṛḷayā," -Arnold's Ved Met., § 11 v (p 5).

§ See Ragozin's Vedic India, p 3[illegible]3

[*Note* .

अद्रिवः* This epithet is used always of Indra except here.]

Verse 3

Padapātha :

क्रत्वः समह दीनता प्रतिऽईपम् जगम शुचे । मृळ सुऽक्षत्र मृळय ॥ ३

Sāyana :

हे समह सधन शुचे स्वभावतो निर्मल वरुण दीनता दीनतया† अशक्ततया क्रत्वः कर्मणः कर्तव्यत्वेन विहितस्य श्रौतस्मार्तादिलक्षणस्य प्रतीपं प्रतिकूलमननुष्ठानं जगम प्राप्तवानस्मि । अत एव त्वया बद्धः । तादृशं मां मृळ सुखय । अन्यद्गतम् ।

Verse 4

Padapātha :

अपाम् मध्ये तस्थिऽवांसम् तृष्णा अविदत् जरितारम् । मृळ सुऽक्षत्र मृळय ॥ ४

Sāyana

अपां समुद्रोदकानां ‡ मध्ये तस्थिवांसं स्थितवन्तमपि जरितारं तव स्तोतारं मां तृष्णा पिपासा अविदत् प्राप्तवती§ लवणोत्कटस्य¶ सामुद्रजलस्य पानानर्हत्वात् । अतस्तादृशं मां मृळ सुखय । अन्यद्गतम् ॥

Verse 5

Padapātha

यत् किम् च इदम् वरुण दैव्ये जने अभिऽद्रोहम् मनुष्याः चरामसि । अचित्ती यत् तव धर्म युयोपिम मा नः तस्मात् एनसः देव रिरिषः ॥ ५

‡ From Bomb MS Ulwar Ms. and M M समुद्रोदकानाम् § M. M. प्राप्तवती. ¶ Bomb. MS लवणोत्कटस्य

* Arnold's Ved Met., § 84, 11 (p 22.)

† M's V G S., para 97. A 1 (p 77.)

Sāyaṇa :

देवसुवां हविःषु वारुणस्य हविषः यत्किंचेदमिति याज्या। सूत्रितं च। यत्किंचेदं वरुण दैव्ये जन उप ते स्तोमान्पशुपा इवाकरमिति द्वे इति (Āśval. iv, 11)॥

हे वरुण दैव्ये देवसमूहरूपे जने यदिदं किंचन अभिद्रोहमपकारजातं मनुष्याः वयं चरामसि चरामः निर्वर्तयामः । तथा अचित्ती अचित्त्या अज्ञानेन तव त्वदीयं यद्धर्म धारकं कर्म युयोपिम वयं विमोहितवन्तः हे देव तस्मादेनसः पापात्त्वोऽस्मान्मा रीरिषः * मा हिंसीः ॥

No. 27

Maṇḍala VII *Sūkta* 102

Sāyaṇa :

पर्जन्यायेति तृचं त्रयोदशं सूक्तं गायत्रम् । † पूर्ववदृषिदेवते । तथा चानुक्रान्तम् । पर्जन्याय तृचं गायत्रमिति । ‡ वैश्वानरपर्जन्यायामन्त्रारम्भणीयायां पार्जन्यस्य चरोः पर्जन्यायेत्यनुवाक्या । सूत्र्यते हि पर्जन्याय प्र गायत प्र वाता वान्ति पतयन्ति विद्युत इति (Āśval. ii, 15)॥

Verse 1

Padapāṭha :

पर्जन्याय प्र गायत दिवः पुत्राय मीळ्हुषे । सः नः यव-
सम् इच्छतु ॥ १

‡ M M. वैश्वानरपार्जन्यायाम्

---

* M's V G. S., App. I, √ riṣ. p 413

† एते कुमार आग्नेयोऽपत्यपक्षसिद्ध एव वेति वक्ष्यमाणत्वादाग्नेयः कुमार आर्षिर्वसिष्ठो वा । इदम् (RV. vii, 101) उत्तरं च पार्जन्यदैवत्यं । अत्र शौनकः । आरप्यन्ने त्रिशमाः इदम् (RV. vii, 101) ... प्राङ्मुखः प्रयतः शुचिः । एकाग्रो त्रिष (vii, 101) आदिप्रपायुतनियमेन भास्करम् । अनभ्रेतरजातं वृष्टिकामेन यत्नतः । पञ्चरात्रेऽप्यनिरुद्धे महती वृष्टिमाप्नुयात् (Ṛgvidhāna, ii, 30) Sāy. in introducing RV. vii, 101.

Sāyana.

हे स्तोतार पर्जन्याय देवाय प्र गायत प्रकर्षेण स्तोत्रमुच्चारयत । कीदृशाय । दिव अन्त-
रिक्षस्य पुत्राय । तत्र हि पर्जन्य प्रादुर्भवति । मीळ्हुषे सेक्त्रे । स तादृश पर्जन्यो नोऽस्मभ्यं
यवसमोषध्यादिलक्षणमन्नं दातुमिच्छतु ॥

Note

For Parjanya the student should consult Muir, S T, V, pp 140–142, and the references to Buhler's paper on that god given there

Verse 2

Padapātha

यः गर्भम् ओषधीनाम् गवाम् कृणोति अर्वताम् । पर्जन्यः पुरुषीणाम् ॥ २

Sayana

य पर्जन्य ओषधीना व्रीह्यादीना गवामर्वतामर्वतीना † पुरुषीणा नारीणा च य पर्जन्यो
गर्भं प्रसूतिहेतुबीजमुदकरूप कृणोति करोति तस्मै पर्जन्यायेत्युत्तरत्र सबन्ध ॥

Verse 3

Padapātha

तस्मै इत् आस्ये हविः जुहोत मधुमत्ऽतमम् । इळाम् नः संऽयतम् करत् ॥ ३

Sāyana

तस्मै इत् तस्मा एव पर्जन्याय आस्ये देवानामास्यभूते अग्नौ मधुमत्तम रसवत्तमं हवि-
र्जुहोत जुहुत हे ऋत्विज । स च पर्जन्यो नोऽस्मभ्यम् इळामन्न सयत सम्यङ्नियतं यथा
भवति तथा करत करोतु ददात्विति यावत् ॥

Notes

1. आस्ये 'In his mouth,' pour it on the altar for him

2 संयतम् 'Uninterrupted,' acc sing fem Roth quotes Pan. vi, 4, 40 [Vartt 1], and compares with other references, RV ix, 62, 3, कृण्वन्तो वरिवो गवेऽभ्यर्षन्ति सुष्टुतिम् । इळामस्मभ्य संयतम्—Sayana, गवे अस्मभ्य च संयत यदस्मान् संयच्छति तत् वरिव धन इळाम् अन्न च, &c

† Olwar MS adds मर्वतानां

* "R V 101, 102 The Parjanya hymns shew later linguistic notes, but they are in their order in the collection"—Arnold

No. 28

Mandala VIII *Sūkta* 30

Sāyana

नहि व इति चतुर्ऋचं दशमं सूक्तम् । आद्या गायत्री द्वितीया पुरउष्णिक् तृतीया बृहती चतुर्थी अनुष्टुप् । मनुर्वैवस्वत ऋषिः । पूर्ववद्विश्वे देवा देवता । तथा चानुक्रान्तम् । नहि वश्चतुष्कं पुरउष्णिक् बृहत्यनुष्टुबन्तामिति† । विनियोगस्तु लिङ्गादवगन्तव्यः ॥

[*Note* :

Translated in Max Müller's A. S. L., p. 531.]

Verse 1

Padapātha :

नहि वः अस्ति अर्भकः देवासः न कुमारकः । विश्वे सतःऽमहान्तः इत् ॥ १

Sāyana .

हे देवासः देवाः वः युष्माकं मध्ये अर्भकः नह्य‡स्ति शिशुर्नास्ति । तथा न कुमारकः युष्माकं मध्ये कुमारोऽपि नास्ति किं तु सर्वे यूयं सवयसो नित्यतरुणा भवथ । एतदेव प्रतिपादयति । विश्वे सर्वे देवाः यूयं सतोमहान्त इत् । सर्वस्माद्विद्यमानात्पृथिव्यामपि ये महान्तस्ते सतोमहान्त इत्युच्यन्ते तस्माद्युष्माकमर्भकोऽपि कुमारोऽपि नास्तीत्यर्थः ॥

Note :

सतोमहान्त 'Equally great' (Roth) The word occurs only here. In vi, 75, 9, we have the similar compound सतोवीरा. 'equally bold' Sāyana, सतोवीरा प्राप्तवीर्या. । तथा च यास्कः तिरः सत इति प्राप्तस्य तिरस्तीर्णं भवतीति सत. संसृतं भवतीति. Naigh. ii, 29; Nir. iii, 20. [From स = similar.]

---

* VIII, 12–31 ; "These collections are almost exclusively in lyric metres They have every indication of antiquity but the few dimeter hymns which are included in the collection appear by their smoother rhythm to be later additions "—Arnold's Vedic Metre, p. 311.

† See Arnold's Vedic Metre § 248, p. 238.

‡ M's V. G. S , para 180, *sub voce*, with footnote (p 237)

Verse 2

Padapātha:

इति स्तुतासः असथ रिशादसः ये स्थ त्रयः च त्रिंशत् च मनोः देवाः यज्ञियासः ॥ २

Sāyana:

हे रिशादसः रिशता हिंसतामशितारः हे मनोर्यज्ञियासः मनुनामकस्य मम यज्ञार्हा हे देवा. ये यूय त्रयश्च त्रिसंख्याकास्त्रिंशच्च त्रिंशत्संख्याकास्त्रयस्त्रिंशद्देवता. स्थ भवथ अभूत। ते यूयमिति इत्थमनेन प्रकारेण स्तुतासः असथ मया मनुना स्तुता भवथ। अस्तेर्लेटि छान्दसो लुगभाव । यद्वा असथेति कान्त्यर्थ.। इत्थ स्तुता यूय हवींषि कामयध्वम् ॥

Notes:

1. रिशादस See note on No 1, verse 5 (pp 59–60)

2. ये स्थ त्रयश्च त्रिंशत् च.* "The gods are often described as three and thirty in number. 'Gods that are eleven in heaven, eleven on earth and eleven in the waters,' i, 139, 11. Compare Muir, S. T, V, p. 9." Roth in S. L.

3. मनोर्देवा यज्ञियास.† 'Gods worshipped of man' Compare x, 36, 10 ये स्था मनोर्यज्ञिया —Sāyana, हे देवा ये यूय मनोर्मनुष्यस्य यज्ञिया यज्ञार्हा . So Roth, followed by Grassmann and Ludwig 'Gods worshipped of Manu' is an alternative explanation which is naturally suggested by the phrase पित्र्यान्मानवात् 'of our father Manu' in the next verse. Sāyana's explanation is inconsistent with v 3 It is a descendant of Manu that is speaking

Verse 3

Padapātha

ते नः त्राध्वम् ते अवत ते ऊं इति नः अधि वोचत । मा नः पथः पित्र्यात् मानवात् अधि दूरम् नैष्ट पराऽवतः ॥ ३

No. 28

Mandala VIII *Sūkta* 30

Sāyana

नहि व इति चतुर्ऋचं दशमं सूक्तम् । आद्या गायत्री द्वितीया पुरउष्णिक् तृतीया बृहती चतुर्थी अनुष्टुप् । मनुर्वैवस्वत ऋषि । पूर्ववद्विश्वे देवा देवता । तथा चानुक्रान्तम् । नहि पञ्चतुष्क पुरउष्णिक् बृहत्यनुष्टुबन्तागिति† । विनियोगस्तु लिङ्गादवगन्तव्य ॥

[*Note*

Translated in Max Muller's A. S L, p 531]

Verse 1

Padapatha

नहि वः अस्ति अर्भकः देवासः न कुमारकः । विश्वे सतःऽमहान्तः इत् ॥ १

Sāyana

हे देवास देवा व युष्माक मध्ये अर्भक नह्यस्ति शिशुर्नास्ति । तथा न कुमारक युष्माक मध्ये कुमारोऽपि नास्ति किं तु सर्व यूय सवयसो नित्यतरुणा भवथ । एतदेव प्रतिपादयति । विश्वे सर्व देवा यूय सतोमहान्त इत् । सर्वस्माद्विद्यमानात्पृथिव्यामपि ये महान्तस्ते सतोमहान्त इत्युच्यन्ते तस्माद्युष्माकमर्भकोऽपि कुमारोऽपि नास्तीत्यर्थ ॥

Note *

सतोमहान्त 'Lqually great' (Roth) The word occurs only here In vi, 75, 9, we have the similar compound सतोवीरा 'equally bold' Sayana, सतोवीरा प्राप्तवीर्या । तथा च यास्क तिर सत इति प्राप्तस्य तिरस्तीर्णं भवतीति सत सस्तृत भवतीति Naigh ii, 29, Nir iii, 20 [From स = similar]

* VIII, 12–31 : "These collections are almost exclusively in lyric metres They have every indication of antiquity but the few dimeter hymns which are included in the collection appear by their smoother rhythm to be later additions "—Arnold s Vedic Metre, p 311

† See Arnold's Vedic Metre § 248, p 238

‡ M's V G S, para 180, *sub voce*, with footnote (p 237)

पिश्वानरोऽग्निः* । देवानां तन्मुखत्वात्तस्य संबन्धिनो विश्वे सर्वे ये देवा यूयम् इह अस्मिन्नस्मदीये यज्ञे स्थन हविर्ष्यादातुं भवथ । ततः सप्रथः । प्रथ प्रख्याने । सर्वतः प्रसिद्धं सर्वत्र पृथुतमं वा शर्म । शर्म । शृणाति हिनस्ति दुःखमिति शर्म सुखम् । तदस्मभ्यं प्रयच्छत । तथा गवेऽस्मदीयेभ्यो यज्ञसाधनभूतेभ्यो गोभ्यः अश्वाय† शर्म सुखम् प्रदत्त ॥

Notes:

1. इह. 'At our sacrifice.' Roth in S. L.

[2. स्थन. Whitney, 549 a.]

3. 'Assembled here' (S. L.) 'And all that are in the world,' in apposition to the foregoing इह. (Grassmann).

No. 29

Maṇḍala X *Sūkta* 14

Sāyaṇa:

परेयिवांसमिति षोडशर्चं चतुर्दशं सूक्तं विवस्वतः* पुत्रस्य ‡यमस्यार्षम् । अङ्गिरसो नः पितरो नवग्वा इति षष्ठ्या अङ्गिरःपित्रथर्वभृगुलक्षणा लिङ्गोक्ता देवताः । मैहीत्याद्यास्तिस्रो लिङ्गोक्तदेवताकाः पितृदेवताका वा । अति द्रव सारमेयावित्यादिकस्तृचः सरमापुत्रौ द्वौ श्वानौ परलोकमार्गमभितःस्थौ§ तद्देवताकः । शिष्टा यमदेवत्याः । यमाय सोममिति त्र्यृचोद्याद्या अनुष्टुभः । यमाय मधुमत्तममित्येषा बृहती । आदितो द्वादश त्रिष्टुभः । तथा चानुक्रान्तम् । परेयिवांसं षोळश यमो याम्यं षष्ठी लिङ्गोक्तदेवता पराश्च तिस्रः पित्र्या वा तृचः श्वभ्यां परा अनुष्टुभौ बृहत्युपान्त्येति । गतः सूक्तविनियोगः । महापितृयज्ञे यमयागाख्या याज्या । सूत्रितं च । इमं यम प्रस्तरमा हि सीदेति द्वे परेयिवांसं प्रवतो महीरन्विति (Āśval ii, 19) ॥

[*Note*.

Sāyaṇa:

हे देवाः ते यूयं नोऽस्मान् त्रायध्वं बाधकेभ्यो रक्षोभ्यः त्रायध्वं ते यूयमवत धनादिप्रदानै- रस्मान्रक्षत त एव देवा नोऽस्मानधि वोचत अधिकं भवन्तः कर्मकारिणो धनादिमन्तश्च भवन्त्विति यूयं ब्रूत* । किं च हे देवाः मानवात् पित्र्यात् । सर्वेषां मनुः पिता । तत आगतात् परावतः† दूरात् पथः मार्गात् नोऽस्मान् मा नैष्ट मा नयत किं तु दूरम् अधि एतद्व्यतिरिक्तः विप्रकृष्टः मार्गोऽस्ति तस्मादधिकमित्यर्थः । तस्मान्मार्गात् अपनयत ‡ §॥

Notes:

1. ऊं इति. Pān. i, 1, 18.

2. नः अधि वोचत. 'Speak for us.' "वच् with अधि *to speak for, to come to the help of* (with the dative). RV. i, 132, 1 अधि वोचा सु सुन्वते—Sāyaṇa, सुन्वते यजमानाय तदर्थमधिवोच तं हविष्प्रदं यजमानं यज्ञं वा सु क्षिप्रम् अधिकं ब्रूहि. ii, 27, 6 नेनादित्या अधि वोचता नः—Sāyaṇa, अधिवचनं पक्षपातेन वचनं कुरुत. vii, 83, 2; viii, 20, 26 नेना नो अधि वोचत—Sāyaṇa, अधि वोचत अधिब्रूत चिकित्सनेत्यर्थः. viii, 30, 3; viii, 48, 14; viii, 56, 6; x, 63, 11 . . . Compare अधिवक्तृ, अधिवाक." Roth in St. Petersburg Dictionary.

Verse 4

Padapāṭha:

ये देवासः इह स्थन विश्वे वैश्वानराः उत । अस्मभ्यम् शर्म सप्रथः गवे अश्वाय यच्छत ॥ ४

Sāyaṇa:

हे देवासः देवा उत अपि च वैश्वानराः । विश्वे सर्वे नरः कर्मनेतारोऽध्वर्य्वादयो यस्य स विश्वानरो यज्ञः तस्मिन् सोमादिहवींषि स्वीकर्तुं भवाः प्रादुर्भूताः । भवार्थेऽण्प्रत्ययः । यद्वा ।

* Bomb. MS धनादि भवन्त्विति यूय ब्रूत. ‡ M. M. reads from मानवात् पित्र्यात् differently § Compare his V. L.

† *M's V. G. S., para 182, vat, pp 263–64.*

§ M₂. किंच हे देवाः मानवात् । मनुः सर्वेषां पिता । तत आगतात् पित्र्यात् पिता मनुर्यं मार्गं चक्रे तस्मात्पथो मार्गान्नोऽस्मान्मा नैष्ट । मा नयत । अपनयनं मा कुरुतेत्यर्थः । सर्वदा ब्रह्मचर्याग्निहोत्रादिकर्माणि येन मार्गेण भवंति तमेवास्मान्नयत । किंतु दूरं य एतद्व्यतिरिक्तो विप्रकृष्टमार्गोऽस्ति तस्मादधि । अधिकमित्यर्थः । अस्मानपनयत ॥

3. .अनुसरणशालम्, अनुगच्छन्तमित्यर्थः । स्पशतिर्दर्शनकर्मा* । Sāy. on A. V. xviii, 1, 9.)

4. संगमनं जनानाम् 'Assembler of men' or 'gatherer of the peoples.']

Verse 2

Padapāṭha:

यमः नः गातुम् प्रथमः विवेद न एषा गव्यूतिः अपऽभर्तवै ऊँ इति । यत्र नः पूर्वे पितरः पराऽईयुः एना जज्ञानाः पथ्याः अनु स्वाः ॥ २

Sāyaṇa:

प्रथमः सर्वेषां मुख्यः यमः नोऽस्माकं प्रजानां गातुं शुभाशुभनिमित्तं‡ विवेद जानाति । एषा § गव्यूतिर्नापभर्तवा उ । अतिशयज्ञानयोगाद्यमस्य न केनचिदपहर्तुमपनेतुं शक्यत इत्यर्थः । यत्र यस्मिन्मार्गे नोऽस्माकं पूर्वे पितरः परेयुः एना अनेन मार्गेण गच्छन्तो जज्ञानाः जाताः सर्वे स्वाः स्वभूताः पथ्याः स्वकर्ममार्गप्रत्यागता अनुगच्छन्ति ॥

Notes:

1. गातुम्. 'The way.' Compare i, 71, 2 चक्रुर्दिवो बृहतो गातुमस्मे—Sāyaṇa, गातुं मार्गम्

2. एना.|| For the form see Whitney, 502. Ludwig, who, with Grassmann, derives जज्ञाना. here from ज्ञा would understand एना of Yama.

3. अपभर्तवै. For accent see M's V. G. S., app III., para 7 (p. 452).

Verse 3

Padapāṭha:

मातली कव्यैः यमः अङ्गिरःऽभिः बृहस्पतिः ऋक्वऽभिः वावृधानः । यान् च देवाः ववृधुः ये च देवान् स्वाहा अन्ये स्वधया अन्ये मदन्ति ॥ ३

‡Ulwar MS adds s of. Compare the readings of many of M. M's MSS, so also Bh. D. § U. MS [illegible] * M. M. [illegible] against his MSS. See Preface to Second Edition vol. iv, p. clxxxiii.

* Av. √ spaś-watch, observe † Av. Yima, [illegible]

¶ Lanman's N. I. V., pp 332-33, M's V. G. S., para 173. 3 (p. 210).

Verse 1

Padapāṭha

परेयिऽवांसंम् प्रऽवतः मुहीः अनु बुहुऽभ्यः पन्थाम् अनुऽपुस्पशानम् । वैवस्वतम् संऽगमनम् जनानाम् यमम् राजानम् हुविषा दुवस्य ॥ १

Sāyana

हे मदीयान्तरात्मन् यजमान वा त्वं राजानं पितॄणां स्वामिनं यमं हविषा पुरोडाशादिना दुवस्य परिचर । कीदृशम् । प्रवतः प्रकृष्टकर्मवतो भूलोकवर्तिभोगसाधनं पुण्यमनुष्ठितवतः पुरुषान्महीः तत्तद्भोगोचितभूप्रदेशविशेषाननु परेयिवांसं क्रमेण मरणादूर्ध्वं प्रापितवन्तम् तथा बहुभ्यः स्वर्गार्थिभ्यः पुण्यकृद्भ्यः पुण्यकृतार्थं पन्थां स्वर्गस्योचितं मार्गमनुपस्पशान-मबाधमानम् । पापिन एव पुरुषान् स्वर्गमार्गबाधेन नरकं प्रापयति न तु पुण्यकृत इत्यर्थः । वैवस्वतं विवस्वतः * सूर्यस्य पुत्रं जनानां पापिनां संगमनं गन्तव्यस्थानरूपम् ॥

Notes

1 परेयिवांसम् This is the perfect participle of the simple verb, and cannot have the causal sense which Sayana attributes to it '*Him that went*'

2 प्रवतो महीः 'Along the great heights' Sayana's interpretation of प्रवत here is as purely fanciful as his construction is wrong The word is a derivative *from* प्र *of the same kind* as [उद्वत and] परावत from [उद् and] परा in [No 12, verse 7, and] No 28, verse 5 Roth compares R V vi, 22, 4 विश्वा रोधांसि प्रवतश्च

[*The suffix* वत् *forms feminine abstract nouns from* prepositions and adverbs, and the accent is always on the last syllable — Lindner, Altind Nom

Cf *तीर्थैस्तरन्ति प्रवतो महीरिति यज्ञकृतः सुकृतो येन यन्ति* A V xviii, 4 7, यः प्रथमः प्रवतम् (Say प्रणवन्तम्) आससाद बहुभ्यः पन्थामनुपस्पशानः A V vi 28, 3, and यो ममार प्रथमो मर्त्यानां यः प्रेयाय प्रथमो लोकमेतम् । वैवस्वतं संगमनं जनानां यमं सपर्यत ॥ A V xviii 3, 13 *Yama is the first mortal*, *the first to reach the other world*

---

* Avestan–Vivanhvant M s Ved Myth , p 43 , Ragozin's Vedic India pp 183–85

हे यम अङ्गिराभि एतन्नामकै पितृभि· सविदान ऐकमत्य गत त्वमिम प्रस्तर विस्तीर्णं यज्ञविशेषम् आ सीद आगत्योपविश । हि यस्मादेव तस्मात्कविशस्ता विद्वद्भिर्ऋत्विग्भि प्रयुक्ता मन्त्रास्त्वा त्वाम् आ वहन्तु । हे राजन् एना एतेन हविषा हृष्टो मादयस्व यजमान हर्षय ॥

Notes

[1. सीद° Read सीदा° * For the accent see Whitney, para 595e †]
2. अङ्गिरोभि ‡ पितृभि 'With our fathers the Angirases' The Angirases have just been represented as, among the fathers, specially companions of Yama in heaven It seems a mistake to translate 'Angirases *and* the fathers' as in Grassmann, Ludwig and the S L Compare the next verse and verse 6

Verse 5

Padapāṭha ·

अङ्गिरःऽभिः आ गहि यज्ञियेभिः यम वैरूपैः इह मादयस्व । विवस्वन्तम् हुवे यः पिता ते अस्मिन् यज्ञे बर्हिषि आ निऽसद्य ॥ ५

Sāyaṇa :

हे यम वैरूपै विविधरूपयुक्तै वैरूपसामप्रियैर्वा यज्ञियेभि यज्ञयोग्यै अङ्गिरोभि सह आ गहि आगच्छ । आगत्य च इह अस्मिन्यज्ञे मादयस्व यजमान हर्षय । यो विवस्वान् ते तव पितास्ति अस्मिन्यज्ञे त विवस्वन्तं हुवे आह्वयामि । स चास्तीर्णे बर्हिषि आ निषद्योपविश्य यजमानं हर्षयतु ॥ §

Notes :

वैरूपै ¶ "A sub-division of the Angirases" Roth in S L. Does Sāyaṇa's second explanation get any support from a passage like i, 107, 2, आङ्गिरसां सामभि स्तूयमाना ?

Sāyana :

अग्निमारुते मातली कव्यैरित्येषा धाय्या । सूत्रितं च । इमं यम प्रस्तरमा हि सीद मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिरुदीरतामवर उत्परास इति (Āśval. v. 20) ।

मातली । मातलिरिन्द्रस्य सारथिः । तद्वानिन्द्रो मातली । स कव्यैः कव्यभाग्भिः पितृभिः सह वावृधानो* वर्धमानो भवति । यमश्चाङ्गिरोभिः पितृविशेषैः सह वर्धमानो भवति† । तत्र देवा इन्द्रादयो यांश्च कव्यभागादीन्पितॄन्वावृधुर्वर्धयन्ति ये च कव्यभागादयः पितरो देवानिन्द्रादीन्वर्धयन्ति तेषां मध्ये अन्ये इन्द्रादयः स्वाहा मदन्ति स्वाहाकारेण तृप्यन्ति अन्ये पितरः स्वधया स्वधाकारेण तृप्यन्ति ॥

Notes :

1. "Mātali, or Mātalin, a divine being mentioned only here. The Kavyas, Angiras-es, are pious races of the old time: the Ṛkvans are the spirits who surround Bṛhaspati." Roth in S. L. [अत्र मातली नाम देवः, Sāyana on corresponding passage of A. V. xviii, 1, 47.]

2. यांश्च देवा वावृधुर्ये च देवान्. That is, the fathers and the gods. The relation of mutual support and nourishment, begun on earth, is continued in heaven ‡

3. स्वाहा. "The cry svāhā with which the oblation is offered to the gods." Roth in S. L. *The word is an indeclinable—*स्वधया. "Svadhā, a sweet drink which is offered to the manes." Roth in S. L. Compare note on No. 5, verse 4 (p. 106)

Verse 4

Padapātha :

इमम् यम प्रऽस्तरम् आ हि सीद अङ्गिरःऽभिः । पितृऽभिः संऽविदानः । आ त्वा मन्त्राः कविऽशस्ता वहन्तु एना राजन् हविषा मादयस्व ॥ ४

Sāyana :

महापितृयज्ञे यमस्य इमं यमेत्यादिके द्वे अनुवाक्ये । इमं यमेत्येषाग्निमारुतेऽपि धाय्या । सूत्रं तु पूर्वमेवोदाहृतम् ॥

† M. M. marks an omission here and notes that the commentary to बृहस्पतिर्ऋक्वभिर्वावृधान is left out in all the MSS

* vāvrdhāna—M's V. G. S., p. 421.

‡ For reciprocity between men and gods see Bloomfield's Religion of the Rigveda, p. 184, Bhagavadgītā, iii, 11.

Sāyana.

सत्रमध्ये दीक्षितस्य मरणे प्रहीरयाया पञ्चर्चस्तृतीयावर्जिता होत्रा शसनीया । सूत्रित च । प्रेहि प्रेहि पथिभि पूर्व्येभिरिति पञ्चाना तृतीयामुद्धरेदिति (Āśval vi, 10) ।

यत्र यस्मिन्स्थाने नोऽस्माक पूर्वे पुरातना पितर पितामहादय परेयु पूर्व्यभि पूर्वस्मिन्काल भवै । अनादिकालप्रवृत्तैरित्यर्थ पथिभिर्मार्गै हे मत्पितस्तत्स्थान प्रेहि प्रगच्छ शीघ्र गच्छ । तत्र गत्वा च स्वधया अमृतान्नेन मदन्ता मदन्तौ तृप्यन्तौ राजाना राजानौ उभा उभौ यम देव द्योतमान वरुण च पश्यासि पश्य* ॥

Note

Note the appropriate connection of this stanza with st 2, and observe the identical padas —Lanman, Reader, 378

Verse 8

Padapātha

सम् गच्छस्व पितृऽभिः सम् यमेन इष्टापूर्तेन परमे विऽओमन् । हित्वाय अवद्यम् पुनः अस्तम् आ इहि सम् गच्छस्व तन्वा सुऽवर्चाः ॥ ८

Sāyana

हे मदीय पित अतस्त्वं † परमे उत्कृष्टे व्योमन् व्योमनि स्वर्गाख्ये स्थाने स्वभूतै पितृभि सह स गच्छस्व । इष्टापूर्तेन श्रौतस्मार्तदानफलेन सगच्छस्व । तत इष्टापूर्तेन सहागम्य अवद्य पाप हित्वा परित्यज्य अस्त क्रियमाणाख्य गृहमहि आगच्छ । तत सुवर्चा तृतीयाप प्रथमा । सुवर्चसा शोभनदीप्तियुक्तेन तन्वा स्वशरीरेण सगच्छस्व ॥ ‡

Notes·

1 इष्टापूर्तेन§ The word occurs nowhere else in the Rgveda Roth explains it as meaning 'wish and fulfilling,' that is, the fulfilment of desire 'This belongs to the condition of the blessed in heaven" He quotes from other texts as follows इष्टापूर्तमनुसंक्राम विद्वान् A V

* Bhau Daji and the Ulwar MS omits this sentence
† M M तस्त्व

‡ 'R, lest at the fifth place' —Arnold Ved Met, p 318
§ Bloomfield's Rel Ved, pp 194-95

Verse 6

Padapātha

अङ्गिरसः नः पितरः नवऽग्वाः अथर्वाणः भृगवः सोम्यासः । तेषाम् वयम् सुमतौ यज्ञियानाम् अपि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ ६

Sāyana·

अङ्गिरस आङ्गिरोनामका अथर्वाण अथर्वनामका भृगव भृगुनामकाश्च* नोऽस्माकं पितर नवग्वा अभिनवगमनयुक्ता तदा† नूतनवत्मीतिजनका इत्यर्थ । ते च सोम्यास । सोममर्हन्तीति सोम्या । यज्ञियाना यज्ञार्हाणां तेषां सुमतौ अनुग्रहयुक्तायां बुद्धौ वय स्याम सर्वदा तिष्ठेम । अपि च सौमनस भद्रे सौमनसस्य कारणे कल्याणे फले स्याम सर्वदा तिष्ठेम‡ ॥

Notes:

1 नवग्वा § 'Navagva, Atharvan, &c, are names of pious races of the old time' Roth in *S L.*

2 सोम्यास The word has the meaning Sayana ascribes to it here as, for example, when it is used of Indra, RV iii, 51, 11, &c But as used of the Bhrgus, and other pious races, it is *better* explained as meaning offerers of Soma Roth *cites* i, 31, 16; iv, 17, 7, and of the Bhrgus our passage, viii, 32, 5, x, 53, 7; iii, 30, 1.

[3. सौमनसे See Sayana on iii, 59, 4, p 130 ¶]

Verse 7

Padapātha

प्र इहि प्र इहि पथिऽभिः पूर्व्येऽभिः यत्र नः पूर्वे पितरः पराऽईयुः । उभा राजाना स्वधया मदन्ता यमम् पश्यासि वरुणम् च देवम् ॥ ७

† So Ulwar and Bhau Daji MSS, M M यदा (See Ed यदा See his note) ‡ Ulwar MS omits this sentence

* For Atharvans and Bhrgus see Macdonell's Vedic Mythology, pp 140-1, Skt Atharvan = Av aθravan

§ Macdonell s Ved Myth, p 144 ¶ p 132 in this edition

Sāyana·

सत्रमध्ये दीक्षितस्य मरणे प्रहीत्याद्या पञ्चर्चस्तृतीयावर्जिता होत्रा शंसनीया । सूत्रितं च । प्रेहि प्रेहि पथिभिः पूर्व्येभिरिति पञ्चाना तृतीयामुद्धरेदिति (Āśval vi, 10)।

यत्र यस्मिन्स्थाने नोऽस्माकं पूर्वे पुरातना पितर पितामहादय परेयु पूर्व्येभि पूर्वस्मिन्काले भवै । अनादिकालप्रवृत्तैरित्यर्थ पथिभिर्मार्गैं हे मत्पितस्तत्स्थान प्रेहि प्रगच्छ शीघ्र गच्छ । तत्र गत्वा च स्वधया अमृतान्नेन मदन्ता मदन्तौ तृप्यन्तौ राजाना राजानौ उभा उभौ यमं देव द्योतमान वरुण च पश्यासि पश्य* ॥

Note

Note the appropriate connection of this stanza with st 2, and observe the identical padas —Lanman, Reader, 378

Verse 8

Padapātha

सम् गच्छस्व पितृऽभिः सम् यमेन इष्टापूर्तेन परमे विऽओमन् । हित्वाय अवद्यम् पुनः अस्तम् आ इहि सम् गच्छस्व तन्वा सुऽवर्चाः ॥ ८

Sāyana

हे मदीय पित अतस्त्व † परमे उत्कृष्टे व्योमन् व्योमनि स्वर्गाख्ये स्थाने स्वभूते पितृभि सह स गच्छस्व । इष्टापूर्तेन श्रौतस्मार्तदानफलेन सगच्छस्व । तत इष्टापूर्तेन सहागम्य अवद्य पाप हित्वा परित्यज्य अस्त म्रियमाणस्य गृहमिहि आगच्छ । तत सुवर्चा तृतीयाथ प्रथमा । सुवर्चसा शोभनदीप्तियुक्तेन तन्वा स्वशरीरेण सगच्छस्व ॥ ‡

Notes

1 इष्टापूर्तेन The word occurs nowhere else in the Rgveda Roth explains it as meaning 'wish and fulfilling,' that is, the fulfilment of desire 'This belongs to the condition of the blessed in heaven" He quotes from other texts as follows इष्टापूर्तमनुसंपश्य विद्वान् A V

* Bhau Daji [illegible] Ulwar MS omits this sentence.

† M M [illegible]

xviii, 2, 57, V S xv, 54, 8, 5, समग्रुप्रियेलोक इष्टापूर्तेन गच्छतात् T S iii, 3, इष्टापूर्तमस्तु नो पितृणाम् A V ii, 12, 4, iii, 12, 8, 29, 1, in a curse इष्टापूर्तं च लोकं सुकृतमायुः प्रजां वृञ्जीय यदि मे द्रुह्ये ('If you injure me, I will take from you happiness and heaven, life and posterity') Ait Br viii, 15 *The lexicographers explain the word as meaning* oblations (इष्ट) and good works (पूर्त) such as digging a tank *and the like*

> वापीकूपतडागानि देवतायतनानि च ।
> अन्नप्रदानमारामाः पूर्तमार्याः प्रचक्षते ॥
> एकाग्निकर्म हवनं त्रेतायां यच्च हूयते ।
> अन्तर्वेद्यां च यद्दानमिष्टं तदभिधीयते ॥ Hemach 835 Sch (Roth)

2 हित्वाय* "Instead of *tva* alone, the Veda has three forms of the suffix namely, *tvā*, *tvāya* and *tvī*" Whitney, para, 993 b

3 सुवर्चाः Construe with सं गच्छस्व 'There, glorious, find a body' to take the place of that which we are about to burn Roth (S L) compares x, 16, 5, सं गच्छतां तन्वा जातवेदः

Verse 9

Padapatha

अप इत वि इत वि च सर्पत अतः अस्मै एतम् पितरः लोकम् अक्रन् । अहःऽभिः अत्ऽभिः अक्तुऽभिः विऽअक्तम् यमः ददाति अवऽसानम् अस्मै ॥ ९

Sayana

पैतृमेधिके कर्मणि श्मशानायतनं प्रोक्षत्यपेत वीतेति । सूत्रितं च । शमीशाखया त्रिः प्रसव्यमायतनं परिव्रजन्प्रोक्षत्यपेत वीत वि च सर्पतात इति (Aśval Gṛh iv, 2, 10)।

श्मशाने पूर्वं† स्थिता हे पिशाचादय अत अस्मान्मृतयजमानदहनस्थानादपेत अपगच्छत वीत विशेषेण गच्छत वि सर्पत च । इदं स्थानं परित्यज्य नानाभावेन दूरतरं देशं गच्छतेत्यर्थः । पितरः अस्मै मृतयजमानस्यार्थाय एतं लोकमिदं दहनस्थानम् अक्रन् यमस्याज्ञया अन्वकुर्वन् । यमोऽप्यहोभिर्दिवसैः अद्भिः अभ्युक्षणोदकैः अक्तुभिः रात्रिभि-

† M M पूर्व

* M s V G S, para 178 3 (p 211)

र्थकं संगतम् । शुद्धिनिमित्तैः कालोदकादिभिः शोधितमित्यर्थः । अवसानं दहनस्थानम् अस्मै मृतयजमानस्यार्थाय ददाति दत्तवान् ॥

Notes:

[1. The scholiast to V. S. takes this as an address to 'Yama's men.' It is a little forced to refer it to the mourners†.—Lanman, Reader, 376.]

2. अहोभि. &c. "Where the pleasures of earth will be found again." Roth in S. L.

Verse 10

Padapātha:

अति॑ द्र॒व॒ सा॒र॒मे॒यौ श्वानौ॑ च॒तुः॒ऽअ॒क्षौ श॒बलौ॑ सा॒धुना॑ प॒था । अथ॑ पि॒तॄन् सु॒ऽवि॒दत्रा॑न् उप॑ इ॒हि॒ य॒मेन॑ ये स॒ध॒ऽमाद॑म् मद॑न्ति ॥ १०

Sāyana:

अनुस्तरण्या वृक्कौ पार्श्वयोरासकलाहृती। तावुद्धृत्य प्रेतस्य हस्तयोर्निदधात्यति द्रव सारमेयाविति द्वाभ्याम्। सूत्रितं च। वृक्कावुद्धृत्य पाण्योरादध्यादति द्रव सारमेयौ श्वानाविति (Âśval Gṛih iv, 3, 20)।

हे अग्ने साधुना पथा समीचीनेन मार्गेण श्वानावुभौ अति द्रव अतिक्रम्य गच्छ । यमसंबन्धिनौ यौ श्वानौ प्रेतस्य बाधकौ तौ परित्यज्य समीचीनेन मार्गेण प्रेतं नयेत्यर्थः। कीदृशौ श्वानौ। सारमेयौ । सरमा नाम काचित्प्रसिद्धा देवशुनी । तस्याः पुत्रौ चतुरक्षौ उपरिभागे पुनरप्यक्षिद्वयं ययोस्तादृशौ । अथ शोभनमार्गेण गमनानन्तरं ये पितरो यमेन सधमादं सहर्षं मदन्ति माद्यन्ति तान्सुविदत्रान् सुष्ठुविज्ञानान्पितॄन् उपेहि उपगच्छ ॥

Verse 11

Padapātha

यौ ते श्वानौ यम रक्षितारौ चतुःऽअक्षौ पथिरक्षीइति पथिऽरक्षी नृऽचक्षसौ । ताभ्याम् एनम् परि देहि राजन् स्वस्ति च अस्मै अनमीवम् च धेहि ॥ ११

Sāyana

हे राजन् हे यम ते त्वदीयौ यौ श्वानौ* विद्येते ताभ्यां हे राजन् यम एनं प्रेतं परि देहि रक्षणार्थं प्रयच्छ । कीदृशौ श्वानौ । रक्षितारौ यमगृहस्य रक्षकौ चतुरक्षौ अक्षिचतुष्टय- युक्तौ पथिरक्षी मार्गस्य रक्षकौ । नृचक्षसौ मनुष्यैः ख्यापयितव्यानौ । श्रुतिस्मृतिपुराणाभिज्ञाः पुरुषा तौ ख्यापयन्ति । ताभ्यां श्वभ्यां दत्त्वा अस्मै प्रेताय स्वस्ति च क्षेममपि अनमीवं च रोगाभावमपि धेहि संपादय ॥†

[*Notes*

1 रक्षितारौ There are only two instances of *au* before a consonant (*in the Nom Dual masc of stems in ऋ*), *viz*, *at the end of* III, 55, 11c and of x, 14, 11a III, 55 is one of the later mystical hymns, and verse 11 of x, 14 contains notions about the hounds of Yama, which are entirely *different from those of verse 10*, and probably later —Lanman's Noun Inflection

2 नृचक्षसौ The suffix अस् forms adjectives and nouns signifying the agent, as well as a large number of neuter nouns which are mostly abstract verbal nouns—Lindner, Altind Nom, p 50 The hounds are in the next verse called messengers of Yama going up and down among men Cf Say on उरुचक्षसम् in No 2, v 5]

Verse 12

Padapātha

उरुऽनसौ असुऽतृपौ उदुम्बलौ यमस्य दूतौ चरतः जनान् अनु । तौ अस्मभ्यम् दृशये सूर्याय पुनः दाताम् असुम् अद्य इह भद्रम् ॥ १२

---

* For the hounds of Yama, see Bloomfield's Rel Ved, p 105 6, where the author identifies Skt Sabalas Gr Kerberos, Cerberus—the Dog of the Hades

† Hot tbhām Ild svasti (Arnold)

Sāyaṇa :

यमस्य संबन्धिनौ दूतौ श्वानौ जनाँ अनु प्राणिनो लक्षीकृत्य सर्वत्र चरतः । कीदृशौ । उरुणसौ दीर्घनासिकायुक्तौ असुतृपौ परकीयान्प्राणान् स्वीकृत्य तैस्तृप्यन्तौ उदुम्बलौ उरुबलौ* तावुभौ दूतौ सूर्याय दृशये सूर्यस्य दर्शनार्थम् अद्य दिने इह कर्मणि भद्रमसुं समीचीनं प्राणं पुनरस्मभ्यं दातामदत्ताम् ॥

[*Notes* :

1. असुतृपौ. अ + सु + तृप् or असु + तृप् See note 2 on vii, 86, 5, pp. 238-9.
2. अस्मभ्यं दृशये सूर्याय Whitney, para. 982a.]†

Verse 13

Padapāṭha :

यमाय सोमम् सुनुत यमाय जुहुत हविः । यमम् ह यज्ञः गच्छति अग्निऽदूतः अरंऽकृतः ॥ १३

Sāyana .

हे ऋत्विजो यमाय यमदेवतार्थं सोमं सुनुत लतात्मकं सोममभिषुणुत । तथा यमार्थं हविर्जुहुत । अग्निर्दूतो यस्मिन्यज्ञे सोऽयमग्निदूतः । अग्नेर्दूतत्वमन्यत्राम्नातम् । अग्निर्देवानां दूत आसीदिति (T S ii, 5, 8, 5) । अरंकृतः बहुभिर्द्रव्यैरलंकाररूपैर्युक्तः तादृशो यज्ञो यमं ह यममेव गच्छति ॥

Verse 14

Padapātha .

यमाय घृतऽवत् हविः जुहोत प्र च तिष्ठत । सः नः देवेषु आ यमत् दीर्घम् आयुः प्र जीवसे ॥ १४

Sāyana :

हे ऋत्विजो यूयं यमाय घृतवदाज्येन संयुक्तं हविः पुरोडाशादिकं जुहोत जुहुत प्र च तिष्ठत यमं यूयमुपतिष्ठध्वं च देवेषु मध्ये स यमो देवः प्र जीवसे प्रकृष्टजीवनार्थं नोऽस्माकं दीर्घमायुः आ यमत् प्रयच्छतु ॥

[*Note*

जीवसे Whitney, para. 970 c]‡

* M M adds उरुबलौ

† M's V. G , para 583 (p 403), M's V. G. S , para 211. 1a (p. 333) Īśā Up , ver. 15.

‡ M's V. G. S , para 167 1b 1. (p. 192.)

Verse 15

Padapātha :

यमाय मधुमत्ऽतमम् राज्ञे हव्यम् जुहोतन । इदम् नमः ऋषिभ्यः पूर्वजेभ्यः पूर्वेभ्यः पथिकृत्ऽभ्यः ॥ १५

Sāyaṇa :

हे ऋत्विजो यमाय राज्ञे मधुमत्तममतिशयेन मधुरं हव्यं पुरोडाशादिकं हविर्जुहोतन जुहुत । पूर्वजेभ्यः सृष्टयादावुत्पन्नेभ्यः अत एव पूर्वेभ्यः अस्मत्तः पूर्वभाविभ्यः पथिकृद्भ्यः शोभनमार्गकारिभ्यः ऋषिभ्य इदं प्रत्यक्षं यथा भवति तथा नमोऽस्तु ॥

Verse 16

Padapātha :

त्रिऽकद्रुकेभिः पतति षट् उर्वीः एकम् इत् बृहत् । त्रिऽस्तुप् गायत्री छन्दांसि सर्वा ता यमे आऽहिता ॥ १६

Sāyaṇa :

त्रिकद्रुकेभिः । द्वितीयार्थे तृतीयैषा । त्रिकद्रुकान् । ज्योतिर्गौरायुरिति त्रयो यागविशेषास्त्रिकद्रुका* उच्यन्ते । तान्प्रत्यङ्गभावाय संरक्षणार्थं च पतति यमः† प्राप्नोति । षट्संख्याकाः उर्वीः भूमीः कृताकृतप्रत्यवेक्षणाय प्राप्नोति । ताश्चोर्व्यः शाखान्तरमन्त्रे समाम्नाताः षण्मोर्वीरंहसस्पान्तु द्यौश्च पृथिवी चापश्चौषधयश्चोर्क्च सूनृता चेति । एकमित् एकमेव बृहत् महत् जगतश्च प्रतिपालनीयः‡ प्राप्नोति । किं च यानि त्रिष्टुब्गायत्र्यादीनि छन्दांसि सन्ति सर्वाणि तानि छन्दांसि यमे आहिता§ आहितानि । ऋत्विग्भिः स्तुतित्वेनावस्थितानि ॥

[*Note* :

The meaning appears to be that the Great Unit, Yama, as All God, ¶ broadens and fills the universe after plentiful libations of Soma juice in the three Kadruka days, or first three days of the Abhiplava festival.—Griffith

Stanzas 13-16 are palpably later additions—Lanman Reader, 377a.]

---

* Ulwar Ms omits त्रिकद्रुका. † M M adds तान्. ‡ Ulwar MS. महत् जगत् जगतश्च प्रतिपालनीय . M. M. महज्जगतश्च प्रतिपालनीय See his V. L. § M. M. omits आहिता.

¶ RV. i, 164, 46.

No. 30

Mandala X *Sūkta* 90

Sāyana

सहस्रशीर्षेति षोळशर्चं षष्ठं सूक्तम्। नारायणो नाम ऋषिः। अन्त्या त्रिष्टुप् शिष्टा अनुष्टुभः *। अव्यक्तमहदादिविलक्षणश्चेतनो यः पुरुषः (Ve Su i, 4, 1) पुरुषान्न परं किंचिदित्यादिश्रुतिषु प्रसिद्धः (Ka Upa iii, 11) स देवता। तथा चानुक्रान्तम्। सहस्रशीर्षा षोळश नारायणः पौरुषमानुष्टुभं त्रिष्टुबन्तं त्विति। गतो विनियोगः॥

[*Notes*

1. Translated in Muir's "Sk Texts", I, 9—11, V, 368—73.

2. On the subject of the modernness of this hymn, see Muir, I, pp 12 ff]†

Verse 1

Padapatha

सहस्रऽशीर्षा पुरुषः सहस्रऽअक्षः सहस्रऽपात्। सः भूमिम् विश्वतः वृत्वा अति अतिष्ठत् दशऽअङ्गुलम्॥ १

Sāyana

सर्वप्राणिसमष्टिरूपो ब्रह्माण्डदेहो विराडाख्यो यः पुरुषः‡ सोऽयं सहस्रशीर्षा सहस्रशब्दस्योपलक्षणत्वादनन्तैः शिरोभिर्युक्त इत्यर्थः। यानि सर्वप्राणिनां शिरांसि तानि सर्वाणि तद्देहान्तःपातित्वात्तदीयान्येवेति सहस्रशीर्षत्वम्। एवं सहस्राक्षित्वं सहस्रपादत्वं च। स पुरुषो भूमिं ब्रह्माण्डगोलकरूपां विश्वतः सर्वतो वृत्वा परिवेष्ट्य दशाङ्गुलं दशाङ्गुलपरिमितं देशमत्यतिष्ठत् अतिक्रम्य व्यवस्थितः। दशाङ्गुलमित्युपलक्षणम्। ब्रह्माण्डाद्बहिरपि सर्वतो व्याप्यावस्थित इत्यर्थः॥

Note

दशाङ्गुलम् Accus neut of extent 'To ten fingers' length' The word does not occur elsewhere in the Ṛgveda BR quote for it Manu viii, 271 (त्र्यङ्गुल)

‡ Ul Ms and Bhau D MS omits पुरुष

---

* On Anuṣṭubh Metre see Arnold's Vedic Metre § 128, p 166 etc.

† Very late rhythm —Arnold § Av dasa

Verse 2

Padapāṭha:

पुरुषः एव इदम् सर्वम् यत् भूतम् यत् च भव्यम् । उत अमृतऽत्वस्य ईशानः यत् अन्नेन अतिऽरोहति ॥ २

Sāyaṇa

यदिदं वर्तमानं जगत्तत्सर्वं पुरुष* एव । यच्च भूतमतीतं जगद्यच्च भव्यं भविष्यज्जगत्तदपि पुरुष एव । यथास्मिन्कल्पे वर्तमानाः प्राणिदेहाः सर्वेऽपि विराट्पुरुषस्यावयवाः तथैवातीतागामिनोरपि कल्पयोर्द्रष्टव्यमित्यभिप्रायः । उत अपि च अमृतत्वस्य देवत्वस्यायमीशानः स्वामी । यद्यस्मात्कारणादन्नेन प्राणिनां भोग्येनान्नेन निमित्तभूतेनातिरोहति स्वकीयां कारणावस्थामतिक्रम्य परिदृश्यमानां जगदवस्थां प्राप्नोति तस्मात्प्राणिनां कर्मफलभोगाय जगदवस्थास्वीकारान्नेदं तस्य वस्तुत्वमित्यर्थः ॥

Notes

यदन्नेनातिरोहति '(And is) whatever is nourished, or increased by food' The construction is the same as that of the *first line*, the words उतामृतत्वस्येशानः being parenthetic Puruṣa is the whole world animate (यदन्नेनातिरोहति) and inanimate (इदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यम्) Compare the same classification in verse 4 below

The construction and meaning have been variously explained 'It (the clause) may also mean, according to the commentators on the Vāj. S and the Śvetāśvatara Upaniṣad, "(he is also *the lord of*) *that which grows by food*" '[Cf. [illegible], 8] According to the paraphrase in the Bhagavata Purana it means 'seeing he has transcended mortal nutriment" The parallel passage of the Atharvaveda (xix, 6, 4) reads 'he is also *the lord of immortality since he became united with another* (*yad anyenābhavat saha*)' Muir

Muir himself translates "since through food he expands" Grassmann refers the clause to अमृतत्वस्य "that which is nourished by our sacrifices—was durch speise, i e, opferspeise, hoch hoher wachst, i e, Herrlicher ward" Ludwig 'since he stretches far above what exists by food—da er was durch speise ist weit uberragt" But compare his note

---

* Puruṣaḥ—Arnold

Verse 3

Padapātha:

एतावान् अस्य महिमा अतः ज्यायान् च पुरुषः । पादः अस्य विश्वा भूतानि त्रिऽपात् अस्य अमृतम् दिवि ॥ ३

Sāyana:

अतीतानागतवर्तमानरूप जगद्यावदस्ति एतावान्सर्वोऽप्यस्य पुरुषस्य महिमा स्वकीय-सामर्थ्यविशेष । न तु तस्य वास्तव स्वरूपम्* । वास्तवस्तु पुरुष अतो महिम्नोऽपि ज्यायान् अतिशयेनाधिक । एतच्चोभयं स्पष्टीक्रियते । अस्य पुरुषस्य विश्वा सर्वाणि भूतानि कालत्रयवर्तीनि प्राणिजातानि पाद चतुर्थोऽश । अस्य पुरुषस्यावशिष्टं त्रिपात्स्व-रूपममृत विनाशरहित सद्दिवि द्योतनात्मके स्वप्रकाशस्वरूपे । व्यवतिष्ठत इति शेष । यद्यपि सत्य ज्ञानमनन्त ब्रह्मेत्याम्नानात्† (T Ā viii, 1, T Ups ii 1) परब्रह्मण इयत्ताभावात्पादचतुष्टय निरूपयितुमशक्य तथापि जगदिद ब्रह्मस्वरूपापेक्षयाल्पमिति विवक्षितत्वात्पादत्वोपन्यास ॥

Note:

'Compare Atharvaveda x, 8, 7 and 13 "7 With the half he produced the whole world but what became of that which was the other half of him (*ardhena viśvam bhuvanam jajāna yad asya ardham kva tad babhūva*)? 13 Prajāpati moves within the womb; though unseen, he is born in many forms With the half he produced the whole world, but the other half of him, what sign is there of it?" Compare also Atharvaveda, x, 7, 8, 9,' Muir, Sanskrit Texts, V, pp 368–9, note

Verse 4

Padapātha

त्रिऽपात् ऊर्ध्वः उत् ऐत् पुरुषः पादः अस्य इह अभवत् पुनरिति । ततः विष्वङ् वि अक्रामत् साशनानशनेइति अभि ॥ ४

Sayana

योऽय त्रिपात्पुरुष ससाररहितो¶ ब्रह्मस्वरूप § सोऽयमूर्ध्व उदैत् । अस्मादज्ञान-कार्यात्संसाराद्बहिर्भूत अत्रत्यैर्गुणदोषैरस्पृष्ट उत्कर्षेण स्थितवान् । तस्यास्य सोऽय

* M M वास्तवस्वरूपम्   † M M आम्नातत्   ¶ Ut Ms ससारराहितो
§ M M ब्रह्मस्वरूप

पादो लेशः सोऽयमिह मायायां पुनरभवत्। सृष्टिसंहाराभ्यां पुनः पुनरागच्छति। अस्य सर्वस्य जगतः परमात्मलेशत्वं भगवताप्युक्तम् विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदिति (Bhag x, 42)। ततो मायायामागत्यानन्तरं * विष्वङ् देवमनुष्यतिर्यगादिरूपेण विविधः सन् व्यक्रामत् व्याप्तवान्। किं कृत्वा। साशनानशने [अभि] अभिलक्ष्य। साशनं भोजनादिव्यवहारोपेतं चेतनं प्राणिजातम्। अनशनं तद्रहितमचेतनं गिरिनद्यादिकम्। तदुभयं यथा स्यात्तथा स्वयमेव विविधो भूत्वा व्याप्तवानित्यर्थः ‡॥

Verse 5

Padapātha :

तस्मात् विऽराट् अजायत विऽराजः अधि पूरुषः । सः जातः अति अरिच्यत पश्चात् भूमिम् अथो इति पुरः ॥ ५ ॥

Sāyana .

विष्वङ् व्यक्रामदिति यदुक्तं तदेवात्र प्रपञ्च्यते। तस्मादादिपुरुषाद्विराड् ब्रह्माण्डदेहोऽजायत उत्पन्नः। विविधानि राजन्ते वस्तून्यत्रेति विराट्। विराजोऽधि विराड्देहस्योपरि तमेव देहमधिकरणं कृत्वा पुरुषस्तद्देहाभिमानी कश्चित्पुमानजायत। सोऽयं सर्ववेदान्तवेद्यः परमात्मा स एव § स्वकीयमायया विराड्देहं ब्रह्माण्डरूपं सृष्ट्वा तत्र जीवरूपेण प्रविश्य ब्रह्माण्डाभिमानी देवतात्मा जीवोऽभवत्। एतच्चाथर्वणिका उत्तरतापनीये विस्पष्टमामनन्ति। स वा एष भूतानीन्द्रियाणि विराजं देवताः कोशांश्च सृष्ट्वा प्रविश्यामूढो मूढ इव व्यवहरन्नास्ते माययेति (Nr Tap-Upa ii, 1, 2)। स जातो विराट्पुरुषोऽत्यरिच्यत अतिरिक्तोऽभूत्। विराड्व्यतिरिक्तो देवतिर्यङ्मनुष्यादिरूपोऽभूत्। पश्चाद्देवादिजीवभावादूर्ध्वं भूमिम्। ससर्जेति शेषः। अथो भूमिसृष्टेरनन्तरं तेषां जीवानां पुरः ससर्ज †। पूर्यन्ते सप्तभिर्धातुभिरिति पुरः शरीराणि॥

[*Note* :

भूमिम् It is better to take this as an object of अत्यरिच्यत than that of ससर्ज understood.]

* M M आगत्यानन्तरं † Bh D Ms omits ससर्ज

§ So ms MS K, M M सर्ववेदान्तवेद्य परमात्मा स्वयमेव

‡ "a hypersyllable verse, or combination of ardhaśi and ut § 130 i (irregular sandhi)"—Arnold

Verse 6

Padapatha

यत् पुरुषेण हविषा देवाः यज्ञम् अतन्वत । वसन्तः अस्य आसीत् आज्यम् ग्रीष्मः इध्मः शरत् हविः ॥ ६

Sāyana

यद्यदा पूर्वोक्तक्रमेणैव शरीरेषूत्पन्नेषु सत्सु देवा उत्तरसृष्टिसिद्ध्यर्थं बाह्यद्रव्यस्यानुत्पन्नत्वेन हविरन्तरासंभवात्पुरुषस्वरूपमेव मनसा हविष्ट्वेन सकल्प्य पुरुषेण पुरुषाख्येन हविषा मानस यज्ञमतन्वत अन्वतिष्ठन् । तदानीमस्य यज्ञस्य वसन्तो वसन्तर्तुरेवाज्यमासीत् । तमेवाज्यत्वेन सकल्पितवन्त इत्यर्थ । एवं ग्रीष्म इध्म आसीत् । तमेवेध्मत्वेन सकल्पितवन्त इत्यर्थ । शरद्धविरासीत् । तामेव पुरोडाशादिहविष्ट्वेन सकल्पितवन्त इत्यर्थ । पूर्वं पुरुषस्य हवि सामान्यरूपत्वेन सकल्प । अनन्तर वसन्तादीनामाज्यादिविशेषरूपत्वेन सकल्प इति द्रष्टव्यम् ॥

Verse 7

Padapātha

तम् यज्ञम् बर्हिषि प्र औक्षन् पुरुषम् जातम् अग्रतः । तेन देवाः अयजन्त साध्याः ऋषयः च ये ॥ ७

Sāyana

यज्ञ यज्ञसाधनभूत त पुरुष पशुत्वभावनया यूपे बद्ध बर्हिषि मानसे यज्ञे प्रौक्षन् प्रोक्षितवन्त । कीदृशमित्यत्राह । अग्रत सर्वसृष्टे पूर्वं पुरुष जात पुरुषत्वेनोत्पन्नम् । * एतच्च प्रागेवोक्तम् तस्माद्विराळजायत विराजो अधि पूरुष इति । तेन पुरुषरूपेण पशुना देवा अयजन्त । मानस याग निष्पादितवन्त इत्यर्थ । के ते देवा इत्यत्राह । साध्या सृष्टिसाधनयोग्या प्रजापतिप्रभृतय तदनुकूला ऋषयो मन्त्रद्रष्टारश्च ये सन्ति । ते सर्वेऽप्ययजन्तेत्यर्थ ॥

[*Note*

साध्या A class of divine beings, probably ancient divine sacrificers —Griffith]

Verse 8

Padapātha

तस्मात् यज्ञात् सर्वऽहुतः संऽभृतम् पृषत्ऽआज्यम् । पशून् तान् चक्रे वायव्यान् आरण्यान् ग्राम्याः च ये ॥ ८

* purusena—Arnold

Sāyaṇa :

सर्वहुतः । सर्वात्मकः पुरुषो यस्मिन्यज्ञे हूयते सोऽयं सर्वहुत् । तादृशात्तस्मात्पूर्वोक्तान्मानसाद्यज्ञात्पृषदाज्यं दधिमिश्रमाज्यं संभृतं संपादितम् । दधि चाज्यं चेत्येवमादिभोग्यजातं सर्वं संपादितमित्यर्थः । तथा वायव्यान्* वायुदेवताकाँल्लोकप्रसिद्धानारण्यान्पशूंश्चक्रे उत्पादितवान् । आरण्या हरिणादयः । तथा ये च ग्राम्या गवाश्वादयस्तानपि चक्रे । पशूनामन्तरिक्षद्वारा वायुदेवत्यत्वं यजुर्ब्राह्मणे समाम्नायते । वायवः स्थेत्याह वायुर्वा अन्तरिक्षस्याध्यक्षाः । अन्तरिक्षदेवत्याः खलु वै पशवः वायव एवैतान्परिददातीति (*T. B.* iii, 3, 2, 1, 3.) ॥

Verse 9

Padapātha :

तस्मात् यज्ञात् सर्वऽहुतः ऋचः सामानि जज्ञिरे । छन्दांसि जज्ञिरे तस्मात् यजुः तस्मात् अजायत ॥ ९

Sāyaṇa :

सर्वहुतस्तस्मात्पूर्वोक्ताद्यज्ञादृचः सामानि जज्ञिरे उत्पन्नाः । तस्माद्यज्ञाच्छन्दांसि गायत्र्यादीनि जज्ञिरे । तस्माद्यज्ञाद्यजुरप्यजायत ॥

Note :

"The A. V. may be referred to under the appellation of छन्दस् in the following passages, according to the indication of the St. Pet. Lexion, where the second sense of the word छन्दस् is thus defined : " *A sacred hymn, and according to the first three texts* to be quoted, esp. that sort, which is neither Rich, Sāman nor Yajus. hence, perhaps, originally an incantation." The texts referred to are A V xi, 7, 24 ; R. V. x, 90, 9 ; and Hariv. v. 9401."—Muir, II, p 180.

Verse 10

Padapātha :

तस्मात् अश्वाः अजायन्त ये के च उभयादतः । गावः ह जज्ञिरे तस्मात् तस्मात् जाताः अजावयः ॥ १०

Sāyana

तस्मात्पूर्वोक्ताद्यज्ञादश्वा अजायन्त उत्पन्ना । तथा ये के चाश्वव्यतिरिक्ता गर्दभा अश्वतराश्चोभयादत ऊर्ध्वाधोभागयोरुभयोर्दन्तयुक्ताः सन्ति तेऽप्यजायन्त । तथा तस्माद्यज्ञाद्गावश्च जज्ञिरे । किं च । तस्माद्यज्ञादजावयश्च जाता ॥

Verse 11

Padapātha.

यत् पुरुषम् वि अदधुः कतिधा वि अकल्पयन् । मुखम् किम् अस्य कौ बाहूइति कौ ऊरूइति पादौ उच्येतेइति ॥ ११

Sāyana

प्रश्नोत्तररूपेण ब्राह्मणादिसृष्टिं वक्तुं ब्रह्मवादिनां प्रश्ना उच्यन्ते । प्रजापतेः प्राणरूपा देवा यद्यदा पुरुषं* विराड्रूपं व्यदधुः संकल्पेनोत्पादितवन्तस्तदानीं कतिधा कतिभिः प्रकारैर्व्यकल्पयन् विविधं कल्पितवन्तः । अस्य पुरुषस्य मुखं किमासीत् । कौ बाहू अभूताम् । कावूरू । कौ च पादावुच्येते । प्रथमं सामान्यरूपः प्रश्नः पश्चान्मुखं किमित्यादिना विशेषविषयाः प्रश्नाः ॥

Verse 12

Padapātha

ब्राह्मणः अस्य मुखम् आसीत् बाहूइति राजन्यः कृतः । ऊरूइति तत् अस्य यत् वैश्यः पत्ऽभ्याम् शूद्रः अजायत ॥ १२

Sāyana

इदानीं पूर्वोक्तप्रश्नानामुत्तराणि† दर्शयति । अस्य प्रजापतेः ब्राह्मणः ब्राह्मणत्वजातिविशिष्टः‡ पुरुषो मुखमासीत् । मुखादुत्पन्न इत्यर्थः । योऽयं राजन्यः क्षत्रियत्वजातिमा-

† *M M* पूर्वोक्तानां &c

*11a puruṣam, 11d pāda, § 174 1a, ucyate § 170 1—Arnold's Ved Met, p 322

‡ For 'the origin of Caste' and 'Caste in the RV' see "Varuṇa," Macdonell and Keith's Vedic Index, Vol 2, pp 247 etc, Muir's S T, Vol I, pp 6–11, V, pp 368–77 Tribes and Castes of the Central Provinces Vol I, pp 13–25, Nesfield's Brief Sketch of the Caste System of the N W. Provinces and Oudh For Iranian anologues see Moulton's Early Zoroastrianism, p 117 Skt varṇa—Av pištra-colour, āthravan, zaotar, kṣathra, rathæštar, vāstrya vish, vaidya—Lat vicus, Gr oikos, Ir vasterox Sudros-a town on the lower Indus, Sudroi, name of the people

न्पुरुष स बाहू कृतः बाहुत्वेन निष्पादित । बाहुभ्यामुत्पादित इत्यर्थ । तत्तदानीमस्य प्रजापतेर्यदूरू तद्रूपो वैश्य सम्पन्न । ऊरुभ्यामुत्पन्न इत्यर्थ । तथास्य पद्भ्यां पादाभ्यां शूद्र शूद्रत्वजातिमान्पुरुषोऽजायत । इयं च मुखादिभ्यो ब्राह्मणादीनामुत्पत्तिर्यजु संहिताया सप्तमकाण्डे स मुखतस्त्रिवृत निरमिमीतेत्यादौ विस्पष्टमाम्नाता । अत प्रश्नोत्तरे उभे अपि तत्परतयैव योजनीये ॥

[*Note*

For the reason for the several identifications, see note on the passage by Griffith *]

Verse 13

Padapatha

चन्द्रमाः मनसः जातः चक्षोः सूर्यः अजायत । मुखात् इन्द्रः च अग्निः च प्राणात् वायुः अजायत ॥ १३

Sayana

यथा दध्याज्यादिद्रव्याणि गवादय पशव ऋगादिवेदा ब्राह्मणादयो मनुष्याश्च तस्मादुत्पन्ना एवं चन्द्रादयो देवा अपि तस्मादेवोत्पन्ना इत्याह । प्रजापतेर्मनस सकाशाच्चन्द्रमा जात । चक्षोश्च चक्षुष सूर्योऽप्यजायत । अस्य मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च देवावुत्पन्नौ । अस्य प्राणाद्वायुरजायत ॥

Verse 14

Padapatha

नाभ्याः आसीत् अन्तरिक्षम् शीर्ष्णः द्यौः सम् अवर्तत । पत्ऽभ्याम् भूमिः दिशः श्रोत्रात् तथा लोकान् अकल्पयन् ॥ १४

Sayana

यथा चन्द्रादीन्प्रजापतेर्मन प्रभृतिभ्योऽकल्पयंस्तथान्तरिक्षादीँल्लोकान्प्रजापतेर्नाभ्यादिभ्यो देवा अकल्पयन् उत्पादितव न्त । एतदेव दर्शयति । नाभ्या प्रजापतेर्नाभेरन्तरिक्षमासीत् । शीर्ष्णः शिरसो द्यौ समवर्तत उत्पन्ना । अस्य पद्भ्यां पादाभ्यां भूमिरुत्पन्ना । अस्य श्रोत्राद्दिश उत्पन्ना ॥ †

[*Note*

लोकान्, लोक, meaning 'open space', is in the Veda very rarely not preceded by उ, there being only one instance in the first eight maṇḍalas Again, the only so-called particle not accented even in the beginning

---

* Translation of the Hymns of the Ri Vol II, p 519

† "Cf the creation of the world giant Ymir or Hymir in old Northern poetry (Edda)" –Griffith

of a pāda is the उ preceding लोक So उलोक, derived from उरु, seems to have been the original word उ being a part of it, and not a separate particle —M M, Ved Hymns, i pp lxxiv-lxxvii Here, therefore, is another indication of the modernness of the present hymn]

Verse 15

Padapātha

सप्त अस्य आसन् परिऽधयः त्रिः सप्त समऽइधः कृताः । देवाः यत् यज्ञम् तन्वानाः अबध्नन् पुरुषम् पशुम् ॥ १५

Sāyana :

अस्य सांकल्पिकयज्ञस्य गायत्र्यादीनि सप्तच्छन्दांसि परिधय आसन्। ऐष्टिकस्याहवनीयस्य त्रय परिधय उत्तरवेदिकास्त्रय आदित्यश्च सप्तम परिधिप्रतिनिधिरूप । अत एवाम्नायते । न पुरस्तात्परिदधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षांस्यपहन्तीति । तत एत आदित्यसहिता सप्त परिधयोऽत्र सप्तच्छन्दोरूपा । तथा समिधस्त्रि सप्त त्रिगुणितसप्तसंख्याका एकविंशति कृता । द्वादश मासा पञ्चर्तव त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश इति श्रुता (T S 5 1 10 3) पदार्था एकविंशतिदारुयुक्तेध्मत्वेन भाविता । यद्य पुरुषो वैराजोऽस्ति तं पुरुष देवा प्रजापतिप्राणेन्द्रियरूपा यज्ञं तन्वाना मानस यज्ञ तन्वाना कुर्वाणा पशुमबध्नन् विराट्पुरुषमेव पशुत्वेन भावितवन्त । एतदेवाभिप्रेत्य पूर्वत्र यत्पुरुषेण हविषेत्युक्तम् ॥

Verse 16

Padapatha

यज्ञेन यज्ञम् अयजन्त देवाः तानि धर्माणि प्रथमानि आसन् । ते ह नाकम् महिमानः सचन्त यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥ १६

Sāyana

पूर्वं प्रपञ्चेनोक्तमर्थं संक्षिप्यात्र दर्शयति । देवा प्रजापतिप्राणरूपा यज्ञेन यथोक्तेन मानसेन संकल्पेन यज्ञं यथोक्तयज्ञस्वरूपं प्रजापतिमयजन्त पूजितवन्त । *अस्मात्पूजनात् तानि प्रसिद्धानि धर्माणि जगद्रूपविकाराणां धारकाणि प्रथमानि मुख्यान्यासन् । एतावता सृष्टिप्रतिपादकसूक्तभागार्थ संगृहीत । अथोपासनतत्फलानुवादकभागार्थ † संगृह्यते । यत्र यस्मिन्विराट्प्राप्तिरूपे नाके पूर्वे साध्या पुरातना विराडुपास्तिसाधका देवा

* M M तस्मात्   † Ul Ms and Bh D Ms °अनुवादकृतार्थं

सन्ति तिष्ठन्ति तत्राकं विराड्भासितं स्वर्गे ते माहिमानस्तदुपासका महात्मानः सचन्त समवयन्ति प्राप्नुवन्ति ॥

[*Note* :

See Muir's remarks on this hymn at p. 373 of Vol. V of the Sk. Texts.]

No. 31

Maṇḍala X   *Sūkta* 119

Sāyaṇa :

इति वा इति त्रयोदशर्चं सप्तमं सूक्तं गायत्रम् । इन्द्रो लव*रूपमास्थाय सोमपानं† कुर्वन् तदानीमृषिभिर्दृष्टः सन् स्वात्मानमनेन सूक्तेनास्तावीत् । अतो लवरूपमापन्न इन्द्र ऋषिः । स एव देवता । तथा चानुक्रम्यते । इति वै सप्तोनैन्द्रो लव आत्मानं तुष्टावेति । गतो विनियोगः ॥

[*Note* :

Translated in Muir's Sk. Texts, V, 91.]‡

Verse 1

Padapāṭha :

इति॑ वै इति॑ मे॒ मनः॑ गाम् अश्व॑म् स॒नु॒या॒म् इति॑ । कु॒वित् सोम॑स्य अपा॑म् इति॑ ॥ १

Sāyana :

इति वै खलु इत्येवंप्रकारेण मे मदीयं मनो वर्तते । तं प्रकारं दर्शयति । गामश्वं च सनुयां स्तोतृभ्यः प्रयच्छामीति । षणु दाने तानादिकः । इतिशब्दो हेतौ । यस्मात्कुविद्बहुवारं सोमस्य सोममयं पीतवानस्मि । क्रियाग्रहणं कर्तव्यमिति सोमस्य संप्रदानसंज्ञा । चतुर्थ्यर्थे बहुलमिति षष्ठी । पा पाने । छन्दसि गातिस्थेति सिचो लुक् । कुवियोगादनिघातः§ ॥

---

* M. च for व throughout.

† Soma: M's Ved. Myth., § 37, pp. 104–114; Hopkin's Rel. Ind., pp. 112–26; Bloomfield's Rel. Ved., pp. 174, 146–47.

‡ "X. 119. Out of order. Decisive indications of date are wanting".—Arnold's Ved. Met. p 46.   § Pāṇ. VIII, 1, 30; M's V. G. S., App. III., 19 B, p. 467.

[*Notes*

1 सनुयाम् 'I shall get me,' i e, and give to my faithful worshipper Roth quotes RV iii, 25, 2 अग्नि सनोति वीर्याणि — Sāyana, अग्निर्वीर्याणि पशुपुत्रादिसम्पद्रूपाणि सामर्थ्यानि सनोति यजमानाय ददाति, iii, 13, 2 vii, 52, 1 सनेम मित्रावरुणा सनन्त — Sāyana, हे मित्रावरुणा मित्रावरुणौ सनन्त युवां सभजन्तो वय सनेम युवाभ्यां दत्त धन समजेमहि, viii, 81, 8 इन्द्र य उ नु ते अस्ति वाजो विप्रेभि सनित्व । अस्माभि: (dat) सुत सनुहि — Sayana, हे इन्द्र यो वाज अन्न विप्रेभि मेधाविभि सनित्व संभजनीयस्ते तवास्ते त वाजमस्माभिर्याचित सन् अस्मभ्य वा सु सुष्ठु सनुहि देहि, ix, 9, 9, x, 97, 5.

2 कुवित् An interrogative particle the verb after which is accented It never has the meaning Sāyana puts upon it here

Verse 2

Padapātha

प्र वाताःऽइव दोधतः उत् मा पीताः अयंसत । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ २

Sayana

दोधत भृश कम्पयमाना वाता इव वायवो यथा वृक्षादीनुद्यच्छन्ते तद्वत्पीता सोमा मा मा प्रकर्षेण उदयंसत उद्यच्छन्ते । यमेर्लुङि समुदाङ्भ्यो यमोऽग्रन्थे इत्यात्मनेपदम् (Pān i, 3, 75) । यस्मादहं बहुवार सोममपाम् ॥

[*Notes*

दोधत . This word occurs five times In i, 80, 5, it is an epithet of Vrtra वृत्रस्य दोधत — Sayana, दोधत: भृश कम्पमानस्य . । दोधत । धुञ्‌ कम्पने । अस्माद्यङ्लुगन्ताच्छतर्यभ्यस्तत्वान्नुमभावः । अभ्यस्तानामादिरित्याद्युदात्तत्वम् In ii, 21, 4, it is said of Indra that he is अनानुदो वृषभो दोधतो वधः — Sāyana, दोधत दुधिर्हिंसाकर्मा । हिंसकस्यासुरस्य वधो हन्ता In viii, 6, 6, the phrase वृत्रस्य दोधत recurs—Sayana, वृत्रस्य चिद्वारकस्यापि दोधत अत्यर्थं जगत्कम्पयतोऽसुरस्य The fourth place is our passage, and is the only one in which the word is a nom masc. pl Lastly, in x, 171,2, we have the phrase मखस्य दोधत — Sayana, मखस्य यज्ञस्य दोधत कम्पमानस्य देवेभ्य पलायमानस्य The root दोधति stands in Naigh iii, 12, as one of the synonyms of क्रुध्यति Our word, with the adjective or participle दुधित (ii, 17, 4, तमांसि दुधिता — Sāyana, तमोरूपाणि रक्षांसि दुधिता दु स्थितानि दुर्गतानि iv, 1, 17, तमो दुधितम् — Sāyana, तमो रात्रिकृत ध्वान्तं दुधित । दुधिः प्रेरणकर्मा । मानवमिविदारणकाल उषसा प्रेरितम् iv, 16, 4, तमांसि दुधिता — Sayana,

तमांसि दुधिता दुधितानि नाशितानि)—and the adjectives दुधि and दुध are referred by Benfey and Roth to a reduplication of $\sqrt{}$धृ to shake.

Verse 3

Padapāṭha :

उत् मा पीताः अयंसत रथम् अश्वाःऽइव आशवः । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ ३

Sāyaṇa :

पीताः सोमाः मामुदयंसत उद्यच्छन्ते । तत्र दृष्टांतः । रथमश्वा । इव यथा आशवः क्षिप्रगामिनः गमनेन व्याप्ता वा अश्वा रथमुद्गमयन्ति तद्वत् ॥

Verse 4

Padapāṭha :

उप मा मतिः अस्थित वाश्रा पुत्रम्ऽइव प्रियम् । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ ४

Sāyaṇa :

मति स्तोतृभिः क्रियमाणा स्तुतिः मा मामुपास्थित संयोजयति । उपाद्देवपूजासंगतिकरणेत्यात्मनेपदम् । कथमिव । वाश्रा पुत्रमिव । यथा वाश्रा शब्दायमाना धेनुः प्रियं पुत्रं वत्सं संगच्छति तद्वत् ॥

Verse 5

Padapāṭha :

अहम् तष्टाऽइव वन्धुरम् परि अचामि हृदा मतिम् । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ ५

Sāyaṇa :

तष्टेव तष्टा यथा बन्धुरं । सारथेर्निवासस्थानं तद्वान्वा उपलक्ष्यते । तत्स्थानं रथं वा साधु करोति तद्वदहं मतिं स्तुतिं हृदा आत्मीयेन मनसा पर्यचामि साधुकरणाय परिगच्छामि ॥

Verse 6

Padapātha:

नहि मे अक्षिऽपत् चन अच्छान्त्सुः पञ्च कृष्टयः । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ ६

Sāyana:

चनेति निपातसमुदायोऽप्यर्थः। पञ्च कृष्टयोऽपि निषादपञ्चमाश्चत्वारो वर्णाः पञ्चजना यद्वा देवमनुष्यादय । मे मदीयमक्षिपत् चक्षुःपतनं इदिसचार नह्यच्छान्त्सु * (S Br. XIV, 7, 1, 23)। नह्यच्छन्त्सुर्न्वान्ति। नहि इदुर्इटेर्विपरिलोपो विद्यते इति हि श्रुते । छदि अपवारणे । चुरादीनामिति वा ण्यन्तत्वादत्र ण्यभावे लुङि हलन्तलक्षणा वृद्धि (Pāṇ VII, 2, 3) परस्मैपदम् † सोममपाम् ॥

Notes:

1 अक्षिपत् 'So much as a mote in the eye' An adverb The word occurs only here and in VI, 16, 18 नहि ते पूर्तमक्षिपद्भुवन्नेमानां वसो 'Let not thy fulness, Vasu, be *a whit* the property of others' Sāyana, अक्षिपत् अक्ष्णो पातक विनाशक नहि भुवत् न भवतु। सर्वदास्माक दर्शन-सामर्थ्यं करोतु

[2. अच्छान्त्सु छन्द् with double Nom and the Dat of the person = to appear, appear as —Gr.]

Verse 7

Padapātha

नहि मे रोदसीइति उभेइति अन्यम् पक्षम् चन प्रति । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ ७

Sayana:

उभे रोदसी द्यावापृथिव्यौ मे मदीयमन्यं पक्षं चन पक्षमपि प्रति समाने न भवत ॥

Verse 8

Padapātha

अभि द्याम् महिना भुवम् अभि इमाम् पृथिवीम् महीम् । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ ८

† M M भुवत्

* M's V G S, App I, √ chad or chand, p 382

Sāyaṇa :

उक्तमर्थं प्रतिपादयति । महिना महिम्नात्मीयेन द्यां द्युलोकमभि भुव अभिभवामि । तथा महीं महतीमिमां पृथिवीं स्वमहिम्ना अभिभवामि । भवतेर्लङि छान्दसो विकरणस्य लुक् । भूसुवोस्तिङीति गुणे प्रतिषिद्धे उवङादेशः ॥

Verse 9

Padapātha

हन्त अहम् पृथिवीम् । इमाम् नि दधानि इह वा इह वा । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ ९

Sāyaṇa :

हन्तेति संभावनायामनुज्ञायां वा । संभावयाम्येतदनुजानामि वा । किं तत् । अहमिमां पृथिवीमिह वान्तरिक्षे नि दधानि इह वा द्युलोके । इति हस्तेन निर्दिशति । दधातेर्लोटि मेर्निः ॥

Verse 10

Padapatha

ओषम् इत् पृथिवीम् अहम् जङ्घनानि इह वा इह वा । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ १०

Sāyaṇa

अहं पृथिवीमभिलक्ष्य ओष स्वतेजसा तापकमादित्यमिह वान्तरिक्षे इह वा द्युलोके जङ्घनानि भृशं पापयानि । इदिति पूरण । हन्तेर्गत्यर्थस्य यङ्लुगन्तस्य लोटि शपो लुगभावश्छान्दस ॥

Note

ओषम् This word occurs nowhere else in the Ṛgveda Roth refers to Naigh ii, 16, where it is given as one of the synonyms of क्षिप्र, and quotes Atharvaveda, ii, 36, 1, vii, 73, 6, xii, 3, 31. He takes the connection of thought between it and the root उष् (to burn) to be of the same kind as the German (and English) phrases 'I burn to do it,' and the like

Verse 11

Padapatha

दिवि मे अन्यः पक्षः अधः अन्यम् अचीकृषम् । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ ११

Sāyaṇa

मे मदीय अन्यः पक्षः दिवि द्युलोके स्थापित । अध । पूर्वाधरावराणामसी-र्यादिनासिमस्यय । मच्छतेरधादेशश्च । अधस्तात्पृथिव्यामन्यं पक्षमचीकृषमकर्षम्* । कृष विलेखने । ण्यन्तस्य लुङि चङि नित्यं छन्दसीति ऋकारादेशः (Pāṇ vii, 4, 8) विलेखनं नामोत्पादनम् । उदपादयम् । आस्थापयमित्यर्थः ॥

Verse 12

Padapāṭha:

अहम् अस्मि महाऽमहः अभिऽनभ्यम् उत्ऽईषितः । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ १२

Sāyaṇa

अभिनभ्यम् । नाभौ मध्यस्थाने भव नभ्यमन्तरिक्षम् । उगवादिभ्यो यदिति यत्प्रत्यय. (Pāṇ v, 1, 2) तत्रैव पाठात्नभादेशश्च । लक्षणेनाभिप्रती आभिमुख्ये इत्यव्ययीभाव (Pāṇ ii, 1, 14) । समासस्वर (Pāṇ vi, 1, 223) । अन्तरिक्षमभ्युदीषित उद्गतः सूर्यात्मा महामहोऽस्मि महतामपि महानस्मि । यद्वा महत्प्रभूत महस्तेजो यस्य । प्रभूततेजस्कोऽस्मि । आन्महत इत्यात्वम् ॥

Verse 13

Padapāṭha

गृहः यामि अरंऽकृतः देवेभ्यः हव्यऽवाहनः । कुवित् सोमस्य अपाम् इति ॥ १३

Sāyaṇa

गृह हविषो ग्रहीता अरंकृतो यजमानैरलंकृतोऽहं देवेभ्य इन्द्रादिभ्यो हव्यवाहनो हविषां वोढा प्रापयिता अग्न्यात्मा सन् यामि हवींषि प्रापयामि । या प्रापणे । लट् । छन्दसि नन्दसि नित्यं पादमिति घहेर्ल्युट् । (Pāṇ iii, 2, 66) । ञित्वादाद्युदात्त (Pāṇ vi, 1, 139) । समासे कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वर (Pāṇ vi, 2, 107) । इति यस्मात्कुविद्बहुवारं सोमस्य सोममपा पीतवानस्मि तस्मादेतान्यकार्षमितीन्द्र स्वात्मानमेवास्तावीत् ॥

---

* MSS अकार्षं M M corrects to अकार्षम् But Sāyaṇa wishes to use the imperfect Compare उदपादय below

---

† '11a heptasyllabic verse '—Arnold

[*Note*

गृह   "The unintelligible गृहो I explain as a contraction for गृहम्, which the collectors of the hymns did not understand" — Roth in S L * Compare note 3 on चन्द्रेव, No 8, verse 7 (p 146†) Grassmann makes the word mean here, and only here, a servant

---

No 32

Mandala X   *Sūkta* 121

Sāyana

हिरण्यगर्भ इति दशर्चं नवमं सूक्तं प्रजापतिपुत्रस्य हिरण्यगर्भस्यार्षम् ‡ त्रैष्टुभम् । कशब्दाभिधेयः प्रजापतिर्देवता । तथा चानुक्रान्तम् । हिरण्यगर्भो दश हिरण्यगर्भः प्राजापत्यः कायमिति । गतः सूक्तविनियोगः । प्राजापत्यस्य पशोर्वपापुरोडाशहविषां क्रमेणादितस्तिस्रोऽनुवाक्यास्ततस्तिस्रो याज्याः । सूत्रितं च । हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इति पञ्च प्राजापत्या इति (Āśval iii, 8) । वरुणप्रघासेषु कायस्य हविषो हिरण्यगर्भ इत्येषा याज्या । सूत्रितं च । कयानश्चित्र आ भुवद्धिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इति प्रतिप्रस्थाता याजिने तृतीय इति (Āśval ii, 17) ॥

Notes

[Translated in Max Muller's A S L, pp 569–70, "Vedic Hymns," Part i (S B E), pp 1-2; and Muir's "Sk Texts," IV, 16–7 §

With deep longing the poet seeks and searches after that God, who, being the beginning of the world and the first germ and the shaper of all life, *reveals himself* all over in nature *He sees the* divinity in its manifestation now here, now there, now elsewhere and again and again he always asks doubting, seeking and longing "Who is this God to whom we present our offering?" — Schroeder, Indiens Literatur und Cultur, p 80

‡ M M हिरण्यगर्भस्यार्षम्

---

* 'probably gṛhâm' — Arnold   † p 148 in this edition

§ Verses 1 2, 3, 4, 10, translated also in Bloomfield's Rel Ved, pp 240—41 Verse 1—7 annotated in Lanman's Sanskrit Reader, pp 391—92

On the subject of the modernness of this hymn* see M. M., Vedic Hymns, i, pp. 3-4. The student is advised to read also the notes in the volume on the several verses of this hymn.]

Verse 1

Padapāṭha:

हिरण्यऽगर्भः सम् अवर्तत अग्रे भूतस्य जातः पतिः एकः आसीत् । सः दाधार पृथिवीम् द्याम् उत इमाम् कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १

Sāyana:

हिरण्यगर्भः । हिरण्मयस्याण्डस्य गर्भभूतः प्रजापतिर्हिरण्यगर्भः तथा च तैत्तिरीयकम् । प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः प्रजापतेरनुरूपत्वायेति † (T. S. 5, 5, 1, 2) । यद्वा हिरण्मयोऽण्डो गर्भवद्यस्योदरे वर्तते सोऽसौ सूत्रात्मा हिरण्यगर्भ इत्युच्यते । अग्रे प्रपञ्चोत्पत्तेः प्राक् समवर्तत । मायाध्यक्षात्सिसृक्षोः परमात्मनः ‡ समजायत । यद्यपि परमात्मैव हिरण्यगर्भस्तथापि तदुपाधिभूतानां वियदादीनां § ब्रह्मण उत्पत्तेः ¶ तदुपहितोऽप्युत्पन्न इत्युच्यते । स च जातो जातमात्र एव एकोऽद्वितीयः सन् भूतस्य विकारजातस्य ब्रह्माण्डादेः सर्वस्य जगतः पतिरीश्वर आसीत् । न केवलं पतिरासीदेव अपि तर्हि स हिरण्यगर्भः पृथिवीं विस्तीर्णां द्यां दिवमुत अपि च इमामस्माभिर्दृश्यमानां पुरोवर्तिनीम् इमां भूमिम् । यद्वा पृथिवीत्यन्तरिक्षनाम । अन्तरिक्षं दिवं भूमिं च दाधार धारयति । छन्दसि लुङ्लङ्लिट इति सार्वकालिको लिट् (Pāṇ. iii, 4, 6) । तुजादित्वादभ्यासदीर्घः (Pāṇ. vi, 1, 7) । कस्मै । अत्र किंशब्दोऽनिर्ज्ञातस्वरूपत्वात्प्रजापतौ वर्तते । यद्वा सृष्ट्यर्थं कामयत इति कः । कमेर्डप्रत्ययः । यद्वा कं सुखम् । तद्रूपत्वात्क इत्युच्यते । अथवा इन्द्रेण पृष्टः प्रजापतिर्मदीयं महत्त्वं तुभ्यं प्रदाय अहं कः कीदृशः स्यामित्युक्तवान् । स इन्द्रः प्रत्यूचे यदीदं ब्रवीष्यहं कः स्यामिति तदेव त्वं भवेति । अतः कारणात्क इति प्रजापतिराख्यायते । इन्द्रो वै वृत्रं हत्वा सर्वा विजितीर्विजित्याब्रवीत् इत्यादिकं ब्राह्मणमत्रानुसन्धेयम् (Ait. Br., iii, 21) । यदासौ किंशब्दस्तदा सर्वनामत्वात्स्मैभावः सिद्धः । यदा तु यौगिकस्तदा व्यत्ययेनेति द्रष्टव्यम् । सावेकाचः (Pāṇ. vi, 1, 165) इति प्राप्तस्य न गोश्वन्साववर्णेति प्रतिषेधः (Pāṇ. vi, 1, 182) । क्रियाग्रहणं कर्तव्यमिति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी । कं प्रजापतिं देवाय देवं दानादिगुणयुक्तं हविषा प्राजापत्यस्य पशोर्वपारूपेणैकादशकपालात्मकेन पुरोडाशेन वा विधेम वयमृत्विजः परिचरेम । विधतिः परिचरणकर्मा ॥

† Bhau D omits तथा हिरण्यगर्भ and writes प्रजापतिरनुरूपत्वायेति. ‡ M. M. adds सकाशात्. § M. M. adds सूक्ष्मभूतानां. ¶ M. M. उपाधि.

* On the structure of the hymn, and the distinction of earlier from later portions, see Lanman's S. R., Notes on p. 392.

[*Note* :

कस्मै. On the interpretation of this word in the refrain of this hymn, see M. M., Ved. Hymns, i. pp. 11–13 *.]

Verse 2

Padapāṭha :

यः आत्मऽदाः बलऽदाः यस्य विश्वे उपऽआसते प्रऽशिषम् यस्य देवाः। यस्य छाया अमृतम् यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ २

Sāyana :

यः प्रजापतिः आत्मदाः आत्मनां दाता। आत्मानो हि सर्वे तस्मात्परमात्मन उत्पद्यन्ते यथाग्नेः सकाशाद्विस्फुलिङ्गा जायन्ते तद्वत्। यद्वा आत्मनां शोधयिता। दैप् शोधने। आतो मनिन्क्वनिब्वनिपश्चेति विच् (Pāṇ iii, 2, 74)। बलदाः बलस्य च दाता शोधयिता वा। यस्य च प्रशिषं प्रकृष्टं शासनमाज्ञां विश्वे सर्वे प्राणिन उपासते प्रार्थयन्ते सेवन्ते वा। शासु अनुशिष्टौ। शास इदङ्हलोरिति उपधाया इत्वम् (Pāṇ vi, 4, 34)। शासिवसिघसीनां चेति षत्वम्। कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् (Pāṇ vi, 2, 139)। आसेरनुदात्तेत्वाल्लसार्वधातुकानुदात्तत्वे धातुस्वरः। तिङि चोदात्तवतीति गतिरनुदात्ता (Pāṇ viii, 1, 71)। तथा देवा अपि यस्य प्रशासनमुपासते। अपि च अमृतममृतत्वम्। भावप्रधानो निर्देशः। यद्वा मृतं मरणं नास्त्यस्मिन्नित्यमृतं सुधा। बहुव्रीहौ नञो जरमरमित्रमृता इत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् (Pāṇ. vi, 2, 116)। तदपि यस्य प्रजापतेः छाया छायेव वशे भवति। मृत्युर्यमश्च प्राणापहारी छायेव भवति। तस्मै कस्मै देवायेत्यादि समानं पूर्वेण। हविषा पुरोडाशादिनेति तु विशेषः॥

Note :

यस्य देवा. यस्य मृत्यु. It is possible that we are to supply or understand उपासते प्रशिषम् and छाया with these clauses. But in view of verse 4, I prefer to take them as independent sentences.

Verse 3

Padapāṭha

यः प्राणतः निऽमिषतः महिऽत्वा एकः इत् राजा जगतः बभूव। यः ईशे अस्य द्विऽपदः चतुःऽपदः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ३

---

* also Hopkin's Rel Ind, p 182

Sāyaṇa :

यो हिरण्यगर्भः प्राणतः श्वसतः * । अन प्राणने अदादिकः । शतुरनुम इति विभक्तेरुदात्तत्वम् (Pāṇ. vi, 1, 173) । निमिषतः । अक्षिपक्ष्मचलनं कुर्वतः । अत्रापि पूर्ववद्विभक्तिरुदात्ता । जगतः जङ्गमस्य प्राणिजातस्य महित्वा महत्त्वेन । सुपां सुलुगिति तृतीयाया आकारः (Pāṇ. vii, 1, 39) । माहात्म्येन एक इत् अद्वितीय एव सन् राजा बभूव ईश्वरो भवति । भवतेर्णलि लितीति प्रत्ययात्पूर्वस्योदात्तत्वम् (Pāṇ. vi, 1, 193) । अस्य । परिदृश्यमानस्य द्विपदः पादद्वययुक्तस्य मनुष्यादेः चतुष्पदः गवाश्वादेश्च यः प्रजापतिरीशे ईष्टे । ईश ऐश्वर्ये अदादिकोऽनुदात्तेत् । लोपस्त आत्मनेपदेष्विति तलोपः । (Pāṇ. vii, 1, 41) । अनुदात्तेत्त्वाल्लसार्वधातुकानुदात्तत्वे धातुस्वरः (Pāṇ. vi, 1, 186) । अस्य । ऊडिदमिति इदमो विभक्तिरुदात्ता (Pāṇ. vi, 1, 171) । द्वौ पादौ यस्य स द्विपात् । संख्यासुपूर्वस्येति पादशब्दस्यान्त्यलोपः समासान्तः । भसंज्ञायां पादः पदिति पद्भावः । द्वित्रिभ्यां पाद्दन्मूर्धस्विति एकदेशविकृतस्यानन्यत्वादुत्तरपदान्तोदात्तत्वम् (Pāṇ. vi, 2, 197) । स्वरवर्जमेवमेव चतुष्पद इत्यत्रापि प्रक्रिया । बहुव्रीहौ प्रकृत्येति पूर्वपदप्रकृतिस्वरः । (Pāṇ. vi, 2, 1) । पूर्वपदं (°दस्य ?) च: संख्याया (Phit ii, 5) इत्याद्युदात्तत्वम् । इदुदुपधस्य चाप्रत्ययस्येति विसर्जनीयस्य षत्वम् । ईदृशो यः प्रजापतिः तस्मै कस्मा इत्यादि सुबोधम् । हविषा इत्यादावात्मनेत्ययमत्र विशेषः ॥

Notes :

1. प्राणतो निमिषतः......जगतः. 'The breathing, sleeping world,' the world of breath and sleep, as distinguished here on the one hand from the inanimate creation and on the other from the world of the gods, who sleep not. But जगत् too may be an adjective 'all that breathes and sleeps and moves.'

2. महित्वा. † Vedic instrumental as it is also in the next verse. [Whitney, para. 327. c.]

Verse 4

Padapāṭha :

यस्य॑ इ॒मे हि॒मऽव॑न्तः म॒हि॒ऽत्वा यस्य॑ स॒मु॒द्रम् र॒सया॑ स॒ह आ॒हुः । यस्य॑ इ॒माः प्र॒ऽदिशः॑ यस्य॑ बा॒हू इति॑ कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धे॒म ॥ ४

* M. M. श्वसनः

† M's V. G. S., p. 60; Lanman's N. I. V.

Sāyana

हिमा अस्मिन्सन्तीति हिमवान् । तेन बहुवचनान्तेन सर्वे पर्वता लक्ष्यन्ते यथा छत्रिणो गच्छन्तीति । हिमवन्तो हिमवदुपलक्षिता इमे दृश्यमानाः सर्वे पर्वता* यस्य प्रजापते॰ र्महित्वा महत्त्व माहात्म्यमैश्वर्यमित्याहु । तेन सृष्टत्वात्तद्रूपेणावस्थानाद्वा । तथा रसया । रसो जलम् । तद्वती रसा नदी । अर्शआदित्वादच् । जातावेकवचनम् । रसाभिर्नदीभि सह समुद्रम् । पूर्ववदेकवचनम् । सर्वान्समुद्रान् यस्य महाभाग्यमित्याहु कथयन्ति तद्व- भिज्ञा । यस्य चेमा प्रदिश प्रारम्भा† आग्नेय्याद्या कोणदिश ईशितव्या ‡ । तथा बाहू वचनव्यत्यय । बाहवो भुजा भुजवत्प्राधान्ययुक्ता प्रदिशश्च यस्य स्वभूता । तस्मै कस्मै इत्यादि समान पूर्वेण ॥

Notes.

1. रसया. The Rasā is a distant river, in some respects like the Gr Okeanos–M M See Muir, II, p 343, note 119]

2 प्रदिश § Sāyana's commentary here has given a good deal of trouble A common explanation of the word विदिश् is दिशोर्मध्ये. Each intermediate point of the compass stands midway between two of the principal points In प्रारम्भा here Sāyana is giving a similar etymological explanation of the synonymous term प्रदिश्. The intermediate points have that name because they are "the beginnings" of the principal points. In other words, there is an intermediate point in front of each principal point. Having thus explained the name, he tells us what it denotes आग्नेय्याद्या कोणदिश. Lastly ईशितव्या is added to specify more closely the relation of dependence in which the intermediate regions stand to Prajāpati They are his (यस्य), because they are under his governance The next clause is treated in exactly the same way. बाहू is first paraphrased by भुजा, and then we are told that बाहू or भुजा here denotes the principal points of the compass. प्रदिशश्च here is, I believe, a mistake for दिशश्च स्वभूता is the corresponding word to ईशितव्या. The principal points of the compass are his as being parts of himself.

This against Müller, who says that the reading of the MSS. "is simply unintelligible," and reads यस्य चेमा प्रदिश प्राच्यारभ्य आग्नेय्याद्या कोणादिश इशानान्ता वा from conjecture. It will be seen that I have

* Bhau D MS हिमाअस्मिन्सन्तीति हिमवदुपलाक्षिता इमे दृश्यमाना सर्वे पर्वताः

† M_3 प्राच्यारभ्य ‡ M_3 ईशानान्ता वा

§ diś and pradiś-region-mentioned among "words characteristic of the popular Rg-Veda and the Atharvaveda"—Arnold, p 39

amended my explanation of Sāyaṇa's meaning. I owe the explanation of प्रत्ना: and the suggestion that we should write दिशश्च for प्रदिशश्च to [R. G.] Bhandarkar.

Verse 5

Padapāṭha:

येन द्यौः उग्रा पृथिवी च दृळ्हा येन स्वरिति स्वः स्तभितम् येन नाकः । यः अन्तरिक्षे रजसः विऽमानः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ५

Sāyaṇa:

येन प्रजापतिना द्यौः अन्तरिक्षम् उग्रा* उद्गूर्णविशेषा गहनरूपा वा पृथिवी भूमिश्च दृळ्हा येन स्थिरीकृता । स्वः स्वर्गश्च येन स्तभितं स्तब्धं कृतम् । यथा अधो न पतति तथोपर्यवस्थापितमित्यर्थः । प्रसितस्कभितस्तभितेति निपात्यते । तथा नाक आदित्यश्च येनान्तरिक्षे स्तभितः यश्चान्तरिक्षे रजस उदकस्य विमानो निर्माता । तस्मै कस्मा इत्यादि गतम् ॥

Verse 6

Padapāṭha:

यम् क्रन्दसीइति अवसा तस्तभानेइति अभि ऐक्षेताम् मनसा रेजमानेइति । यत्र अधि सूरः उतऽइतः विऽभाति कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ६

Sāyaṇa:

क्रन्दितवन्तौ रोदितवन्तावुभयोः प्रजापतिरिति क्रन्दसी द्यावापृथिव्यौ । श्रूयते हि यदरोदीत्तदनयो रोदस्त्वमिति (Tait. Br. 2, 2, 9, 4)। ते अवसा रक्षणेन हेतुना लोकस्य रक्षणार्थं तस्तभाने प्रजापतिना सृष्टे लब्धधैर्ये स्तब्धे यं प्रजापतिं मनसा बुद्ध्याभ्यैक्षेताम् आत्मनोर्महत्त्वमनेन दत्तमित्यपश्यताम् । ईक्ष दर्शने । लङ्यडागमादित्वादाद्युदात्तत्वम् । कीदृश्यौ द्यावापृथिव्यौ । रेजमाने राजमाने दीप्यमाने । आकारस्य व्यत्ययेनैत्वम् । अनुपदेशात्सार्वधातुकानुदात्तत्वे धातुस्वरः । स्तम्भेर्लिटः कानच् । कृणां च सप्तमाभिरेकयाम्पानलोपो (Pāṇ. vi, 4, 125) । छन्दस्युभयथेति सार्वधातुकत्वात् शप् । अभ्यस्तानामादिरित्याद्युदात्तत्वम् । यत्राधि यस्मिन्नाधारभूते प्रजापतौ सूरः सूर्यः उदितः उदयं प्राप्तः सन् विभाति प्रकाशते । उत्पूर्वादेतेः कर्मणि निष्ठा । गतिरनन्तर इति गतेः प्रकृतिस्वरत्वम् (Pāṇ. vi, 2, 49)। तस्मै कस्मा इत्यादि गतम् ॥

---

* M. M. अन्तरिक्षमुद्गूर्णं विशेषगहनरूपा वा, from conjecture.

[*Note*

क्रन्दसी It would be well to read रोदसी for क्रन्दसी, and the various reading in A. V. iv, 2, 3 decidedly points in that direction— M M]

Verse 7

Padapātha

आपः॑ ह॒ यत् बृ॒ह॒तीः विश्व॑म् आय॑न् गर्भ॑म् दधा॑नाः ज॒नय॑न्तीः अ॒ग्निम् । ततः॑ दे॒वाना॑म् सम् अ॒व॒र्त॒त असुः॑ एकः॑ कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धे॒म ॥ ७

Sāyana

बृहती बृहत्यो महत्य । जसि वा छन्दसीति पूर्वसवर्णदीर्घ । बृहन्महतोरुपसंख्यानमिति ङीप उदात्तत्वम् (Kat Vart on Pāṇ vi, 1, 173) । अग्निम् । उपलक्षणमेतत् । अग्न्युपलक्षित सर्वं वियदादि भूतजात जनयन्ती जनयन्त्य तदर्थं गर्भं हिरण्मयाण्डस्य गर्भभूत प्रजापतिं दधाना धारयन्त्य आपो ह आप एव विश्वमायन् सर्वं जगद्व्याप्नुवन् * । यत् यं गर्भं दधाना आपो विश्वात्मनावस्थिता ततो गर्भभूतात्प्रजापतेर्देवादीनां प्राणात्मको वायुरजायत । अथवा । यत् लिङ्गवचनयोर्व्यत्यय । उक्तलक्षणा या आपः विश्वमावृत्य स्थिता ततस्ताभ्योऽद्भ्य सकाशादेकोऽद्वितीयो असुः प्राणात्मक प्रजापति समवर्तत निश्चक्राम † । तस्मै कस्मा इत्यादि गतम् ॥

Verse 8

Padapātha

यः चि॒त् आपः॑ म॒हि॒ना प॒रि॒ऽअप॑श्यत् दक्ष॑म् दधा॑नाः ज॒नय॑न्तीः य॒ज्ञम् । यः दे॒वेषु॑ अधि॑ दे॒वः एकः॑ आसी॑त् कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धे॒म ॥ ८

Sāyana

यज्ञं यज्ञोपलक्षितं विकारजातं जनयन्ती उत्पादयन्ती तदर्थं दक्षं प्रपञ्चात्मना वर्धिष्णुं प्रजापतिमात्मनि दधाना धारयित्री । दधातेर्दैतौ शानच् । अभ्यस्ताना-

---

* M M. adds from one MS. यद्यस्माद्यतस्तस्माद्गर्भाद्देवानां देवादीनां सर्वेषां प्राणिनामसु प्राणभूत एक प्रजापति समवर्तत समजायत । यद्वा

† To hypersyllabic verse § 224 (p 208), § 152 i (p 102)—Arnold's Ved Met.

मादिरित्याद्युदात्तत्वम् (Pān vi, 1, 189)। ईडशीराप। व्यत्ययेन प्रथमा। अप्रत्यक्षकालीना महिना* महिम्ना। छान्दसो मलोपः। स्वमाहात्म्येन यश्च प्रजापतिः पर्यपश्यत् परितो दृष्टवान्। यश्च देवेष्वधि देवेषु मध्ये देवः तेषामपीश्वरः सन् एक अद्वितीय आसीत् भवति। अस्तेश्छान्दसो लुङ्। अस्तिसिचोऽपृक्ते इतीडागमः (Pān vii, 3, 96)। तस्मै कस्मा इत्यादि गतम्॥

[*Notes* :

1. आपः (Acc) The waters here referred to have to be understood as the waters in the beginning of the creation, where as we read (RV. x, 129, 3), 'everything was like a sea without a light.'—M. M.

2. Grassmann proposes to omit *ekah*, *because it is absent in the Maitrāyanī Śākhā The metre shows the same.*—M. M]

Verse 9

Padapātha :

मा नः हिंसीत् जनिता यः पृथिव्याः यः वा दिवम् सत्यऽधर्मा जजान। यः च अपः चन्द्राः बृहतीः जजान कस्मै देवाय हविषा विधेम॥ ९

Sāyana :

स प्रजापतिः नोऽस्मान् मा हिंसीत् मा बाधताम्। यः पृथिव्याः भूमेर्जनिता जनयिता स्रष्टा। जनिता मन्त्रे (Pān vi, 4, 53) इति णिलोपो निपात्यते। उदात्तयणो हल्पूर्वादिति पृथिवीशब्दाद्विभक्तेरुदात्तत्वम् (Pān vi, 1, 174)। यो वा यश्च सत्यधर्मा सत्यमवितथं धर्मं जगतो धारणं यस्य तादृशः प्रजापतिर्दिवमन्तरिक्षोपलक्षितान्सर्वांल्लोकान् जजान जनयामास। जनी प्रादुर्भावे। णिचि वृद्धौ जनीजृष्क्नसुरञ्जः (Dhātu. xix, 63–67) इति मित्त्वान्मितां ह्रस्व इति ह्रस्वत्वम्। तनोति लिटि अमन्त्रे (Pān iii, 1, 35) इति निषेधादाम्प्रत्ययाभावे णेरो णलि वृद्धौ लिनीति प्रत्ययात्पूर्वस्योदात्तत्वम् (Pān vi, 1, 193)। यश्च बृहतीः महतीः चन्द्राः आह्लादिनीः अपः उदकानि जजान जनयामास। ऊडिदम्पदादि (Pān vi, 1, 171) अपशब्दादुत्तरस्य शस उदात्तत्वम्। तस्मै कस्मा इत्यादि गतम्॥

Verse 10

Padapātha :

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव। यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम्॥ १०

Sāyana

इळादधाख्य इष्टयने प्राजापत्यस्य हविष प्रजापत इत्येषानुवाक्या । सूत्रित च प्राजापत्य इळादध प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति (Āśval ii 14) । केशनखकीटादिभिर्दुष्टानि हवींष्यनयैवाप्सु प्रक्षिपेत् । सूत्रित च । अपोऽभ्यवहरेत् प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति (Āśval iii, 10) । चौलादिकर्मस्वप्येषा होमार्था । सूत्रित च तेषा पुरस्ताच्चतस्र आज्याहुतीर्जुहुयादग्न आयूंषि पवस इति तिसृभि प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति च इति (Āśval Gṛh i 4 4)।

हे प्रजापते त्वत् त्वत्तोऽन्य कश्चित् एतानि इदानी वर्तमानानि विश्वा विश्वानि सर्वाणि । शेश्छन्दसि बहुलमिति शेर्लोप (Pān vi, 1, 70) । जातानि प्रथमविकारभाञ्जि ता तानि सर्वाणि भूतजातानि न परि बभूव न परिगृह्णाति न व्याप्नोति । त्वमेवैतानि परिगृह्य स्रष्टु शक्नोषीति भाव । परिपूर्वो भवति परिग्रहार्थ । वय च यत्कामा यत्फल कामयमाना ते तुभ्य जुहुम हवींषि प्रयच्छाम तत्फल नोऽस्माकमस्तु भवतु । तथा वय च रयीणा धनाना पतय ईश्वरा स्याम भवेम । नामन्यतरस्यामिति नाम उदात्तत्वम् (Pān vi, 1, 177) ॥

[*Note* .

It should be noticed that the Padapātha of this verse in no way differs from the Samhitāpatha This is one of the six verses, which, according to Kaegi, "appear to have forced themselves into the Rig text only after the introduction of the Padapatha and show the Samhitā form even in the Pada manuscripts"—Kaegi's Rgv tr by Arrowsmith, n 79, p 120] §

No. 33

Mandala X *Sukta* 125

Sāyana :

अहमित्यष्टर्च त्रयोदश सूक्तम् । अम्भृणस्य महर्षेर्दुहिता वाङ्नाम्नी ब्रह्मविदुषी स्वात्मानमस्तौत् । अत सा ऋषि । सच्चित्सुखात्मक सर्वगत परमात्मा देवता । तेन ह्येषा तादात्म्यमनुभवन्ती सर्वजगद्रूपेण सर्वस्याधिष्ठानत्वेन चाहमेव सर्व भवामीति स्वात्मान स्तौति । द्वितीया जगती शिष्टा सप्त त्रिष्टुभ । तथा चानुक्रान्तम् । अहमष्टौ वागाम्भृणी तुष्टावात्मान द्वितीया जगतीति । गतो विनियोग ॥

[*Note*

For some remarks by Max Muller on this hymn see his "Vedānta Philosophy," pp 144-7 See also Griffith's notes]

§ [The other five vss are vii, 59, 12, x, 20, 1, x, 190, 1-3 (the whole सूक्त) See also n 373 p 178f , ibid]

Verse 1

Padapṭtha :

अहम् रुद्रेभिः वसुऽभिः चरामि अहम् आदित्यैः उत विश्वऽदेवैः । अहम् मित्रावरुणा उभा बिभर्मि अहम् इन्द्राग्नी इति अहम् अश्विना उभा ॥ १

Sāyana

अहं सूक्तस्य द्रष्ट्री वागाम्भृणी यद्ब्रह्म जगत्कारणं तद्रूपा भवन्ती रुद्रेभी रुद्रैरेकादशभिः । इत्थंभावे तृतीया । तदात्मना चरामि । एवं वसुभिरित्यादौ तत्तदात्मना चरामीति योज्यम् । तथा मित्रावरुणा मित्रं च वरुणं च । सुपां सुलुगिति द्वितीयाया आकारः । उभा उभौ अहमेव ब्रह्मीभूता बिभर्मि धारयामि । इन्द्राग्नी अप्यहमेव धारयामि । उभा उभौ अश्विना अश्विनौ अप्यहमेव धारयामि । मयि हि सर्वं जगत् शुक्तौ रजतमिवाध्यस्तं संदृश्यते । माया च जगदाकारेण विवर्तते । तादृश्या मायया आधारत्वेन असङ्गस्यापि ब्रह्मण उक्तस्य सर्वस्योत्पत्तिः ॥

Verse 2

Padapātha

अहम् सोमम् आहनसम् बिभर्मि अहम् त्वष्टारम् उत पूषणम् भगम् । अहम् दधामि द्रविणम् हविष्मते सुप्रऽअव्ये यजमानाय सुन्वते ॥ २

Sāyana

आहनसमाहन्तव्यमभिषोतव्यं सोमं यद्वा शत्रूणामाहन्तारं दिवि वर्तमानं देवतात्मानं सोममहमेव बिभर्मि । तथा त्वष्टारमुत अपि च पूषणं भगं च अहमेव बिभर्मि । तथा हविष्मते हविर्भिर्युक्ताय सुप्राव्ये शोभनं हविर्देवानां प्रापयित्रे तर्पयित्रे । अवतेस्तर्पणार्थाद् अवितृस्तृतन्त्रिभ्य ईरिति ईकारप्रत्ययः (Un iii, 158) । चतुर्थ्येकवचने यण्णुदात्तस्वरितयोर्यणः स्वरितोऽनुदात्तस्येति सुपः स्वरितत्वम् (Pan viii 2, 4) । सुन्वते सोमाभिषवं कुर्वते । शतुरनुम इति चतुर्थ्या उदात्तत्वम् । ईदृशाय यजमानाय द्रविणं धनं यागफलरूपमहमेव धारयामि । एतच्च ब्रह्मणः फलदातृत्वं फलमत उपपत्तेरित्यधिकरणे (Br Mun iii 2 39) भगवता भाष्यकारेण समर्थितम् ॥

Notes

1 आहनसम् The word occurs in the following passages only ii, 13, 1 तदाहना अभवत्पिप्युषी पयः ('Then was the swelling full

of milk')—Sāyaṇa, आहना आहन्तव्योऽभिषोतव्यो भवति । आहना इति सकारान्तमिदं पदम् । तथा च मन्त्रवर्णः । ये ते मदा आहनसो विहायस इति v, 42, 13 य आहना दुहितुर्वक्षणासु रूपा मिनानो अकृणोदिदं नः—Sāyaṇa, इन्द्रः पर्जन्यो वा आहना आहन्ता सेक्ता दुहितुः दुहितृस्थानीयायाः पृथिव्याः हिताय वक्षणासु नदीषु रूपा रूपाणि मिनान कुर्वाण. इदमुदकं नोऽस्मभ्यम् अकृणोत् करोतु ix, 75, 5 ये ते मदा आहनसः. (as here, of the Soma)—Sāyaṇa, आहनस आहननवन्तो वचनवन्त इति यास्कः (Nir iv, 15)। शत्रूणामभिभवेन हन्तारः आभिहन्यमाना अभिषूयमाणा स्तुतिमन्तः शब्दवन्तो वा. x, 10,6 आहन (Voc)—Sāyaṇa, हे आहन आहन्तर्मर्यादया हिंसित । स्वकृतशुभाशुभकर्मापेक्षया मनुष्यादिप्राणिनां नरकपातेन स्वर्गप्रापणेन निग्रहानुग्रहयोः कर्तरित्यर्थः । एवंभूत हे यम &c. Verse 8 of the same hymn, आहन (Compare Nir v. 2)—Sāyaṇa, हे आहन ममापहन्त्रि असभ्यभाषणेन दुःखयित्रि.

2 सुप्राव्ये. This is also a rare word. Roth, who makes it mean *very attentive, zealous*, quotes i, 60, 1 (दूत). Sāyaṇa, सुप्राव्य सुष्ठु प्रकर्षेण रक्षितारं दूतम् । सुप्राव्यम् । सुष्ठु प्रकर्षेण अवति रक्षतीति सुप्रावी । उपसर्गाद्ध्रस्व ऊहतेरवतेः अवितॄस्तृतन्त्रिभ्य ईः इतीकारप्रत्ययः (Un iii, 156, &c), i, 83, 1 (मर्त्य). Sāyaṇa, सुप्रावी सुष्ठु प्ररक्षित । सुप्रावी । अवितॄस्तृतन्त्रिभ्य ईरित्यवतेरीकारप्रत्ययः; ii, 26, 1, iv, 25, 5, 6, and our passage.

Verse 3

Padapātha:

अहम् राष्ट्री संऽगमनी वसूनाम् चिकितुषी प्रथमा यज्ञियानाम् । ताम् मा देवाः वि अदधुः पुरुऽत्रा भूरिऽस्थात्राम् भूरि आऽवेशयन्तीम् ॥ ३

Sāyaṇa

अहं राष्ट्री । ईश्वरनामैतत् । सर्वस्य जगत ईश्वरी । तथा वसूनां धनानां संगमनी संगमयित्री उपासकानां प्रापयित्री । चिकितुषी यत्साक्षात्कर्तव्यं परं ब्रह्म तज्ज्ञानवती स्वात्मतया साक्षात्कृतवती । अत एव यज्ञियानां यज्ञार्हाणां प्रथमा मुख्या । या एवंगुणविशिष्टाहं तां मां भूरिस्थात्रां बहुभावेन प्रपञ्चात्मनावतिष्ठमानाम् भूरि भूरीणि बहूनि भूतजातानि आवेशयन्तीं जीवभावेन आत्मानं प्रवेशयन्तीम् ईदृशीं मां पुरुत्रा बहुषु देशेषु व्यदधुः देवा विदधति कुर्वन्ति । उक्तप्रकारेण वैश्वरूप्येणावस्थानात् यद्यत्कुर्वन्ति तत्सर्वं मामेव कुर्वन्तीत्यर्थः ॥

Notes:

1. संगमनी वसूनाम् Compare संगमनं जनानाम्, No. 29, verse 1, p. 257.

2. चिकितुषी प्रथमा यज्ञियानाम् 'The first to know the gods' Compare verse 1 So Roth and Grassmann Ludwig follows, and holds that चिकितुषी answers to राष्ट्री and प्रथमा यज्ञियानां to सगमनी वसूनाम्.
3 भूरि Perhaps a singular For आवेशयन्तीम् Ludwig notes that the reading in the Atharvaveda is आवेशयन्त [As to भूरि being *also a plur form**, see Whitney, para, *338a and 340k*]

Verse 4

Padapātha

मया॑ सः अन्न॑म् अ॒त्ति॒ यः वि॒ऽपश्य॑ति यः प्राणि॑ति यः ई॒म् शृ॒णोति॑ उ॒क्तम् । अ॒म॒न्तवः॑ माम् ते उप॑ क्षि॒य॒न्ति॒ श्रु॒धि श्रु॒त श्र॒द्धि॒ऽवम् ते॒ वदा॑मि ॥ ४

Sāyana

योऽन्नमत्ति स भोक्तृशक्तिरूपया मयैवान्नमत्ति । यश्च विपश्यति आलोकयतीत्यर्थः ‡ । यश्च प्राणिति श्वासोच्छ्वासरूप§ व्यापारं करोति सोऽपि मयैव । यश्चोक्तं शृणोति । श्रु श्रवणे श्रुव शृ चेति श्रुधातोः शृभावः । य ईदृशीमन्तर्यामिरूपेण स्थितां मां न जानन्ति ते अमन्तव अमन्यमाना अजानन्त उप क्षियन्ति उपक्षीणा संसारेण हीना भवन्ति । मनेरौणादिकस्तुप्रत्ययः (Uṇ 78) । नञ्समासे अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरेणान्तोदात्तत्वम् । यद्वा । भावे तुप्रत्ययः । ततो बहुव्रीहौ नञ्सुभ्यामित्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् (Pāṇ vi 2, 172) । माममन्तवः मद्विषयज्ञानरहिता इत्यर्थः । हे श्रुत विश्रुत सखे श्रुधि मया वक्ष्यमाणं शृणु । छान्दसो विकरणस्य लुक् । श्रुशृणुपृकृवृभ्य इति हेर्धिभावः । किं तदुच्यते श्रद्धिवम् । श्रद्धि श्रद्धा तया युक्तम् । श्रद्धायत्नेन लभ्यमित्यर्थः । श्रदन्तरोरुपसर्गवद्वृत्तिरिष्यत इति (Pāṇ i, 4, 57 vart 2) श्रच्छब्दस्योपसर्गवद्वर्तमानत्वादुपसर्गे घोः किरिति किप्रत्ययः (Pāṇ iii 3 92) । मत्वर्थीयो वः । ईदृशं ब्रह्मात्मकं वस्तु ते तुभ्यं वदामि उपदिशामि ॥¶

Notes

1 ‖ All the authorities follow Sāyana and make no distinction between the relative clauses and the first clause सो

† Bhau Daji MS समोना ‡ Bhau Daji MS omits this clause § M M श्वासोच्छ्वासादिव्यापार [‖ Not all See Muir, III p 257 and Ludwig]

* M s V G S, para 93 B, p 82, note 4

¶ 4a = , 4b = § 178 " (Im is to be restored occasionally in the popular Rg veda ") — Arnold's Ved Met pp 324, 142

अन्नमत्ति. But is not the meaning that all that see and breathe and hear, that is, the whole living world, draw their food from the divine word? Compare the clause which follows—अमन्तवो मां त उप क्षियन्ति

2 अमन्तवः. Compare the use of अमन्यमानान् in No 6, verse 10

3 श्रुत In his translation Ludwig follows Roth and Grassmann in taking this, against Sāyana, as an imperative of the second person plural In his commentary he takes श्रुतश्रद्धिव, against the Pada text, as one word 'what old tradition bids believe'

Verse 5

Padapātha

अहम् एव स्वयम् इदम् वदामि जुष्टम् देवेभिः उत मानुषेभिः । यम् कामये तम्ऽतम् उग्रम् कृणोमि तम् ब्रह्माणम् तम् ऋषिम् तम् सुऽमेधाम् ॥ ५

Sayana

अहं स्वयमेवेदं वस्तु ब्रह्मात्मकं वदामि उपदिशामि । देवेभिः देवैरिन्द्रादिभिरपि जुष्टं सेवितमुत अपि च मानुषेभिः मनुष्यैरपि जुष्टम् । ईदृग्वस्त्वात्मिकाहं कामये यं पुरुषं रक्षितुमहं वाञ्छामि तं तं पुरुषमुग्रं कृणोमि सर्वेभ्योऽधिकं करोमि तमेव ब्रह्माणं स्रष्टारं करोमि तमेव ऋषिमतीन्द्रियार्थदर्शिनं करोमि तमेव सुमेधां शोभनप्रज्ञं च करोमि ॥

[*Note*

This would seem to prove that sometimes, at least, the *brahman* was such not by birth or nature but by special favour and inspiration of the goddess In this passage, therefore, the world cannot denote the member of a caste, who would not be dependent on the good will of Vac for his position,—Muir, I, p 246]

Verse 6

Padapātha

अहम् रुद्राय धनुः आ तनोमि ब्रह्मऽद्विषे शरवे हन्तवै ऊँ इति । अहम् जनाय सऽमदम् कृणोमि अहम् द्यावापृथिवी इति आ विवेश ॥ ६

Sāyana

पुरा त्रिपुरविजयसमये रुद्राय रुद्रस्य । षष्ठ्यर्थे चतुर्थी । महादेवस्य धनुश्चापमह-मातनोमि ज्यया आततं करोमि । किमर्थम् । ब्रह्मद्विषे ब्राह्मणानां द्वेष्टारं शरवे शरुं हिंसकं त्रिपुरनिवासिनमसुरं हन्तवै हन्तुं हिंसितुम् । हन्तेस्तुमर्थे सेसेनिति तवैप्रत्ययः * (Pān iii, 4, 9) । अन्तश्च तवै युगपदित्याद्यन्तयोर्युगपदुदात्तत्वम् † (Pān vi, 1, 200) । शॄ हिंसायामित्यस्माच्छॄस्वृस्निहीत्यादिना उप्रत्ययः (Un 10) । क्रियाग्रहणं कर्तव्य-मिति कर्मणः सम्प्रदानत्वाच्चतुर्थी । उशब्दः पूरकः । अहमेव समदम् । समानं माद्यन्त्य-स्मिन्निति समत्संग्रामः । स्तोतृजनार्थं शत्रुभिः सह संग्राममहमेव कृणोमि करोमि । तथा द्यावापृथिवी दिवं च पृथिवीं चान्तर्यामितया अहमा विवेश प्रविष्टवती ॥

Note

ब्रह्मद्विषे शरवे हन्तवा उ 'That his arrow may slay all that hate God' For the construction, see Whitney paras, 287 and 982 a. शरु is a weapon cf in i, 100, 18 Sayana शर्वा=हिंसकेन वज्रेण. [Cf also, ii, 12, 10 (No 6 p 123 *supra*)—Say, शर्वेण]

Verse 7

Padapātha

अहम् सुवे पितरम् अस्य मूर्धन् मम योनिः अप्ऽसु अन्तरिति समुद्रे । ततः वि तिष्ठे भुवना अनु विश्वा उत अमूम् द्याम् वर्ष्मणा उप स्पृशामि ॥ ७

Sayana

द्यौः पितेति श्रुतेः पिता द्युः । पितरं दिवमहं सुवे प्रसुवे जनयामि । आत्मन आकाशः संभूत इति श्रुतेः (T A viii 1)। कुत्रेति तदाह । अस्य परमात्मनः मूर्धन् मूर्धनि परमकारणभूते‡ । तस्मिन् हि वियदादि कार्यजातं सर्वं वर्तते । तन्तुषु पट इव । मम च योनिः कारणं समुद्रे । समुद्द्रवन्त्यस्माद्भूतजातानीति समुद्रः परमात्मा । तस्मिन्नप्सु व्यापनशीलासु धीवृत्तिष्वन्तर्मध्ये यद्ब्रह्म चैतन्यं तन्मम कारणमित्यर्थः । यत ईदृ-ग्भूताहमस्मि ततो हेतोर्विश्वा विश्वानि सर्वाणि भुवनानि भूतजातान्यनुप्रविश्य वितिष्ठे विविधं व्याप्य तिष्ठामि । समवप्रविभ्यः स्थ इत्यात्मनेपदम् (Pāṇ 1, 3, 22) । उत अपि च अमूं द्यां विप्रकृष्टदेशेऽवस्थितं स्वर्गलोकम् । उपलक्षणमेतत् । कृत्स्नं विकारजातं वर्ष्मणा कारणभूतेन मायात्मकेन मदीयेन देहेन उप स्पृशामि । यद्वा । अस्य भूलोकस्य§ मूर्धन् मूर्धनि उपरि अहं पितरमाकाशं सुवे । समुद्रे जलधौ अप्सु उदकेषु

‡ M M कुत्रेदुन्ने । कारणभूते   § M M भूलोकस्य

* M's V. G S p 336   † M's V G S App III para 7 (p 452)

अन्तर्मध्ये मम योनिः कारणभूतोऽम्भृणाख्य ऋषिर्वर्तते । यद्वा । समुद्रेऽन्तरिक्षेऽप्सु अम्मयेषु देवशरीरेषु मम कारणभूतं ब्रह्म चैतन्यं वर्तते । ततोऽहं कारणात्मिका सती सर्वाणि भुवनानि व्याप्नोमि । अन्यत्समानम् ॥

Notes :

1. अस्य मूर्धन्. "At the head of this, that is of all that is; it is left undetermined by what name the God is meant to be called." Roth in S. L.

[2. वर्ष्मन्. From the same stem as वर्षीयस्, वर्षिष्ठ and means (1) height, highest space; (2) the crown (of the head) —Gr.]

Verse 8

Padapātha

अहम् एव वातःऽइव प्र वामि आऽरभमाणा भुवनानि विश्वा । परः दिवा परः एना पृथिव्या एतावती महिना सम् बभूव ॥ ८

Sāyana

विश्वा विश्वानि सर्वाणि भुवनानि भूतजातानि कार्याणि आरभमाणा कारणरूपेणोत्पादयन्ती अहमेव परेणानधिष्ठिता स्वयमेव प्र वामि प्रवर्ते । वात इव । यथा वातः परेणाप्रेरितः सन् स्वेच्छयैव प्रवाति तद्वत् उक्तं सर्वं निगमयति । परो दिवा । पर इति सकारान्तः परस्तादित्यर्थे वर्तते यथाध इत्यधस्तादर्थे । तद्योगे च तृतीया सर्वत्र दृश्यते । दिवा आकाशस्य परस्तात् । एना पृथिव्या । द्वितीयाटौस्स्वेन इतीदम एनादेशः । अस्याः पृथिव्याः परः परस्तात् । द्यावापृथिव्योरुपादानमुपलक्षणम् । एतदुपलक्षितात्सर्वस्माद्विकारजातात्परस्ताद्वर्तमाना असङ्गोदासीनकूटस्थब्रह्मचैतन्यरूपाहं महिना महिम्ना एतावती सं बभूव । एतच्छब्देनोक्तं सर्वं परामृश्यते । एतत्परिमाणमस्याः । यत्तदेतेभ्यः परिमाणे इति वतुप् (Pān v, 2, 39) । आ सर्वनाम्नः इत्यात्वम् (Pān vi, 3, 91) । सर्वजगदात्मनाहं संभूतास्मि । महच्छब्दादिमनिचि टेरिति टिलोपः (Pān vi, 4, 155) । ततः तृतीयाया उदात्तनिवृत्तिस्वरेण तस्या उदात्तत्वम् (Pān vi, 1, 168) । छान्दसो मलोपः ॥*

[*Note*

महिना. Whitney, para 425 e †]

---

* 8a evā-Arnold.

† M's V. G § p 60.

No. 34

Mandala X — *Sūkta* 168

Sāyana

वातऽस्येति चतुर्ऋचं सप्तदशं सूक्तं वातगोत्रस्यानिलाख्यस्यार्षं त्रैष्टुभं वायुदेवताकम्। तथा चानुक्रान्तम्। वातस्यानिलो वातायनो वायव्यमिति * गतो विनियोगः ॥

Note.

Translated in "Vedic Hymns," Part i (S. B. E.), p. 449, and Muir's "Sk. Texts," V, pp. 145–6] ¶

Verse 1

Padapātha

वातस्य नु महिमानम् रथस्य रुजन् एति स्तनयन् अस्य घोषः । दिविऽस्पृक् याति अरुणानि कृण्वन् उतोइति एति पृथिव्या रेणुम् अस्यन् ॥ १

Sāyana

वातस्य वायोः रथस्य रंहणशीलस्य महिमानं माहात्म्यं नु† क्षिप्रं प्रब्रवीमि। अस्य वायोर्घोषः शब्दः स्तनयन् गिरिगह्वरादिषु विविधं शब्दमुत्पादयन् रुजन्‡ सर्वस्थावरजङ्गमजातं भञ्जन् एति गच्छति। स च वायुः दिविस्पृक् दिवमाकाशं स्पृशन् व्याप्नुवन् अरुणानि अरुणवर्णानि विस्तृतरूपाणि दिगन्तराणि कृण्वन् कुर्वन् याति प्राप्नोति। उतो अपि च पृथिव्या भूमेः रेणुं पांसुमस्यन् गृहीत्वा सर्वत्र विक्षिपन् एति गच्छति। अत एव चारुणानि कृण्वन्नित्युक्तम् ॥

Notes

1 अस्य. That is रथस्य, not वायोः, as Sāyana takes it For दिविस्पृक् as an epithet of the chariot of the god compare No. 9, verse 4

2 अरुणानि कृण्वन्. 'Reddening the sky' "The red sky at sunset is perhaps what is meant" Ludwig

* Bhau Daji MS omits this sentence ‡ M M सर्व Bhau Daji MS सर्वस्थावरजातम्

Verse 2

Padapātha

सम् प्र ईरते अनु वातस्य विऽस्थाः आ एनम् गच्छन्ति समनम् न योषाः । ताभिः सऽयुक् सऽरथम् देवः ईयते अस्य विश्वस्य भुवनस्य राजा ॥ २

Sāyana

विष्ठा विशेषेणावस्थिता पर्वताद्या वातस्य वायो अनुगुण स प्रते सम्गच्छन्ति । यदभिमुखो वायुर्वर्तत तदभिमुखा प्रकम्पन्त इत्यर्थ । समन न सङ्ग्राममिव एन वायु यावा अश्वयोषित * आ गच्छन्ति । ताभिर्वडवाभि सयुक्‌ † स्वयमेव युज्यमान सरथ समानमेक रथमारुह्य देवो दीप्यमानः वायु ईयते गच्छति । ईङ् गतौ । अस्य विश्वस्य भुवनस्य द्वितीयविकारभाजो भूतजातस्य राजा स्वामी भवति ‡ ॥

Notes

1 स प्रत अनु वातस्य विष्ठा The construction and the meaning of this sentence are alike obscure Ludwig makes विष्ठा the accusative after अनु and supplies a nominative to the verb from the next verse They rush (i e, the waters rush) in the tracks of the wind' But there is no authority for the meaning given to विष्ठा Roth followed by Grassmann, takes वातस्य विष्ठा together as the subject of the sentence Roth translates 'the winds of all sorts', and Grassmann the wings of the wind' Sāyana is evidently at sea The difficulty is as to the word विष्ठा, which does not occur elsewhere in the Rgveda Roth, deriving it from स्था with वि, quotes गवामश्वानं वयसश्च विष्ठा (or विष्ठा as he would prefer to read the pada text has विष्ठा) *the different kinds of birds*, AV xii 1, 5, देवनां विष्ठामनु यो वितस्थे *the different gods*, T Br iii, 7, 5, 3, RV x, 168 2 (our passage), युञ्ज्या उपमा विष्ठा VS xiii, 3, यज्ञस्य 23, 57, fg, Kans ?, इशन्तु ता वरुण यास्ते विष्ठा *different forms of manifestation* AV v, 1, 8, vii, 3, 1 (compare TS i, 7, 12, 2), स्वर्गा लोका अमृतेन विष्ठा इष दुहाम् *the heavenly worlds, with the immortals, the various*, &c, AV xviii, 1 4, त्रिवृतो विष्ठया (the MSS have त्रिष्ठया, but compare

---

* M M ad ls दश्व † Bhau Daji युयद् (सयुर् in text) compare M M s V L ‡ M M adds यद्वा समनं युद्ध युवन गोया [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Asval Sr iv, 12, 2) स्तोमो अह्नाम् (पिपर्तु) *with the different days*, TS iv, 4, 12, 1, 3.

2 एन गच्छन्ति समनं न योषा 'They go to him as women to an assembly' But समन *may have another meaning* I *translate Roth's* article on the word "समन (from सम् prep) n *meeting*, as follows (1) *embrace* आचरन्ती समनेव (for समनमिव Nir ix, 40) योषा RV. vi, 75, 4, in the same way, iv, 58, 8 (Nir vii, 17), x, 168, 2 (our passage) — (2) *con test, battle*, Naigh ii, 17, Nir ix, 14, 18, RV vi, 75, 3, 5, वाजी न सप्तिः समना जिगाति ix, 96, 9, आ यन्न समने पर्षथ x, 143, 4, VS ix, 9 — (3) *meeting, holiday gathering* समग्रवो न समनेष्वञ्जन् *they adorned themselves as girls at a fair*, RV vii, 2, 5, ii, 16, 7, होतेव याति समनेषु रेभन् ix, 97, 47, समनेव वपुष्यत कृणवन्मानुषा युगा *he makes men a wondering circle of spectators*, that is, *draws all eyes to himself*, viii, 51, 9, x, 55, 5, 86, 10, AV ii 36, 1, अन्यासां समनं यती *to the feasts of others*, that is, *bridal parties*, vi, 60, 2 —(4) *traffic, business* वि या सृजति समनं व्यर्थिनः *who sends out the merchants to their business*, RV i, 48, 6 Compare असमन ("*separating*," RV i, 140, 4, vii, 5, 3) In S L Roth has the note 'They go together to the dance'

3 सयुक् 'Joined with' Nom sing masc Compare सयुजा i, 164, 20 (Sayana=समानयोगौ), सयुजः iii, 30, 11 (Sayana= सगतान्) and सयुजम् x, 124, 9 (Sayana=सहायम्) These are all the passages in which the word occurs in the RV

4 सरथम् An adverb "*On one chariot with* (third case, opposed to नानारथम्), [Cf No 6 Vs 8, p 122], then generally *together with*, RV i, 71, 6, 108, 1, iii, 4, 11, 6, 9, इन्द्रेण याथ सरथं सुते सचा 60, 4, iv, 47, 3, देवैः सरथं स बर्हिषि सीदन्नि होता v 11, 2, सरथं शतपत्रिन् 43, 8, vi, 20, 5, x, 15 10, 75, 6, 84, 1, 168, 2 (our passage), AV iii, 21, 3, ix, 2, 9, Kaus, 117, 13. Comp. साश्वि " Roth in P W B

Verse 3

Padapatha:

अन्तरिक्षे पथिऽभिः ईयमानः न नि विशते कतमत् चन अहः इति । अपाम् सखा प्रथमऽजाः ऋतऽवा क्व स्वित् जातः कुतः आ बभूव ॥ ३

Sāyana

अन्तरिक्षे नभसि विद्यमानैः पथिभिर्मार्गैरीयमानो गच्छन् वायुः कतमच्चनाहः एकमपि दिनं न नि विशते नोपविशति । किंतु सर्वदैव गच्छति । नेर्विश इत्यात्मनेपदम् (Pāṇ 1, 3 17) । अपि च अपामुदकानां सखा । वायुर्वै वृष्ट्या ईशत इति श्रुतेः । प्रथमजाः सर्वेभ्यः प्राणिभ्यः पूर्वोत्पन्न एव ऋतावा सत्यवान् एवंभूतो वायुः क्व स्वित् कुत्र खलु देशे जातः उत्पन्नः कुतः कस्माच्च देशान्निष्क्रम्य आबभूव इदं सर्वं जगद्व्याप्नोत् । सर्वदा सर्वत्र वर्तमानत्वादस्योत्पत्तिर्व्याप्तिप्रकारश्च न केनापि ज्ञातुं शक्यत इत्यर्थः ॥

Note

न नि विशते कतमच्चनाहः . Roth believes that we should read अह for अहः here, so as to make कतमच्चनाह an emphatic 'never'

Verse 4

Padapātha

आत्मा देवानाम् भुवनस्य गर्भः यथाऽवशम् चरति देवः एषः । घोषाः इत् अस्य शृण्विरे न रूपम् तस्मै वाताय हविषा विधेम ॥ ४

Sāyana

अयं वायुः देवानामिन्द्रादीनामप्यात्मा जीवरूपेण तेष्ववस्थानात् । भुवनस्यापि भूतजातस्य गर्भः गर्भरूपेणान्तर्वर्तमान एष ईदृशो देवो यथावशं यथाकामं* यथेच्छं चरति चलति । अनिवारितगतिः सन् क्वचिच्छीघ्रं गच्छति क्वचिन्मन्दं गच्छति कुतश्चिच्छरीरान्निष्क्रामति अन्यच्च शरीरं प्रविशतीत्येवं यथेच्छं वर्तत इत्यर्थः । अस्य वायोः आगच्छतो घोषा इत् शब्दा एव शृण्विरे श्रूयन्ते । रूपं स्वरूपं तु न दृश्यते । नीरूपत्वात् । अदृग्विषयत्वेन शब्देनैवानुमीयते इत्यर्थः । तस्मै वाताय वायवे हविषा चरुपुरोडाशादिलक्षणेन विधेम परिचरेम ॥

---

* Ulwar MS omits यथाकामं

APPENDIX TO NOTES.

Paras, 80 to 83, 85 to 87, and 90 of Whitney's Sanskrit Grammar *

80 The phenomena of accent are, by the Hindu grammarians of all ages alike, described and treated as depending on a variation of tone or pitch, of any difference of stress involved, they make no account

81 The primary tones (*svara*) or accent-pitches are two a higher (*udatta* raised), or acute, and a lower (*anudātta* not raised) or grave A third (called *svarita* a term of doubtful meaning) is always of secondary origin, being (when not enclitic see below, 85) the result of actual combination of an acute vowel and a following grave vowel into one syllable It is also uniformly defined as compound in pitch, a union of higher and lower tone within the limits of a single syllable It is thus indentical in physical character with the Greek and Latin circumflex, and fully entitled to be called by the same name

82 *Strictly, therefore, there is but one distinction of tone in* the Sanskrit accentual system, as described by the native grammarians and marked in the written texts the accented syllable is raised in tone above the unaccented, while then further in certain cases of the fusion of an accented and an unaccented element into one syllable, that syllable retains the compounded tone of both elements

83 The *svarita* or circumflex is only rarely found on a pure long vowel or diphthong but almost always on a syllable in which a vowel, short or long is preceded by a *y* or *v* representing an originally acute *i* or *u* vowel

a In transliteration, in this work, the udātta or acute will be marked with the ordinary sign of acute, and the *svarita* or circumflex (as being a downward slide of the voice forward) with what is usually called the grave accent thus *á*, acute, *yà* or *và*, circumflex

* For fuller information on the subject of Accent see Macdonell's 'Vedic Grammar p 74 etc and Vedic Grammar for Students,' Appendix III

85 But further, the Hindu grammarians agree in declaring the (naturally grave) syllable following an acute, whether in the same or in another word, to be *svarita* or circumflex—unless, indeed, it be itself followed by an acute or circumflex, in which case it retains its grave tone This is called by European scholars the enclitic or dependent circumflex.

(a) Thus, in *tena* and *te ca* the syllable *na* and word *ca* are regarded and marked as circumflex, but in *téna té* and *té ca svàr* they are grave

(b) This seems to mean that the voice, which is borne up at the higher pitch to the end of the acute syallable, does not ordinarily drop to grave pitch by an instantaneous movement, but descends by a more or less perceptible slide in the course of the following syllable No Hindu authority suggests the theory of a middle or intermediate tone for the enclitic, any more than for the independent circumflex For the most part, the two are identified with one another, in treatment and designation The enclitic circumflex is likewise divided into a number of sub varieties, with different names they are of too little consequence to be worth reporting

86 The essential difference of the two kinds of circumflex is shown clearly enough by these facts 1. the independent circumflex takes the place of the acute as the proper accent of a word while the enclitic is the mere shadow following an acute, and following it in another word precisely as in the same word, 2. the independent circumflex maintains its character in all situations while the enclitic before a following circumflex or acute loses its circumflex character, and becomes grave, moreover, 3 in many of the systems of marking accent the two are quite differently indicated

87 The accentuation is marked in manuscripts only of the older literature namely, in the primary Vedic texts or Samhitas, in two of the Brahmanas (Taittiriya and Satapatha), in the Taittiriya Aranyaka, in certain passages of the Aitareya Aranyaka, and in the Suparnadhyaya There are a number of methods of writing accent, more or less different from one another, the one found in MSS of the Rig Veda, which is most widely known, and of which most of the others are only slight modifications, is as follows.

(a) The acute syllable is left unmarked, the circumflex, whether independent or enclitic has a short perpendicular stroke above, and the grave next preceding an acute or (independent) circumflex has a short horizontal stroke below Thu,

अग्निम् *agním*, जुहोति *juhóti*, तन्वा *tnava*, क्व *kva*

(b) But the introductory grave stroke below cannot be given if an acute syllable is initial, hence an unmarked syllable at the beginning of a word is to be understood as acute and hence also, if several grave syllables precede an acute at the beginning of a sentence, they must all alike have the grave sign Thus,

इन्द्रः *índrah*; ते *te*; करिष्यसि *karişyási*; तुविजाता *tuvijātā*

(c) All the grave syllables, however, which follow a marked circumflex, are left unmarked, until the occurrence of another accented syllable causes the one which precedes it to take the preparatory stroke below. Thus,

सुदृशीकसंदृक् *sudṛçīkasamdṛk*,

but सुदृशीकसंदृग्गावाम् *sudṛçīkasamdṛgravam*

(d) If an independent circumflex be followed by an acute (or by another independent circumflex), a figure 1 is set after the former circumflexed vowel if it be short, or a figure 3 if it be long, and the signs of accent are applied as in the following examples

अप्स्व१न्तः *apsv àlntah* (from *apsu antah*),

रायो३वनिः *rayò3 vánih* (from *rāyó avánih*)

90 The theory of the Sanskrit accent, as here given (a consistent and intelligible body of phenomena) has been overlaid by the Hindu theorists, especially of the Prātiçākhyas with a number of added features of a much more questionable character Thus

(a) The unmarked grave syllables following a circumflex (either at the end of a sentence or till the near approach of another acute) are declared to have the same high tone with the (also unmarked) acute They are called *pracaya* or *pracita* ('accumulated' because liable to occur in an indefinite series of successive syllables)

(*b*) The circumflex, whether independent or enclitic, is declared to begin on a higher pitch than acute, and to descend to acute pitch in ordinary cases: the concluding instant of it being brought down to grave pitch, however, in the case of an independent circumflex which is immediatory, followed by another ascent of the voice to higher pitch, in acute or independent circumflex (a *kampa* syllable: 87 d).

TRANSLATION

No 1 Rigveda I 19

1 To my pleasant sacrifice I summon thee, and bid thee drink this milk Come, Agni,* with the Maruts †

2 No god, no mortal is stronger than thee, O mighty one Come, Agni, with the Maruts

3 That host of gods, who roam over the great sky, unharmed of any Come, Agni, with the Maruts

4 Who fiercely sing their thunder song, irresistible in their might Come, Agni, with the Maruts

5 Bright fearful to look on, strong rulers, devourers of their foes Come, Agni with the Maruts

6 Who sit as gods in the sky on the bright vault of heaven Come, Agni, with the Maruts

7 Who toss the waves in mountains across the surging sea Come, Agni, with the Maruts

8 Who stretch mightily across the sea with their rays Come, Agni, with the Maruts

9 Lo, I pour out for thee the soma mead, drink thou it first Come, Agni, with the Maruts

No 2 Rigveda I. 25

1 Though we break thy law daily, men as we are, O God Varuna,

2. Give us not over to the deadly stroke of our enemy, give us not over to the wrath of our foe.

3 We will unloose thy mind mercywards with these our songs, as a traveller unlooses his horse

4 My prayers fly up from me, seeking my heart's desire, as birds to their nests

5 When shall we bring here to us the Man Varuna, the universal Lord, that he, whose eyes are over all, may have mercy upon us

* Fire † The gods of the storm

6. See, the Two* joyously receive their common oblation: they do not despise the faithful giver.
7. Varuna knows the way of the birds that fly in the air: he knows the way of the ship on the sea.†
8. The righteous Varuṇa knows the twelve months with their children‡: he knows the month that is born besides.§
9. He knows the track of the wide, high and great wind¶: he knows them that sit thereon.‖
10. The righteous Varuna has sat down in his house; the strong one, to rule over all.
11. From thence he marks and sees all his wondrous works, that have been, and that are to be.
12. May he, the strong ruler, Aditi's son, this day and every day, make straight our way before us $: may he prolong our lives.
13. Varuna has put on his golden breast plate and his shining raiment his spies sit down around.
14. The evil-minded seek not to injure him, nor those who do men hurt · the God has no foe to fear.

---

* Mitra and Varuna

† As a ship that passeth over the waves of the water, which when it is gone by, the trace thereof cannot be found, neither the pathway of the keel in the waves, or as when a bird hath flown through the air, there is no token of her way to be found, but the light air being beaten with the stroke of her wings, and parted with the violent noise and motion of them, is passed through, and therein afterwards no sign where she went is to be found —*Wisdom of Solomon*, Chap v, ver 10, 11. Compare also *Proverbs*, Chap xxx, ver 19

‡ The days

§ The intercalary month.

¶ The wind bloweth where it listeth and thou hearest the sound thereof but canst not tell whence it cometh, and whither it goeth — *Gospel of St John*, Chap iii, ver. 8

‖ He rode upon a cherub and did fly and he was seen upon the wings of the wind —II *Samuel*, Chap xxii, ver 2. He walketh upon the wings of the wind —*Psalms* civ, ver 3

$ I will cause them to walk by the rivers of waters in a straight way wherein they shall not stumble, for I am a Father to Israel, and Ephraim is my firstborn —*Jeremiah*, Chap, xxxi, ver. 9.

15 And he it is who gives blessing in no half measure to us men, filling our bellies with food

16 My prayers go up to him, like kine to their pasture lands,* seeking him whose eyes are over all

17 Come now, and let us talk together,† since I have brought the mead like a priest thou art eating the morsel dear to thee

18 Lo, I see him who is seen of all, I see his chariot on the earth he has accepted my song

19 Hear my call, O Varuna, and to day have mercy upon me I am needy and call upon thee ‡

20 Thou art wise, and art Lord of all, of heaven and of earth: listen and answer on thy way.

21 Loose from my head, from my body, from my feet, the snare, § that I may live

No 3 Rigveda I 115.

1 The bright face of the gods is gone up the sky, the eye of Mitra, of Varuna of Agni Surya¶ has filled heaven, earth, and the mid sky, soul of the moving and standing world

*As the hart panteth after the water brooks, so panteth my soul after thee O God —*Psalms*, xlii, ver 1

† With this bold invocation to a present God and the prayer of the last verse here, compare *Isaiah*, Chap i, ver 18, where God is the speaker Come now, and let us reason together, saith the Lord: though your sins be as scarlet, they shall be as white as snow though they be red like crimson they shall be as wool

‡ But I am poor and needy yet the Lord thinketh upon me, thou art my help and my deliverer, make no tarrying O my God —*Psalms*, xl ver 17 Bow down thine ear O Lord hear me for I am poor and needy —*Psalms* lxxxvi ver 1

§ The sorrows of hell compassed me about the snares of death prevented me In my distress I called upon the Lord, and cried to my God He brought me forth into a large place, he delivered me, because he delighted in me —*Psalms*, xviii, ver 6 7 and 19

¶ The Sun

2 The Sun follows the divine and shining Dawn, as a wooer follows his mistress* — — — — — — — — †

3 Bringing us blessing the yellow horses of the Sun, bright, swift, worthy to be praised, bend, and climb the steep of the sky in a moment they go over heaven and earth

4 This is the godhead, this the greatness of the Sun · while yet it was forming he has rolled the web of darkness away, for, when he yoked his horses from their stall, Night was spreading her garment over all

5 Then the Sun put his glory in the bosom of heaven, to be a light to Mitra and Varuna in endless succession his horses bring, now the clear day-light, now the darkness

6 To day, O gods, at the rising of the Sun free us from trouble, free us from sin this boon may Mitra, Varuna, Aditi, Sindhu, Earth, and Heaven, fulfil to us

No 4 Rigveda I 143.

1 A stronger, newer song I bring to Agni, lifting up heart and voice to that son of strength child of the waters, dear to us, lo, he takes his seat on earth with the Vasus,‡ a priest, who knows the season when to come.

2 At the moment of his birth in heaven on high, Agni was manifest to Mātarisvan by the might of him when fully kindled a light lightened heaven and earth §

4 The sons of Bhrgu by their strength brought Agni, giver of all good things, to the navel of the earth and the

* In them (i e, the heavens hath he set a tabernacle for the sun, which is as bridegroom coming out of his chamber, and rejoiceth as a strong man to run a race His going forth is from the end of the heaven, and his circuit unto the ends of it: and there is nothing hid from the heat thereof —*Psalms*, *xix*, *ver* 4, 5

† Here, and in a few other places farther on, I prefer to make an omission rather than give a translation which could only be conjectural.

‡ The gods

§ A verse is omitted.

world do you now bring this same Agni to this his house, who, with Varuna, is the one Lord of wealth

5. None can stay him, he comes like the roaring of the Maruts, like an arrow let loose from the bow, like the thunder bolt of the sky with his sharp teeth Agni lays hold of the faggots, breaks them in pieces, and destroys them as a warrior destroys his foes

6 But will Agni in very deed be gracious to my prayer? will the good God fulfil desire with good? will he in very deed further my prayer and bring it to pass?—with this prayer I praise him, God of the shining face

7 Our altar fire kindles and bends towards Agni as to a friend, his face now shines with fat, as he leads your sacrifice · kindling and shining in our assemblies may he bear up wards our pure prayer

8 O Agni, thyself watchful, defend us with thy watchful, merciful, and mighty guards whom none can injure, none deceive, who slumber not—with them defend us and our children *

No. 5 Rigveda I. 154

1 I will sing the mighty deeds of Visnu, how in three great strides he measured out earth's fields, and fixed fast the heavens to be his seat on high

2 Visnu makes loud boast of this, like a fierce lion roaming on the mountain tops under his three steps all worlds abide

3 Let the loud song go out to Visnu, the Bull of the wide paces who dwells in the hills who alone measured out in three steps this great and wide world, to be his dwelling-place.

* He will not suffer thy foot to be moved He that keepeth thee will not sleep Behold he that keepeth Israel shall neither slumber nor sleep —*Psalms*, cxxi, ver 3, 4 For he shall give his angels charge over thee, to keep thee in all thy ways —*Psalms*, xci, ver 11

4 Whose three steps are full of honey and, knowing no decay, rejoice ever in heavenly food who alone sustains this triple earth and heaven,* with all that dwell therein †

5 O that I may come to that dear home of his, where god fearing men live in bliss there is the fellowship of the God of the mighty strides, in Visnu's seat on high there is a spring of honey

6 I long to go to that house of yours, O Twin Gods,‡ where are the many horned unresting kine§, here that highest seat of the God of the mighty strides shines bright upon us

No 6 Rigveda II 12

1 The fierce God who, so soon as he was born their chief, ¶ surpassed all the gods in strength from before whose breath heaven and earth trembled, He, O men, is Indra

2 Who fixed fast the quivering earth, who made the moving mountains rest, who measured out the wide sky, who propped up heaven, He, O men, is Indra.

3 Who slew the serpent and let loose the seven streams, who drove out the kine from the cave of Vala, who begat fire within the two stones,‖ a spoiler in battles, He, O men, is Indra

4. By whom all this world was shaken, who put under us the dark skins, who, like a gambler that has won a lakh, laid hold of the wealth of our foe, He, O men, is Indra

---

* Earth, heaven and the space between

† Or Heaven, and all the worlds

‡ Visnu and a fellow-god not named § The stars ?

[¶ See, however, note on *parjabhūsat* p 112 **]

‖ Perhaps heaven and earth the fire being lightning [Or perhaps clouds] § The aborigines of the land

---

** p 114 in this edition

5 Of whom they ask, "Where is He" in this awful manner, and even say, "He is not"*, He brings to nought the wealth of the foe like a gambler's stake, He, O men, is Indra.

6 Who is the furtherer of the rich, and of the poor, of the priest and of the suppliant singer who is the helper of the man that brings together the stones, and pours out for him the soma, God of the shining face, He, O men, is Indra

7 In whose gift are horses, and kine, and villages, and all chariots, who begat the sun, who begat the dawn, who is the leader of the waters,† He, O men, is Indra

8 On whom Heaven and Earth,‡ who are joined, call, and all enemies, high and low, on whom two warriors standing in the same chariot call, each for himself, He, O men, is Indra

9 Without whom men do not conquer on whom the warriors call for help, who is the image of this whole world, who is the shaker of what never before was shaken, He, O men, is Indra

10 Who has struck down with his dart, while they least thought of it, many who were doing great evil, who does not forgive the stubbornness of the man that provokes him, who is the slayer of his foe, He, O men, is Indra

11. Who found out in the fortieth autumn Sambara§ abiding in

* Knowing this first that there shall come in the last days scoffers, walking after their own lusts and saying, Where is the promise of his coming? for since the fathers fell asleep all things continue as they were from the beginning of the creation —II *Peter* Chap iii, ver 3, 4

† The monsoon rains

‡ [See note on *Krandasi*, p 121 **]

§ The evil spirit who keeps back the rains The hills are perhaps, the clouds

** p 123 in the edition

the hills, who slew that dragon boasting of his might, the sprawling demon, He, O men, is Indra

12 Who—a strong Bull with strings*—let loose on their path the seven streams†,—who thunderbolt in hand, smote down Rauhina as he was climbing heaven, He, O men, is Indra

13 Heaven even and Earth bow down before him, at his very breath the hills are in fear known to us as the drinker of our soma, and the wielder of the thunderbolt, He, O men, is Indra

14 Who protects with his help both him that pours out the soma and him that brews it, who helps the singer and the sacrificer, to whom our prayer and our soma and these our gifts are for an increase of strength, He, O men, is Indra

15 O Mighty God that hast rich gifts for all that worship thee, thou indeed art true may we, O Indra, at all times be dear to thee, and, with our children about us, praise thy deeds

No 7 Rigveda III 59

1 It is the voice of Mitra that leads us men, Mitra sustains earth and heaven Mitra, with eyes that close not, watches over our tribes, to Mitra pour the fat oblation

2 That man is blessed, O Mitra, who duly serves thee, none can slay him, none overcome him, whom thou dost guard, evil shall not reach him from far or near

3 May we, kept free from sickness, and made glad with food, as we wander over earth's surface, abide ever in the realm of this God, and live under the good will of Mitra

* To goad him showing his power The gods are often thus boldly called

† The seven rivers of the Punjab made full of water when the rains are won from the clouds Compare 'leader of the waters' above

4. For this Mitra has been born to be had in honour, our kind king, our mighty ruler. he it is we must worship, may we live in his good will, in his kindly favour.

5. Approach with reverence the great Āditya, the leader of men, who is kind to the singer; to him, Mitra the Wonderful, pour into the fire the loved oblation.

6. Mitra sustains the tribes of men; the help this God gives us shall win us fame that all shall hear of.

7. The Universal God, who encompasses heaven with his greatness, and earth with his glory.

8. To Mitra our five tribes go for help; and he sustains all the gods.

9. A friend indeed* to gods and to men, to those that worship him, Mitra fulfils their hearts' desires.

No. 8. Rigveda III. 61.

1. O Uṣas,† rich in blessing, wise and bountiful, accept the song of thy worshipper; for now thou comest in due time, Goddess ever old. ever young, and bringest with thee all good things

2. Shine out, O Dawn, a Goddess and immortal, on thy golden car, awaken the sweet notes of the birds let thy well-managed horses, whose splendour spreads all around, bring thee, a golden Goddess, to usward.

3. O Dawn, before all the worlds thou risest up, the banner of immortality: moving to the old goal, but new every morning, roll forward now like a wheel

4. Lo, the rich Dawn casts, as it were, her garment from her, and moves on Queen of the world, this bountiful and wonderful Goddess brings heaven to life again, and stretches to the ends of earth and sky.

5. Come, bring to the shining Dawn your offering and bow down before her: high in heaven she spreads her light, giver of good things, the beauteous Goddess has lit up the light places of the sky.

* The word Mitra means a friend † Aurora, the dawn.

6 The holy Goddess has been awakened by the songs of the sky, and her glory spreads over the fruitful worlds the shining Dawn is coming, Agni, go forth to meet her, and ask for us the wealth we desire *

No 9 Rigveda IV. 46

1 Drink, Vāyu,† the first brew of the honey at our sacrifice for the first draught is thine

2 Seated in thy chariot with Indra by the side, Vayu, drink deep of our oblation, thou that art an hundred-fold our helper.

3 O Indra and Vāyu, let your hundred horses bring you to our feast, to drink the soma

4 Your sacrificial car O Indra and Vayu, has a seat of gold, and touches the sky up, mount upon it

5. Its radiance spreads far and wide, come in it to your worshipper O Indra and Vayu, come here

6 See, O Indra and Vayu, our oblation is poured bring the gods, and with th m drink it in the house of your worshipper

7 Here let your coming be, here, O Indra and Vayu, unyoke your horses, and drink our soma

No. 10 Rigveda IV. 54

1 God Savitr‡ is now to be praised of us, to be worshipped by us men now in the morning He it is that deals blessing to men, may he give to us excellent wealth

2 For first thou giv st to the holy gods immortality, thy choicest portion and then, O Savitr, to men, for their lot thou dost give lives in succession upon lives

3 If in thoughtlessness we have done anything against the folk of the gods, in weakness, in insolence, men as we are, whether among the gods, Savitr, or among men do thou free us from the guilt of it

* A verse is omitted † The Wind ‡ The Sun

4 None can stay that work of this god Savitr whereby he maintains the whole world what his fair fingers do in the circle of earth and in the vault of the sky stands sure

5 Indra and the gods thou didst place in the high hills giving them there rich abodes flying hither and thither, all, Savitr, obey thy command

6 O Savitṛi, may the thrice-poured soma, which day by day gladdens thee, be for a guard to us may Indra too, and Earth and Heaven, Sindhu with the waters Aditi with the Adityas, protect us

No 11 Rigveda V 26

1 O holy and divine Agni, with thy pleasant tongue of flame bring the gods here and worship them

2 We have fed thee with butter, O glorious one, that gazest up into heaven bring the gods to our feast

3 Thou dost call them to our feast, we have kindled thee and thou dost shine dost shine mightily O wise Agni, at our sacrifice

4 Agni, come with all the gods and partake of our sacrifice we have chosen thee for our priest

5 See thy worshipper pours out of the soma for thee Agni, give him strength with the gods sit down on the rushes

6 Thou art kindled O Agni conqueror of thousands, and kindled dost further our sacrifice a messenger to the gods, worthy to be praised

7 Put Agni upon the altar he to whom all creatures are known, who it is that carries our oblation a God and Priest ever young

8 And let our sacrifice go forward till it reaches all the gods strew rushes for a seat for them

9 Here may the Maruts sit, and the two Asvins, and Mitra, and Varuna the gods in all their tribes

No. 12. Rigveda V. 83

1. Call on the strong Parjanya* in this hymn, praise him, worship him, and bow down before him: for now, loud roaring, the Bull, in quick showers of rain, puts his seed within the plants, and they bring forth

2. On every side he smites down the trees, smites down the spirits of darkness, the whole creation trembles before him of the mighty spear even the guiltless flee before his onset, when Parjanya thundering smites down the evildoers.

3. Like a charioteer striking his horses with the whip, he puts forth his messengers of rain: from afar the thunderings of the lion arise, when Parjanya fills the sky with rain.

4. The winds blow, the lightnings fly, the plants spring up, the sky pours. food for the whole world is made, when Parjanya comes to Earth's help with his seed.

Thou at whose word Earth bends low, thou at whose word cattle and the many-coloured plants scatter, O Parjanya, do thou grant us thy great protection.

6. And you, ye Maruts, give us rain from heaven, make the streams of the strong horse run down forth, Parjanya, with thy thunder, pour down on us the rain, O Heavenly Father.

7. Roar and thunder, sow the seed, fly around with watery car drag after thee the water-skin, loosened and head downwards, let the high and the low places be made one.

8. Draw up thy great bucket and pour it out, let loose its streams that they may rush onwards: water heaven and earth with fatness, let there be good drinking for the cattle.

9. When, Parjanya, roaring and thundering, thou dost smite down the evil-doers, this whole world rejoices before thee, and everything that is upon the earth.

* The god of the rain

10 Thou hast rained down the rain, now hold it in thou hast made the deserts passable for us, thou hast quickened the plants for food to us, and hast fulfilled the desire of thy *children*

No 13 Rigveda VI 53

1 We have yoked thee, O Pusan, lord of pa hs, like a chariot to our hymn, that we may obtain food

2 *Bring to us the wealth that men desire, bring to us a manly,* liberal, kindly patron

3 And him that will not give do thou, Pusan, urge forward to a gift break down the heart of the churl

4 Open up paths that we may obtain food, slay our enemies *let our desires be accomplished, O fierce God*

5 Pierce the hearts of the churls with thy weapon, O wise one: subdue them to us

6 Strike them with thy weapon, O Pusan, seek out for us that which is dear to the heart of the churl subdue them to us

7 Pierce and tear the hearts of the churls O wise one subdue them to us

8 Thou bearest, Pusan, a weapon to stir up prayer with it pierce and break up the heart of every one

9 Thou hast a goad furnished with thongs of cowhide for driving cattle, we seek its protection

10 And make this our prayer availing, for kine, for horses, for wealth that becomes men

No 14 Rigveda VI 54.

1 *Lead us, Pusan, to a wise man who shall straightway direct* us, who shall say, Here it is

2 May we meet Pusan who shall show us houses and say, There they are

3 Pusan's wheel is not broken, its box does not fall its tire is not shattered

4 And if one serves this God with an offering, Pusan will not be angry with him he shall get wealth first

5 May Pūsan go after our cattle, may Pusan protect our horses, may Pusan give us food.

6 O Pusan, go after the cattle of thy worshipper, who pours out the soma for thee, and of us who praise thee

7 Let nothing be lost, or injured, or fall into a pit come to us with our cattle all safe

8 Pusan hears us therefore, do we call upon him, the watchful God who loses nothing that is his, the Lord of wealth

9 May we, Pūsan, living in thy land suffer no evil see we are here thy worshippers

10. May Pusan stretch out his right hand far and wide, and drive back to us our lost

No 15. Rigveda VI 55

1 Come, O son of deliverance, may we meet thee, O shining one, guide the chariot of our sacrifice

2 For thou art the best of charioteers, O God of the braided hair, and art Lord of much substance we ask our friend for wealth

3. Thou art a river of wealth, O shining God, a mass of riches, O goat drawn God the friend of every pious man

4. Let us praise Pusan, the God drawn by goats, the giver of food they call him the lover of his sister

5 I invoke him as the wooer of his mother, may the lover of his sister hear us brother of Indra, and my friend

6 May his sure footed goats bring here the God Pusan on his chariot—Pusan who visits mankind

No 16 Rigveda VI 56

1 He who says of Pūsan, He is an eater of gruel him the God will not hear

2 He is the most skilful of charioteers: Indra, Lord of the good, goes forth to slay his enemies with Pusan for his companion

3. And this most skilful charioteer straightway drove that golden wheel of the sun through the speckled cloud

4 What we ask of thee, O wondrous God, that art sought of many, do that for us to-day.

5. Lead this our troop looking for cattle to where they may find them Pusan thou that art heard of from afar

6 We seek thy blessing which drives away ill luck, for the day and the morrow and all eternity

No 17 Rigveda VI 57

1 Let us call on Indra and Pūsan for friendship and good luck so shall we obtain food

2 One sits down to drink the soma poured from the two spoons the other eats his gruel

3 Goats carry the one, his two brown horses the other for with them Indra slays his foes

4 When the mighty Indra brought the great waters then Pūsan was his friend

5 We cling to Pūsan's good will as to the branch of a tree, to Pūshan's and to Indra's goodwill

6 We stir up Pūsan as a charioteer shakes his reins, Pūsan and Indra, that they may give us prosperity

No 18 Rigveda VII 28

1 O Indra, listen to our prayer come yoke thy horses and drive them to uswards all mortals call upon thee in every place, but hear *our* prayer, O life giver

2 Thy greatness Indra, reached our cry, and thou protectest the song of the singer, O mighty one when thou dost take thunderbolt in thy hand, great fierce God, none can resist thee *

4 In the days when evil men do penance for their sin, in these days be gracious to us O Indra the sins which Varuna, the wise God, sees in us—from their guilt may Indra deliver us

* A verse is omitted

5 Let us call on this mighty Indra, that he may give us great wealth and substance who is the hearer of prayer—and do you, gods, protect us always with your blessings

No 19. Rigveda VII. 49

1 With the ocean at their head they come from the midst of the heavenly sea,* pure, never resting Indra with his thunderbolt has ploughed up a path for them—may these divine waters protect me

2 The waters of the sky, the waters of the rivers, the waters of the wells, the bright and cleansing waters, whose goal is the sea—may these divine waters protect me

3 In the midst of them goes Varuna the King marking truth and falsehood of men they so pure and bright, dropping honey—may these divine waters protect me

4 There is Varuna the King, there is Soma, there all the gods find strength Agni, the friend of man, goes down into them—may these divine waters protect me

No 20 Rigveda VII. 54.

1 Lord of the house, recognize us for thine own, bless our coming in,† free us from sickness grant those things which we ask of thee, protect us, man and beast

2 Lord of the house, be a furtherer to us, increasing our kine and our horses may we not grow old in thy friendship, cherish us as a father cherishes his children ‡

* In the sky Compare *Genesis*, Chap 1 ver 6 7 And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters and let it divide the waters from the waters And God made the firmament, and divided the waters which were below the firmament from the waters which were above the firmament and it was so

† The Lord shall preserve thy going out, and thy coming in, from this time forth, and even for evermore —*Psalms*, cxxi , ver 8

‡ Like as a father pitieth his children, so the Lord pitieth them that fear him —*Psalms*, ciii , ver 13

3. Lord of the house, may we rejoice in thy pleasant friendship: protect us both when we work and when we rest—and do you, gods, always protect us with your blessings.

No. 21. Ṛigveda VII. 68.

1. O bright Twin Horsemen,* come here on your fair steeds, receive, O wondrous ones, the prayer of your servant, and eat the oblation which we have brought.

2. The plant that maddens† is ready for you: arise and come to eat of my oblation across the cries of the foe listen to ours.

3. Your chariot is pressing forward swift as the wind: across the worlds, O Horsemen, bringing us help an hundredfold: coming to us, O bridegrooms of Sūryā ‡

4. When the holy stone lifts up its voice, and calls you, as it presses the soma for you: then, O fair Horsemen, let the priest draw you here by our offerings.

5. There is rich nourishment with you, of which you gave freely to Atri, who enjoys your protection, being dear to you.

6. That too was your doing, O Horsemen, when you came back to the aged Cyavāna and gave him a body to serve him from that time forth

7. Your horse delivered Bhujyu when his treacherous companions had deserted him in mid sea

8. You gave strength to Vṛka when he was weary, you heard Śayu when he called upon you; you filled the cow with milk like a stream, and gave strength to the barren, O Asvins.

9. Waking early in the morning I too praise you in choice songs, glad at heart · may the cow give me food and drink—and do you, gods, always protect us with your blessings

* The Aśvins † The soma plant ‡ The sun Goddess.

No 22 Rigveda VII 75.

1 The Dawn, born in heaven, has unfolded herself at the appointed hour, and comes towards us, unveiling her majesty she has driven before her the spirits of night and hateful darkness, chief of the Angirases, she has wakened the paths to life

2 Wake us to-day for good, O Dawn, help us to great good luck O Goddess, friend of man, bring to us wealth manifold and glorious among men, wealth that shall be heard of

3 See how the bright and deathless rays of the admired Dawn advance they spread in all directions, begetting the works of God, and filling the mid worlds

4 While she yokes her chariot from afar, and straightaway traverses the five tribes, looking down on the ways of men, Daughter of the Sky, Queen of the World

5 The Bride of the Sun, with her swift mares, bringing gifts to men, disposes of wealth and riches our seers praise her who takes our youth away, the beneficent Dawn shines, praised by our singers.

6. The red and beauteous horses appear bringing on the shining Dawn She comes, bright, on her radiant chariot, and brings a jewel for her faithful worshipper

7 True with the true, great with the great, goddess with the gods, holy with the holy, she breaks down the strong places, and gives us kine our lowing cattle greet the Dawn.

8 Now give to us, O Dawn, treasure of cattle, treasure of men, treasure of horses, treasure of food make not our altar a reproach among men—and do you, gods, always protect us with your blessings

No 23. Rigveda VII 83

An historical hymn in which the victory of Sudas, King of the Tritsus, over ten confederate kings is, by the Vasishthas, the family

priests of Sudās, ascribed to the interposition of Indra and Varuna. The king and his priests speak alternately

The Vasiṣṭhas:

1. They looked to you, O Men, and to your friendship, and went forward, our warriors with their broad axes: you slew for us our barbarian and our Aryan foes, you, O Indra and Varuna, helped Sudās with help

2. Where men come together with uplifted banners, in the fight on which hangs all that is dear, where Earth, and they that dwell thereon shake for fear, there, O Indra and Varuna you comforted us.

Sudās:

3. The ends of the earth were darkened with dust; a cry, O Indra and Varuna went up the sky. those who were my foes among the peoples had hemmed me round, you heard my call and rushed forth to help me.

The Vasiṣṭhas:

4 O Indra and Varuna, with your darts you smote Bheda and he could not stand, so you delivered Sudās you heard the prayers of these men, when they called upon you; the intercession of the Tṛtsus availed with you *

Sudās:

5 O Indra and Varuna, I was tormented on all sides by the wiles of my foe and by the enmity of them that hated me: but you dispose of the wealth of both sides, and, you helped me on that great day.

The Vasiṣṭhas:

6 On you both armies † call in the day of battle, that, with Indra's help, and Varuna's, they may win them wealth: there Sudās was hemmed in by ten kings; then you helped him with the Tṛtsus.

7. The ten kings leagued together, the godless ones, could not, O Indra and Varuna, fight with Sudās, the intercession

* [See note 2 on this verse, p 224 ‡] † [See note on this verse, p 226 §]

‡ p 229 in this edition § p 231 in this edition

of his priests availed, for the gods heard their call and came

8 In the battle of the ten kings, Sudās was surrounded on all sides, and you, O Indra and Varuna, helped him : for there the pious Trtsus, clad in white, and with their hair braided, worshipped you with prayer

9 The one smites down our enemies in battle, the other ever guards the law we call on you both, O mighty ones, in this our hymn to us, O Indra and Varuna, grant your protection

10 To us may Indra, Varuna, Mitra, and Aryaman grant glory, grant their mighty and great protection as we yearn after the everlasting light of the holy Aditi, and the word of God Savitr

No 24 Rigveda VII 86.

1 Our tribes by the strength of Him,* who fixed apart the two great firmaments, who rolled out the wide and lofty sky with all its stars, and stretched out the earth

2 I say to my own heart, When shall I come into Varuna's presence? Will he not be angry with me? Will he receive my prayer? When shall I see his mercy and rejoice?

3 I ask myself what my sin was, I try to find it out, I go to those that know, to ask of them one answer only the wise men give me, and say, It is Varuna that is angry with thee

4 What is the great evil I have done, O Varuna that thou goest about to slay thy worshipper and friend? Declare it to me, mighty and glorious one, then shall I, sinless, come quickly to thee with adoration.

* For I am the Lord, I change not, therefore ye sons of Jacob are not consumed.—*Malachi*, Chap. iii, ver 6

5 Loose from me the sins of fathers* and those which I myself have done loose me, O king, as a thief who has wrought atonement, loose me as a calf from the snare of sin

6 It was not my own strength, O Varuna, it was fate, wine, anger, dice, want of thought — — — —, even sleep makes me to sin

7 Free from sin I will worship, as his servant, a forgiving and glorious God, this gracious God makes wise the simple,† and, wiser than the wise man, helps him to all good

8 O glorious Varuna, may this my song go up into thy heart bless me resting, bless me working, and do you, gods, always protect us with your blessings

No 25 Rigveda VII 88

1 Bring, O Vasistha ‡, a pure and acceptable hymn to the gracious Varuna, who drives towards us that holy and mighty Bull § with its thousand boons ¶

3 When I, with Varuna, climbed into the boat, || when we urged it through the mid stream, when we rode on the backs of the waves, the God and I swung happily in that swing.

4 Varuna put Vasistha in the boat, Varuna like a cunning workman by his strength made Vasistha a prophet the wise God, when the days were bright, made Vasistha his praiser so long as the days and dawns endured

* For I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquity of the fathers upon the children, unto the third and fourth generation of them that hate me —*Exodus* Chap xx, ver 5 And as Jesus passed by he saw a man which was blind from his birth And his disciples asked him saying, Master, who did sin, this man or his parents, that he was born blind ?—*John* Chap ix, ver 1, 2

† The law of the Lord is perfect, converting the soul the testimony of the Lord is sure, making wise the simple —*Psalms*, xix, ver 7

‡ The poet addresses himself

§ The Sun

¶ A verse is omitted

|| Perhaps the Sun

5 Where are those old kindnesses of ours, when we walked together without hate,* when, O glorious Varuna, I entered thy great and holy house with its thousand doors?

6 I was thy close kinsman, Varuna, dear to thee, thy friend, but I have done evil against thee I have sinned against thee, let me not suffer, O avenging God, defend me, for I call upon thee

7 O Varuna, loose my bonds from me, and bring me to dwell in that abiding city, send me help from inner heaven—and do you, gods, always protect me with your blessings.

No 26. Rigveda VII 89

1. Let me not, O King Varuna, go down to the earthy house have mercy, O Lord, have mercy

2 For I go tottering, O Thunderer, like a blown up skin have mercy, O Lord, have mercy

3. My strength was very weakness, and I went wrong, O pure God have mercy, O Lord, have mercy

4 Thirst found thy worshipper as he stood in the midst of waters have mercy, O Lord, have mercy.

5 Whatever be the evil, O Varuna, we men do against the folk of the gods however in thoughtlessness we transgress thy laws—do not, O God, punish us for that sin

No 27 Rigveda VII 102

1 Sing aloud to Parjanya,† the bounteous son of the Sky may he find us corn

2 He puts the seed in plants and cows and mares, he puts it in women.

3 Pour into his mouth the sweet oblation may he ever give us food

* Lord, where are thy former loving kindnesses, which thou swearest unto David in thy truth?—*Psalms*, lxxxix, ver 49

† The god of the rain

No 28 Rigveda VIII 30

1 There is no child among you, O gods, nor young man all of you are strong

2 So we sing and praise you, devourers of your foes, the three and thirty gods worshipped of Manu

3 Protect us, defend us, speak for us, lead us not astray from the path of our father Manu

4 May all the gods who are here and are friends to man grant their mighty protection to us, and to cow and horse

No 29 Rigveda X 14

A Funeral Hymn

1 To him that passed along the great heights, and sought out a path for many, Vivasvat's son, the gatherer of men, Yama,* the King–to him bring worship and offering

2 Yama first found out for us the road, this is a pasture land which none can rob us of thither the living go their several ways, along the road by which our fathers, that were before us, passed

3 Matalin with the Kavyas, Yama with the Angirases, Brha spati with the Rkvans grow there in strength, they serve the gods, and the gods serve them, rejoicing together, the gods in our sacrifice, the fathers in our oblation

4 Here, O Yama, is a place for thee, join thyself to our father Angirases and sit down may the spells said by our wise men bring thee, rejoice, O King in this our offering

5 Come with the holy Angirases with the Vairupas here, O Yama, rejoice I summon Vivasvat, who is thy father, sit down in the place made at my sacrifice

* The god of the dead

6 Our fathers Angirases, the Navagvas, the Atharvans, the soma loving Bhrgus—may these holy ones have us in their good will, may they have us in their kind favour

(To the corpse)

7. Go forth, go forth, by the old paths, by which our fathers, that were before us, passed thou too shalt look on the Twin Kings rejoicing in our sacrifice, on Yama and on God Varuna

8 Go meet the fathers in heaven on high, meet Yama, meet the good works which thou hast done * leave here all evil, and go home, there glorious meet another body †

(To the bystanders‡)

9 Stand aside, go away, disperse, the fathers have made this place for him, furnished with days and waters and nights. Yama will give him rest

(To the corpse)

10 Run and outstrip the two dogs of Sarama, the dappled dogs, each with four eyes run straight from them, so shalt thou come to the gracious fathers, who live in joy with Yama

---

11 Those watch dogs of thine, O Yama, warders of the path and watchers of men—give them, O King, charge over this man, grant him wealth and health

12 With wide nostrils, insatiate these two dark messengers of Yama go up and down among men may they to us here to day grant again sweet breath, that we may see the sun

* I heard a voice from heaven saying unto me Write, Blessed are the dead which die in the Lord from henceforth: Yea saith the Spirit, that they may rest from their labours, and their works do follow them —*Revelations*, Chap xiv ver 13

† There is a natural body, and there is a spiritual body —I *Cor*, xv, ver 44

‡ [See note 1 p 254]

13 To Yama pour the soma, to Yama bring the offering to Yama the well furnished sacrifice goes, with Agni for its herald

14 To Yama bring the fat oblation, and draw near may he bring us to the gods, to live a long life in heaven

15 To Yama the King pour out the honied oblation then bow low before the sages born in old time, our fathers, who made for us this path *

No 30 Rigveda X 90

1 The Man had a thousand heads, a thousand eyes, a thousand feet he covered the earth on all sides, and stretched ten fingers' length beyond it

2 The Man was all that is and all that will be ruling over immortality, he was all that grows by food

3 Such was his greatness, and the Man was greater still this whole world is a fourth of him, three fourths of him are immortal in the sky

4 For with three fourths the Man went on high, but a fourth of him remained here, and then spread on all sides, over the living and lifeless world

5 From him Virat was born and the Man *from* Virat when born he stretched beyond the earth, behind and before

6 When the gods made sacrifice with the Man for their offering, Spring was the butter for him, Summer the fuel, Autumn the offering

7 They be sprinkled this sacrifice on the altar, the Man born in the beginning the gods the holy ones, and the sages took him for their offering

8 From that sacrifice fully made was produced the butter it made the creatures that are in the sky, the beasts of the *forest*, and those that dwell in villages

9 From that sacrifice fully made the Rigveda and the Sama-

* A verse is omitted

veda were born from it the Atharvaveda was born, from it the Yajurveda was born

10. From it horses were born, and all animals with two rows of teeth from it cows were born, from it were born all goats and sheep

11 When they divided the Man, into how many parts did they shape him? what was his mouth, what his arms, what his thighs, what his feet?

12 The Brāhmana was his mouth, of his arms the warrior was made, his thighs became the husbandman, and the pariah was born from his feet

13 The moon sprung from his mind, and the sun was born from his eyes Indra and Agni were born from his mouth, Vayu from his breath

14 From his navel came the mid world, from his head rolled *the sky from his feet came the earth, from his ear the* east and the west thus they framed the world

15 Seven logs were put round for him, thrice seven faggots were made when the gods made sacrifice, and bound the Man for their offering

16 With sacrifice the gods sacrificed, these were the first rites then these great ones sought out heaven, where are the holy gods that were before them

No 31 Rigveda X 119

Indra speaks

1 This, this is my thought, I will get me cow and horse have I not drunk the soma?

2 Like rushing winds the draughts I have drunk carry me along have I not drunk the soma?

3 The draughts carry me along as swift horses a chariot have I not drunk the soma?

4 Prayer is drawing nigh me, like a lowing cow approaching her dear child have I not drunk the soma?

5 I as a carpenter with a plank, turn the prayer round in my heart have I not drunk the soma?

7. The two worlds reach not the half of me: have I not drunk the soma?

8. Over heaven in my might, over this mighty earth I stretch: have I not drunk the soma?

9. Ha! I will put earth down this way or that way: have I not drunk the soma?

10. — — I will smite earth this way or that way; have I not drunk the soma?

11. One half of me is in the sky, the other I have drawn down here: have I not drunk the soma?

12. I am great of the great: I have risen to the navel of the world have I not drunk the soma?

13. I have taken, and go away satisfied, to carry the offering to the gods. have I not drunk the soma?

No. 32. Ṛigveda X. 121.

1. *Hiranyagarbha* come in the beginning, born sole Lord of* every creature. he bears up earth and sky—to what god should we bring our oblation?

2. He is the giver of breath, the giver of strength; all creatures wait on his command, yea, even the gods. his shadow is immortality; and death is his—to what god should we bring our oblation?

3. He is the mighty and only Lord of all this world of breath and sleep†. he rules over man and beast—to what god should we bring our oblation?

4. His are those snowy hills his they say, the ocean with the great river his are the regions of the sky, his the two arms—to what god should we bring our oblation?

5. He established the great sky and the earth · he fixed fast the firmament of heaven, and measured out mid sky—to what god should we bring our oblation? ‡

* Goldseed † Earth, as distinguished from heaven, whose inhabitants "slumber not nor sleep." ‡ A verse is omitted.

7 When the great waters swept over the world, bringing the seed and begetting Fire, then he came, the one soul of the gods—to what god should we bring our oblation?

8 He looked over the waters in his might, as they brought strength and begat the sacrifice he alone is God of Gods —to what god should we bring our oblation?

9 May he not injure us, who is the begetter of the earth, the true and faithful one who begat the sky, who begat the great and shining waters

10 Lord of every creature, thou rulest over all, and there is none beside thee give us, that call upon thee, the desires of our hearts may we be lords of all good things

No. 33 Rigveda X 125

The Word speaks

1 'I walk with the Rudras and the Vasus, with the Ādityas too, and all the host of gods I bear up the Two, Mitra and Varuna, I sustain Indra and Agni, and the Two Asvins

2 I bear up the soma stream, I Tvastr, Pūsan, Bhaga I give wealth to him that brings an oblation, to the pious house holder, to him that pours out the soma

3 I am the Queen, the gatherer of riches, I was the first to know the holy ones therefore, have the gods put me in many places, making me enter and dwell everywhere

4 By me, whoever sees, or breathes, or hears what is said, eats food they know it not but are under my control, listen one and all, this is a true thing I say.

5 Verily I myself speak, and say what shall be welcome to gods and men whomsoever I love I make strong, I make him a Brahman, I make him a prophet and a wise man

6. I bend the bow for Rudra that his arrow may smite down the man who hates God I make strife among the people I pervade heaven and earth

7 I set my Father over all the world, my seat is in the waters in the sea · thence I spread through all worlds, and touch with my head the sky

8. I blow as the wind blows, taking hold of all worlds past heaven, past earth such is my might

No 34 Rigveda X 168

1. O the greatness of the chariot of the Wind ! it goes crashing with a sound of thunder it touches the sky and reddens it, it moves along the earth, throwing up the dust

2 They* rush along in the track of the Wind, they go after him as women to the market place with them the God moves along, King over all this world

3 Moving along his paths in the sky he rests nowhere and never friend of the waters, the first-born, the righteous one, say where was he born, whence did he come ?

4 Breath of the gods, seed of the world, this God moves as he listeth his sound is heard—but not his form, bring oblations to the divine Wind

---

* The Waters

INDEX OF WORDS AND PASSAGES EXPLAINED IN THE NOTES

[*The numbers refer to the pages in this edition*]
